

Yêu Thầm

Contents

Yêu Thầm	1
1. – Chương 1	2
2. – Chương 2	7
3. – Chương 3	19
4. – Chương 4	33
5. – Chương 5	48
6. – Chương 6	61
7. – Chương 7	73
8. – Chương 8	82
9. – Chương 9	94
10. – Chương 10	108
11. – Chương 11	123
12. – Chương 12	136
13. – Chương 13	151
14. – Chương 14	160
15. – Chương 15	170
16. – Chương 16	179
17. – Chương 17 (end)	190

Yêu Thầm

Giới thiệu

Tôi và em là hai người bạn rất thân từ hồi học trung học phổ thông, tôi tính cách có khi trầm, khi b

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/yeu-tham>

1. – Chương 1

Tôi và em là hai người bạn rất thân từ hồi học trung học phổ thông, tôi tính cách có khi trầm, khi bổng, có khi nghiêm khắc.... có khi rất nhí nhố... nói chung tôi cũng không xác định rõ tính cách của tôi như thế nào? Nhưng khi em nhìn tôi và nhận xét. “caca là người rất là nghiêm khắc, rất chính chắn.... caca lúc nào cũng là bạn tốt của tui hết ah” lời nhận xét đó khiến tôi chỉ mỉm cười khi nhìn em. Một thời gian tôi không hiểu sao tôi không muốn nói chuyện với em, tôi tỏ vẻ lạnh lùng, như một kẻ điên vậy? em nhìn tôi và thắc mắc “dạo này caca sao vậy? caca có chuyện gì sao? Caca không vui hả? “ tôi chỉ đáp lạnh lùng “ không có gì hết. nhưng rồi mọi chuyện lại trở với tôi một cách bình thường. và em đã đặt cho tôi một biệt danh”mèo quần gia”, trong mắt em tôi luôn là người nhắc nhở em đủ thứ Nên em xem tôi như là một quần gia đúng nghĩa.

Tôi và em cùng học chung đại học em luôn như vậy luôn ngây thơ hồn nhiên và có rất nhiều chàng trai theo đuổi và em đã yêu anh ta . chàng ta tên là Minh Một chàng trai học đại học bách khoa Cũng rất được nhiều cô nàng theo đuổi... anh ta chỉ chọn em mà thôi.... Em gặp tôi chia sẻ nhiều thứ về chàng trai ấy..... tôi nhìn vào mắt thấy em đang hạnh phúc ... có lẽ em không biết “ trái tim tôi đã bị em chiếm mất từ hồi phổ thông hai đứa còn học chung” nhưng chính tôi cũng không dám đối diện sự thật là tôi đã yêu em từ hồi phổ thông, khi nghe em nói:

-mèo mèo! –tiếng em thanh thoát như những chú chim

-gì thế Thuyền? – tôi đang cầm cuốn sách trên tay và nhìn em

- Thuyền có cái này muốn èo biết? – trông em rất có vẻ bí mật và muốn thổ lộ cùng tôi

-gì mà bí mật thể nhỉ? – tôi thắc mắc

-nhưng mèo hứa không được la lớn nghe chưa?- tôi nhìn về mặt đáng yêu của em

-uhm.. hứa nói lẹ đi – tôi cũng mong chờ tin tức đó

-nè... – em chìa tay ra đưa cho tôi tấm thiệp cưới màu đỏ thắm xinh xắn

-gì vậy? – tôi nhìn tấm thiệp cưới rồi cầm lấy nó, rồi mở bên trong ra xem, trái tim tôi như thắt lại từng cuộn, tên em :Nguyễn Thủy Thuyền trưởng nữ sánh đôi cùng Võ Hoàng Minh trưởng nam

-sau tốt nghiệp của tui mình là ngày mai Tuần sau là đám cưới của Thuyền đó. – giọng nói em vô cùng hạnh phúc, đáng lẽ tôi phải chia sẻ cùng em niềm vui này chứ, vì tôi là bạn thân nhất của em mà, sao tôi lại buồn như thế này chứ..... cảm giác của tôi bơ vơ lạc lõng... nhưng tôi vẫn phải nở nụ cười đáp lại cùng em... cảm giác của tôi nó trái ngược với câu nói từ cửa miệng của mình..

-uhm... lẹ quá ha.. mới đây mà đám cưới rồi... – tôi cố gắng mỉm cười nhưng rồi quay mặt đi chỗ khác

-mèo sao vậy? – em thấy tôi có vẻ rất buồn khi quay đi chỗ khác.

-ah không có gì đâu?

-mèo có chuyện gì buồn hả? nói đi Thuyền luôn ở bên mèo mà! – em choàng tay ôm lấy cổ tôi

-hì hì.. uhm,, thì buồn.

-sao buồn? – em chồm ra phía trước nhìn tôi

- buồn vì bạn mình nó đi lấy chồng nó sẽ quên mình luôn.

-hihi... – lúc đó em cho tôi nụ hôn trên má... – không bao giờ Thuyền quên mèo quần gia hết... -nói rồi em tung tăng đi chia sẻ niềm vui này cho lũ bạn cùng lớp... còn tôi thì ngồi đó....

Nỗi buồn của tôi ... chắc không ai biết... chắc cả em cũng không hề biết là cảm giác của tôi ra sao khi cầm đến thiệp cưới như thế này. Và Minh bước đến cùng em Hạnh phúc bên nhau chia sẻ cùng với lũ bạn.... cả lớp ai cũng vui vẻ chúc mừng Nói là ngày mai làm lễ tốt nghiệp thật hoành tráng sau đó còn đi nhậu với nhau ... mừng mừng vợ chồng sắp cưới này ... chỉ có tôi là bất động ngồi nhìn hai người hạnh phúc... tôi lắc đầu suy đi những suy nghĩ, rồi thở thật mạnh, cố gắng xem như không có chuyện gì xảy ra.....

Tôi đứng dậy bỏ laptop của mình vào balo, trên tay cầm cuốn sách lẳng lặng bước ra khỏi lớp với tâm trạng sầu đời... lúc đó trong lớp có một người đang hướng mắt nhìn những hành động cử chỉ của tôi suốt từ nãy giờ đó là Nhi ... cô gái nổi bật trong lớp Nhưng Nhi là một cô gái đặc biệt.... tuy ăn chơi... tụ tập bạn bè... nhưng Nhi trong lớp rất hòa đồng với bạn bè Nhi cũng là bạn của Thuyền ... có thể nói chúng tôi là bộ ba trong lớp mỗi đứa luôn có một cách ăn mặc khác nhau ... Thuyền là người rất thích váy và đầm cũng vì điều đó làm cho em nhẹ nhàng dễ thương khác hẳn những đứa con gái khác.... Tôi lúc nào cũng là quần kaki trắng or kem kèm theo là những chiếc áo thun màu vừa người,... kèm theo giày bata mọi kiểu theo ý của tôi... còn Nhi luôn thích ăn mặc theo một thời trang gì là Nhi theo thời trang đó

Và ngày lễ tốt nghiệp cũng đến..... điều mà trước giờ tôi luôn mong chờ nhưng sao bây giờ tôi vừa mong nó diễn ra và cũng ko mong muốn nó diễn ra chút nào có lẽ ai cũng hiểu được cảm giác của tôi lúc này Minh là sinh viên xuất sắc nhất trường Đứng lên tuyên bố buổi lễ.... còn tôi không phải là sinh viên giỏi gì chỉ là sinh viên loại khá mà thôi ... so với Minh tôi chẳng là gì cả..... còn Thuyền chỉ vì vượt một môn thôi mà phải là TB . Nhi thì khá giống như tôi

Buổi lễ diễn ra suông sẽ Rồi cả lớp tôi rủ nhau đi uống đi nhậu Ai cũng đi ... chỉ có mình tôi là lẳng lẽ ra về chỉ có mình Nhi thấy.....

Tôi lẳng lẽ bước đi trên con phố đang vui nhộn tấp nập kia, con phố nó cứ cười cứ vui chứ nó làm soa biết được tâm trạng của tôi đang đau khổ đến mức nào và tôi dừng lại , trước mặt tôi là vũng nước đọng tôi tự soi mình xuống đó và nhìn cái dáng vẻ của mình. Một đứa sinh viên đã tốt nghiệp ra trường, nó đang bỏ tay vào hai túi quần của nó, vẻ mặt của nó không có một chút niềm vui nào cả, chiếc áo hôm nay vô tình nó mặc lại là chiếc áo thun màu vàng do chính tay Thuyền dẫn nó đi mua áo nhân ngày sinh nhật của nó, rồi nó nhìn tóc của nó.... Tóc nó chỉ cột gọn đằng sau khuôn mặt nó kèm theo gọng kính đen tạo nên trên khuôn mặt sáng sủa cho nó. Nó lắc đầu rồi dùng chân dậm vũng nước đi tiếp tục. Nhi đi theo nó Nhi có vẻ hiểu được tâm trạng của nó.... Rồi nó lại chỗ người ta hay chờ những tuyến xe buýt... nó ngồi đó mặc cho đã đến 3 tuyến đi qua trước mắt nó.

Kỉ niệm quay về với tôi như chớp tắt

-Caca- tiếng của Thuyền reo lên – xem cái áo này nè ... – Thuyền lấy chiếc áo kiểu của nữ rất nữ tính đưa trước ngực tôi thử

-cái gì vậy? – tôi liền chống cự

-đẹp mà – Thuyền nhìn tôi cười

-nhưng Caca không thích kiểu áo này – tôi nhăn nhó

-hihi.. biết mà – em nhìn tôi với ánh mắt cực kì dễ thương rồi để chiếc áo đó về chỗ cũ- vậy qua chỗ này đi caca có vẻ thích hơn đó

-đi nữa hả? sáng giờ thuyền tra tấn mèo chưa đủ sao? – tôi uể oải đi theo phía sau với bàn tay em đang nắm lấy bàn tay tôi kéo đi

-phải kiếm cái gì tặng cho sinh nhật caca chứ? – em cứ nói mà không biết tôi đang nhìn em phía sau cười vì sự con nít của em. – ah đây rồi – em reo lên như thấy báu vật vậy

-oh oh – tôi mở to hai mắt khi thấy trước mặt mình toàn là áo thun, áo sơ mi, quả thật mặt tôi không còn nhần nữa mà chuyển qua sự thích thú thật sự – thích ta

-thấy chưa? Nhìn cái mặt của mèo kia? Khoái lắm đúng hog? – em như biết tổng ý tôi

-ờ ờ.. thì thì... -tôi gãi đầu- hè hè....

-hình như mèo ko có áo thun màu vàng đúng hog? – em hỏi tôi

-hog biết nữa? Hình như ko có. Hi hi....

-vậy để thuyền mua ào làm quà sn hen.. – em nhìn tôi cười

-hì hì... cũng được – nói xong là em liền lựa cho tôi một chiếc áo thun không đến quá lâu mà em chọn cho tôi , tôi thì đi gần khu vực đó xem những chiếc đồng hồ, còn em khi lựa xong nhìn qua nhìn lại không

thấy tôi đâu, nhìn lại một lần nữa thì thấy tôi đang ở khu vực quần áo nữ, em đưa chiếc áo lên từ xa xem thử coi tôi có phù hợp không? Còn tôi cũng chẳng để ý lắm ... tôi nhìn thấy có chiếc áo kiểu của nữ nhìn cũng dễ thương đưa lên đo cho Thuyên xem có hợp không thì vô tình..... thuyên cũng đang đo cho tôi... cả hai đứa nhìn nhau cười lắc đầu Rồi em chạy về phía tôi cầm theo cái áo thun

-mèo cái này dễ thương nè,, vào kia thay đi coi được không?

-uhm. – vài phút sau là tôi bước ra với áo thun mới

-wow... dễ thương nghen..... nhìn kĩ đẹp trai quá

-hả? – tôi có nghe lầm không đấy – mới nói gì ah?

-mèo mà là con trai hả? không để thoát khỏi tay được? – tôi cũng không biết là em nói thtt hay nói giỡn

-hay quá ha...- tôi lấy tay cổ đầu của em

-Caca-tiếng của nhi gọi tôi, tôi giật mình quay về hiện tại- sao Caca không về mà ngồi đây vậy? – nhi ngồi xuống gần nó

-Caca thấy chán nên không muốn về thui! – tôi nói như người không còn chút nghị lực nào cả

-có phải vì Thuyên lấy Minh đúng không? – nhi như đoán đúng vào trái tim của tôi

-sao Nhi nghĩ Caca buồn vì Thuyên lấy Minh chứ? – giọng nói tôi yếu xìu

-Caca thích Thuyên phải không? Uhm.... Không Caca yêu Thuyên phải không?- tôi liền nhìn Nhi bằng cái vẻ ngạc nhiên không chút phản bác. – Caca không trả lời điều đó lại càng nói lên là Caca đã yêu thuyên từ rất lâu rồi phải không?

-sao nhi lại biết chứ? – tôi bắt đầu trả lời

-uhm....không ai có thể che giấu điều gì cả... vậy caca có đến dự tiệc cưới không?

-caca cũng không biết... có thể có hoặc không?

-nếu caca không đến Thuyên sẽ rất buồn...

-uhm..... người bạn thân nhất mà không đến dự tiệc thì quá tệ đúng không?

-uhm... caca sẽ làm gì sau khi tốt nghiệp ?- nhi hỏi tôi

-lúc trước nghĩ là thi xong là đi xin việc liền nhưng mà..... chắc caca sẽ đi du học tiếp tục

-caca đi là vì thuyên phải không?

-uhm.....

-caca có thể ở lại đây được mà ... – nhi nói giọng rất buồn

-thui ... caca xin lỗi caca phải đi thôi

Lúc đó cũng là tuyến xe buýt cuối cùng cả tôi và nhi cùng bước lên cùng ngồi chung một chỗ.... Cả hai đều im lặng không nói với nhau lời nào cả.. về đến nhà tôi bị ba la ột trận vì về quá khuya gần 11h tôi mới có mặt ở nhà. Tôi ở một căn nhà riêng từ khi vào đại học cả nhà tôi cho tôi một số tiền gửi vào ngân hàng xem như cho tôi một số vốn để tự xây dựng sự nghiệp ình, hàng tháng cứ lấy tiền trong đó xài nhưng tôi có xài gì đâu.... Ăn rùi mua những thứ cần thiết thui..... chứ chẳng tụ tập bạn bè nhậu nhẹt làm gì... với tôi những thứ đó là vô bổ chả được gì mà còn mất tiền nữa. nhưng hôm nay có lẽ tôi sẽ làm một việc động trời mà tôi chưa từng có ý nghĩ trước giờ

Tôi lấy chiếc xe chạy dọc theo con đường có những cô gái hay đứng hàng đêm ở đây tôi suy nghĩ là không biết mình đang làm cái trò gì nữa... chiếc xe của tôi dừng lại quan sát mọi góc ngách và thấy có một cô gái làm cho tôi phải chú ý đến Cô gái mặc đầm trắng nhìn cô tả có vẻ ngây thơ những cô gái khác... và tôi đi đến.

-chào em! – tôi tỏ vẻ lạnh lùng

-muốn một đêm vui vẻ hả? – cô ta nhìn tôi nói như thế làm tôi hơi rùng mình vì trước giờ tôi chưa bao giờ như thế...

-uhm.... Em muốn bao nhiêu?

-500k ... còn việc thưởng thêm hay không là tùy anh? – cô ta chỉ tay vào người tôi, tôi thật ngạc nhiên khi cô ta gọi tôi là “anh” tôi chưa bao giờ bị gọi như vậy cả?

- em vừa xưng với tôi là anh.....

-ui trùi....cái đó không quan trọng... quan trọng tiền thui... – cô ta xe hai ngón tay lại

-uhm... vậy em leo lên đi...,... nhưng cho tôi biết em tên gì không? – tôi hỏi

-cứ kêu em là Thy

Tôi chở em về nhà, thật sự là tôi cũng không biết mình đang làm gì... chở em về nhà thì em vào nhìn khắp nhà của tôi...

-wow... nhà của anh đẹp nhỉ? Ah không dễ thương nhỏ đúng hơn..... – cô ta lảng xảng chạy xung quanh xem xét – ủa? có hai phòng ngủ ah?

- phòng kia của tôi.... Phòng này là dành cho khách hay bạn bè ở lại đêm thôi....

-vậy em vào phòng của anh đây....

Tôi chưa bước vào phòng thì nghe tiếng xả nước bên trong rồi.... tôi bắt đầu cảm thấy sợ khi bước vào bên trong rồi tôi đặt người xuống giường nhắm mắt và ngủ thiếp đi lúc nào không biết... và cô ấy bước ra khi thấy tôi đang nằm trên giường...cô ấy chỉ quần khăn tắm rồi bước đến phía tôi Từ từ kê mặt sát với khuôn mặt của tôi... nụ hôn cô ta trao cho tôi ngay đôi môi làm cho tôi tỉnh giấc.

-anh tỉnh rồi sao? Chúng ta tiếp tục chứ!

-tôi nhìn em- sau đó đi đến tủ đồ lấy đồ – em hôm nay chỉ cần nằm kế bên tôi ngủ là được rồi.

-sao? – cô ta như hét vào mặt – nè! Tôi không phải cái loại để anh đùa giỡn nghe chưa?

-không tôi không đùa giỡn

-tôi đi về – lúc đó tôi nắm bàn tay của cô ấy lại và nói

-em ngủ kế bên tôi tôi sẽ đưa em một triệu. – và cô ta suy nghĩ lại và đồng ý

Tôi đi vào phòng xả nước tắm thật mát để giải tỏa căng thẳng của mình, bước ra tôi nằm ngay xuống giường còn cô ấy thì ngồi nhìn tôi trơ trơ.....

-cô lại đây nằm kế tôi nè.... – tôi lấy tay đập đập lên giường

-anh làm tôi thấy lạ và sợ anh đấy – cô ta nói và tiến đến gần tôi- anh lạ thật đấy? lần đầu tiên mới gặp người khách như vậy? haiz.....

-uhm.... Tôi sẽ không làm gì cô hết.... tôi chỉ muốn tối nay có một người để tôi ôm ngủ thôi....

-hình như anh thất tình phải không? – cô thắc mắc

-thui ngủ đi cô đừng hỏi nhiều

-uhm.... Tự nhiên hum nay tôi buồn ngủ quá ta ... bình thường giờ này tôi đâu có buồn ngủ nhiều như vậy nhỉ? – chắc cô ta cũng mệt mỏi giống như mình

Rồi cô ta chiếm vào giấc ngủ một cách rất từ từ và thong thả, cô ta ngủ quay mặt về phía tôi, tôi nhìn cô ta ngủ nhưng chẳng hề có cảm giác gì chỉ thấy tại sao hôm nay mình lại đem một cô gái lạ về nhà chỉ để ngủ chung là sao? Tôi đang cần cái gì vậy? rồi hành động vô thức và không cảm giác của tôi khiến tôi như người không điều khiển.. tôi tiến lại nằm gần cô ta hơn rồi tự choàng tay qua ôm cô ta và một nụ hôn trên má như tôi làm theo quán tính.... Chắc có lẽ tôi cứ nghĩ cô ta là Thyên.... Tôi đang mượn một người con gái để tôi tưởng tượng rằng em đang nằm và tôi ôm em ngủ... và hôn em chúc em ngủ ngon vậy.

Buổi sáng tôi tỉnh dậy vẫn tư thế đó... tôi vẫn ôm cô ta vào lòng ngủ thật ngon.... Cô ta thức dậy trước tôi... cô ta thấy mình đang được vòng tay của tôi ôm lấy , cô ta xoay qua vẫn thấy tôi vẫn còn ngon giấc... cô ta nhìn tôi sau đó mỉm cười ... nụ cười đó là gì? Rồi tôi cũng thức dậy.

-ngủ ngon quá nhỉ? – cô ta như châm biếm

-hả? – tôi vẫn còn ôm cô ta

-ôm đến hết ngày luôn àh – cô ta cựa quậy

-nằm im đó đi.... – tôi vẫn chưa buồn cô ta ra , ngược lại càng siết chặt cô ta vào người tôi nữa nhưng lúc đó mắt tôi nhắm lại

-anh sao vậy?

-hog có gì ... – tôi buồn cô ấy ra và bước đến tủ lấy 1tr đưa cho cô ta – tôi giữ đúng lời hứa?

-anh thật là lạ ... – cô ta giật ngay số tiền tôi đang cầm trên tay – tôi đi thay đồ đây... mà khoang đã anh tên gì thế?

- cô không cần biết tên tôi đâu

- không cho biết thì thôi ... àh àh.... Tôi có trò này .. – cô ta đang có ý tưởng táo bạo. cô ta đi đến phòng tắm lấy đồ của mình sau đó đến đứng trước mặt tôi.... Cô ta mở từng cúc áo của mình... cô ta thay đồ trước mặt tôi.... Tôi quay mặt qua chỗ khác không muốn nhìn... nhưng mùi hương cơ thể của cô ta làm cho tôi rất khó chịu – anh thật sự không muốn nhìn sao? Tôi cài lại hết rồi

-uhm – tôi quay mặt lại nhìn cô ta thì cô ta lừa tôi.... Trên người cô ta không có mảnh vải che thân nào hết....tôi đứng dậy vợ lấy chiếc ao khoác của mình che thân thể nỏn nà của cô ta lại ... – tôi không thích như vậy

-khoang... – cô ta có điều muốn nói – đây là 500k của anh

-gì vậy?

-vì anh không đụng gì đến thân thể của tôi cả..... chỉ ngủ chung thì lấy 500k thui... anh chở tôi về chỗ cũ được chứ?

- cô không tự đi về sao?

-thường thì khách không để tôi về một mình... mà chở tôi về vị trí cũ....

-uhm.. được... cô nên mặc đồ đi... tôi quay mặt chỗ khác

-xong rồi ... – đúng là nhanh chóng cô ta mặc đồ lại

-uhm ... – tôi vừa quay lại cô ta choàng cổ tôi nhanh chóng.. tôi chưa kịp phản ứng gì thì cô ta đã trao cho tôi nụ hôn nhẹ lên môi.... Tôi lần này là đứng hình ... tôi không biết nụ hôn đó là gì nó như luồng điện chạy vào người tôi..... có lẽ lần đầu tiên được hôn một người con gái hôn tôi có cảm giác như vậy....-sao cô lại hôn tôi? – giọng tôi run lên

-vì anh lạ không giống người khác mà tôi từng ngủ với họ...- cô ta nhìn tôi mỉm cười

-thôi chúng ta đi

Rồi tôi chở cô ta về vị trí cũtôi suy nghĩ không biết ngày mai có nên kêu cô ta đến nhà để ngủ chung với mình không? Nhưng rồi tôi quay về nhà thì thấy bóng dáng quen thuộc đang đứng chờ tôi trước cửa nhà...

-Thuyền? Sao đứng đây? – tôi thắc mắc

-sao hôm qua mèo không dự tiệc chung với tụi này vậy? – em nhìn tôi ngây thơ hỏi nhưng em chưa hề biết trái tim tôi đã đau như thế nào

-tại bệnh thui – tôi đang nói dối

-bệnh hả? – em lấy tay rờ trán tôi, em càng quan tâm tôi tôi càng đau khổ nhiều hơn

-hog sao đâu? – tôi cầm tay em bỏ xuống Rồi tôi chỉ biết đứng nhìn em... tôi ước gì tôi có thể nói với em rằng tôi yêu em ... nhưng làm sao tôi có thể phá vỡ hạnh phúc của chứ... em chỉ xem tôi là bạn Dù tính cách của tôi có như thế nào...

-mèo sao vậy? hôm nay mèo lạ lắm – em lo lắng cho tôi

- mà hôm nay Thuyền qua có chuyện gì không?

-uhm.... Qua rủ mèo đi xem áo cưới với Thuyền .. hihi...

-Minh đâu?

-ở đằng kia kìa.... Đang mua báo – em mỉm cười khi thấy Minh

-thui mèo không đi đâu..... hai người đi đi

-thui.... Mèo đi chung đi – em năn nỉ tôi , rồi tôi cũng đồng ý tại sao tôi phải như thế này chứ... tôi muốn biến mất khỏi đời nàyngày đi chung cùng em ... nhìn thấy em hạnh phúc bên người khác tôi vừa vui vừa đau ... nhìn em mặc áo cưới ... tôi ước ao em là cô dâu của tôi thì hay biết mấy... nhưng điều ước đó là vô nghĩa... em là vợ của Minh.... Tuần sau đám cưới em tôi thật sự không muốn đi dự một chút nào ... tôi chỉ muốn đập què hai chân mình để khỏi đi đám cưới của em Cả ngày dài em vui cười hạnh phúc còn tôi thì chẳng một chút gì vui vẻ.. tôi phải giả bộ như không có gì Tôi về tôi lại đi tìm cô gái đó

-wow – giọng của Thy khi thấy tôi- hôm nay đừng nói là anh muốn ngủ kế em thui nha... – cô ta có vẻ đoán được ý tôi, tôi chỉ gật đầu – mình đoán như thần nhỉ?

-lên xe đi – tôi nở một nụ cười

-hôm nay anh cười rồi ah? Có đồng tiền kìa.. rất là dễ thương – cô ta nói với tôi

-thui đừng hỏi nhiều nữa?

-ok không hỏi thì không hỏi..

Tôi chở cô ta về nhà nhưng hôm nay trời còn sớm nên chưa đến lúc phải đi ngủ....

-trời còn sớm quá – cô ta nhìn lên trời , rồi nhìn đồng hồ của mình – mới có 7h tối ah

-uhm.... – tôi đáp rồi bước vào nhà ngã người lên bộ ghế sofa

-nè ... – mặc cho cô ta gọi tôi tôi cứ ngã người không thèm lên tiếng – người gì mà lạ thật.....mà thui kệ tên này đúng là lạ thật không đụng gì mình hết... qua là mình có tiền xài ... nhưng mà mình cũng phải tìm hiểu xem... hần là ai chứ...

Đọc tiếp Yêu thầm – Chương 2

2. – Chương 2

Cô ta bước vào nhìn thấy tôi chèo queo trên ghế sofa.... Cô ta cũng không thèm quan tâm đến tôi nữa cô ta đi khắp phòng khách nhỏ và vô tình thấy hình tôi chụp chung với Thuyền... tấm hình hai đứa đi chơi Vườn Xoài chung với nhau.... Thuyền ôm lấy cổ của tôi cười tươi... và xung quanh đó còn nhiều hình tôi chụp chung với Thuyền và có một tấm hình Thuyền mặc chiếc váy trắng như nàng công chúa ngồi trên thảm cỏ xanh tôi đặt nó kế bên chiếc bàn làm việc nhỏ tôi đặt ở phòng khách..... “thì ra hần đau khổ vì người con gái này ah? Cô gái này dễ thương quá nên hần đau khổ là phải, cái gì đây? Thiệp cưới..... rồi vậy là mình hiểu hết rồi”

-anh buồn vì người cô gái này sao? – Thy bước đến đưa tấm hình của Thuyền trước mặt tôi

-tại sao cô lại đụng vào lung tung vậy hả? – tôi quạu

-và cả việc cô ta dám cưới với người khác đúng không? – thý đoán đúng, sự im lặng của tôi xem như đó là lời thú nhận sự thật phũ phàn đó – anh không nói cho cô ta biết anh yêu cô ta ah?

-không! Tôi không thể nói, tôi không muốn chính tay mình phá nát tình cảm bạn bè bao nhiêu năm nay của chúng tôi.

-thì ra là vậy? mà tốt nhất anh nên quên cô ta đi đau khổ như thế có được gì đâu... toàn hành sát mình thôi. – cô ta trả tấm hình về vị trí cũ

-cô nói nghe dễ nhỉ? – tôi cười nhếch miệng

-em nghĩ chúng ta nên đổi một chút không khí

-thôi caca mệt lắm – tôi tự động nói tên của mình

-tên anh là caca hả?

-uhm... hôm nay chúng ta đi ăn gì đi ... tôi chưa ăn gì hết.....ah ăn ốc đi hen.....

-cũng được...

Quả thật cô ta ăn no nê.... Và tôi cũng vậy thật sự buồn khiến tôi hôm nay muốn ăn thật nhiều.. nhưng cô ta còn kêu cả bia ra uống, riêng tôi chỉ ăn thôi không uống gì cả,cô ta thì uống một chút chỉ hơi ngà ngà say thôi... tôi dìu cô ta về và đưa lên phòng.

-haiz.... Chưa bao giờ tôi rơi vào tình thế này? – vừa nói vừa đỡ cô ta nằm lên giường rồi cô ta ngồi bật dậy dùng tay kéo cổ áo tôi tới sát khuôn mặt cô ấy

-anh là người khách lạ nhất tôi từng gặp... những người khách trước thấy tôi là nhào tới như con mèo thấy mỡ.... chỉ có anh là không làm gì tôi hết... bộ tôi xấu xí lắm sao?

-cô say rồi! cô nên ngủ đi là hay nhất.- cô ta không buồn tôi ra và trao cho tôi nụ hôn ngọt ngào tôi bắt đầu cảm giác gì đó lạ thường ở đôi môi mình... đôi môi tôi nó giật giật Người tôi run lên khi mỗi lần khi môi cô ta chạm vào môi tôi thật sự.... người con gái đầu tiên hôn tôi chính là cô ta , cô ta dừng lại nhìn tôi mỉm cười

- anh nên quên cô ta đi – rồi cô ta ngủ một cách nhanh chóng, còn tôi thì sửa cô ta lại cho cô ta ngủ một cách thẳng giấc nhắc, tôi cũng nhanh chân lên giường nằm ngủ hôm nay đúng là một ngày dài đối với tôi.. tối đó tôi lại ôm cô ta vào lòng và ngủ

Cũng lại một buổi sáng ngày thường nhưng tôi vẫn còn ngủ vẫn còn ôm lấy cô ta... cô ta thức dậy có vẻ hơi nhức đầu và nhìn nét mặt của tôi. “ anh ta thật đáng yêu.... Anh ta ngủ như một thiên thần vậy... anh ta ngủ rất ngon ... cứ như muốn quên hết đi mọi chuyện vậy.... không biết ngày mai anh ấy có gọi mình đến nhà không nhỉ? Căn nhà tuy nhỏ nhưng mình thích căn nhà này Mình thấy cái trang trí đơn giản... màu sắc hoa văn.... Thật là lạ hôm nay anh ấy ôm mình ngủ mình cảm thấy vui hơn bình thường....” rồi cô ta hôn nhẹ lên má của tôi làm tôi thức dậy....

-sáng rồi ah... – tôi mở mắt từ từ ra thì cô ta nằm đè lên người tôi – nè làm gì vậy? – tôi nhìn cô ta

-chỉ muốn leo lên nhìn anh thật kĩ thôi... – cô ta bắt đầu bươn bả

-xuống đi... cô làm tôi thở không được đó- nhưng cô ta cứ nằm đấy nhìn tôi, tôi quay mặt qua chỗ khác cô ấy cứ nhìn theo khuôn mặt của tôi riết... cuối cùng tôi nhắm mắt lại... khỏi để cho cô ấy nhìn... tôi có cảm giác cái gì đó thật mịn màng đang đụng vào sống mũi của tôi... tôi cảm giác có bàn tay đang tháo cặp kính cận của tôi ra..... tôi mở mắt – nè sao tháo kính của tôi ra...

-tháo ra hôn mắt mới được Hihi... – thôi cô leo xuống đi hôm nay tôi đi xin việc làm

-vậy hả? mấy giờ anh đi...

- một tiếng nữa tôi sẽ đi...

-còn sớm hihi....

Cô ta thay đồ xong thì đi một nước ra cửa

-nè! – tiếng tôi kêu

-gì thế?

-cô quên cái này – trên tay tôi đang cầm hai tờ 500k.. cô ta quay lại bước đến gần tôi lấy hai tờ tiền bỏ lại vào túi quần của tôi – sao cô không lấy tiền?

-vì hôm nay anh không hôn tôi.... Nên không cần phải lấy đi một triệu....

-nhưng tôi đã ôm cô ngủ đến sáng mà....

-muốn tôi lấy tiền thì anh hôn lên đây đi ... tôi sẽ lấy 1tr của anh ...- tôi thật sự không hiểu mà cũng có thể tôi phải làm gì cô ấy thì cô ấy lấy tiền mới dễ dàng nên tôi làm theo lời cô ấy... tôi bước đến thật gần tay của tôi ôm lấy eo của cô ấy... khuôn mặt tôi tiến sát từ từ và gần đến thì.....

-kính cong – tiếng chuông cửa nhà tôi reo lên làm tôi thất rất ngạc nhiên và hoảng.... sáng sớm ai lại đến vào lúc này chứ? –ai vậy nhỉ?- Tôi thắc mắc

-mất hứng quá – Thy nói có vẻ thất vọng

-không được rồi ... cô nên núp trong phòng tôi không được đi ra ngoài

-tại sao tôi phải núp chứ?

-từ đó giờ tôi ở đây một mình không có ai ở chung hôm nay xuất hiện cô thì tôi chết mất,....

-anh có thể nói là bạn cũng được mà.... Hay là em họ.....

-em họ gì mà ăn mặc hở như thế này chứ? – tôi bắt đầu thấy rối khi nghe tiếng chuông càng lúc càng liên tục- tốt nhất là cô ở đây đi Đừng đi đâu hết.... – tôi nói và ra đóng cửa lại để cho chắc ăn hơn tôi đã khóa cửa ngoài lại.

Liên chạy xuống dưới lầu xem ai sáng sớm mà đã bấm chuông liên hồi như vậy?

-caca – tiếng của Nhi

-ủa? hai người đi đâu đây? – tôi ngạc nhiên khi thấy Nhi và Thuyên đến kiểm tôi vào lúc sáng sớm

-cùng xin việc làm với mèo đó – giọng của Thuyên nói

-nhưng mà.... Người ta chỉ tuyển có hai nhân viên thôi mà... ba chúng ta có thể không được làm việc chung đâu.....

-không làm chung nhưng chúng ta luôn là bạn của nhau mà....

-mèo ăn sáng chưa? Tui có mua nè.... Vào nhà ăn chung.... – chưa kịp để tôi trả lời thì em và Nhi đã vào bên trong mất rồi

-wow... hôm nay caca có gắng thêm mấy bức tranh treo trong nhà ah2.,.,., – nhi nhìn thích thú với mấy bức tranh phong cảnh đơn giản đó – trời ơi.... Dễ thương quá chịu không nổi – nhi phát hiện ra bức tranh mấy con cún con đang ngủ chung với nhau

-đâu Tao muốn coi nữa..... – em bon chen muốn xem cùng- dễ thương quá! mèo ui... tui muốn có một con giống như vậy quá... mèo tìm cho tôi được không? – em vẫn ngây thơ như ngày nào

-tìm hả? khó lắm ah.... Không dễ tìm đâu – tôi chau mày

-tìm đi mèo.... tui muốn có một con để nuôi... chăm sóc ... – em đến lấy cánh tay của tôi... làm sao tôi có thể từ chối được chứ?

-mèo! – nhi gọi tôi – không có chiều nó nữa... nó sắp lấy chồng rồi...

-uhm – nghe từ “lấy chồng” tôi thấy buồn – kêu Minh tìm cho Thuyên đi – tôi nói

-thui... Minh bận việc với công việc mới rồi... không tìm được... mèo tìm dùm Thuyên đi.... Thuyên biết mèo biết nhiều chỗ bán mấy con cún dễ thương lắm

-mày quá đáng – nhi bênh vực tôi – mèo nó cũng có công việc của nó vậy?

-vậy thì thui... không nhờ nữa... – em có vẻ giận lẫy vì không có được những chú cún ưa thích như em mong muốn

-thui để mèo tìm cho.... Nhưng không có thì thui nha... chứ không hứa là chắc chắn tìm ra – tôi nhún vai... cảm giác của tôi làm sao thế này... tôi đang đau khổ mà .. sao tôi vẫn cứ làm theo mọi những gì em ưa thích.... Từ trước đến giờ em muốn gì tôi cũng luôn cho em tất cả... kể cả lúc tôi phải thức cả đêm làm việc ấy cho em... nhìn vào chắc mọi người cho rằng tôi là kẻ ngu ngốc... mà tôi thật sự ngốc thật.... có lẽ điều tôi mong lúc này là mong em hạnh phúc... biết khi nào tôi mới can đảm để quên em đi .. và đón nhận hay tìm ính một tình yêu mới...lo nói chuyện với nhi và thuyên bồng cả ba chúng tôi đều nghe tiếng động phát ra từ trên lầu...

-ủa? trên lầu có tiếng động lạ?- nhi nói

-ah.. chắc mèo hay chuột gì đó nó chạy lung tung ấy mà – tôi mém tý là quên mất Thy đang bị tôi nhốt trên phòng – để mèo lên coi thử.... – tôi nhanh chân chạy lên lầu đứng áp sát tai vào cửa rồi gõ cửa- cô còn trong đó không vậy?

-anh tính nhốt tôi luôn ở trong đây sao? – thy có vẻ rất bức mình

-xin lỗi... nhưng giờ tôi phải đi... cô cố gắng ở trong nha... lát tôi về sẽ mở cửa cho cô....

-cái gì.... Anh anh....

-tôi sẽ bù lại xứng đáng cho cô... hồi nãy cô làm rớt cái gì vậy hả?

-ah... đụng trúng làm rơi vài món linh tinh thôi... nhưng anh chừng nào mới thả tôi ra đây? – lúc cô ta nói câu đó là tôi đã đi xuống lầu và cùng nhi và Thuyên ra khỏi nhà....thật tội nghiệp cho Thy bị tôi nhốt từ sáng đến trưa.

Buổi đi xin việc làm của ba chúng tôi đến họ không yêu cầu chúng tôi đưa bằng cấp cho họ xem... họ là công ty nước ngoài... tuyển những sinh viên mới ra trường có năng lực thật sự ... họ thử sức chúng tôi trong vòng một tuần để đánh giá chính xác vị trí chúng tôi sẽ vào làm ở công ty này.....cả ba chúng tôi ai nấy cũng mừng vì sẽ có dịp thể hiện năng lực của mình.. buổi trưa nhi và em rủ tôi đi ăn trưa... nhưng tôi từ chối vì có người đang bị nhốt trong căn nhà kia của tôi... tôi không thể bỏ mặt cô ấy mà ngồi ăn trưa thanh thoi được.... tôi biện lý do là có chút việc phải đi không ăn trưa được.... đi trên đường tôi ghé qua quán cơm mua thức ăn về cho cô ta... lúc tôi về mở cửa nhà thì bình thường..... khi đi lên lầu thì thấy cửa phòng của tôi bị mở toan ra Nhưng đồ đạc trong phòng vẫn bình thường không có gì lạ thường.... Thy tôi không còn thấy cô ta trong phòng nữa..... lúc chạy đi kiểm thì phát hiện ra cô ta đang ở nhà bếp lục lọi tủ lạnh kiểm gì đó

-này – tôi đặt thức ăn lên bàn rồi nói – sao cô ra được bên ngoài vậy?

-tìm cách cạy cửa ra ngoài thôi chứ sao? – cô ta đáp tỉnh queo như chuyện đáng phải làm

-cô không sợ tôi về rồi la cô sao?

-hazì.... Cái tủ lạnh gì chả có cái gì để ăn vậy? – cô ta than thở Mì gói cũng hết.... chán thiệt

-tôi có mua thức ăn cho cô nè... cô ăn đi – tôi chỉ tay về hướng cái bàn

-sao không nói sớm – cô ta nhanh chóng nhào vào bàn ăn ngay lập tức

-đói nhỉ? – tôi cười

-nè... anh có biết là tôi nhịn từ sáng giờ không? Tính ra là hai bữa cơm đó...

-uhm.., tôi biết nên mua hai phần cơm cho cô đó...

- anh ăn chưa?

-chưa?

-ăn với tôi nè...

-cô cũng biết mời người khác ăn ah2..... tôi ăn thì lấy gì cô ăn nữa?

-có đến hai phần mà lo gì?tôi ăn có một phần thôi ...

-uhm.. vậy cũng được-Ăn chung với nhau xong... tôi móc trong túi mình ra 2tr bỏ vào tay cô ta..... – đây là phần tiền của cô

-sao nhiều thế? – cô ta thắc mắc

-vì nhót cô đột xuất nên tôi tăng thêm tiền cho cô ... vậy thôi

-đúng là đại gia mà.... Chừng nào người anh yêu đi lên xe hoa vậy?

-còn vài ngày nữa thôi.... – giọng tôi buồn hẳn

- không mời cô ta đi chơi trước khi cô ta lấy chồng sao? – cô ta đi đến rót nước uống

-chắc không? Làm vậy chỉ thấy buồn nhiều hơn thôi... chứ có được lợi ích gì đâu...

-anh đúng là ngốc? đại ngốc? ai mà dám yêu anh không biết nữa?

-cô nói vậy là sao?

-thường thì người ta yêu thì phải nói ra... hoặc là quên hẳn đi.. chứ ai mà để trong lòng tự đau khổ như anh – cô ta bắt đầu lên tiếng dạy tôi nhiều thứ – anh không nghe người ta nói sao? Người khôn ngoan là không bao giờ làm khổ mình..... còn người thông minh là người làm khổ người khác... anh làm khổ bản thân mình anh được cái gì? Không được gì hết... chỉ có sự buồn phiền mệt mỏi... ngày này kéo dài đến ngày kia... không lẽ ngày nào anh cũng kêu tôi qua để tôi làm gối ôm cho anh ngủ sao? Một ngày 500k một tháng 15tr ... haiz... sợ không đủ tiền để anh sống nữa nói chi là trả tiền cho tôi... – cô ta nói một lèo làm cho tôi không kịp phản hồi

-cô nói xong chưa? – tôi nhiều mày

-ah2... hôm nay anh phỏng vấn sao rồi?

-uh,, mai họ thử sức tôi trong 3 ngày rồi mới đưa tôi vào vị trí thật sự đúng với năng lực của tôi....

-hy vọng là anh có vị trí phù hợp.... tôi đi đây...

-hôm nay cô không cần tôi đưa cô về hả?

-không cần đâu... bye bye...

Thật lạ là sao cô ta hôm nay không cần tôi chở về nhưng rồi tôi cũng không quan tâm lắm để cho cô ta đi về..... tối hôm đó tôi không có đến con đường đó đến chở cô ta về nhà mà tôi chỉ nằm trên bộ ghế sofa dựa lưng suy nghĩ nhiều thứ nhớ về những kỉ niệm của tôi và Thuyền từ hồi phổ thông cho đến đại học Càng nghĩ tôi càng thấy buồn nhiều hơn rồi tôi chợt rơi nước mắt.. tiếng chuông cửa làm tôi tỉnh mộng... tôi thắc mắc không biết ai đến nhà tôi vào lúc này...

-mèo! – tiếng của em gọi tôi

-ủa? sao Thuyền qua nhà mèo vào giờ này thế?

-uhm.... Sắp lấy chồng ời.... Muốn ở gần mèo nhiều hơn.. sợ một không có cơ hội nữa?

-vậy hả? – tôi cười mỉm tôi cũng không biết nụ cười đó của tôi đang đau khổ hay mừng vì em hôm nay ở bên cạnh tôi.. – vào đi.....

-uhm... mèo muốn ăn gì không? Thuyền làm ẹo ăn!

-thôi.. mèo ăn rồi ... thuyền chưa ăn gì hả?

-hihi.. ăn rồi.... dạo này mèo sao vậy? – thuyền nhìn tôi có vẻ lo lắng

-thấy mệt trong người.... lạnh..... – tôi đưa mắt nhìn lên trần nhà biện lý do

-lạnh hả? để thuyên ôm mèo là mèo ấm liền . – tôi chưa kịp đưa mắt ngó xuống thì vòng tay nhỏ bé của em đã ôm chặt lấy tôi... tôi bất đột như cây cột.,, hay tay tôi buông thẳng chỉ im lặng cảm nhận cái ôm của người con gái đang ôm lấy tôi ... có lẽ em không biết hiện tại và bây giờ tôi đã và đang yêu em thật nhiều.....- hết lạnh chưa? – em hỏi tôi một cách ngây thơ

-ờ... chưa? – sao tôi lại trả lời chưa chứ? Đáng lẽ tôi phải nói rồi để em buồn tôi ra... có lẽ tôi biết không bao giờ được em ôm như ngày hôm nay – Thuyên nè! – tôi hỏi em

-gì ah mèo? – thuyên buồn tôi ra nhìn thẳng vào mặt tôi

-Thuyên yêu Minh nhiều lắm hả?

-uhm... rất yêu... yêu lắm.... Minh là người có thể hiểu Thuyên nhiều nhất... – em hạnh phúc khi kể về Minh

-vậy là mèo không hiểu thuyên hả?- sao tôi lại hỏi như thế.... Tôi đúng là kẻ điên mà

-làm gì mà không hiểu.... mèo là người bạn thân nhất.. tuyệt nhất mà Thuyên yêu quý... chúng ta luôn luôn và mãi mãi là bạn thân của nhau. – em nắm lấy bàn tay tôi nói với vẻ tự hào

-uhm.... Mãi mãi là bạn... – giọng tôi hơi run run, đột nhiên em hôn lên má của tôi làm tôi giật mình, rồi ôm lấy tôi một lần nữa

-hihi.. Iu mèo nhất ... mèo là người bạn tuyệt vời nhất của Thuyên.... Thuyên sẽ không bao giờ quên mèo Mèo làm cho Thuyên rất nhiều việc không biết lúc nào mới có thể làm gì để cảm ơn ề đây.

-muốn cảm ơn hả? – tôi cười

-uhm... rất rất muốn mà không biết làm sao?

-để mèo chỉ cho..

- làm sao? – em có vẻ rất vui khi biết được sẽ có cách trả ơn cho tôi

-chỉ cần thuyên sống hạnh phúc là được.. xem như Thuyên cảm ơn mèo rồi. – tôi nhìn em cười

-hihi... – em cũng nhìn tôi cười đáp lại...- tối nay thuyên ngủ chung với mèo đó

-uhm... vậy có đem theo đồ để thay không?

-hihi.. không có...

-vậy mèo dẫn Thuyên đi mua đồ để tối ngủ...

-thôi có gì đâu... mặc đồ này ngủ cũng được mà....

-thôi.. để mèo chở Thuyên đi mua ... ai mặc đồ này ngủ bao giờ.

Thế là tôi chở em đi đến cửa hàng quần áo

-xin chào quý khách , quý khách mua gì ah?- tiếng người phục vụ nói

-ah.. chị lựa dùm bạn em bộ đồ ngủ đi.

-thui.. để tui tự lựa... mèo đứng đó đi.. tui biết lựa đồ ỉnh mà...

-ờ.. quên .. hi hi.. – tôi gãi đầu, tôi quên mất em là người có cách ăn mặc rất là dễ thương nên việc chọn đồ là do em lựa thôi....

-xong rồi chúng ta về thôi....- em nhanh chóng lựa đồ rồi khoác tay tôi đi

Căn nhà bây giờ chỉ có hai chúng tôi, chỉ có tôi là đang biết chuyện gì sẽ xảy ra còn em thì cứ vô tư như ngày nào.... Tôi không biết có nên nói hay không lúc đó có hai nhân vật tỷ hon xuất hiện bên vai mình một bên là phải một bên là trái.

-caca ah..... đừng buồn nữa? thuyên sẽ ở bên caca mà..... với tư cách là một người bạn cũng được mà, caca có thể tìm ai đó để dat trái tim mình vào đó – bên phải nói

- lòi thoi quá đi – tên bên trái nóng mặt – của mình thì mình phải tìm mọi cách chiếm đoạt chứ việc gì phải nhường cho kẻ khác

-nín ... – bên phải phản kháng – này có biết như vậy là xấu xa lắm không hả?

-cái đồ ngu – tên trái chửi tên phải – ta đứng bên trái đương nhiên là phải vậy rồi....

-im – tên phải – để ta nói chuyện với caca

-bộ nhà người tưởng ta không nói chắc ...- tên trái đầu lại

-caca đừng nghe tên nó nói mình biết tính caca mà ... caca sẽ hạnh phúc khi có tình yêu đáp lại chứ không phải đi theo đuổi một cái gì đó mà không bao giờ có sự đáp lại.

- haiz... bình – tên trái bay qua cú đầu tên phải – quánh lộn không?

-ta chỉ muốn đấu lý không dùng bạo lực

Hai tên trái và phải chưa kịp đấu gì với nhau thì em bước ra khỏi phòng tắm hai tên đó biến mất vậy tôi phải làm gì đây? Tôi đành leo lên giường theo một cử chỉ quán tính vậy Em đi lại ngồi trên giường nói chuyện với tôi...

-mèo! mấy hôm nay cứ thấy mèo sao sao?- em nhìn tôi thắc mắc – thất tình anh nào hả? – em chọc tôi

-haiz.... Gì mà anh nào ở đây....

-chứ sao mấy bữa nay liên tục thấy buồn quá dạ?

-không có gì đâu? – tôi đang che giấu

-uhm..... nè buồn chuyện gì buồn nha.. chứ đám cưới của tui là mèo phải có mặt đó.. không đến là giận mèo suốt đời luôn – em nói vô tư

-gì mà giận suốt đề thế? Mà chắc hum đó không đến được đâu?

-tại sao? – em có vẻ bức mình khi nghe tôi nói vậy

-bận việc .. không đi được..

-không được.... tui muốn mèo phải đi ...

-nhưng mèo bận thật mà..... – tại sao tôi trở thành người nói dối từ lúc nào vậy nè... tôi đang trốn tránh sự thật nhìn hạnh phúc của em bên người khác....

-mèo không đến thật sao? – em có vẻ buồn khi biết tôi sẽ không đến dự tiệc cưới của em

-uhm.... – tôi mỉm cười buồn

-đến một chút thôi... một chút thôi... cũng không được hả? – em có vẻ buồn thật trông em như thế tôi có vui về gì đâu ... tôi ước gì em là cô dâu của tôi nhưng điều ước đó là vô nghĩa.

-uhm.... Mèo xin lỗi Nhưng mèo có quà cho Thuýên...

-chẳng muốn lấy tí nào.. chán thật ... – em thất vọng

-hì hì.. – tôi đang cười trừ – nè... – tôi cầm trên tay một cái hộp quà nhỏ màu xanh lá có thắt cái nơ đỏ trên đó nhìn thật xinh xắn..

-gì da? – em hỏi

- mở ra xem đi

Hộp quà em mở ra một chiếc lắc tay mỏng bằng bạch kim do tôi nhờ người làm một cái thật đặc biệt dành cho em Đáng lẽ nó không phải là quà cưới mà là quà để tôi thú nhận tình yêu tôi dành cho em ... nhưng trong thời gian này có lẽ tôi không còn cơ hội để gặp em hay vui cười cùng em nữa.... nên món quà này trao cho em là thích hợp nhất... em mở chiếc hộp quà em có vẻ rất thích chiếc lắc này.. vì có thêm ánh đèn nó sáng chói đến lạ thường tạo nên nét sang trọng và trang nhã cho người đeo... em đeo vào đúng là hợp với

em .. càng làm em thấy dễ thương nhiều hơn... tôi ước gì có thể dùng cảm nói hết với em những gì cất chứa trong lòng tôi bấy lâu nay.. nhưng không ai cho tôi sức mạnh để có thể nói ra hết được...

-đẹp quá! Mèo ơi! – em nhìn chiếc lắc tay thích thú nụ cười của em làm tôi cũng phải mỉm cười cùng em.

-chúc Thuyền hạnh phúc.....- tôi vừa nói thì em ôm cổ tôi và khóc – thuyền sao vậy? sao lại khóc đang vui mà...

-mèo là người bạn tốt nhất trên đời mà thuyền có..... mèo đến đám cưới của thuyền đi... thuyền năn nỉ đó...

-mèo xin lỗi mèo không đi được... bữa đó mèo có việc bận rồi...- tôi vẫn không ôm lấy em cứ để cho em ôm lấy mình rồi tôi đẩy em ra lau nước mắt cho em – tự nhiên sao khóc? Nín đi ... cứ như là con nít vậy... sắp lấy chồng rồi đó

-lấy chồng cũng có quyền khóc mà... – em bây giờ chỉ có những tiếc nắc khi nói chuyện với tôi

-ngủ đi 11h rồi kìa – tôi chỉ tay vào đồng hồ

-uhm....

Chúng tôi nằm xuống nói chuyện một chút thì em là lim dim vào giấc ngủ thật say.... Tôi quay sang nhìn em ngủ.... có lẽ đây là lần đầu tiên và cũng là lần cuối cùng tôi được gần em... được ngắm em ngủ... mái tóc đen kia bóng mượt quấn theo một cách tự nhiên của nó... nhìn kĩ em không đẹp như những người con gái khác mà tôi thấy... nhưng tôi nhớ lúc em cười có chiếc răng khểnh rất dễ thương rất đáng yêuđôi mắt của em rất sắc sảo nhìn cứ tưởng em là người nước ngoài vậy... nó có hồn và có thể hút cả bạn bất cứ lúc nào... nhưng tôi không bị em hút bởi đôi mắt... tôi bị hút là vì tính cách của em..... làm cho tôi cảm thấy thích... thấy mến... và dần cảm thấy yêu..... với mọi người có lẽ em không đẹp... nhưng với tôi em có thể được xem là người dễ thương nhất mà tôi từng gặp..... những dòng suy nghĩ làm tôi không chớp mắt được.... nhìn em một hồi lâu tôi lấy gối đắp lại cho em ngủ thật ngon... rồi bàn tay của tôi khẽ chạm vào khuôn mặt hồng hào kia.... Tôi cuối xuống từ từ.... thật thật chậm... để có thể hôn lên má em thật nhẹ để không làm đánh thức giấc ngủ của em.. tôi đi xuống lầu pha một ít gì đó uống để giảm bớt đi những thứ đang chạy lung tung trong đầu của tôi

Buổi sáng thức dậy tôi đưa em về nhà thì gặp Minh đang đứng trước cổng nhà em .

-ủa? anh đi đâu vậy? – em thấy mình và cười hỏi

-anh đi đón em ăn sáng....

-hạnh phúc nhỉ? –tôi nói

-hihi.. phải hạnh phúc chứ.. mèo nói thấy tui hạnh phúc tui cảm ơn mèo mà... – em nhí nhảnh đáp lại

-ah.... Caca đi ăn sáng chung luôn đi... dạo này tao bận quá không nói chuyện với mày nhiều..-minh xem tôi là người bạn thân tốt

-thui.. mày chở Thuyền đi ăn đi... giờ này tao phải lên emng ty thử sức rồi....

-tiếc nhỉ? Lâu lâu mới có dịp mà cũng không mời mày đi ăn được..- minh có vẻ tiếc nuối

-thôi mày với Thuyền đi đi Tao trễ giờ rồi... – tôi nói xong là phóng xe đi ngay vì tôi không chịu được cảnh thấy em và Minh vui cùng nhau... tôi là một kẻ ích kỉ

Vừa đến emng ty đó thì tôi thấy bóng dáng ai quen thuộc ...hình như là Thy thì phải em ta đang làm gì ở đây vậy nhỉ? Nhưng đều tôi ngạc nhiên là hôm nay em ta không ăn mặt hồ như những lần tôi thấy mà ngược lại rất kính đáo cứ như là một con người hoàn toàn mới vậy... em ta từ xa trông thấy tôi...

-caca... – tiếng em ta gọi tôi làm mọi người đưa cái nhìn khác thường về phía tôi

-sao em lại ở đây vậy? – tôi hỏi và nhìn em ta từ trên xuống dưới

-câu này tui phải hỏi anh chứ?- em ta khoanh tay nhìn tôi

-tôi đến thử việc...

-sao? – em ta ngạc nhiên lắm-thử việc ở đây sao? –em tay lấy tay chỉ dưới đất

-uhm....

-nè.. đừng có giỡn nghe chưa? Em không thích giỡn như thế đâu?

-nói thật chứ ai mà giỡn.. nhưng làm việc ở đây đâu có liên quan gì đến em đâu mà em nói...

-anh biết đây là đâu không hả?

-emng ty thui.... – tôi đáp tỉnh queo

-emng ty của ba em đó....

-hả? – tôi như bị cái gì đó làm hốt hoảng-ba ... ba... em... là ... là... chủ emng ty này... nhưng sao em.. em lại Lại.... đứng....đường chứ?

-em giấu ba làm việc đó vậy thui....

-nhưng sao nhiều nghề không chọn đi chọn cái nghề đó....

-tại bạn rủ rê...

-thế còn gì gọi là con gái nữa chứ .. – tôi lắc đầu

-hihi...còn chứ?

-là là.... Sao? – tôi không hiểu gì cả....

-anh vào thử việc đi nhá.... Em đi đây.... – rồi em ta bước đi nhưng bàn tay tôi nắm lại

-khoang đã... em đi đâu....? – sao tôi lại quan tâm người xa lạ đó

-đi shopping...đi ăn... và đứng đường tiếp – em nói với vẻ tự tin nhưng lúc đó không hiểu sao từ đâu ra các nhà báo ập đến chụp hình nhá đèn liên tục vào tôi và em ta Tôi như bị chói mắt những ánh đèn đó....chúng cứ liên hồi và liên tục...

-xin bạn cho hỏi? – người phóng viên hỏi tôi –bạn là người tình của Thy con của chủ tịch Ngô hả?-người ta đang hỏi cái quái gì vậy? những câu hỏi tiếp theo – hai người quen nhau bao lâu chưa? –hai người đang cãi nhau ah?

-cái gì vậy? –tôi nhìn Thy không hiểu gì cả- người ta hỏi lắm nhắm cái gì vậy hả? –tôi quạu chưa kịp gì hết thì người ta cứ chĩa miro vào tôi hỏi tiếp – nghe nói bạn gái của bạn làm nghề đứng đường ? sao bạn có thể để bạn gái mình làm như vậy? có phải hai người cãi nhau rồi sinh ra chuyện như vậy không?

Thy kéo tôi lên xe hơi riêng của emng ty rồi kêu tài xế đi ra khỏi chỗ này ngay.....

-hồi nãy là sao vậy? –tôi hỏi trong trạng thái bức mình

-cái lũ nhà báo đó....hôm nay tôi bị ba la ột trận và bị đuổi ra khỏi nhà vì đi làm cái nghề đứng đường đó.... Bước ra chưa kịp hoàn hồn thì gặp cái lũ nhà báo mọi rợ đó. –em ta có vẻ bức xúc

-những câu hỏi họ hỏi là sao vậy hả?

-haiz... đừng quan tâm bất cứ ai đi chung với tôi mà menly là luôn bị như thế đấy..

-rồi emng việc của tôi làm sao đây? – tôi thất vọng

-anh cứ làm những gì anh làm ... tôi không làm gì anh cả...

-em bị đuổi ra khỏi nhà thật ah? Vậy em ở đâu?

-lang thang đâu đó

-suốt từ tháng này qua tháng khác hả?

-chắc thế.... Nhưng mà chắc tôi cũng vĩnh biệt không làm nghề này nữa.... tôi thấy chán....

-nhưng đời con gái của em bị..... – ý của tôi thì em ấy hiểu

-hì hì.. chả bị gì hết....

-là sao?

-khách của tôi chỉ những người như anh tôi mới đi thôi.... Tôi biết mình làm cái này không bao lâu nên cũng biết chọn đối tượng chứ... những người như anh thì chỉ thích ôm hôn cơ thể rồi không làm gì nữa.... vì thế tôi biết mình không bị mất gì nên không sợ....

-nhưng nếu họ dùng cái gì đó cho vào làm đau em thì sao?

-có giao kèo hết rồi.... nên không sợ..

-nhưng lúc tôi gặp em Em không giao kèo...

-thường thì về nhà mới giao kèo ... luật là thế đó....

-em có thể về nhà tôi ở một thời gian.... Đợi ba em nguôi giận thì em quay về.... em không nên lang thang ... vì kẻ xấu giờ nhiều lắm..

-ok

-đồng ý nhanh vậy sao?

-hì hì... biết sao đồng ý nhanh thế không? – tôi nhìn cô ta thắc mắc – vì những lúc trước anh cho tiền em... không làm gì em cả... chỉ ôm mà ngủ thôi...

Thật lạ tôi có thể đồng ý ột cô gái mà tôi gọi về ngủ chung với tôi,, bây giờ sống chung nhà với tôi nữa... cũng may là nhà tôi có hai phòng nên cũng đỡ... không ngờ cô ta quần áo nhiều đến như vậy Đúng là con chủ tịch có khác.... Cô ta mặc dù bị đuổi ta khỏi nhà nhưng tài khoản của cô ta gần như còn rất nhiều tiền.. nhưng tôi nghĩ vài bữa nữa tài khoản cũng bị cha cô ta khóa thôi.... giống như cha cô ta đang dạy cô ta phải biết sống hơn... không được dùng tiền phung phí và muốn làm gì làm.... Nhưng điều đó cũng hơi mạo hiểm nếu cô ta không gặp tôi mà gặp tên nào đó chắc cô ta không được thoải mái giống như hiện tại bây giờ đâu. Tôi quay lại với công ty và bắt đầu cuộc thử sức.... công ty giao cho tôi phải làm sao để có thể thiết kế một gian hàng thật độc đáo vì tới nay công ty sẽ triển lãm.. làm sao để sản phẩm công ty được nhiều người thu hút phải tò mò đến mà tìm hiểu xem có cái gì bên trong nó.... Công ty cho tôi từ giờ cho đến chiều lúc 6h là phải xong vì lúc đó là thời điểm khai mạc cho các sản phẩm... thật sự tôi rất là nhức óc khi phải suy nghĩ và làm việc cật lực ngày hôm nay... quả thật công tôi bỏ ra xứng đáng.. công ty rất hài lòng về cách làm việc của tôi.. công ty hẹn tôi ngày mai sẽ có một thử thách lớn....

Tôi về nhà với tâm trạng mệt mỏi.... Sự mệt mỏi đang chiếm lấy thân thể của tôi nên tôi cũng chẳng có cảm giác buồn vì chuyện của em nữa..... vừa về đến nhà thì tôi bị hù một cách rất trẻ con của Thy..

-Hù ... – Thy nhảy xổ ra từ đằng sau cánh cửa, thy mất hứng khi khuôn mặt tôi không hề biến sắc – hù vậy mà không giật mình?

-tính làm cái trò gì vậy hả? – tôi đáp

-chán quá.. ở nhà quanh quẩn chỉ có bốn bức tường.. thấy anh về... nên chọc cho đỡ buồn ...

-sao không đi chơi.... Hay rủ bạn đi ăn đi..

-tài khoản bị ba khóa rồi.. chẳng có cái nào dùng được... hay anh cho tôi mượn tiền đi....

-gì? Tôi không có – tôi từ chối ngay –tôi có thể cho cô ăn một ngày ba bữa thôi ...

-haiz.... Tôi mượn chứ tôi có xin đâu... rồi tôi sẽ trả gấp đôi cho anh...

-không! – tôi mặc kệ cô ta van xin Bỏ lên trên lầu tắm rửa rồi mở laptop gõ gõ.... Cô ta vào phòng tôi không cần gõ cửa –nè.. vào phòng thì cũng phải gõ cửa chứ.. lỡ tôi đang thay đồ thì sao?

-ở trong căn nhà này chỉ có hai chúng ta thôi... không cần phải gõ cửa....

-cô đúng là lì.... Muốn làm gì làm.. tôi không nói nữa.....

-ah đúng rồi... tôi biết làm sao mới có tiền xài rồi?

-làm sao?

-ngủ chung với anh là tôi có tiền...

-hơ hơ.... Đâu ra vậy? lúc trước khác.... Giờ khác....

-sao? Cũng vậy thôi mà... tôi năn nỉ đó ,, cho tôi ngủ chung với anh đi caca ...

-lần đầu tiên mới thấy hiện tượng này...

-anh mà không đồng ý là tôi ở đây hoài luôn đó..

-hử hả? ở đây đi.. ngồi nhìn tôi làm việc – tôi không quan tâm cô ta cứ chú mắt vào laptop, rồi tự nhiên tôi thấy có một bàn tay đang lòn qua ôm tôi từ phía sau... bàn tay đó đụng vào nút áo của tôi , tôi nắm lấy tay của Thy lại..... – nè... làm cái gì đó...

-không cho ngủ chung thì phá như thế này...

-được rồi tui chịu thua.. cô để yên cho tôi làm việc....

-hehe..... vậy đi...

-xong rồi hả? lên đây nè! – cô ta thấy tôi đóng chiếc laptop lại

-cô làm tôi sợ cô rồi đó. – tôi thở mạnh, rồi lên giường nằm kế bên cô ta

-ôm tôi đi ... – cô ta nói cứ như đang đợi điều đó rất lâu vậy...nhưng cô ta xoay mặt về hướng khác không nhìn thẳng vào tôi. rồi tôi lấy bàn tay của mình đặt lên eo của cô ta rồi vòng qua, tôi từ từ xích lại gần hơn tay còn lại để đầu cô ta lên cánh tay của tôi... bây giờ cô ta đang nằm gọn trong vòng tay của tôi... lúc này mùi hương tóc của cô ta làm cho tôi cảm thấy dễ chịu hơn rất nhiều so với những ngày trước... tôi nhắm mắt thưởng thức mùi tóc đó Rồi theo quán tính của mình tôi hôn nhẹ lên mái tóc đó của cô ta....rồi có cái gì đó đang ép buộc tôi là hãy hôn tiếp tục lên má của cô ta đi... và tôi tiếp tục đặt nụ hôn nhẹ lên má của cô ta.... Cảm giác của tôi có cái gì muốn khám phá người con gái.... Cô ta vẫn chưa ngủ vẫn còn thức... nhưng sao lúc tôi ôm cô ta cho đến giờ mà cô ta không nói tiếng nào cả...

-Thy em ngủ chưa? – tôi hỏi nhưng không nghe tiếng trả lời- em ngủ rồi hả?

-chưa ngủ.... vì.....- cô ta đang ấp úng điều gì đó

-vì sao? – tôi hỏi

-mà thôi... không nói....

-nói thì nói đại đi.... Tui ghét nhất là úp mở đó...

-thui không có gì đâu... caca ngủ đi...

-không ngủ được....đạo này khó ngủ quá... con mắt nó cứ mở trôn trôn như thế này cứ như là đang thức ở ban ngày vậy...

-đâu? – cô ta quay lại –uhm... đúng là nhìn chả có gì buồn ngủ cả...-lúc đó tôi và cô ta sát với nhau... tay tôi thì ôm cô ta vào lòng...còn cô ta nhìn tôi thì sát mặt đến cả mũi của cả hai chạm vào nhau.... Nhìn vào không biết thực hư thì thế nào cũng nghĩ chúng tôi là tình nhân của nhau... nhưng sự thật thì không phải... lúc này mà có ai xuất hiện nhìn vào thật sự có giải thích cũng bằng thừa... nhưng giờ này thì làm sao mà có người xông vào được chứ... chỉ có hai chúng tôi trên một chiếc giường....chuyện gì xảy ra ngoài sao biết được.... ah tôi biết có người biết... là các bạn đang đọc câu truyện của tôi đây.... Haiz.... Tôi phải làm sao đây....

-mũi của em đang chạm vào mũi tôi đó –tôi nói nhưng mắt vẫn nhìn cô ta

-thì sao? Có phải môi chạm môi đâu...

-nhưng gần như thế này thì.....- một nụ hôn đã chiếm mất đi lời nói của tôi... nụ hôn hôm nay tôi cảm giác rất lạ... nó không có được bình thường như những lần trước cô ta hôn tôi...nụ hôn lần trước lạnh giá vô hồn.... còn nụ hôn lần này nó có hương vị.... hương vị tôi cảm nhận được nó vô cùng kì lạ..... không biết có ai có

thể giải thích cho tôi không?...và tôi cũng không hiểu sao đôi môi của tôi bắt đầu hòa nhịp cùng đôi môi của cô ta... nhưng cô ta dừng lại.....

-khoảng đã – cô ta lên tiếng làm tôi cũng giật mình và tôi im lặng – sao hôm nay anh lại hôn đáp trả????

-ờ thì... – chính bản thân tôi cũng không có câu trả lời cho câu hỏi này

-thôi chúng ta nên dừng lại Em thấy có cái gì đó không ổn... – rồi cô ta bước ra khỏi căn phòng của tôi và về căn phòng của mình... còn tôi thì nằm ngược mặt lên trần nhà và không hiểu chuyện gì đang xảy ra.... Tôi đang yêu Thuyền..... tôi khẳng định là tôi rất yêu và cũng rất đau khổ... nhưng tại sao tôi có thể hôn đáp trả nụ hôn của Thy.... Thy về phòng thì có tâm trạng gần như giống tôi. Cô ấy ngồi suy nghĩ một mình....

-sao mình thấy có cái gì đó lạ lạ..... sao lúc mình hôn anh ấy ... mình có vẻ e thẹn.... khi thấy nụ hôn kia đáp lại... mình lại sợ và bảo caca dừng lại... mình làm sao vậy nè? – cô ta đang rối bời với những gì vừa mới xảy ra.... Mọi chuyện xảy ra quá nhanh...khiến con người ta chưa kịp nhận ra và đủ thời gian để nhận thức....

Rồi đêm đó cũng nhanh chóng trôi qua cho đến sáng.... Tôi nằm ngủ li bì trên giường thì tiếng chuông của nhà tôi kêu lúc nào mà không biết chỉ có Thy là nghe được nên đi xuống mở cửa...

-cô là ai vậy? – Thuyền nhìn Thy với ánh mắt lạ

-ủa? còn cô là ai? – Thy hỏi

-tui là bạn của caca.... Tôi đến tìm caca...

-àh... anh ấy hả?

-cô vừa gọi caca là anh hả? sao như vậy được caca là con gái mà... – Thuyền thắc mắc còn tôi thì vẫn chưa biết gì vẫn còn nằm trên giường ngủ ngon giấc...

-uh thì tôi thích gọi như vậy... dù gì caca cũng rất là men cơ mà....

-nhưng cô là ai? – Thuyền thắc mắc lần hai

-ah... ở tạm nhà caca thôi... -tôi chưa bao giờ nhìn thấy cô hết...từ đó đến giờ caca chỉ ở một mình đâu có sống chung với ai bao giờ...

-thôi... để tôi kêu caca xuống nói chuyện với cô vậy,, cô hỏi nhiều quá.... – cô ta lên phòng tôi mở cửa tự nhiên và đánh thức tôi bằng một cú đánh bằng gối – dậy đi ... có Thuyền kiểm kìa...

-hả? – tôi có nghe lầm không? Thuyền..... – tôi hồi hả thức dậy thật nhanh bay vào phòng tắm rửa soạn làm cái gì cũng hấp tấp

-làm gì mà cứ hấp tấp hấp tấp vậy? tôi thấy có gì đâu mà anh phải cuốn lên như vậy....

-vậy là Thuyền gặp cô rồi hả? – tôi hỏi

-uhm.... – thy đáp tỉnh queo

-vậy cô nói cô là ai?

-chả nói là ai hết... chỉ nói kẻ ở nhờ thôi.....

-tốt đó cô ở đây đi... – rồi tôi đi la ngoài khóa cửa phòng lại và nhốt cô ta thêm một lần nữa ... nhưng cô ta không chịu để nhốt như vậy lần thứ hai nữa mà la ó um sùm...

-thả tôi ra... anh muốn nhốt tôi thêm lần nữa hả? đừng có mơ ... tôi không ở yên trong phòng anh đâu ... – tiếng hét của cô ta vang xuống nhà dưới làm cho Thuyền nghe được và Thuyền đi lên trên lầu

-caca .. – tiếng của Thuyền gọi tôi.... – sao caca nhốt cô ấy trong phòng vậy? có chuyện gì sao?

-này tên kia thả tôi ra mau? – cô ta có vẻ rất bức xúc

-caca thả cô ta ra đi... nếu không cô ta sẽ còn la nhiều hơn đó ... – rồi tôi nghe lời Thuyền thả Thy ra ...

-sao giờ này mới chịu mở ra vậy hả? – cô ta hét vào mặt tôi – ua? Thuyền cũng ở đây ah....

-chúng ta xuống dưới nhà nói chuyện đi – Thuyền yêu cầu và cả ba chúng tôi đều xuống dưới lầu

-Thuyền ah ... đây là – tôi muốn giải thích nhưng bị cô ta chặn họng ...

-tôi là con gái của chủ tịch Ngô người có công ty bự nhất ở đây.. nhưng rất tiếc tui bị đuổi ra khỏi nhà.... Nhờ caca nên tôi ở nhờ ấy mà..

-ah thì ra là vậy? – Thuyền nói

-hết rồi bởi rồi hen ... – cô ta nói với tôi..

-ờ... – tôi chỉ đáp duy nhất một chữ...- thuyền qua kiểm mèo có gì không?

-uhm.... Chỉ là Thuyền muốn trả lại cho caca cái này thôi....

-cái gì vậy? – tôi cũng không nhớ đó là cái gì nữa.... khi thấy em lấy cuốn từ điển từ trong giỏ xách của mình ra thì kí ức của tôi quay về.....Thời gian ngày... tháng.. năm... giờ...phút.. giây... tôi và em hiện tại lúc đó mới bước vào đại học năm nhất..., tôi đang ngồi trên mạng làm bài tập thì em pm qua nick yahoo của tôi...tên yahoo của em được tôi lưu là Thuyền Ngốc.

Đọc tiếp Yêu thầm – Chương 3

3. – Chương 3

Thuyền Ngốc: mèo đang làm gì ah?

Caca: đang bận tí việc thôi.

Thuyền Ngốc: bận nhiều không?

Caca : sắp xong rồi...

Thuyền Ngốc: uh,, vậy tui đợi mèo ghen.. làm xong pm cho tui ghen..-rồi khoảng 5p sau..

Caca: BUZZ

Thuyền Ngốc: xong rồi ah! Hihi.... Mèo cho Thuyền mượn cuốn sách anh vẫn được không?

Caca: sách anh vẫn gì? Đâu có cuốn sách nào đâu?

Thuyền Ngốc: ah ah.. quên... hihi.. cuốn từ điển offord ah

Caca: ah... mượn chi vậy?

Thuyền Ngốc: bà cô bắt mỗi người phải có một cuốn từ điển đó.. nhưng Thuyền bây giờ không đủ tiền để mua ...nó mắc quá... gần 500k lận... nhớ là mèo có cuốn đó ... nên mượn....

Caca: mượn chừng nào trả?

Thuyền ngốc: hihi... 4 năm

Caca: hử? gì mà 4 năm ghê vậy? >”

Thuyền Ngốc : mèo cho Thuyền mượn đi

Caca: từ từ... cho 1s suy nghĩ đã....

Thuyền Ngốc: hết giờ..

Caca: uhm.. hết giờ thì hết giờ.... Ngày mai mèo đem cho Thuyền

Thuyền Ngốc: hihi.. iu mèo quá.. cảm ơn mèo nhiều nha....

Caca: J uhm.. hi hi...

Buổi sáng lên trường balo của tôi nặng đi thấy rõ.... Vì có thêm cuốn từ điển mang trên vai của tôi.... Quả thật nặng thật.... tôi hôm nay vào lớp cũng bình thường như mọi ngày vừa mới ngồi xuống bàn thì em đã lại chỗ tôi và chìa hai bàn tay ra..

-hành động gì vậy hả? – tôi hỏi và cười

-hành động mượn đồ đó ... hihi... – em cũng cười cùng tôi

-quên mang rồi ... – tôi nói chuyện làm cho em tin thật

-hả? sao mèo lại quên chứ .. – em có vẻ mỉa ...- hôm nay bị bà cô kiểm tra đó Không có bả cho ra lớp đứng đó..

-vậy hả? thấy cũng tội mà thôi cũng kệ ... – tôi vẫn cố gắng hoàn thành tốt vai xạo của mình

-trời ơi.. mèo ơi là mèo.. – em dùng tay đánh vào vai tôi mấy cái...

-đau! – thật sự lúc đó tôi đau thiệt... tôi nắm lấy cổ tay của em để em không tiếp tục đánh tôi nữa – hay quá ha.... Làm ơn mà còn bị đánh nữa là sao?

-tại mèo mà hôm nay tôi sẽ ra ngoài lớp đứng đó

-tự nhiên quánh mèo là sao? Không có logic gì hết – tôi chau mày và lắc đầu.....-giỡn thôi đây nè – tôi cuối xuống mở balo ra thì không thấy cuốn từ điển đâu – nó đâu rồi – tôi nói

-gì cơ.? – em hỏi

-cuốn từ điển của mèo đâu mất tiêu rồi.... mới hồi sáng có đem theo mà...

-mèo kiểm kĩ coi ... có bỏ vào học bàn không?

-không có ... mới kiểm tra học bàn xong....

-cái này phải không? – một đứa con trai trong lớp tôi reo lên... trên tay nó cầm cuốn từ điển của tôi.... Nó được xem là siêu quậy trong lớp và tôi cũng không ưa gì nó.. vì lúc nào nó cũng thích chọc phá người khác

-Trả lại đây Nhân! – Nhân là tên của nó đấy.. có thể gọi nó bằng tên khác là đại ca... trong lớp nó là dạng quậy và láo nhất lớp ... đứa nào cũng ngán nó..

-Muốn lấy lại thì kêu Thuyên lại đây hun vào má của Nhân đi .. Nhân sẽ trả! Haha... – rồi nó cười thỏa mãn

-caca không giỡn với Nhân... trả sách lại đây.....- thế là tôi dí nó trong lớp phóng lên bàn rượt đuổi để giành lại cuốn từ điển... nhưng nó chạy không dòm và hậu quả cho nó Là bị hụt chân té xuống đất,, trật dồ... – có sao không? – tôi hỏi nó

-trật chân rồi... không cử động được

- mấy đứa bay Đỡ thẳng nhân lên phòng y tế đi – tôi nói với mấy đứa con trai trên lớp ,, lấy lại cuốn từ điển từ tay nó xong rồi đưa cho Thuyên...

Vào lúc ra chơi Thuyên gặp tôi nói chuyện

-Mèo! khi nào mèo cần thì nói ... Thuyên đưa lại ềo...

-thui ,, giữ luôn đi Không có dùng từ điển đâu.... Này đâu

-sao vậy? nó bự và nhiều tiền mà

-uh... nhưng mèo có đĩa rồi.... cái vào máy tính rồi.. có dùng thì cũng có cái xài... cũng ít đụng vào cuốn từ điển đó lắm... với lại thuyên dùng đi Sách mà không có người đọc nó buồn lắm ah... hi hi...

-biết sách buồn luôn hả? mèo hay ta. – em chọc tôi

-chứ sao? Sách nó cũng buồn mà.... Nó sẽ cảm thấy vui khi ngày nào cũng được mở từng trang Nó buồn khi nhìn cuốn sách nó đóng bụi Nó vui là cuốn sách hầu như không bụi ... hehe... – tôi đang lý sự một cách tếu nhất

-uhm... cảm ơn mèo nhiều nha....

-cảm ơn vậy thui hả? – tôi chọc

-chứ mèo muốn sao? – em hỏi

-ai biết.. muốn làm gì làm... làm sao cho coi được thì làm ah.... – em đang nhìn tôi với con mắt khó hiểu không biết cảm ơn như thế nào tôi mới vừa lòng hả dạ...

-ah... ngày mai Thuyền làm Kim Bắc ò ăn nghen ... – em mỉm cười nhìn tôi ,, lúc đó tôi cười đáp lại thay cho chữ đồng ý

-làm nhiều nhiều nha.....- tôi tỏ vẻ háu ăn chứ tôi ăn đâu có được bao nhiêu

-ăn có hết hay không mà kêu làm nhiều hả?

-hehe..... thì kêu làm nhiều nhiều cho tụi nó ăn chung nữa.... chứ có gì đâu .. – tôi gãi đầu

-uhm...

Vì muốn cảm ơn tôi đã cho em mượn cuốn từ điển.... em phải thức cả đêm để làm món Kim Bắc sáng mai đem lên cho tụi bạn cùng ăn ... đứa nào cũng khen ngon tới tấp chỉ riêng mình tôi là chê.

-dở quá! – tôi vừa ăn vừa nói nhưng tay thì cứ lấy lia lia

-dở thì đừng có ăn – em kênh mặt với tôi

-không! Phải ăn mới biết dở cỡ nào.... Đưa đây... để mèo ăn – tôi vừa nói vừa nhai ngấu nghiến trong miệng... đến nỗi hai bên má tôi căng tròn ra vì sức chứa đồ ăn quá nhiều.. tay tôi chồm tới để lấy thêm Kim Bắc mà ăn....

-nói dở mà... sao ăn nhiều dữ vậy... lời nói trái ngược hành động- em phán cho tôi một câu làm cho cả lũ cười khúc khích....

-hehe... nói thế thui... chứ ngon lắm ah.... Tuần tới trường tổ chức đi chơi Thuyền làm thêm đi nha

-ủa? có người chê dở mà.... Tuần sau trừ mèo ra không được ăn....

-hơ hơ... -khuôn mặt tôi lúc này trở ra -,- -kì thía? Sao ai cũng ăn có mèo không được ăn

-hog biết....

Thế là tôi bị bắt dừng ăn một cách đột ngột... quả thật Kim Bắc em làm rất ngon Rất vừa miệng của tôi... làm tôi chỉ muốn được ăn tiếp tục... cơm cuộn lại rất chắc cùng với mùi rong biển... có dưa ... có xuch xich.. có trứng.... những thứ đó làm tôi thèm ăn ... hì hì....

Chuyến đi chơi của trường cũng đến Lên xe thì em và Nhi cứ như nam châm.... Dính gì mà dính như keo dán sắt vậy... nhưng em vẫn không quên làm món Kim Bắc Tôi chưa kịp đụng vào cái hộp là lũ bạn tôi nó đã dành hết rồi... nhìn vào cái hộp Trống rỗng.. thật là đau khổ mà... chưa kịp ăn gì hết.... em nhìn tôi cười tủm tỉm..... cái mắt tôi lúc đó nhăn hơn khi chẳng thèm quan tâm tới.. tôi ngồi chung với Hải .. đứa bạn cũng chơi hơi thânnó đem đồ ăn cũng nhiều ... thế là tôi mê đồ ăn mà quên luôn em em nhìn qua thấy tôi đang ngồi ăn chóp chép Em và Nhi nói to nhỏ gì đó tôi cũng không thèm để ý.. cứ thế mà ăn thôi..... tự nhiên hai đứa đứng dậy tiến sát lại gần tôi..

-gì ah? – tôi hỏi khi ngược nhìn lên hai người

-mèo! đằng sau có cái gì kia... -tôi vừa quay đi thì Thuyền đã cướp hết đồ ăn trên tay của tôi

-ê.... Trả đây... không được lợi dụng thời cơ như vậy chứ... -tôi nói

-ai kêu có đồ ăn mà không cho tụi này ăn chi ... – Nhi đáp

- =,= hog cho là lừa tình người ta thế ah? – tôi nói

-chứ gì nữa.... ai kêu tin lời tui chi ... đúng là đồ mèo ... hehe... – em nói rồi ăn trước mặt tôi... thực thật sự nhìn em lúc đó vừa đáng ghét cũng không kém phần đáng yêu.... Tôi đi qua nhìn em trân trân... hai mắt

đấu với em ... em cũng đấu cùng với tôi... để xem ai thắng ai thua ... đang đấu với nhau bồng bàn tay của em che hai mắt tôi lại...

-haha.. mèo thua rồi – em la lên

-trời! chơi ăn gian vậy? đang đấu tự nhiên lấy tay che lại kêu thua là sao?

-hihi... tui thích được hog?

Thế là tôi phải chịu thua em thôi.... haiz... đấu không lại mà... nói đúng hơn là vì tôi thích em nên tôi cũng không muốn đấu với em từng chút một làm gì.... Tôi nghĩ đôi cũng nên thắng hoặc thua để chọc tức em chơi ,, , hoặc để cho em vui em cười... vì thắng được tôi... trong lớp em hay ăn hiếp lũ bạn... có cái gì ngon hay lạ... là em đi trấn lột tụi nó bằng những cái đánh ngay lưng.... nhưng với tôi thì khác.... Em luôn nững nịu đòi cho bằng được...vì em biết tôi luôn đồng ý và không bao giờ từ chối... có thể nói đó là điểm yếu của tôi... khi thấy con gái làm nững cái gì đó thì tôi luôn chiều theo ý họ....

Quay về với thực tại trên tay tôi đang cầm cuốn từ điển 4 năm trước tôi đã đưa cho em... nay em quay lại trả cho tôi...

-Thuyền không còn dùng đến nó nữa... nên giờ trả lại ề! – em nhìn tôi cười

-sao không giữ luôn... lỡ một dùng đến thì sao?

-khi nào cần dùng thì Thuyền qua lấy...

-uhm cũng được ... – tôi nhìn em cười... lúc đó Thy thấy ánh mắt và nụ cười của tôi ...

-ah... cô là bạn thân của tên này ah? Giờ tôi mới hiểu ? – cô ta nói đầy hàm ý

-nè! – tôi lên tiếng

-uhm... tui với caca là bạn thân từ hồi cấp ba cho đến giờ rồi... tính ra cũng 7 năm rồi...

-7 năm ... – cô ta giật mình với thời gian dài như vậy

-có gì đâu mà hét vậy? – tôi nói với Thy

-uhm.... Chỉ là ngạc nhiên thôi... thôi tôi đi lên đây... không làm phiền hai người – cô ta lên lầu đi thẳng một mạch

-cô ta lạ quá mèo ui! – thuyền nhìn tôi hỏi

-uhm... mặc kệ cô ta...

-thôi Thuyền về đây... Minh đang ở ngoài chờ Bye mèo nha! – em chào tôi bước ra về...tôi đi lên phòng của mình rồi nhìn quần quơ đâu đó rồi Thy mở cửa bước vào...

-công nhận trình độ giấu của anh lâu thật 7 năm

-kệ tôi... cô đừng có ý kiến

-tại sao anh không nói cho thuyền biết... hay để tôi đi nói...

-thôi .. nói chi... hai ngày nữa Thuyền đi lấy chồng rồi..với lại tôi cũng nên tập từ từ quên Thuyền đi là vừa...

-wow... anh cũng nhận ra điều đó rồi sao?

-ám chỉ gì đó Hả?

-tôi chỉ nói vậy thôi..... ề ... ra đường đi dạo đi ở trong đây ngọt ngào quá

-uhm ..- tôi đồng ý với cô ta cả hai chúng tôi cùng nhau đi bộ ở khu vực gần nhà.....

-wow.... – cô ta đang thưởng thức những làn gió mát những làn gió đang thổi tung bay phấp phới làn tóc dài của cô ta, tôi cũng cảm thấy có gì đó nó nhẹ nhàng hơn mấy bữa trước, nhưng đang thưởng thức làn gió mát nhẹ nhàng thì bỗng dư cô ta.... Liền đẩy tôi vào tường hôn tới tấp vào môi của tôi... thêm lần nữa

môi tôi và cô ấy lại chạm vào nhau... tôi cũng không biết đây là lần thứ mấy rồi ... tôi không hiểu gì hết chỉ thấy có một đám người đàn ông đang đi ngang qua và nhìn chúng tôi sau đó lắc đầu đi luôn...

-cô làm cái gì mà cứ hun hoài vậy hả? – tôi nổi khùng

-haiz... họ đi rồi.. – cô ta nhìn xung quanh rồi thở mạnh

-họ nào?

-những người đàn ông mặc vest đen mới đi ngang qua đây.....

-họ là ai?

-đệ tử của ba tôi...hình như ba đang tìm kiếm tôi về nhà vậy?

-sao cô không về đi ... mà còn trốn còn ... còn hôn tôi nữa ... trời ơi...

-anh cũng từng hôn nhiều cô thôi... làm gì mà la oí ới thế? – cô ta đang sai lầm khi phán ra câu như vậy?

-đâu ra vậy?

-tôi đoán vậy! – cô ta nói có vẻ tự tin là mình nói đúng sự thật

-tôi chưa bao giờ hôn ai hết...

-sao?- cô ta ngạc nhiên khi lời tôi nói ra – đừng nói là tui là người anh hôn đầu tiên nha....

-uhm ... – tôi nhú mày

-wow....-cô ta lại tiến đến gần tôi-không ngờ nụ hôn đầu tiên của anh bị tôi cướp mất , anh có muốn bị tôi hôn nữa không? – cô ta nói theo quán tính vậy

-không! Đi về thôi!

Lúc đó tại căn nhà của ông chủ tịch Ngô ...

-tụi bay đúng là lũ vô dụng... – ông Ngô la lối – có một đứa con gái trong thành phố này mà tìm cũng không ra là sao?

-dạ.. ông chủ bớt giận ... – tên được giao trọng trách cuối đầu nhận lỗi – tụi em sẽ cố gắng tìm ra cô Thy ah..

-con với cái ... chỉ biết làm khổ cha mẹ của nó mà thôi

-tại ông nuông chiều nó quá đó , giờ nó hư ra rồi đấy – vợ ông Ngô lên tiếng bà ta tên là Mỹ...

-bà còn đổ thừa cho tôi nữa hả? – ông ngô nóng giận

-haiz... tui nói là ông lấy chồng cho nó đi Con gái 20 rồi còn nhỏ gì đâu ... mà ông không chịu Ông nói nó còn nhỏ lắm chưa biết gì hết Haiz.... Chả hiểu ông tính cái gì trong đầu.

-đâu phải muốn nó lấy là lấy Bà cũng biết nó cứng đầu đến thế nào mà... nó lấy ai có trời mà biết....

-nếu nó chịu lấy một người nào đó ... chắc người đó đối với nó cực kì quan trọng

-thôi... ngày mai hy vọng tôi sẽ tìm được nó ... rồi bắt nó về lấy anh chàng này... anh chàng này rất giỏi trong công ty..... tôi cũng hy vọng Sẽ làm thay đổi suy nghĩ trẻ con của nó...

-haiz..... bó tay ... thôi tôi đi đây ... ông lo việc của công ty đi.. tôi đi gặp mấy bà bạn đây... đúng là con cái rối tung cả lên ...

Ở căn nhà của tôi Có cuộc cãi nhau chí chóe với Thy....

-nè-tôi đang ở trong phòng chuẩn bị thay đồ thì vị cô ta tông cửa vào – cô có biết là tôi đang thay đồ hay không? Mà tông cửa vào tự nhiên vậy hả? – tôi bực mình quát

-ah... sao biết được ... với lại tôi với anh cũng giống nhau mà , có gì đâu mà phải ngại nhỉ? – cô ta đang cố tình chọc tức tôi...-rồi cô ta bước đến chiếc ghế xoay ngồi quay vòng vòng rồi tay của cô ta rờ mó lung tung trên bàn của tôi

-này! – tôi bước đến – đừng đụng tay vào đồ của tôi.. tôi không thích điều đó ...-rồi giật lại trên tay cô ta cây viết mà tôi rất quý...

-làm gì giật mạnh vậy?tôi chỉ đụng vào chút thôi mà....

-cô qua đây có chuyện gì? – tôi hỏi

-nhờ anh tỹ việc

-nhờ gì? – tôi đáp lạnh lùng

-ngày mai anh đưa tôi về nhà được không?

-sao cô không tự đi về đi ... còn nhờ tôi ...

-tôi muốn anh chở tôi về nhà....

-rất tiếc đều mong muốn của cô không thành sự thật....

-anh không chở tôi về ... tôi sẽ phá nát căn phòng của anh

-cô dám làm hog?

-anh thách tôi ah.... –cô ta đi đến cầm những chiếc gối trên giường của tôi quần tứ tung

-dừng lại – tôi đi đến chụp tay cô ta – buông tay tôi ra – cô ta vùng vẫy hét lên Sau đó tung đòn võ tay tôi nhận ra và cùng đấu với cô ta cô ta đưa tay qua bên này... tôi đỡ qua bên kia...rồi cuối cùng hai bàn tay của cô ta bị tôi bắt chéo nằm gọn trong tay của mình...

-buôn tôi ra – cô ta vùng vẫy

-ai kiếm chuyện với ai trước hả? cô vào lục tung mọi thứ trên bàn tôi ... rồi còn quậy phá gối trên giường của tôi nữa

-thì sao? Ai bảo anh không đáp ứng yêu cầu của tôi thì tôi như vậy.

-thì ra... cô được cha mẹ cưng chiều từ nhỏ... nên như thế này chứ gì?

-thì sao... cha mẹ cưng tôi đó là điều hiển nhiên ...

-cưng cái kiểu như vậy ... thì cô hư hỏng và chẳng xem ai ra gì là đúng rồi...Á..... – cô ta đập một đập vào ngón chân út của tôi làm tôi phải buông cô ta ra và ôm chân của mình...ngồi luôn trên giường

-anh tưởng anh có thể khống chế được tôi hả? một đập thôi cũng làm anh đau điên rồi đó....

-đáng lẽ tôi không nên rước cô về ở chung mới đúng

-hihi... – cô ta cười – muốn cho tôi ra khỏi nhà cũng khó lắm Đáng lẽ ngày mai tôi đi về nhà ... nhưng tôi đổi ý rồi sẽ ở lại đây tiếp tục khi nào chán mới về nhà...

-cô cô – cô ta dậm chân tôi đau quá... nhìn lại thì thấy nó đã sưng lên rồi... làm tôi không thể nói được nữa, chưa bao giờ tôi bị hạ gục một cách dễ dàng như vậy.... nhưng đau quá tôi không thể làm được gì hơn

-ah... anh đưa tiền cho tôi đi ..

-tiền gì?

-tiền hôm qua anh ôm tôi ngủ đó

-nhưng cô đã đi qua bên phòng rồi.... cố có ngủ chung với tôi đâu mắc gì tôi phải đưa tiền cho cô – tôi tức giận

-bóp tiền của anh đâu nhỉ? – cô ta cố gắng làm tôi càng lúc càng tức mình cô ta hơn

-này! Cô có cái thói xấu xa đó từ lúc nào vậy? không được lục bóp của người khác chứ – cô ta chả thèm quan tâm tôi đang nói gì cứ mở hết tủ làm việc... tủ quần áo .. phòng tắm Nhưng không thấy đâu

-anh giấu cái bóp ở đâu thía? Tìm hoài không thấy.

-cô đúng là ... -lúc này chân tôi cũng đã bắt đầu đi nhiều- cô sẽ không bao giờ tìm được đâu

-không tìm được thì thôi.... hôm nay tiếp tục ở trong căn nhà này chán quá đi

-có ai trói chân cô đâu mà cô sợ ở đây... muốn đi đâu là chuyện của cô chứ....-tôi đứng dậy bước ra ngoàitôi bị cái gối ôm phan vào người không nói tôi cũng biết là ai thủ phạm ... tôi quay người lại với khuôn mặt đầy vẻ sự bức bối.....nhưng tôi hơi ngạc nhiên là không thấy cô ta đâu hết Tôi bước đến thêm vài bước thì....

-hú la... -giọng của cô ta đang đứng trước cửa..... –nếu anh không đưa tôi tiền tôi sẽ nhốt anh cả ngày trong phòng đó

-nè! Đừng có đùa cái kiểu đó Tôi sẽ không bao giờ đưa tiền cho cô đâu

-vậy thì ở trong phòng đi nhá.... – cô ta đóng cửa lại rồi khóa cửa làm tôi bị nhốt ở trong phòng một mình

-này- tôi đập cửa liên tục – thả tôi ra mau lên.... Mau thả tôi ra

-đưa tiền sẽ thả thôi... hehe... – cô đắc thắng đứng bên kia cửa trong tay cầm chìa khóa

-không ! không bao giờ tôi đưa cho cô

-vậy ở trong đó luôn nghe chưa? –rồi cô ta đi xuống dưới nhà còn tôi thì bức mình khi bị cô ta nhốt hẳn ở trong phòng tôi xoay người lại thì thấy ban công tôi liền chạy ra... muốn thoát phải leo ban công xuống đất thôi..... sao tôi lại phải rơi vào cái tình cảnh này kia chứ...rồi tôi cũng quyết định liều phen ... leo ban công xuống đất =,= đi vào nhà mình chủ nhà mà cứ như là ăn trộm.... mình phải cho cô ta biết tay

Khi tính leo ra ban công thì tôi thấy có một nhóm áo đen cứ như là vệ sĩ vậy Cầm tấm hình hỏi khắp những người đang đi lại trên vỉa hè ... sau đó còn dán cái gì đó ngay trước cổng nhà tôi.... Tôi cũng phải khó khăn lắm mới leo xuống được dưới đấtrồi đi ra cổng thấy hình ai trông quen quen nhỉ? Ah ... tôi biết ai trong bức hình rồi... cái người mới nhốt tôi hồi nãy đây mà... thì ra cha cô ta đang cho người tìm cô ta đây.... Ý có cái gì bên dưới dòng này nhỉ? “nếu ai tìm được con gái tôi, tôi sẽ cho người đó lấy con gái tôi và sẽ được làm phó giám đốc công ty” wow.... Có cái vẽ sau nghe hấp dẫn đấy... còn vẽ đầu tiên thì.... Chắc thui không ai dám lấy đâu ... tôi cầm cái tờ có hình của cô ấy bước vào nhà Thì thấy cô đang ăn uống ngon lành trong nhà bếp

-chào! Kẻ thất bại – tôi đi đến gần và nói nhỏ vào tai của cô ta, lúc đó cô ta mới biết là tôi đang đứng gần cô ta

-hả? – cô ta giật mình khi thấy tôi xuất hiện kế bên –sao anh thoát ra được?

-chuyện đó cô không cần biết –tôi đến ngồi đối diện với cô ta , sẵn tay bóc luôn đồ ăn trên bàn – ui da.. – tôi bị cô ta đánh vào tay

-ai à ăn hả? – cô ta chu mỏ nói

-đồ ăn này của tôi mà.... Tôi có quyền ăn chứ..

-nhưng tôi nấu ...

-wow... biết nấu ăn luôn ah? Cô cũng không tệ- tôi gật gật đầu – ah... có tin vui cho cô nè....-tôi đưa tờ rơi cho cô ta

-hả? – cô ta đọc xong-sao cha có thể ghi cái câu đầu tiên như vậy được chứ?

-uhm... tôi cũng nghĩ giống cô đó – lúc đó tay tôi đang bóc đồ ăn vừa ăn vừa nói – không ai dám lấy cô đâu ...ghi câu đầu là thừa đó ...câu sau đủ rồi....

-anh vừa nói cái gì hả?

-nói mà không nghe thì thôi -Gần như lần này cô ta có vẻ giận thật bỏ đi ra bên ngoài, không nói tiếng nào hết – ê ê – dù tôi có kêu cô ta vẫn cứ bước đi ra khỏi nhà tôi ... tôi cũng không đi kêu làm gì tôi nghĩ chắc cô ta chỉ muốn cho khoay khóa một chút thôigần như thời gian này tôi bắt đầu quan tâm cô ta nhiều hơn trước Chẳng hiểu sao? Và nỗi đau về Thuyền với tôi cũng dần dần bớt đau đi nhiều

Tôi ngồi đợi cô ta khoảng 11h tối mà vẫn chưa thấy cô ta về tôi thì thấy buồn ngủ quá chịu hết nổi đành phải qua phòng cô ta ngủ vậy, cô ta đang giữ chìa khóa phòng của mình mà ... quả thật phòng con gái có khác nhỉ? Mùi hương nhẹ nhàng phất phới không như mùi trầm lặng trong phòng của tôi tuy cô ta lạnh chanh và hay gây cho tôi những phiền phức nhưng trong phòng không có bữa bộn.....cũng gần gũi Rồi tôi ngã lưng lên chiếc giường mềm mại đó ... cảm giác với tôi thật thoải mái cái lưng của tôi nó được tựa vào chỗ êm ái nhất Hòa cùng với mùi hương dịu dàng của cô ta ... rồi tôi say giấc lúc nào không biết nằm ôm gối ngủ cứ như là đứa trẻ vậy rồi một lúc sau thì người kia cũng về thôi Là ai nhỉ? Không nói chắc cũng biết là Thy rồi ... cô ta bước vào phòng của mình thấy thấy tôi đang nằm trên giường ôm gối ngủ.... cô ta nhìn tôi rồi cười mỉm chắc cô ta lúc ấy rất xinh nhỉ? Tôi đoán thôi vì tôi đang ngủ say như chết mà sao biết được cô ta cười xinh hay không? Nhưng dù gì cũng gây cho tôi sự chú ý đầu tiên thì cô ta chắc chắn xinh và dễ thương rồi

-dậy tên caca đáng ghét – cô ta thật ác độc cái lúc đang ngủ say nhất thì bị gọi dậy... nhưng để gì tôi dậy giờ đó

-cái gì vậy? để cho người ta ngủ? người ta đang ngủ ngon mà – tôi nói cứ như là mơ vậy Nhắm mắt ôm gối miệng thì nói...

-dậy ... dậy .. tôi không cho anh ngủ.....- cô ta leo lên giường lay lay tôi dậy

-ồ quá! – tôi đang ngủ say và choàng tay quá kéo ôm cô ta nằm kế bên rồi tiếp tục vào giấc ngủ ngon của mình, tôi ghét nhất là ai đó đánh thức tôi trong khi tôi đang ngủ rất ngon, thế là cô ta bây giờ mặt đối mặt với tôi...nhưng tôi thì trong trạng thái ngủ say khước không biết gì? Còn cô ta thì thức cô ta đang ngắm nhìn khuôn mặt tròn của tôi

-caca – tiếng gọi của cô ta nhẹ nhàng làm tôi có cảm giác gì đó thật ngon trong giấc ngủ của mình, chẳng hiểu vì sao cô ta lại càng lúc càng nằm gọn trong vòng tay của tôi, nhìn vào cứ như là đôi tình nhân đang ôm nhau say giấc khuya vậychẳng hiểu vì sao hôm nay tôi ngủ thật ngon Ngon lắm chưa bao giờ tôi có giấc ngủ nhẹ nhàng như thế này ... cứ như đã sẵn sàng bỏ đi một thứ gì đó và thay thế một gì đó trong trái tim của tôi dù biết là ngày mai là đám cưới của Thuyền nhưng tôi vẫn cứ ngủ thật ngon

Buổi sáng thức dậy

-cái gì vậy nè? – tôi hốt hoảng khi thấy cô ta đang trong trạng thái trần truồng nằm ôm tôi ngủ ngon giấc , cô ta mở mắt nhìn tôi mỉm cười thật gian

-chơi trò chơi một chút thôi – cô ta cười mỉm ... tôi không biết cô ta đang chờ điều gì đó Bỗng dưng tôi nghe những tiếng bước chân xì xào càng lúc càng gần đến căn phòng của tôi..đám nhà báo xuất hiện bao nhiêu máy chụp hình chĩa vào tôi Sau đó thì cô ta ...

-anh là đồ bỉ ỉ Vô liên sỉ... sao anh dám cướp đi trinh tiết của tôi ... – cô ta khóc, rồi lấy chăn quấn thân thể mình lại còn tôi thì bị đám báo chí nhìn với con mắt khinh bỉ

-cô khùng hả? –tôi quát –tôi là gái sao làm cô mất trinh được ? trời ơi là trời ... – tôi vò đầu

-anh không làm gì tôi ... tại sao phòng anh không ngủ mà qua phòng tôi ngủ... đã vậy anh làm chuyện bậy còn đồ thừa là sao? Hix hix.... – bao nhiêu máy chụp hình cứ chĩa vào hai chúng tôi những tên nhà báo xông lên

-anh là gái? Tại sao anh không qua phòng mình ngủ mà qua phòng cô ta ngủ?

-trời ơi ... đây là nhà tôi

-ah... vậy anh và chị ta có xung đột .. ở chung với nhau... rồi xảy ra chuyện như vậy phải không? Anh là bạn trai của con gái chủ tịch Ngô? Sao anh dám làm việc động trời như vậy?

-anh ta phải chịu trách nhiệm những gì anh ta làm với tôi ... – cô ta hét lên cứ như cô ta bị tôi hại thật sự

-tôi không chịu trách nhiệm

-anh không chịu trách nhiệm , anh sẽ tù rục xương – cô ta nói trong la hét khóc

-trời ơi là trời...

-việc này anh sẽ giải quyết như thế nào? – đám nhà báo cứ chĩa máy vào tôi

-anh ta phải lấy tôi làm vợ thì mới được chuyện xảy ra như vậy rồi... còn ai dám lấy tôi nữa? hux hux
...- cô ta khóc

-đi ra ngoài hết – tôi dùng sức đẩy hết tất cả nhà báo ra ngoài .. nhưng không hiểu sao chúng nó lại đi ra cùng một lúc như thế -cô đang làm cái trò gì vậy hả?

-vui mà ... – cô ta cười đắc thắng

-vui con khỉ? Cô có biết làm như vậy tôi sẽ không còn mặt mũi nào nói chuyện với ba mẹ tôi không? Cô làm vậy là cô phá hoại hết những gì tôi đã cố gắng

-chỉ cần anh làm chồng tôi thì mọi chuyện hôm nay chưa có gì xảy ra

-cô đang cưỡng ép tôi đó .. cô biết không?

-uhm... đúng là cưỡng ép ... thật

-tại sao cô lại chọn tôi mà không chọn người khác? – tôi ngồi bẹp xuống giường

-không giải thích được không nhỉ?

-cô đang dùng tôi làm rối cho cô sao?

-cũng không Anh không có gì để tôi lợi dụng Anh đang cần công việc tốt ... tôi thì bị đưa lên cái tin nếu tìm được sẽ gả tôi cho người đó ... nhưng lỡ như một kẻ dâm tiện nào đó tìm thấy tôi ... ui thật là khủng khiếp ... tôi không muốn điều đó xảy ra... nhưng ít nhất anh có thể làm chồng của tôi được Ít ra tôi cũng biết anh là người như thế nào? Đúng không nè..

-nếu vậy cô đâu được lợi gì .. toàn bộ lợi đều thuộc về tôi tất cả? cô không thấy điều đó sao?

-được chứ... ít nhất tôi không gặp loại dâm tiện là tôi thấy mãn nguyệntôi cho anh hết ngày hôm nay suy nghĩ ... nếu không những gì vừa xảy ra cả nước đều biết hành động đồi bại của anh... cưỡng hiếp một cô gái 20 tuổi ,đã vậy con của chủ tịch Ngô nữa chứ... tội càng thêm tội ... cha tôi mà biết ... cha tôi sẽ tin tôi hay anh ... ông ta sẽ xé anh ra từng mảnh một mảnh một đấy

Thì ra tôi bị cô ta gài vào thế buộc phải làm theo ý cô ta hôm nay là đám cưới của Thuyền... tôi không đi được ... đã vậy còn có chuyện rắc rối..... không nó phải được gọi là chuyện kinh khủng nhất từ đó đến giờ tôi trải qua.... Đám cưới mà không có sự đồng ý của ba mẹ -,- thế tôi là đứa con bất hiếu ah? Hay nhỉ! Trời ơi đáng lẽ tôi không nên gặp cô ta ngay từ đầu mới đúng

Ồ đám cưới của thuyền gần như ai cũng có mặt đầy đủ trừ tôi ra quả thật Thuyền đã đợi tôi mong tôi đến nhưng bàn tiệc cũng gần đầy khách nên em phải bước vào làm lễ cùng Minh ... người bạn thân nhất của mình không đến thật sự Thuyền rất buồn

-em không sao chứ? – Minh hỏi và lo lắng cho Thuyền rất nhiều

-caca không đến anh ah.....

-cái tên mèo này Thiệt tình ... giận nó hết sức – Minh bực mình – thui em đừng buồn chúng ta vào thôi có gì vài bữa nữa em với anh đi qua nhà nó gây chiến

-ạ.. – em nhìn Minh cười hạnh phúc, thế là em và Minh cùng bước lên lễ đại hạnh phúc với bao nhiêu chứng kiến của hai họ , mọi người bạn bè.... Chỉ riêng mình tôi là không có mặt ở bữa tiệc .. nhưng dù tôi không có ở đó nhưng họ vẫn cảm thấy vui vẻ.... vẫn uống rượu mừng ăn uống no say .. còn tôi thì đối đầu

với Thy Một người tôi không thương yêu mà đi lấy về làm vợ đã vậy tôi còn rất kị với cô ... lúc nào cũng cãi nhau và cãi nhau ... tôi với Thuý chưa bao giờ cãi nhau dù chỉ một lần

Ở nhà của ông chủ tịch Ngô

-sao có tin tức con gái ta rồi sao? – ông ta mừng rỡ khi nghe lính báo lại

-dạ.... con gái của chủ tịch đang ở nhà của một cô gái...

-may quá..... ta cứ sợ nó xảy ra chuyện gì chứ..

-nhưng mà..... – tên lính ấp úng

-nhưng mà sao? Có chuyện gì đã xảy ra rồi hả?

-dạ không? Nhưng người con gái mà Thy đang ở chung là một SB

-Sb ah? – ông chủ tịch ngô suy nghĩ

-cô ta tên là gì?

-dạ.. tên là Caca ...

-Caca Cái tên này Hình như ta đã thấy cô ta một lần rồi thì phải? – ông ta suy nghĩ

-caca ... – bà Mỹ lên tiếng – ah.... Ta nhớ rồi.... một sb đang xin việc ở công ty chúng ta luôn ... vì lúc đi ra có thấy cô ta nộp hồ sơ xin việc làm Hồ sơ rất là tốt và vài bữa thử việc rất là đạt... nói chung là công ty ta tìm đúng người

-nhưng tờ rơi chủ tịch ghi có ghi là” nếu tìm được sẽ gả con gái cho người đó và làm phó giám đốc” – tên lính nhắc

-ta nhớ ... không cần người nhắc – ông ta nói trong trạng thái suy nghĩ – người này có vẻ kì lạ?

-sao kì lạ thưa chủ tịch? – tên lính thắc mắc

-nếu là một người háo sắc Mê thanh danh tiền bạc thì phải đem con gái ta về nhà từ lâu cách đây vài ngày rồi... nhưng giờ này vẫn chưa thấy đâu nhưng đến công ty xin việc và thử việc cũng đạt yêu cầu mức công ty cần Một người rất hay

-chính xác... – tiếng của bà Mỹ vang lên – nên gả Thy cho người này

-không ngờ vợ chồng ta có suy nghĩ hay nhỉ?

-nhưng caca là gái mà chủ tịch

-thì sao? Ta cần có người đưa công ty lên mạnh hơn.... Có người dạy dỗ con gái ta đượcvà ta cần người thật lòng với con gái của ta ... tuy nó nghịch như vậy nhưng đôi lúc nó cũng nhạy cảm rất nhiều.... yếu đuối cũng vô cùng

-vậy chúng ta chờ người đó mang thy về hay mình đến nhà cô ta thưa chủ tịch...

-từ từ... chờ thêm một ngày nữa..... nếu caca không chở con gái ta về thì ta sẽ đến đó

-dạ Tụi em đã hiểu

Cuộc sống của tôi bắt đầu đảo lộn từ đây người tôi yêu thương đã lấy Minh..... giờ người tôi bực mình nhất thì bị bắt lấy cô ta làm vợ của mình Trời ơi Lúc đêm tân hôn của Thuý và Minh tôi cứ nghĩ về điều đó ... tôi không muốn Minh đụng vào thân thể của em một chút nào cả.... tôi đau khi nghĩ đến điều đó... cứ nghĩ đến cảnh môi em và Minh chạm vào nhau nhẹ nhàng từ chút một hai chiếc môi quấn vào nhau, chiếc lưỡi cũng không kém phần thể hiện quấn quýt lấy nhau mãnh liệt Rồi nghĩ đến cảnh bàn tay của Minh cởi chiếc áo của em để lộ hai bầu ngực đang căng tròn rồi cúi xuống hôn nó Hôn lên vùng bụng ... bàn tay bắt đầu cõ bỏ hết những gì trên người em Em và Minh trong trạng thái không mãnh mẽ cùng trên chiếc giường tân hôn đó Và trình tiết của em bị lấy đi bởi Minh.... Nhịp thở của em đều đặn sau đó nhanh... mồ hôi của em và Minh huyên vào nhau AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA..... tôi la lên và đập vỡ chiếc bình ngay trước mặt tôi tiếng động đó làm Thy chạy xuống nhà và không hiểu chuyện gì đang

diễn biến trong đầu tôitôi quơ quá mạnh bàn tay của tôi bị chảy máu , một giọt, hai giọt, ba giọt,..... và nước mắt tôi chảy hòa cùng máu trên bàn tay của tôi Tôi yêu em tại sao tôi không dám nói.... Để cho em đi lấy chồng rồi tôi đau khổ.... làm sao ai có thể thay thế em trong trái tim của tôitôi là kẻ ngu ngốc vì tình màThy nhìn tôi cũng biết tôi đang đau khổ về cái gì??????????

Nếu như tôi nói ra thì hay biết mấy nhưng bây giờ đã muộn rồi , muộn rồiThy nhìn tôi mà cũng đau xót dùm một kẻ si tình như tôi đúng là ngốc thật mà , nhưng Thy nghĩ ra cách gì đó để giảm bớt tình hình lúc này đi

-ê! – thy gọi tôi cứ như cô ta không thấy gì đang diễn ra vậy – sao lại đi đập cái bình bông đẹp như vậy chứ?

-tôi thích thì tôi đập!

-haiz... chẳng hiểu nổi! đúng là đồ ngốc!

-mới nói gì đó hả?

-tôi nói là anh là đồ ngốc. – thy bước về phía tôi nhìn tôi với nét mặt rất tỉnh, tôi trợn mắt nhìn cô ta nhưng cô ta chả có gì là sợ ngược lại còn ôm bụng cười – haha.... Mắc cười quá..... trợn mắt gì mà tệ vậy ... phải làm như thế này người ta mới sợ – cô ta lấy hai ngón tay của mình để vào hai mắt cản to nó ra nhìn cứ như là sắp bị lột tròng vậy, đã thế những ngón tay còn lại là hất mũi lên sao đó banh miệng la lớn – caca là đồ ngốc!

-hì hì ... – chẳng hiểu sao lúc đó tôi lại cười

-ý Anh cười kìa.

-không có =,= ... – tôi đang chối

-mới cười hồi nãy đó ... sao nói là không có!

-đã nói không có là không có mà – tôi bỏ đi lên lầu, ai lại nghĩ lúc mình đang buồn và điên nhất thì có người lại phá mình chứ

-cười thì nhận cười đi ... có gì đâu mà phải như vậy chứ – thy nhìn lên lầu như đang ám chỉ tôi vậy, sau đó những mảnh vỡ của bình bông cô ta gom lại gọn, rồi dùng khăn lau đi những vết máu của tôi.. còn tôi thì trên phòng tự lấy bông băng , băng tay của mình lại...

Chợt nhớ ra là đúng ngày hôm nay mình phải trả lời là có làm “chồng” của cô ta hay không? Thiệt là nhức đầu, không đồng ý thì mọi chuyện sẽ tồi tệ Nếu đồng ý thìnhưng thời điểm này đâu phải là thời điểm để mình lấy vợ ... Trời ơi Thiệt là điên lên đi mà

Buổi sáng ở nhà chủ tịch Ngô...

-đúng là cậu ta không đưa cô Thy về thưa chủ tịch – tên đàn em nói

-uhm.... Lát nữa tui với bà sẽ đến nhà cậu ta-ông ta nói với bà Mỹ

-uhm.... Nhưng làm vậy có quá là đột ngột không ông?

-tui nghĩ không có gì đột ngột đâu Với lại nếu cậu ta là người thật sự như vậy thì công ty chúng ta cũng đang cần người như thế thôi ...

-nếu giao chức phó giám đốc cho cậu ta như thế có gọi là quá nhanh không? – bà ta suy nghĩ

-hì hì... – ông Ngô cười một cách yên tâm – tôi tin là tôi không chọn sai người

-nhưng liệu cậu ta có đồng ý với đề nghị của chúng ta đưa ra hay không? – bà ta đoán trúng ý của tôi ... thật sự có ai muốn lấy con gái bà ta đâu

-uhm nhỉ? Sao tôi lại quên mất đi điều này ta....- ông ta chợt bình tĩnh – ah ah Hahah – chẳng hiểu sao ông ta lại cười nhỉ?

-sao ông lại cười

-bà quên con gái chúng ta đang ở chung với cậu ta sao?

-thì sao chứ đâu có dính dáng gì?

-nó chưa hề quen ai cả? lại còn dám ở chung nhà với người lạ không quen biết? nếu đọc được tờ giấy tìm người như thế.... Thế nào cũng tìm cách để cậu ta trở thành chàng rể của mình thôi....con gái chung ta tuy đôi lúc cứng đầu nhưng cũng biết sợ làm vợ của một tên háo sắc hay mê tiền chứ ...- =,= đúng là chỉ có cha mẹ mới hiểu được con cái

- uh ha..... sao tôi lại quên mất điều này nhỉ?

Thế là vợ chồng chủ tịch Ngô an tâm và chần chẫn tôi sẽ thành rể của nhà này bên căn nhà của tôi ... tôi thức dậy sớm qua phòng cô ta gõ cửa ...

-dậy đi! Giờ này mà còn ngủ là soa? – tôi đập cửa liên tục khiến cho cô ta tỉnh giấc

-mệt ghê vậy ah! – cô ta mở cửa mới khuôn mặt vẫn còn say ke – tại sao lại phá đi giấc ngủ ngon của tôi vậy hả? lúc trước tôi ở nhà mình ngủ đến mấy giờ cũng được Đúng là phiền phức ...

-thế ah... nhưng đây là nhà tôi... đi xuống dưới nhà ... chuẩn bị bữa ăn sáng cho tôi – tôi ra lệnh ...

-cái gì? – cô ta trợn hai mắt nhìn tôi – tôi đi chuẩn bị bữa sáng cho anh sao? – cô ta lấy tay chỉ vào người của mình – đừng có mơ – sau đó là tiếng đóng cửa cái rầm

-mở cửa đi! – tôi lại đập cửa lần hai , cô ta leo lên giường nằm tiếp trằm mền lại nhưng làm sao có thể ngủ được khi tiếng ồn nó ồn đến như vậy chứ

-mệt quá! – cô ta mở cửa trong bực tức – anh có tay mà, sao không tự làm đi lại kêu tui làm hả?

-cô ở nhà tôi cả tuần nay thì ít nhất cũng phải làm gì đó để tỏ vẻ lịch sự chứ Tại sao cứ ăn rồi ngủ hoài vậy hả? đúng là heo! – tôi lắc đầu liếc mắt đưa lên trần nhà – Ấy da >"< -="” cô="” ta="” đập="” vào="” chân="” của="” tôi="” thật="” mạnh="” sau="” đó="” bỏ="” đi="” xuống="” bếp="” làm="” đồ="” ăn="” sáng="” cho="” cả="” hai="” ,="” tôi="” lại="” phải="” ôm="” chân="” đi="” xuống="” cầu="” thang="” không="” biết="” cô="” ta="” đập="” chân="” tôi="” không="” biết="” mấy="” lần="” rồi="”="” trời="” ơi="” sao="” tôi="” không="” có="” ưa="” cô="” ta="” nổi="” vậy="” nè...tôi="” đi="” xuống="” dưới="” lầu="” với="” tư="” thế="” cà="” nhắc="” cô="” ta="” thấy="” tôi="” mà="” cứ="” làm="” như="” không="” thấy="” tôi="” vậy="”tôi="” ở="” đằng="” sau="” thi="” nhép="” mở="” chữ="” rửa="”>

Tôi ngồi vào bàn, cô ta ngồi đối diện với tôi...

-ăn đi , ngồi nhìn cái gì vậy? – cô ta nói với tôi trong trạng thái tỉnh queo

-nè! Đập vào chân người khác mà không xin lỗi vậy hả? – tôi nổi khùng

-ah... việc đó anh nên dần quen đi ...

-cái gì.....ở đâu ra cái loại người như thế này rút xuống nhà tôi vậy nè?

-hì hì... không ăn hả? vậy đưa đây tôi ăn dùm cho! – cô ta thò tay qua lấy hết đĩa thức ăn của tôi..

-ê... đĩa đó là đồ ăn của tôi mà...

-anh không ăn mà ngồi đó cằn nhằn thui để tôi ăn hết luôn cho rồi

-trả đây! – tôi đưa tay giành lại đĩa thức ăn đó, sau đó liền ăn tức khắccô ta cũng chẳng thèm quan tâm

-ăn nhanh đi rồi chở tôi về nhà rồi anh cũng chuẩn bị dọn vali qua nhà tôi luôn đi ...-cô ta đi một mạch lên lầu

-ọc ọc ... – tôi bị sắc đó =,= -cô đứng lại cho tôi – vì tức mình nên tôi cũng chẳng muốn ăn nữarồi tiếng chuông cửa nhà tôi vang lên – bing bong ... bing bong... – tôi bước ra ngoài thì không biết người đàn ông và người đàn bà kia là ai....

-dạ xin lỗi ông kiểm ai ah? –tôi nói một cách lễ phép

-tôi kiếm đứa con gái của tôi , hình nó đây, nó tên là Thùy Thy....- tôi giật mình khi thấy cha mẹ cô ta đến

-dạ con mời hai bác vào nhà – đi theo sau hai người đó là một tên vệ sĩ hộ tống tôi nhìn hắn có một chút sợ vì hắn bự to gấp đôi tôi- để con kêu Thy xuống ạ – tôi nhanh chân chạy lên lầu gọi cô ta xuống- nè! Cha mẹ cô đến đón cô về nhà kìa ... – tôi đứng ngoài cửa nói vọng vào,

-sao? – cô ta nghe thấy liền mở cửa với khuôn mặt đầy ngạc nhiên

-sao trắng gì? Họ đang ở dưới lầu đó ... – mặt tôi vui mừng khi khỏi phải đưa cô ta về nhà nhìn trông rất là đáng ghét – tôi không cần đưa cô về thì phải? họ sẽ đưa cô về Hoho... -tôi cười sung sướng

-anh đừng có tưởng là chạy thoát được đừng có mơ ...

-cô cô – tôi và cô ta kênh mặt với nhau , cô ta trước khi đi phải dùng chân đá tôi một cái cô ta mới chịu được . cô ta đi xuống nhà với khuôn mặt đầy vui mừng, cứ như một đứa trẻ mới bị lạc rồi tìm gặp lại ba mẹ của mình vậy?

-con nhớ cha và mẹ quá – cô ta xà vào ôm lấy hai người mừng rỡ

-cha cứ tưởng con ở trong bụi nào chứ? Ai ngờ cũng biết chọn chỗ ở quá ha -ông ta vừa nói vừa nhìn căn nhà sau đó đưa ánh mắt sang tôi.

-cô tên là caca hả? – bà ta gọi tên tôi

-dạ

-ah mà cho tôi xưng hô là cậu được không?

-dạ sao cũng được thưa bác.

-uhm... cậu có biết chúng tôi là ai không? – bà ta vừa nói vừa cười

-dạ là ba mẹ của Thy ạ. – tôi đáp

-uhm.... Cái đó là đương nhiên rồi Để chúng tôi giới thiệu luôn để cho cậu khỏi ngỡ ... đây là ba của Thy ông chủ tịch Ngô, cậu đang là nhân viên của công ty chúng tôi Còn tôi là vợ ông ta tên là Mỹ ...

-dạ... cháu hơi bất ngờ- tôi bắt đầu thấy sợ >”

-làm gì mà run vậy? – ông ta nhìn tôi cười – mạnh mẽ vậy sao nói chuyện nhỏ xíu vậy...

-dạ cháu xin lỗi... cháu hơi run ...

-hì hì....không sao hết- ông ta cười

-nè! Lên dọn vali đi – Thy nói với tôi với cái mặt hất lên trời

-hơ... sao phải dọn Tui đang ở đây mà

-hì hì... nên nhớ chúng ta đã thỏa thuận rồi đó... – cô ta nó nhí nhí trong miệng chỉ có tôi và cô ta nghe và hiểu được ...

-cha mẹ chỉ muốn xem mặt rể quý thôi! – bà mỹ nói trong vui sướng

-hả? rể – tôi ngơ ngác há họng , vì chưa gì họ đã nhận tôi mà không một chút dò xét

-đúng đúng – cô ta được nước hùa theo ba mẹ – trong tờ rơi có ghi vậy, anh lấy tôi và sẽ được chức phó giám đốc

-nhưngnhưngmà..... – tôi chưa kịp nói thì cô ta chạy qua choàng lấy tay của tôi không cho tôi nói một tiếng nào hết

-hihi.. anh chúng ta sẽ làm đám cưới ... anh qua nhà ba mẹ em ở .. nhà em rộng lắm- cô ta giả điên hay thật >”< ...=“” cứ=“” như=“” tôi=“” và=“” cô=“” ta=“” yêu=“” nhau=“” thật=“” sự=“” ...=“” còn=“” tôi=“” thì=“” lúc=“” đó=“” không=“” nói=“” được=“”>

-anh thấy chưa? Hai chúng nó sát rạt nhau kìa.

-uhm.. anh thấy rồi... ta đến xem tình hình như thế nào thôi ... còn việc con muốn ở đây hay ở nhà ba mẹ cũng được ...cứ thế mà quyết định đi ha ta về đây.. chào hai con – nói xong là cả hai người kia ra về cùng với vệ sĩ của mình còn tôi thì điên máu với cô ta

-cô quá đáng

-có gì đâu mà quá đáng Anh có lợi quá chừng

-không lẽ tôi sống với cô suốt đời sao?

-hì hì... có thể chẳng

-cô cô

-cô gì mà cô – cô ta nhảy tiếp vào hòng của tôi – xưng là em mới đúng – cô ta đá lông nheo với tôi-
tui đi ra ngoài báo cho bạn bè tôi biết đây Anh ở nhà ngoan nhá

CỔ ta đi một nước còn tôi thì điên máu lên từng centimet....có ai mà bị ép hôn như tôi không vậy nè? Không lẽ trong ngày cưới tôi bỏ trốn chứ trời >"<="” cái="” gì="” vậy="”>

sushi, DevilSai và ThuHa thích bài này

Cô ta đi ra ngoài một cách rất thanh thoi hợp mặt cùng bạn bè, cô ta dường như rất ít bạn thì phải? theo tôi đoán thì thui, chứ cô ta có hai người bạn tên là Quân và Như, một số đứa bạn ăn chơi cùng cô ta nữa... nhiều lắm chắc không kể hết được đâu... nhưng những nhân vật đó là nhân vật phụ mà ^^ hì hì.. không cần quan tâm nhiều lắm

Tại quán bar nơi mà cô ta hay đến nhất

-wow không ngờ gặp được hai người ở đây nhỉ? – cô ta đến cặp cổ Quân và Như

-mày làm gì mà phải bỏ nhà đi vậy hả? ba mày dán thông báo tìm khắp nơi đó – Như lên tiếng như trách móc

-uhm... đúng đó bà....- Quân phẩy tay – bà làm cái gì mà phải bỏ trốn vậy hở... đồ quỷ ..

-thui đi ông làm quá ... – Thy đáp

-có biết là tui này lo cho bà không hả? – Như trách móc – ah hay là

-tui biết bà như muốn nói gì ừ nè? – quân đá đá lông nheo của mình – hay gặp anh nào rồi nên cuốn gói theo trai phải không? – quân không để cho Thy nói mà quân nói tiếp – thấy chưa? Tui nói đúng mà nhìn mặt là biết mê zai lắm ... mà đâu có sao? Mê zai giống tui ... hé hé....

-tui đập đập “bà” giờ đó bà quân.... – Thy giơ tay

-chứ sao bà bỏ nhà đi ...?- Như hỏi

-uhm... thì cãi lộn với ông già thui...ông già biết tao làm cái dụ đó rồi đuổi ta ra khỏi nhà.... Rùi nhà báo tùm lum ...

-uh.... Vậy thời gian qua bà ở đâu vậy? – Quân hỏi

-ở nhà một tên sb cực kì ngốc ... haha ...

-ngốc! là sao? – cả Quân và Như đều thắc mắc

-một kẻ si tình không dám nói Bây giờ là thời đại chấp nhận hết rồi mà tên đó.... Nói chung là không có được bình thường cho lắm.... nên tui kêu hấn ta là đồ ngốc thôi....

-wow Wow.... – Quân cực kì ngạc nhiên khi nghe Thy nói như vậy

-bà bà.... Bà làm gì mà bức xúc vậy... – Như nói với Quân

-không ngạc nhiên cũng lạ đó.... Tụi mình được chấp nhận hết rồi mà.... Sao tên đó kì thế nhỉ? Hay tại người hần iu có người khác rồi- quân được cái chỉ nói đúng

-uhm... chính xác – Thy nói

-=,= Bà bà.... – quân nói – người ta như thía mà kêu gốc sao? Quá là anh hùng mới đúng Ước gì cũng có người iu tui như thế...

-xuống xuống.... – Như dùng tay diễn tả – trên đó mát lắm hả? sao cứ đu hoài vậy?

-thui ghen... – quân phản bát – mà thui không nói chuyện với mấy bà nữa.... tui có hẹn òi...

-OH ... – vẻ ngạc nhiên châm chọc của Như và Thy làm cho Quân điên máu – cô nào vậy? xinh đẹp bằng tụi này không?

- nghĩ sao dạ? nghĩ sao dạ? tụi vậy – quân diễn tả hành động ẻo lả thướt tha như một người con gái – phải của trai chứ Cái thứ gì ah... tui mệt... tui không nói chuyện với mấy bà nữa.... tui đi ah nha.... Ý ý.... ảnh đến ảnh đến kìa...- quân mừng ra mặt làm cho Thy và Như cũng phải bó tay người bạn của mình.

-ah mà thui... cũng mừng cho quân cũng có người hẹn hò với ổng.... – Thy nói mặt tươi rói

-mà sao kể nghe coi ... sao mà bà qua nhà tên gốc đó vậy? – Như tò mò

-ah chuyện là vậy Ban đầu tui gặp tên gốc đó là buổi tối , hần ta muốn mua vui. Nhưng lúc về nhà hần ta thì không phải vậy, hần chỉ muốn có một người nằm bên cạnh để ôm ngủ thôi ... cứ như là mượn ai đó để hần bớt cô đơn ah...

Đọc tiếp Yêu thầm – Chương 4

4. – Chương 4

-uhm... lần đầu tiên mới nghe một người sb như thế đó ^^

-ah không hiểu sao? Ba mẹ tui đến nhà hần sau đó đồng ý luôn làm rể mà chẳng chút gì gọi là nghi ngờ hết ...

-nhiều khi người lớn làm gì đó mà ta khó đoán được lắm. mà bà đến kiểm tui với Quân là tính báo tin gì đây, đừng có nó là ... là – Như như đoán được điều Thy muốn nói ...

-uhm.... Sắp lên xe bông với tên gốc đó

-haha... ghét của nào trời trao của nấy.... –chợt nhiên Như nhớ ra điều gì đó – nhưng có điều Thắng

-đừng nhắc cái tên dê tiện trước mặt tớ...

-nếu Thắng biết liệu hần có để yên cho bà lấy tên gốc đó không?

-làm sao hần biết được chứ? Phải có ai đó hần mới biết được ...

-cậu đừng quên hần cũng nhiều tay mắt lắm đấy...tốt nhất cậu nên cẩn thận

-nhưng chắc gì tên đó còn tình cảm với tớ mà quan tâm chứ – Thy thở dài

-ai biết được Nhiều khi hần cảm thấy con hồ ly tinh kia không bằng bà ...

-hồ ly tinh nhắc đến là ứa gan – Thy cảm thấy bức xúc khi nghe cái tên đó – và cả thắng nữa ..., tui cảm hận hai người đó- Thy nốc hết cả ly rượu

-mà thui... chuyện gì đến nó đến có lo cũng vậy ah

-uhm.... Thui tui về đây Bye bỏ ghen

-ok

Thế là Thy từ vũ bạn của mình rồi đi taxi về nhà, trên đường Thy cảm thấy nhớ về quá khứ của mình, vì lúc trước Thy cũng là một kẻ si vì tình nhưng Thy bị Thắng lợi dụng, dùng Thy để lấy tiền bạn mà phục vụ ăn chơi của mình, khi Thy phát hiện ra thì Thắng cấu kết với Hồ Ly Tinh mà Như gọi ở phía trên, để rút tiền của Thy càng nhiều càng tốt, khi sự việc bị bại lộ Thy cảm thấy rất đau khổ, nhưng Thy không dám tin vào những gì mình nhìn thấy, Thy vẫn cố gắng gặp Thắng và nói chuyện, dòng hồi ức quay lại

-anh nói với em đi, có phải anh chỉ đùa với em phải không? Chứ không phải sự thật là như vậy đúng không?
- Thy vừa nói vừa khóc sụt sùi

-đến giờ này rồi mà cô còn hỏi tôi cái câu đó sao? Tôi không có yêu cô tôi yêu tiền của cô thôi.

-không phải như vậy mà – Thy mặc dù đã nghe những lời phũ phàng nhưng cố gắng không tin đó là sự thật

-sao mà ỉ thế hả? tao nói vậy mà mày chưa tin là sao? Mày đúng là – hần ta bộc phát về đê tiện của mình ra

-sao anh nói với em nặng lời như vậy chứ?

-thui đừng có nước mắt ở đây... tao thấy tao mệt quá.... Mà với lại bấy lâu nay tao rút tiền mày như vậy đủ rồi... tao với đứa kia giờ thành cặp rồi... tao chẳng tha thiết gì mày đâu

-anh là đồ khốn nạn ... – Thy đưa tay lên tính tát vào mặt hần nhưng hần chụp tay lại

-haha... khốn nạn thế mà vẫn có đứa đi theo mà yêu đó

-anh anh – thy tức tưởi trong tiếng nấc của mình

-anh là đồ bỉ ỉ, lưu manh, láo cá, lợi dụng, hèn hạ, đốn mạt ... chứ gì – hần nói tiếp với Thy – nhờ những câu chữ đó mà tao có tiền tao xài đó

Quả thật quá khứ làm cho Thy đau đớn vì người Thy yêu thật lòng bằng trái tim của mình thì bị lợi dụng một cách đê tiện như vậy, vì thế hai con người đó Thy rất căm ghét và hận họ rất rất nhiều Về đến nhà là mắt Thy sưng búp lên vì khóc

-sao thế? – tôi đứng ở ngoài chờ – khóc ah? Ah Chia tay bạn bè nên khóc sao? – tôi nhìn cô ta với vẻ hàm ý

-không liên quan gì đến anh

-thì chi hỏi thôi.... – tôi bỏ tay vô túi quần rồi đi tete vào nhà không thèm quan tâm đến cô ta nữa.

Tôi bước vào nhà rồi nghĩ:” có gì đâu mà phải khóc nhỉ? chỉ là tiệc tùng chia tay nhỏ thôi mà” nhưng tôi đâu biết được sự thật lại khác cái tôi đang nghĩ trong đầu, tôi bây giờ không biết phải nói sao với ba mẹ tôi là đột ngột lấy vợ như thế này ... ba tôi mà biết tính cách cô ta như vậy để gì cho lấy ... đột nhiên tiếng chuông điện thoại của tôi reo lên nhìn vào màn hình thì thấy đứa em gái gọi điện thoại ình ...

-Alo! hai nghe nè! gì thế út! – nó tên là Thanh nhưng nó nhỏ tôi luôn gọi nó là út , đôi lúc tôi cũng hay hay tên nó đột xuất , cứ gọi út nên quen miệng rồi

-Hai ra sân bay đón em đi.

-cái gì? bây bây.... giờ hả? – tôi choáng với cái tin này

-ra lẹ đi em chờ đó – nó cúp máy cái rụp chẳng hề nói lý do gì hết làm tôi quán theo

-alo! alo.... – dù có alo thì nó cũng cúp máy rồi

-Ai gọi cho anh mà anh cuồn lên vậy hả? – Thy nói mà chệnh một mắt nhìn tôi

-em gái tui, nó về đột xuất quá tôi không biết có chuyện gì xảy ra nữa...

-anh có em gái nữa hả? – cô ta rót nước uống và nói- tên gì thế?

-tên Thanh , nhưng tôi gọi nó là Út... cô ở nhà coi nhà đi ... tôi đi ra sân bay đón em tôi đây ... – vừa dứt lời là tôi đi ra ngoài quất một chiếc taxi ra tới sân bay nhanh chóng

Đến sân bay tôi phải chạy đi kiểm em gái của mình, từ xa nhìn thấy bóng dáng quen thuộc, nó mặc chiếc váy xinh xắn ngồi đó nghe ipod nhìn mong lung, cứ như là đang hòa vào không khí vui tươi nhất vậy, tôi bước lại gỡ tai phone của nó ra

-em tui dạo này xinh xắn quá ha! – tôi nhìn nó, nó giật mình khi có ai dám to gan gỡ tai phone của nó ra, thấy tôi là nó chuyển thái độ liền

- Hai! – nó ôm cổ tôi – em nhớ Hai của em quá!

-nghet thở >"< –=" nó=" om=" hơi=" bị=">

-tại sao về Việt Nam vào thời điểm này vậy hả? – tôi làm mặt nghiêm

-hì hì... hứng lên về thui!

-cái gì? -mặt tui nhìn nó xem nó như thú lạ vậy

-giỡn thui... chứ về báo tin mừng cho hai của em nè....

-tin gì vậy?

-thui về nhà đi ời nói

-ah... – tôi không thể đưa nó về nhà được trong lúc này được vì Thy đang ở nhà tôi – em về khách sạn ở đi ha

-sao vậy? tự nhiên bắt em ra ở khách sạn là sao? nhà có không ở mà ở khách sạn.... – nó cắn nhằn tôi

-nhà hai đang bữa bận lắm... em về khách sạn ở vài ngày đi...

-bữa bận? – nó nghi ngờ – trước giờ không hề thấy hạt bụi trong nhà... giờ nói bữa bận là sao? – nó đang muốn tra khảo tôi đây nè >"<>

-ờ thì thì..... nói chung là em cứ ra khách sạn ở vài bữa đi rồi Hai đưa em về nhà ^^ vậy nghen...

-không! em muốn về nhà! em không ra ở khách sạn

- thui được rồi, ở nhà thì ở nhà ... – thật sự tôi không biết cách nào để giữ chân nó ở khách sạncó gì về nhà nói chuyện sau

Em tôi quả thật đã lớn nó cũng 20 rồi chứ mấy....nó luôn như vậy ... =,= hình như giờ tôi mới phát hiện nó giống cái người đang ở nhà tôi, mà cả tuần nay tôi phải chịu đựng >"<...bướn cứng=" đầu=" ...=" em=" tôi=" thì=" tôi=" thấy=" dễ=" thương=" rồi,=" còn=" cái=" người=" kia=" sao=" chẳng=" thấy=" gì=" gọi=" là=" dễ=" thương.= " tôi=" không=" biết=" như=" thế=" nào=" nếu=" cho=" em=" tôi=" và=" cô=" ta=" chạm=" mặt=" -,=" ...=" có=" khi=" nào=" xảy=" ra=" vụ=" án=" gì=" không=" nhỉ?trên=" đường=" về=" nó=" cứ=" hướng=" mắt=" về=" phía=" đường=" phố=" vẫn=" còn=" tấp=" nập=" xe=" ánh=" đèn=" dúi=" đường,=" giờ=" giấc=" lúc=" này=" là=" lúc=" thành=" phố=" ăn=" chơi,=" bao=" nhiêu=" chàng=" trai=" cô=" gái,=" les=" dạo=" phố=" tung=" tăng,=" hòa=" vào=" từng=" nhịp=" của=" cuộc=" sống=" vui=" nhộn=" này=" ...=">

-Hai ơi! nhìn thế mà không thay đổi gì ha.... – nó nhìn qua cửa kính

-uhm,, cũng vậy thui...

-không biết căn nhà nhỏ có gì thay đổi không ta?

-cũng vậy ... ah có trang hoàn thêm tí ...

-hehe.... được ah...ai lai kịt ...

-nói tiếng anh khó đỡ thật ... – tui lắc đầu

-em có nhiều chuyện muốn kể cho hai nghe lắm áh ... – nó cười thật xinh

-nhìn mặt cũng biết rồi... không biết kể đến mấy ngày mấy đêm mới hết chuyện...

-có Hai của em là hiểu em thôi... chả ai hiểu em hết...

-thiệt hả? vậy chàng của em đâu rồi?

-hừ... mất hứng...

-giận nhau nên dìa đây chứ gì...-tôi nghi ngờ

-không có ... – tui nhắc đến cái tên đó là mặt nó đỏ bừng – về là chuyện khác ,, mà sẵn dịp về luôn cho tên đó tìm chơi...

-wow... có giá dữ ta..

-chứ sao? – coi cái mặt nó tự tin chưa kìa

-giá trúng chứ có giá gì... hahah – tôi ôm bụng cười

-thui ... giờ em hỏi nghiêm túc nè – nó nhìn mặt tôi trông có vẻ rất nghiêm túc ...

-hai với chi Thuyên sao rồi? hai tỏ tình chưa? nói em biết mau lên ...

-người ta lấy chồng rồi em – nó nhắc đến nỗi buồn của tôi =,=

-trời! >”

-mà dụ gì?

-thui lát về nhà nói ... chán hai quá đi... – tui cũng không hiểu nó cần biết việc này để làm gì -,-

Rồi cuối cùng cũng về đến nhà nó cứ thế tung tăng vào nhà và để một mình tôi đem vali vào nhà >”< ...=“” tui=“” không=“” biết=“” nó=“” ở=“” chơi=“” hay=“” ở=“” luôn=“” mà=“” sao=“” đem=“” quá=“” trời=“” đồ=“” -,-=“” ,=“” nếu=“” không=“” có=“” chú=“” tài=“” xế=“” chắc=“” tôi=“” khinh=“” vào=“” cũng=“” không=“” được=“”>

-đúng là căn nhà nhỏ bé này không có gì thay đổi – nó nhìn sung sướng

-thì hai nói rồi mà .. – tôi chưa biết phải nó về sự xuất hiện của Thy như thế nào?

-có cái mùi gì gì đó... mùi của con gái ... – >”< cái=“” mũi=“” nó=“” thính=“”>

-hì hì... mùi em đó út ... – tôi cố gắng đánh lạt hướng nó

-không! mùi con gái khác đàn hoàn ...-lúc đó từ trên lầu Thy đi xuống

-là tui đây ... em là em của caca ah... dễ thương.. lắm

-chết tui rồi >”< ...=“” -tôi=“” lấy=“” tay=“” tự=“” đập=“” vào=“” trán=“”>

-chị là ai? -đưa em tôi ngạc nhiên

-caca chưa nói gì cho em nghe ah – cô ta đưa ánh mắt về phía tôi, tôi ra dấu đừng nói gì với em tui hết – mà thui để cho caca nói sẽ hay hơn

-chuyện này là sao? sao hai sống chung với người con gái lạ này vậy?

-từ từ... hai sẽ giải thích cho em sau...

-em muốn nghe liền bây giờ.... -mặt nó còn căng thẳng hơn cả tui nữa....

Thế là tôi đối diện với đứa em gái nhỏ bé của mình...

-sao Hai không nói gì hết? hai im lặng là sao? – nó cần ngay một sự giải thích rõ ràng

-đây – tôi đưa cho nó tờ rơi – em nhìn đi em sẽ hiểu

-trời... ông chủ tịch này lạ thật .. dám đem con gái của mình ra như thế này sao? đã vậy còn không cần biết người đó như thế nào ah?

-đúng là cha tôi thật liều nhưng may là chị gặp caca ... chị hai em đây .. – cô ta ngồi xuống gần kề bên em tôi

-nhưng hai tôi không yêu chị làm sao mà dám cưới được, đã vậy tuần sau ba mẹ về nữa đó hai ... hai tính giải thích sao chuyện này đây? – nó đưa ánh mắt sang tôi, còn tôi thì giật mình khi nghe tìn này ...

-ba mẹ về....

-haiz... chuyện đến nước này rồi .. em nói luôn ... không phải ba mẹ về chơi mà là có đặt theo một người con gái để cho hai làm quen nếu được sẽ lập gia đình đấy ...

-sao? – thy và tôi cùng đồng thanh ... sắp xuất hiện thêm một người phụ nữ sao?

-không ngờ... anh đào hoa nhỉ? – thy nói như đang đâm chọc tôi

-người con gái đó là ai? – tôi nhìn nó đặt câu hỏi

-không biết có nên nói không, em chán hai quá hai ơi ...

-nói đi .. ai vậy?

- là chị.... chị.... – nó ấp úng

-chị nào? còn tôi thì sốt ruột

-chị Trâm đó ... – nó hét vào mặt tôi – em không biết hai làm sao hai làm... ba mẹ và em đều xem chị Trâm như người một nhà rồi đó..

-là Trâm sao? – tôi gần như đứng hình

-coi bộ càng lúc càng phức tạp – Thy lắc đầu

- tôi sẽ không có lấy cô đâu ...

-anh anh – Thy tức mình nhìn tôi -anh dám hả?

-tôi không làm gì hết... vì vậy.... không nhất thiết phải theo yêu cầu của cô ... ngày mai tôi đưa cô về nhà

-caca.,...

-đừng kêu tên tôi ... tôi không nghe đâu...

-được ... anh dám đối xử với tôi như vậy.. tôi không để yên cho anh đâu ...khỏi cần ngày mai anh đưa tôi về .. tôi đi về liền ngay tức khắc ...- cô ta bước nhanh lên lầu thu dọn quần áo ngay tức khắc , một phút sau cô ta đã có mặt dưới lầu với hai chiếc vali kéo lê lếch

-có cần tôi giúp không?- tôi nói bình thường không có chút gì gọi là châm chọc

-không cần ... tôi không để yên cho anh đâu .. – cô ta liếc tôi hai con mắt cô ta rực lửa vì không như đúng kế hoạch ...chiếc taxi đến và đưa cô ta về nhà ...

-phù ... – tôi thở nhẹ khi tổng khứ cô ta ra khỏi nhà mình

-chuyện gì mà cô ta đi thấy hai nhẹ nhõm người quá vậy?

-chưa đâu em ... sắp đến sẽ có giông bão rồi đây.. hai đang làm việc cho công ty nhà cô ta nữa... mà thui sớm muộn gì cũng bị đuổi việc ...

-trời ... hèn chi.. cái ông chủ tịch đó đưa cái tờ rơi như vậy là đúng rồi..

-là sao? – tôi không hiểu ý của em tôi

-ông ta biết chắc con gái mình đang ở nhà của Hai, đã vậy hai còn là nhân viên của công ty ông ta, em biết tính hai quá mà, đã làm việc thì rất là chăm chỉ không bao giờ lơ là ... rồi ông ta chấm con gái mình cho hai

...-,- ... mà em không thích Thy đâu ... cô ta có vẻ gì đó ăn chơi quá... nói chung hai đừng có lấy cô ta làm vợ... không bền đâu.. trước sau gì cũng ly dị...

-em cũng biết nhìn người quá nhỉ?

-trời chứ sao? Mắt em là để nhìn người mà – nó tự tin khi nói với tôi như vậy...

-ủa? mà sao cô ta lại ở nhà mình ...

-ah thui.. hai nói luôn cho em nghe... thật sự hai đi tìm cô ta trước... vì buồn chuyện của thuyền đi lên đoạn đường A...

-Hai đi lên đoạn đường đó làm gì hả? đừng có nói là gọi gái về nhà ngủ chung nha – nó nói đúng ý mà tôi sắp nói

-Ờ...

-trời... ba mà biết... ba đập cho hai tanh bành ... chị Trâm mà biết ...ui trùi uikhông thể tưởng tượng được ... – nó ngồi ngả người xuống ghế sofa hay tay che mắt lại...

-hì hì... út iu của hai – tôi đến nói ngọt mong nó che lấp tội đồ của tôi

-thui.. kêu em giữ kín chuyện chứ gì .. không bao giờ.. em sẽ đi nói cho chị Trâm nghe hết.. để xem hai sẽ đối mặt với chị Trâm như thế nào ..

-làm gì ghê vậy -,-... hai với trâm là bạn thân từ nhỏ đến lớn thui mà.... Chỉ có điều xa cách 5 năm nay .. ah nhắc mới nhớ .. 5 năm nay hình như mình không liên lạc .. cũng không biết trâm có gì thay đổi không nhỉ? – tôi suy nghĩ

-đương nhiên là thay đổi rất nhiều so với 5 năm trước đó.. – nó khẳng định

-thay đổi sao? – nó làm tôi tò mò ...

-tuần sau gặp rồi biết ... em đi ngủ .. không nói chuyện nữa... – nó dừng lại – ba bệnh cả tuần nay rồi đó..

-sao? – tôi lo lắng – sao em không ở nhà mà còn ráng bay qua đây hả?

-có người chăm sóc rồi...

-ai vậy?

-chị Trâm đấy ... – nó đi lên phòng không nói gì nữa, còn tôi thì ngồi đó một chút suy nghĩ

Nó đi lên lầu một mạch, còn một việc tôi chưa nói cho nó nghe về việc tôi bị nhà báo ập vào nhà thấy trên giường đủ thứnhưng không sao tôi sẽ cố gắng chống cự qua... lúc đó thy đã về nhà nhấn chuông cửa liên tục ...

-ạ chào cô hai! Sao giờ này cô hai ở đây vậy? – người hầu nói

-mở cửa.. đừng hỏi nhiều .. nói người đem vali tôi lên phòng ..- cô ta đi vào nhà gây ra những tiếng động làm cho ông Ngõ và bà Mỹ thức giấc

-sao con về nhà vào lúc này? – ông ta nói – caca đâu?

-ba đừng nhắc đến cái tên đó.

-hai đứa cãi nhau hả? – bà mỹ thắc mắc

-không có đám cưới gì hết ... – cô ta đi lên phòng mặc đó cho hai ông bà nhà ta không biết chuyện gì xảy ra ...

-chuyện gì vậy bà? – ông ta nhìn bà mỹ hỏi

-tôi cũng như ông thôi Không biết chuyện gì xảy ra..

-hay là caca nó không đồng ý làm đám cưới ... vì nó không yêu con gái mình....

-thui ông đừng có đoán mò nữa ... chúng ta lên phòng xem con gái mình nó sao rồi...-thế là cả hai ông bà đều lên phòng con gái của mình .. – Thy ah .. có chuyện gì vậy con ?

-không có chuyện gì hết.. ba mẹ về phòng mình đi ...

-thui ông... mình về phòng đi .. có gì mai nói.. giờ có hỏi nó cũng không nói đâu ... – bà mẹ rất hiểu tâm lý của Thy . mẹ phải hiểu con thôi

-tên caca đáng ghét, đáng nguyên rửa... – cô ta đang chửi và tôi đẩy ...

Ở bên kia nơi ba mẹ tôi sinh sống và có cả Trâm ...Trâm ở gần nơi ba mẹ tôi sống nên việc qua lại thăm non dễ dàng, gần như khi rảnh là Trâm qua chăm sóc cho ba mẹ tôi, ba tôi bệnh mà tôi không biết, lúc này người chăm sóc cho ba lại là Trâm và mẹ của tôi, cảm thấy mình gần như bất hiểu quá ... mà tôi thấy có lẽ mình nên qua ở với ba mẹ một thời gian... để tránh đi chuyện không hay và không còn suy nghĩ gì về chuyện của Thuyên nữa...

Buổi sáng thức dậy với tôi là một ngày cảm thấy rất thoải mái ... lâu rồi tôi mới có cảm giác thoải mái cứ như không có chuyện gì xảy ra vậy... tôi đi qua phòng thì thấy đứa em mình nó vẫn còn say giấc .. nó đúng là ở đâu cũng có thể ngủ được ... tôi vào đánh thức nó dậy...

-dậy... giờ này còn ngủ gì nữa hả? – tôi kéo cái mền ra khỏi người nó

-trời ơi... cho em ngủ tý đi mà ...- nó kéo cái mền trùm đầu lại , tôi lại giật ra

-dậy tập thể dục ... 6h rồi...

-hai đi tập một mình đi

-không dậy là tạt nước đó... chịu không hả? – tôi hù nó

-thui thui... dậy liền dậy liền – nó sợ cuốn cuốn đi thay đồ rồi đi tập thể dục cùng tôi

Buổi sáng trong lành hai chị em cùng chạy bộ đi ra đến công viên , ngồi ở ghế đá cả hai cùng nói chuyện

-mốt nữa hai chị em mình về nhà bố mẹ ...

-sao? – nó đang uống nước nghe tin là sặc liền – gì mà gấp vậy?

-uhm... tốt nhất là nên đi để khỏi rắc rối ...

-quyết định hay đấy.... có gì làm đám cưới ở bên đó tiện hơn

-chưa gì mà đám cưới là sao?

-ai biết được... người tính sao bằng “tác giả” tính chứ – nó lè lẹ – ý ý..... – nó nhìn thấy cái gì đó

-cái gì mà ý ới vậy?

-chị Thuyên đi chung với ai vậy nhỉ?

-Thuyên ... – tôi đưa mắt nhìn thì thấy Thuyên và Minh đang hạnh phúc đi bên nhau cùng tập thể dục – chẳng hiểu sao khi thấy em vui như vậy tôi cũng cảm thấy vui ... có lẽ bây giờ tình cảm tôi dành cho em nó đã chuyển sang hướng mới -người đó là Minh bạn của Hai cũng là chồng của Thuyên

-wow.. đẹp trai, phong độ nhỉ.... ah . ..) có hai cái nút chai trên mắt giống hai ...

-nói gì đó hả? – tôi cú đầu nó

Từ xa Thuyên và Minh nhìn thấy tôi và đi đến

-ê .. mà cũng tập thể dục hả mèo? – Minh đến nói chuyện với tôi

- uh,.. hi hi.. – tôi cười bình thường không có chút gượng gạo – phải vận động chứ ... dạo này bụng đầy mỡ

-đúng là mèo lười ... – thuyên chọc tui

-hay quá ha, dạo này người ta hạnh phúc mà quên luôn bạn bè .. – tôi ám chỉ

- ai quên bạn bè hả? – Thuýên tính xử tội tôi – đám cưới không đến biết là Thuýên giận mèo lắm không hả?

- hì hì... mèo bạn mà

-còn đây là ai vậy mậy? – mình hỏi tôi khi nhìn em gái tui

-ah... Thanh .. em gái của tao ..

-ah .. rất vui khi biết em – Minh chào vui vẻ

-ah.. mấy anh chị ơi.. một là hai của em về ở với ba mẹ một thời gian ah..- không ai đánh nó cũng khai

-ủa? sao mèo đi nhanh vậy? – thuýên hỏi

-tại ba của mèo bệnh nên phải đi liền ...

-uh, vậy cho tui này hỏi thăm sức khỏe của bác nha – Minh nói

-uhm, mèo sẽ chuyển lời ...

-ah.. hai ngồi đây với chị thuýên và anh minh đi ... ah mà thui... em đi đây luôn.. gọi điện thoại để cho ba mẹ khỏi qua ... – nó nói xong là đi mất hút

-chúng ta đi ăn gì đi – tôi nói – coi như chuộc lỗi không đi đám cưới

-tội mày nặng lắm đó mèo – Minh nhìn thẳng tôi

-uh uh... tao biết òi .. haha... thôi đi ăn đi .. đói bụng quá

Ở bên ba mẹ của tôi ...

-alo! – giọng của Trâm

-ý..chị trâm hả? em bé út nè...

-nghe giọng là biết em rồi.. về chơi vui quá giờ mới nhớ gọi điện thoại về nhà hả?

-heeh.... làm gì có đâu ^^ một em với hai về nè..cả nhà mình khỏi qua

-ủa? vậy hả? hihi..

-phát hiện nha .. – em tôi chọc Trâm

-gì mà phát hiện ...

-hai em về có người cười kìa ...

-đâu có .. lúc nào chị cũng cười mà ...

-hì hì.. ba sao òi chị?

-uhm.. ba đỡ hơn nhiều rồi ...

-hay quá ... thui em cúp máy nha ... mốt gặp lại nha ... – em tôi riu rít cười rùi cúp máy ...

-ai gọi vậy con? – ba tôi ngồi trên ghế sofa hỏi

-dạ, là bé út

-ham vui quá giờ mới gọi đì... thật tình

-dạ, em nó còn hồn nhiên như con nít mà bác ... út nói mốt nửa nó về cùng với caca. cả nhà mình không cần qua vào tuần sau ..

-uhm... đỡ phải đi lại ...

-ah... để con xuống đằng sau pha cho bác ly cà phê ...

-uhm....Trâm nó dễ thương quá ha bà ha ... – ba tôi nhìn mẹ tôi nói , trong khi đó mẹ tôi đang ngồi đọc cuốn sách

-hì hì.. Trâm nó luôn như vậy từ nhỏ mà ...-mẹ tôi cười hài lòng

-cà fe của bác đây ... – trâm bưng ra – àh có ít trái cây ở trong tủ lạnh để con gọt bưng lên bàn

-thui.. được rồi con .. ngồi đây nè ... – mẹ tôi kéo trâm ngồi lại kế bên -sáng giờ làm tùm lum việc có mệt không con?

-dạ.. hì hì... dạ bình thường

-cảm ơn con nha – ba tôi cười hiền nói – chăm sóc bác mấy ngày qua ,, không biết cảm ơn con sao?

-dạ không có gì đâu ah? con xem hai bác như cha mẹ ruột của mình mà ...

-hay con qua đây ở với hai bác luôn đi – lời đề nghị của mẹ tôi

-dạ.. con .con...

-con qua đây ở nhà lại vui, con đỡ tiền thuê nhà nữa, con ở một mình như vậy hai bác không an tâm nữa, với lai caca nó sắp về nó biết như vậy chắc nó sẽ vui lắm ah -mẹ tôi nói tiếp

-ta xem con như là con ruột vậy.. thui đừng có ngại ... qua đây ở chung ha – ba tôi nói giọng trầm ấm làm cho Trâm xúc động

-dạ.. – trâm gật đầu đồng ý .. làm cho cả ba mẹ tôi đều vui

-mốt con ra sân bay đón hai đứa nó cho bác nha – mẹ tôi nói

-dạ.. để mốt con đi cho....

Ngày mà tôi bước xuống sân bay cũng đến quả thật càng lúc thành phố con người càng hiện đại ... và tôi đã gặp lại người bạn tôi chơi từ nhỏ....đó là Trâm ... người con gái dễ thương, mộc mạc, người luôn có suy nghĩ riêng ình, người con gái dịu dàng , ai cũng đều mong muốn được cô ấy là vợ của mình.....

Tôi bước xuống sân bay nhưng chẳng hiểu sao tim tôi nó đập loạn xạ thế này. Từ xa tôi nhìn thấy bóng dáng ai quen thuộc cách đây năm năm về trước, dáng đi nhẹ nhàng, khuôn mặt trắng hồng dễ thương hơn cả Thuyền, mái tóc đen mượt thắt bím ở phía sau , vẻ đẹp một mực, làm tôi phải lặng thầm quan sát, tôi suy nghĩ có phải tôi về đây để có em thay thế thuyền trong trái tim của tôi, mà không... em đâu phải là vật thể thân chứ .. tôi đang nghĩ gì trong đầu vậy nè... tôi tự cú vào đầu mình mấy cái xua đi những suy nghĩ nhảm nhí quanh quẩn trong đầu của tôi .

- ý ý... chị Trâm... chị Trâm... – em tôi nó la ý ới làm ọi người trong sân bay ai cũng phải nhìn về phía tôi và nói

- em làm cái gì mà la dữ vậy hả? – tôi lấy tay nó nói nhỏ

- kệ em – thế là nó chạy đi đến Trâm để vali lại ngay dưới chân tôi .. làm tôi phải vừa kéo vali của mình rồi cả của nó nữa – đi có mấy ngày mà em nhớ chị Trâm quá – nó quẩn quích thấy ghê luôn

-hihi.. xạo chưa nè? – trâm nựng má của nó – em đi như vậy để cho Hai của em sách có một mình kìa

-chào Trâm... khỏe không? – tôi hơi ấp úng

-hihi.. – trâm cười thật tươi – trâm vẫn khỏe... caca để trâm sách phụ cho.. – trâm có ý tốt nhưng bị em tôi cản

-xí ... hai khỏe mà phải không hai? – nó muốn chọc tôi tức điên mà – hai nên sách một mình đi nha ...

-cái con này – tôi nhăn nhó

-thui... để chị phụ chi hai của em ...

- thui .. hì hì.. để caca sách được rồi ... mà trâm đi bằng gì đến vậy?

- taxi ... taxi đang chờ ở ngoài đó ...

-uhm....

Thế là tôi không để cho Trâm sách phụ mình mà một mình tự thân đưa hết hành lý lên xe taxi ... vừa mở cửa xe ra là thấy nó ngồi kế trâm rồi ...

-hai lên đằng trước kìa – nó chỉ tay xem như không quan tâm chuyện gì đang xảy ra cả

-biết – tôi nhú mày nhìn nó. lúc đó trâm nhìn tôi cười mỉm vì biết tôi đang bị đứ em điều khiển , hết sách vali giờ bị đuổi ra đằng trước ngồi

Xe lăn bánh về nhà... ở đằng sau hai chị em nói chuyện ríu rít... tôi nhìn lên phía trên gương chiếu hậu... nụ cười của trâm hồn nhiên làm tôi một chút lầy động... tôi chăm chú nhìn trâm từng thái độ trên gương mặt... và tôi bị trâm phát hiện là tôi đang nhìn trâm chăm chú và cười rất tươi.. lúc đó mặt tôi tự dưng không cười vì bị phát hiện mình đang nhìn trộm mà, tôi quay mặt ra nhìn đường phố ...

-Hai! – em tôi nó gọi làm tôi giật mình

-gì ah?

-tại sao lại nhìn trộm vậy hả? – >”< nó=“” tổ=“” cáo=“”>

-đang nhìn ngoài đường mà – tôi cố gắng chối

- lúc này kìa ...

-thì hai chị em nói chuyện xôm quá ... nhìn xem đang nói cái gì thui mà

-chị trâm- em tôi nó xoay qua nói

-gì vậy em?

-hai của em đó ...ở ghê lắm ah ...

-cái gì? – tôi quay xuống – con nít biết gì mà nói ..

-em nói cho chị trâm nghe hết nè...

-hì hì.. trâm đừng nghe nó nói ... – tôi nhìn trâm cười

-chị trâm.... em nói là chị trâm phải tin em... và đừng nghe những gì hai em biện minh....

-nè!

May là taxi về ngay đến nhà nên cắt ngay cái khúc nó đang tính nói đến...tôi về ba mẹ tôi đều cảm thấy rất mừng, món quà đầu tiên họ dành cho tôi là những nụ hôn thân thương, bao nhiêu năm xa cách ...

-con của ba nhìn trưởng thành hẳn ra ...

-hì hì... con là con của ba mà...con nghe ba bệnh , ba khỏe hơn chưa ba?

- nghe ba bệnh mới dốt dò về đúng không?

- ba bệnh con phải lo chứ

- nhờ có Trâm chăm sóc nên ba khỏe lại rồi

-cảm ơn trâm nha – tôi nhìn trâm cười, trâm cười hơi cuối đầu xuống

-thui... mẹ con làm nhiều món ăn ngon lắm

-dạ.. lâu rồi con không ăn món ăn mẹ nấu ..

Trong khi đó ở Vn. ở công ty của chủ tịch ngô

- chị gọi lên phòng làm việc của caca lát nữa xuống gặp tôi ... – giọng Thy gây gắt

-dạ caca đã nộp đơn xin nghỉ việc từ hôm trước rồi ah

-sao? sao hẳn nghỉ việc

-dạ trong đơn nói là không đủ khả năng để đảm nhận công việc

-thiệt là tức chết đi được mà

Chúng ta quay về với gia đình của tôi nhá ...

-wow... món này ngon quá mẹ ơi ... – tôi vừa ăn vừa khen

-ăn từ từ thui con ...

-hì hì... muốn từ từ cũng không được

-hai đúng là heo .. – nó phán một câu -,- muốn quánh nó ghê

-út.. con không được nói như vậy? – mẹ tôi đang rầy nó

- nghe chưa? -tôi nói với nó

-thui ,.. hai đứa đừng cãi nhau nữa .. ba muốn cho con biết một tin ...

-gì vậy ba? – tôi thắc mắc

-từ giờ trở đi Trâm sẽ ở cùng với chúng ta ... luôn ... như người trong nhà vậy

-wow... – tôi ngạc nhiên

-yeye... – em tôi nó mừng húm cả lên – tối em có người ngủ chung rồi ...

-chiều nay con rảnh mà đúng không? – ba tôi nói

-dạ.. có gì không ba?

-con và Trâm ra ngoài mua tý đồ dùm ba được không?

-dạ ...dạ... – tôi đưa mắt nhìn Trâm

-bác muốn mua gì vậy bác? – trâm hỏi lễ phép

-ah...con đi mua cho ba... mấy chai rượu tây ...

-con con -,- quên đường rồi ba..

-có trâm đi với con mà ... lo gì....

-dạ. – tôi gật đầu vâng lời

Sau bữa ăn đó tôi lên phòng nằm nghỉ chiều còn đi mua rượu cho ba cùng với Trâm nữa...

-Kính cong ... kính cong .. – tiếng chuông cửa ở nhà tôi vang lên [nhà ở Vn ah] – tên caca này đâu rồi ? – thì ra là cô Thy nhà ta nhấn chuông muốn truy tìm tôi đây mà

-cô là ai vậy? – bà hàng xóm kế bên nhà tôi

-tôi là bạn của caca

- caca không nói cho cô biết là cô ta về nhà ba mẹ ở sao?

-hả? ba mẹ caca ở đâu?]

-nghe nói là ở bên nước ngoài... nhưng chẳng biết nước nào .

-hơ ... – cô ta ngơ ngác – chừng nào caca về đây bà có biết không?

-chẳng biết nữa.. có thể ở luôn cùng ba mẹ không về nữa....

-vậy còn căn nhà này...

-hì hì.. cái đó chủ nhà biết chứ tôi đâu có biết .. thấy cô nhấn chuông nên tôi ra nói vậy thôi ... để biết là chủ không có nhà,

-vậy cảm ơn bà ...

Thế là bây giờ cô ta có muốn làm gì tôi cũng chẳng được .. quả thật ra nước ngoài ở cùng với ba mẹ là một điều sáng suốt mà tôi từng làm.. cô ta về nhà của mình mà lòng thất vọng lúc đó ba mẹ cô ta cũng về nhà ...

-hồi sáng ba nghe tin caca nó nộp đơn xin nghỉ việc – ông ta thất vọng

-con biết rồi – thy tro mặt

-uổng nhỉ? một người giỏi như thế khó tìm ,, mà để vuột mất ...

- thui con lên lầu đây ... con thấy mệt ...

cô ta bước lên lầu thật chậm rãi ... cô ta có vẻ rất bức mình nhưng cô ta không hiểu sao lúc nào trong đầu cô ta luôn xuất hiện những hình ảnh của tôi ... cô ta càng ghét tôi nhiều hơn còn tôi chẳng hề để ý và gần như với tôi đã quên hết ... tôi như bắt đầu một cuộc sống mới ..tôi đã đau khổ nhiều và tôi cũng rất bức mình khi Thy cứ đem lại những rắc rối cho tôi buổi chiều cũng nhanh chóng đến .., nhưng chắc vì ngồi máy bay mệt nên tôi nằm ngủ mà quên giờ thức dậy, Trâm qua phòng đánh thức tôi dậy, nhưng có lẽ trâm bước qua phòng tôi trâm quan sát, tuy ở trong nhà nhưng trâm chưa bao giờ qua phòng tôi cả, dù cửa phòng không hề khóa trước đây ... phòng tôi không dùng nhưng luôn sạch sẽ là do chính tay mẹ tôi dọn dẹp thường xuyên ... phòng tôi có một màu xanh đơn giản dịu dàng tạo cảm giác rất thoải mái khi được ở trong phòng ... vì thế tôi mới ngủ say như thế ... phòng tôi đơn giản có một dãy bàn bằng kính thấp tôi thích ngồi ở dưới đất hơn là trên ghế, kệ sách của tôi cũng cao trung trung chẳng cao quá. Tôi không thích ngủ trên giường cao, giường tôi thấp lắm. nó cao không đến đầu gối nữa... nhưng giường tôi được cái rộng có thể cho ba người nằm lộnmàu ra giường là màu đất nện.. gối cũng tương tự ... kế bên giường có một chiếc bàn nhỏ là nơi tôi để điện thoại, đồng hồ của mình.

Tủ quần áo của tôi là thui khỏi nói ..nhìn vô chỉ toàn áo thun... quần kaki.. kế bên là những đôi giày thể thao đi kèm... trong phòng của tôi thì chỉ treo những bức hình hồi nhỏ lúc tôi 5 tuổi đang ôm con gấu bông cười tùm tùm hì hì.. dễ thương lắm đó nha... tiếp theo là tấm hình cấp 2 tôi chụp chung với cô giáo dạy toán của tôi... tiếp theo là cả lớp tôi hồi cấp hai cùng với cô chủ nhiệm lên cấp ba chụp chung với người thầy dạy môn Lý ..luôn cho tôi những điều hay ... và tấm hình tiếp theo là tôi chụp chung với Thuyên tấm cuối cùng là tấm hình tôi và trâm chụp chung với nhau còn nhỏ... hì hì.. tấm hình đó lúc đó Trâm mếu không chịu cười.. còn tôi thì cười tít mắt dùng tay banh miệng trâm ra để cười .. thật sự lâu rồi tôi cũng chẳng nhớ nguyên nhân là gì làm cho Trâm như vậy nữa... Trâm quan sát xung quanh tấm hình cuối cùng làm cho Trâm mỉm cười và lắc đầu, lúc này trâm xoay qua nhìn tôi...

Tôi ngủ cứ như là đứa trẻ vậy...

-caca – trâm đến lấy tôi dậy

-hả? – tôi từ từ mở mắt – trâm chết mấy giờ rồi.... – tôi nhớ ra phải đi mua đồ cho ba

- hihi.. gì mà quáng vậy? mới có 5h chiều ah ..

-hết hồn “>” < –=”” tôi=“” thờ=“” phù=“” –=”” thôi=“” chúng=“” ta=“”>

-caca không rửa mặt hả? – trâm nhìn tôi cười

- ờ ờ... rửa chứ.. trâm chờ tui xiu ...

-nhớ chải lại tóc nữa kìa ..

- hê hê... biết ừi ... – tôi cười đáp lại, Nhanh chóng là tôi đã xong .. mặt tươi tỉnh ... tóc gọn gàng- Xong! chúng ta đi thôi

-uhm... – tôi cùng trâm bước xuống nhà

-hai con đi mua đồ phải không? đi đường cẩn thận nha – mẹ tôi căn dặn

-ạ.. mẹ có cần mua gì không? để con mua luôn.

-ah.. con mua một ít trái cây ... sữa...

-ạ. – cả hai chúng tôi đồng loạt nói

-hai hai! đi nhớ mua kem về cho em – em tôi nó lên tiếng

-suốt ngày... kem với kem...

-thui ... em nó còn nhỏ mà caca ..

-ờ... nhỏ quá ...

Thế là tôi và trâm cùng nhau vào siêu thị mua rượu... trái cây và sữa.... cho ba mẹ tôi ...tuần này là noel rồi, nên đường phố siêu thị cửa hàng đều trang hoàng rất long lanh... có những ông già noel đứng bắt tay với những đứa trẻ rất là dễ thương... còn chụp hình lưu niệm cùng gia đình với họ nữa.... có những chú tuần lộc giả do người đội hình nộm... có cả người tuyết nữa... đường phố cũng ngập tuyết trắng xóa trước khi tôi bay qua đây... ai nấy đều có những áo ấm dày cộm để chống lạnh...

-trời bắt đầu càng lúc càng lạnh rồi! – tôi nói hai tay tôi cho vào túi áo

-hihi...caca khỏe thế mà cũng thấy lạnh hả?

-hì hì... lạnh cổ thui

-vậy đi lại đắp kia đi ...

-ủa chi vậy?

-đi rồi biết – trâm có vẻ bí mật không muốn cho tôi biết

-ủa? ủa? vào tiệm bán khăn quàng cổ chi vậy...

-trâm mua cho caca cái khăn quàng cổ choàng cho ấm ... – trâm nhìn tôi cười

-thui được rồi... phiền trâm quá ...

-phiền gì đâu... cứ xem đây là quà giáng sinh trâm tặng cho caca ...

-tặng sớm vậy ? còn 3 ngày nữa mới giáng sinh mà....

- tặng trước lỡ quên ời sao ?

-hì hì.. ngại quá ...- tôi gãi đầu

-để Trâm lựa cho caca – trâm chọn chiếc khăn choàng rất vừa ý của tôi cứ như trâm hiểu hết những gì trong suy nghĩ của tôi – trâm nghĩ cái này hợp với caca nè.. màu nó đơn giản .. khăn thuộc dạng tốt nữa .. ấm ...

-cảm ơn trâm nha – tôi nhìn trâm cười

-hì hì... có gì đâu.. cũng lâu rồi không có gì tặng cho caca ... nay có dịp

Thế là tôi được trâm tặng cho chiếc khăn quàng cổ, chính tay trâm quàng khăn lên cổ của tôi, cảm giác ấm lại liền so với lúc nãy, hành động đó của trâm làm tôi thấy hơi ngại ngại, ai đi ngang qua cũng nhìn hai đứa tôi và xì xầm....

-họ đẹp đôi quá!

-xem cô gái chăm sóc cho cái tên đeo kính kia!

-thật là lãng mạn và tình cảm

-ước gì mình cũng có người chăm sóc ình như vậy nhỉ?

họ bàn tán làm cho cả hai chúng tôi đều thấy ngại .., nhưng không muốn nghe nữa thì phải bước vào trong mua đồ rồi về nhanh nữa...cả hai chúng tôi rất vui vẻ khi đi bên nhau cười nói vui vẻ ai nhìn vào cũng phải ghen tỵ ... khi chúng tôi chọn những trái cây tươi nhất... sữa ngon nhất.. và những chai rượu ngon nhất thì xảy ra chuyện....

-Hình như chúng ta mua đầy đủ hết mọi thứ rồi thì phải – tôi kiểm tra mọi thứ rồi nói

-đủ rồi caca ... chúng ta về thôi ...- thế là tôi cùng trâm đi ra đến cửa siêu thị thì thấy một bé gái chừng khoảng năm tuổi nó đứng khóc ở đó, tôi và trâm cùng nhìn nhau không biết con nhà ai sao để đi lạc như thế này, Trâm đi đến hỏi cô bé..

-why do you cry? Where's your mom?

-hix hix... I lost...

-oh oh ... – tôi nói với trâm – chắc chúng ta phải tìm mẹ cho cô bé thôi.. không thể để con nít ở đây một mình được đâu...

-trâm cũng nghĩ vậy? – lúc đó trâm quay qua dỗ dành đứa bé rồi nói – I will help you find mother.... You don't worry ... I stay with you ...

- would you like to eat ice cream? – tôi cười với đứa bé, nó có vẻ bớt sợ khi được mời dùng kem ... tôi nói với trâm là ở đây với đứa bé tôi đi mua kem ...một lát sau tôi quay lại với ba cây kem trên tay... đứa bé không nói gì chỉ ngồi im ăn kem thôi.. vì chúng tôi là người lạ nên thái độ của nó là hiển nhiên thôi....được một chút đứa bé nhìn xa xa thấy bóng dáng ai quen quen nó liền nhảy xuống rồi la lên ...

-daddy! – nó chạy ào đến ôm chầm lấy người đang ông cao to có khuôn mặt lịch lãm

-oh.. my little girl!- người đàn ông ôm đứa con nhỏ bé của mình hôn liên tục, mém một chút nữa ông ta xuýt mất đi thiên thần nhỏ bé của mình rồi.. nhưng khi ông ta tính lại cảm ơn chúng tôi thì chúng tôi đã đi mất ...

Trên đường đi về nhà... trâm và tôi cùng nói chuyện...

-đứa bé hồi nãy dễ thương quá caca nhỉ? Ước gì Trâm cũng có một đứa con như vậy.

-hì hì.. uhm... rất là dễ thương ... con nít coi vậy mà dễ dụ nó nín khóc ha... chỉ cần kem thôi...

-người lớn đôi khi cũng giống con nít đó ...

-Trâm hả? – tôi chọc

-không dám ... caca kì quá ...

-hì hì... caca giỡn thôi mà, có thì cũng có gì xấu đâu... điều đó chứng tỏ mình vẫn còn gì đó thơ ngây như những đứa bé ...

-hihi...- lúc đó tôi đang chạy xe nói chuyện vui giỡn cùng với trâm bỗng dừng tôi nhìn thấy dáng ai quen thuộc có phải là Thuyền không tôi thắng xe rất gấp, mở cửa chạy xuống đường không dòm ngó trước sau , mém tý xíu nữa là xe ở phía dưới đụng tôi, Trâm nhìn tôi với con mắt ngạc nhiên kèm theo đó là một chút buồn, còn tôi thì không quan tâm đến lúc đó có Trâm ở kế bên tôi không, tôi chạy đến xoay người con gái đó lại thì không phải Thuyền là một người con gái khác.

-xin lỗi! xin lỗi! tôi nhầm người! – rồi người bị tôi nhầm lẫn lắc đầu nhìn tôi bỏ đi, tôi quay lại xe ngồi thần thừ không nói gì với Trâm cả rồi Trâm bắt chuyện với tôi.

-caca có sao không?

-uhm.. caca không sao? Thôi chúng ta về thôi... trên đường về tôi và trâm không nói gì với nhau cả, khác với không khí lúc nãy, về đến nhà tôi chào mọi người rồi lên phòng nằm đó.

-caca nó sao vậy con? – mẹ tôi hỏi trâm

-con không biết nữa nhưng hồi nãy tự nhiên đang chạy xe rồi caca dừng xe, chạy xuống đường Quay một người phụ nữ rồi nói là lộn người.. lúc đó là caca biến sắc lun... chứ hồi nãy vui vẻ lắm...

-rùi rùi ... – em tôi nó lên tiếng- con biết chuyện gì xảy ra nè

-gì vậy con? – mẹ tôi nói

-mà thôi chuyện này mẹ không cần biết đâu để con nói cho chị Trâm nghe được òi.

Thế là nó lôi kéo Trâm lên phòng của nó rồi đóng cửa lại nói chuyện.

-để em nói cho chị nghe sao Hai của em bị như vậy?

-sao vậy?

-lúc mà Hai qua đi học ở cấp 3 ah... Hai của em có thương một người con gái.. thương hả ta? Không! Chính xác hơn là yêu mới đúng!.... – nó vừa kể vừa thở dài

-người con gái đó là ai...có phải là người trong tấm hình kề bên tấm hình chị chụp chung với caca không?

-đúng ùi đó.. sao chị biết hay vậy?

-chị đoán thôi..

-đó Yêu thầm.. yêu đơn phương.. không dám bày tỏ ... người đó đi lấy chồng ...rùi ôm cái cục yêu thương trong lòng...

-..... – trầm im lặng không nói gì cả em tôi tiếp tục nói

-để em kể chị nghe ... chị đó tên là Thuyền dễ thương xinh đẹp giống như chị vậy ah1..... nhưng có điều tính tình dễ thương như con nít vậy... chứ không có chững chạc giống chị đâu, chị đó đặt biệt danh cho Hai của em là Mèo quần gia ah1.... Hai rất thích cái tên đó ... em còn nhớ chính xác là Noel năm ngoái em qua thăm hai ah... đựng vào quà của chị Thuyền tặng coi coi .. nó là cây bút chì nhưng được quấn dây bên ngoài... nhưng mà làm hay lắm kìa.... Quần sao chẳng biết ra được cái tên Quần Gia Mèo ... em nhìn em cũng thích nữa.. coi hơi mạnh tay xút có tý xú em bị la tơi tả luôn ...

-caca yêu Thuyền như thế sao?- Trâm có vẻ buồn

-chị đừng có buồn ... từ từ hai của em sẽ quên chị Thuyền thôi... chị Thuyền có gia đình rồi ... mà còn một chuyện động trời nữa...

-gì vậy?

-lúc mà chị thuyền quyết định làm đám cưới với Minh là bạn thân của Hai ah.. Hai càng đau khổ hơn , vì không có ai bên cạnh an ủi hay sao đó... tự nhiên dắt gái về nhà ah.... Bực mình

-là là sao... chị không hiểu?

-ý là gọi gái về nhà đó ..nhưng gọi về để nằm kế bên cho đỡ cô đơn thui.. chứ không làm gì hết ah.. – em tôi vừa nói cứ giống như vừa dầm vừa xoa vậy

-.....- trầm im lặng nghe tiếp câu truyện của em tôi kể

-đó từ lúc gọi gái về đó Cái cô gái đó hóa ra là con chủ tịch gì gì đó ở bên ah... rùi hai vô tình xin việc ở nhà cô ta nữa chứ... rồi cô ta và ba cô ta ... ý xèo... cô ta bị đuổi ta khỏi nhà, caca thấy tội nên cho cô ta ở nhờ 0,0

-rùi sao nữa?

-ba cô ta đưa tin ai tìm được con gái sẽ gả cho người đó rùi được chức lớn nữa...

-sao mà ông ta gan quá vậy?

-mà em nghĩ ông ta cũng cao tay Chắc biết con gái mình ở với ai rồi nên mới đưa ra như vậy lỡ gặp kẻ nào thù ông ta còn chết dở nữa đó ...

-uhm... cũng có lý ..

-cô ta thấy vậy nên dùng mưu kế giữ chân Hai của em bằng cách... tối qua phòng hai em ngủ.... rồi tự khóa thân trên giường.. sáng cho nhà báo ập đến...

-Trời!

-em nghe mà em bực mình gì đâu....

-mà sao em biết vậy?

-Hai caca kể chứ ai .. nói là không cho chị biết .. nhưng sẵn dịp em nói luôn...

-uhm...

Đọc tiếp Yêu thầm – Chương 5

5. – Chương 5

Chuyện của tôi đã bị em tôi kể hết cho Trâm nghe.... Thật sự đến giờ phút này cứ nghĩ Thuyên không còn hiện hữu trong tâm trí của tôi... nhưng sự thật tôi đang đánh lừa bản thân của mình... Thuyên luôn ở trong trái tim của tôi.. liệu Trâm có đủ mạnh để thay thế hình bóng Thuyên trong trái tim tôi...còn Thy ban đầu những nụ hôn đó ... chắc có lẽ lần đầu tiên tôi được chạm vào môi của người con gái tôi thấy hiếu kì hay gì đó... nói chung là với Thy tôi không cảm giác nhiều...

Lúc đó ở nhà chủ tịch Ngô có hai người bạn thân nhất của Thy qua thăm.... Chúng ta có nhớ Quân và Như không nhỉ? ừ hì... chúng ta sẽ quay lại với hai người bạn nhí nhố này nhá...

-ạ! có Thy ở nhà không vậy? – Quân hỏi

-thưa có... mời hai người vào – tiếng của người mở cổng, lúc đó quân và như vào nhà rồi lên thẳng trên lầu vào phòng của Thy.

-hi! Bạn yêu của tui! Soa ời sao ời! Chừng nào đám cưới! – Như thơm tướt

-ủa? ảnh đâu? ảnh đâu? – quân chạy vòng vòng kiếm tôi

-đám cưới gì nữa? tên đó đi nước ngoài rồi! – thy nói

-Sao? Sao kì vậy? – quân thắc mắc

-hai người cãi nhau ah... – Như đoán

-ah ... thui tui hiểu rồi... – quân nói – tên đó không đồng ý ... cũng đơn giản thui... hần không yêu bà là thứ nhất... thứ hai hần còn yêu cái người gì gì đó nữa ah...

-ờ... Thui đừng có bực.... mau già – Như nói- cũng không trách được đâu... người ta không yêu bà mà....

-nhưng bực mình...

-nè nè..... –quân tính nói điều gì đó .. – bà đừng có nói với tui là bà thích cái tên đó nha

-làm gì có ... tui đâu có điên...

-ờ... chứ tại sao một hai đòi lấy tên đó làm chồng thía... – mặt Như gian manh

- ờ ờ... thì -, tên đó đàn hoàn vậy thui....

-hì hì... không thích thì tốt rồi...- quân nói

-tối nay chúng mình đi bar đi... biết đâu quen anh chàng nào đó cực cute thì sao? – Như nói

-uh.. có lý.. – Thy chấp nhận với ý kiến của hai người bạn thân của mình

Ở nhà Thuyên và Minh.

-em sao vậy? – Minh hỏi

-em thấy nhớ mèo quá! – Thuyên buồn rầu

-uhm...hog biết nó đi chừng nào về nhỉ? Thui hay là em rủ nhi đi đâu chơi cho khây khỏa đi ...

-anh không đi chung với em sao?

-anh còn việc ở công ty nữa, chưa xong chủ anh đuổi việc mất... ông chủ khó tính lắm ...

-chán ghê! Muốn đi chơi với anh mà cũng không được...

-thui mà... – Minh ôm Thuyên từ phía sau- anh xin lỗi, xong việc anh và em sẽ đi chơi với nhau, giờ em đi chơi với Nhi đi...

-chờng nào anh mới xong việc?

-anh nghĩ chắc tuần sau Vì lần này có công ty đối tác nước ngoài về...

-anh cứ lo công việc của anh xong đi Để em gọi cho Nhi vậy?- Thuyên lấy điện thoại gọi cho Nhi- alo mày hả? đang làm gì ah..

-tao tính qua rủ mày đi chơi đây...

-trùng hợp quá vậy... tao cũng tính rủ mày đi chơi nè...

-đúng là bạn thân có khác nhỉ? Tư tưởng giống nhau... vậy giờ tao qua chở mày đi nha.

-uhm...- rùi Thuyên cúp máy quay qua nói với Minh- Nhi nó qua chở em đi liền

-uhm.... Em cứ đi đi ... cho khuây khỏa.. giờ anh phải lên công ty rồi...

-dạ. – thuyên đáp nhẹ nhàng trước khi đi Minh không quên hôn nhẹ lên má của Thuyên

Một lúc sau là Nhi đã có mặt ở nhà Thuyên...

-nhanh dữ vậy trời? – Thuyên ngạc nhiên sao Nhi đến nhanh dữ vậy

-hì hì... tao mà... mày quên là tao là siêu thần tốc sao?

-biết là vậy nhưng đường xá bây giờ nguy hiểm lắm.. chạy cho đàn hoàn ... đi chơi thui mà, đầu cần gấp gấp gì đâu..

-thui lên xe đi ... tao chở mày đến nơi này

-đi đâu?

-cứ lên đi rùi biết...

Nhi đưa Thuyên đến quán bar nơi mà có Thy, Quân và Như ở đó....

-sao quán bar hả? không được đâu? >"< ...="” chồng="” tao="” mà="” biết...="” là="” chết="” đó="”>

-trời ơi... không có gì hết.... có tao lo rồi không sao đâu

-thui không được, gia đình chồng mà biết là chết đó...

-tao nói không có gì là không có gì hết... vào đây uống nước thui...

-trời trời.. vậy thui qua quán bên kia hay hơn không?

-nhưng lâu rồi ... tao không có vào... vào chút xíu thui rùi ra... – Nhi năn nỉ

-uhm... chỉ một chút thui đó ...

-hehe.. đúng là bạn tốt có khác ...

Thế là Thuyên chiều lòng theo Nhi... Thuyên coi thía ma rất yếu lòng chỉ cần năn nỉ một chút là Thuyên chấp nhận liền, nhạc vũ trường đối với Nhi là một việc hết sức bình thường, nhưng với Thuyên nó là loại nhạc khó nghe, nhức tai, Thuyên như muốn nổ tung với cái vũ trường này, đèn thì chớp liên tục làm ắt của Thuyên cũng chớp liên hồi và gây cảm giác rất khó chịu. Khi Nhi và Thuyên đi vào thì một ánh mắt đã để ý đến họ chính là Thy... Thy đang uống rượu cùng Quân và Như liền bỏ ly rượu xuống và cố gắng nhìn theo Thuyên và Nhi...

-nè! – tiếng của Như kêu – nhìn cái gì mà chăm chú vậy hả? ah... aha... để ý anh nào rùi hả?

-không có! – ánh mắt Thy vẫn nhìn theo Thuyên

-không có thì ra đằng kia nhảy đi – quân reo hò

-hai đứa bay đi đi Tao đi lại đây một chút ...- thế là Thy bỏ mặc hai người bạn của mình lần theo những ánh sáng chớp tắt với tiếng nhạc xầm xình... và Thy cuối cùng cũng xác định được đó là Thuyền .. nhưng Thy chưa đến bắt tay nói chuyện mà đứng nhìn một hồi và suy nghĩ “cô ta đến đây làm gì nhỉ? Mà người đi chung với cô ta là ai?”

-thui tao muốn về! – thuyền hỏi thúc nhi

-ở lại tý đi ...

-xin chào! – Thy bước đến

-cô là ai vậy? – vì ánh đèn nên Thuyền không thể nhận mặt được đó là Thy

-hì hì... cô không nhớ tôi sao? Ah mà thui tốt nhất là không nhớ sẽ hay hơn.. nhưng tôi thì biết cô đấy...

-cô kiểm tôi có chuyện gì không? – Thuyền đang nói chuyện thì Nhi nhìn Thy

-ah... chỉ là qua chào hỏi người quen thôi... sao cô lại ở đây nhỉ? Người như cô đáng lẽ không phải ở đây...

-cô là ai sao mà hỏi nhiều vậy? – Nhi lên tiếng – bạn tôi, tôi rủ đi không được sao? Cần phân biệt loại người sao?

-hì hì...caca dạo này khỏe không?

-cô là ai? Sao biết caca... – nhi nói

-caca đi nước ngoài rồi... không biết chừng nào dìa...

-hắn không liên lạc hỏi thăm gì Thuyền ah...

-chuyện đó cô không cần biết ... – câu nói đó làm cho Thy tức ứa gan ... cứ như Thy chẳng là gì của tôi cả... mà đúng mà -, - Thy đâu là gì của tôi đâu.....

-uhm... thui tui đi đây..chào

-ờ chào...- thế là cô ta đi kèm theo cơn tức giận, lúc đó Thuyền cũng hỏi thúc Nhi về chẳng muốn ở lại chỗ này chút nào cả, thật là lộn xộn không khéo thì gây xích mích hay ẩu đả thì lại mệt... Nhi cũng nghe lời và đi về nhà...

-cái con hùi nầy là con nào vậy? sao nó đến hỏi mày tùm lum vậy? – nhi bực mình

-tao cũng không biết nữa... hồi nầy đèn chớp liên tục không nhận mặt được..

-đã vậy còn hỏi caca là sao? – Nhi suy nghĩ- có khi nào là người yêu của caca không? – Nhi chỉ được cái đoán lung tung -, -.....

-caca chưa có bạn gái đâu... nếu có caca sẽ nói cho tao biết rồi..

-tao nói vậy thui chứ thật sự caca yêu..... – Nhi khựng lại

-caca yêu ai? – Thuyền thắc mắc

-ờ không có gì

-mày phải nói cho tao biết chứ... để tao còn chúc mừng cho caca chứ – sao em vẫn cứ vô tư như thế..... [tôi đang trách em]

-người caca yêu thương suốt mấy năm trời là mày đó Thuyền...

-sao? – Thuyền bỗng đứng đứng hình vì câu nói đó...

-sự thật là vậy? đáng lẽ tao phải ày biết sớm hơn.. nhưng khi biết tin mày đi lấy chồng thì việc đó không còn quan trọng nữa....

-sao hôm nay mày mới cho tao biết...

-tại hôm nay hog biết sao trời xui khiến làm cho tao phải nói ra...

-nhưng người tao yêu là Minh chứ không phải là caca....- giọng của Thuyên buồn đi rất nhiều – cảm giác khi biết một người bạn rất thân yêu mình.. mà mình chỉ xem người đó là bạn... cảm giác thật vô tâm và cảm thấy tội lỗi...

-chính vì điều đó mà caca không dám nói... caca sợ mất đi tình bạn giữa mày và caca đã có bao lâu nay... sợ mày không còn dám vô tư như trước nữa... tao vẫn còn nhớ rất rõ khuôn mặt hạnh phúc của caca khi công mày lúc mày bị đau chân, trầy xước mình mẩy... nhưng mày thì không hề biết.. lúc đó mày đã mệt và đã ngủ trên lưng của caca mất...- Nhi đang kể về kỉ niệm lúc mà chúng tôi cùng nhau cắm trại vì Thuyên đi không để ý và bị trượt chân nên té

-uhm... tao biết

-nhưng thôi..... caca bây giờ chỉ mong mày có thể hạnh phúc...

-có khi nào caca đi là vì tao không?

-uhm.. – nhi gật đầu đồng tình với ý của Thuyên

-mày nói ra tao thấy mình có lỗi quá... nhưng tình yêu không thể chia đôi được.. tao yêu Minh và tao xem caca là bạn thân không thể thiếu... dù biết được chuyện hôm nay là như vậy... tao vẫn xem và quý caca nhiều hơn ... -lúc đó em mỉm cười rồi nhìn lên bầu trời

Rồi ngày ngày trôi qua khi chuyện xảy ra với tôi thì Trâm cũng không có nói chuyện với tôi nhiều như lúc trước, tôi chỉ biết im lặng vì sự thật tôi còn yêu Thuyên rất nhiều, mấy ngày trước Trâm vẫn chăm sóc và lo cho gia đình nhỏ bé của tôi, thật sự cả nhà tôi càng ấm cúng hơn khi có trâm bên cạnh quan tâm chăm sóc, người hài lòng nhất là ba tôi, lúc nào Trâm cũng làm cho ba tôi vừa ý nhất, tuy tôi là con đôi lúc không làm được như trâm. mẹ tôi rất vui khi có người cùng làm bếp chung cùng tâm sự cùng bà, đứa em gái của tôi tuy nó 20 rồi mà nó vẫn cứ như con nít chẳng chừng chạc bao nhiêu, mẹ tôi rất mệt với nó.... có Trâm mẹ tôi nở nụ cười nhiều hơn hằng ngày... có lúc tôi từ trên lầu đi xuống thấy Trâm đang ngồi nói chuyện với ba tôi rồi còn bóp vai, pha trà cho ba tôi uống, tôi mỉm cười và có một chút suy nghĩ, tuy gần đến Noel tôi hay đi ra ngoài để xin việc cho tạm ổn bên đây.. chắc có lẽ tôi sẽ không về Việt Nam nữa.. tôi có suy nghĩ như thế nhưng việc thực hiện được nó là một chuyện với tôi vô cùng khó khăn....

Đúng là ở bên đây tôi tìm công việc tuy khó khăn một chút nhưng nó phù hợp với tôi , họ bảo rằng tôi muốn làm chứ cao hơn thì cần phải học tiếp theo để lấy bằng cấp cao hơn, để có cuộc sống ổn định hơn...thế là tôi phải vừa đi học tiếp tục và đi làm, khi tôi về nhà tôi nghe tiếng cười vui ở phòng khách. mẹ tôi và trâm cùng em gái của tôi họ đang may nón len rất vui vẻ thế là tôi xà vào để tăng thêm niềm vui ..

-ủa?cả nhà đang may nón len hả? – lúc đó tôi vô tình ngồi kế trâm mà không để ý

-hì hì... thấy rùi còn hỏi ...- mẹ tôi nói

-may nón len cho cả nhà luôn hả mẹ? vậy nón của con đâu? – tôi chồm chồm nhìn

- nón của con người kế bên đang làm kia.... – mẹ tôi cười

-hì hì... – tôi cười rùi gãi đầu thì thấy Trâm đang từng chút một đan nón len cho tôi, màu mà tôi ưa thích là màu đỏ xắm- cảm ơn trâm nha, hum bữa mua cái khăn choàng giờ còn đan len cho caca nữa ...

-con có mua khăn choàng cho caca ha? – mẹ tôi hỏi trâm

-dạ...

-ghê quá nha! – em tôi nó lên tiếng – sao chị không mua cho em mà mua cho hai không vậy?

-lo đan đi , nhiều chuyện ... – tôi nói nó

-con đi phỏng vấn công ty có nhận không con?

-dạ có.. nói chung là ổn thưa mẹ..

-chúc mừng caca nha... – trâm nhìn tôi cười

-hì hì.. có gì đâu...

-em mún có cái khăn – em tời nó hét lên cứ như nó bị bỏ rơi vậy...

-được rồi... tối nay noel dẫn đi mua .. – tôi nhú mày nhìn nó... mà có nón lên ời khỏi mua đi ha – tôi đá lông mày

-ah mẹ ơi... con có chuyện muốn nói – nó đang che giấu một việc hết sức tội lỗi... tôi nhìn mặt nó đoán mà không biết có đúng không nhỉ?

-gì vậy con?

-tối nay cho con đi chơi với bạn con được không mẹ?

-wow.... wow.... nàng út nhà ta... dắt bạn trai đi chơi? – tôi chọc nó

-cái gì? em không có dắt ... bạn em mời >”

-người đó là ai? có đàn hoàn không con?

-tiêu chuẩn là phải cỡ hai của em trở lên .. mới được làm em rể của hai đó nhá... – tôi tự tin vuốt trắng làm cho trâm và mẹ tôi cười

-ple ple ...- nó le lưỡi – hứ ... đẹp, thanh nhã..... hơn hai nhiều... ple ple...

-ghê ... ghê... để hai chóng mắt xem tên nào mà gan dữ vậy.....

-thui caca đừng chọc em nữa.. lát nữa có chuyện bây giờ .. – trâm nói

-hì hì....uhm... may cho em là có chị trâm cản đó ... không là em te tua rua rồi...

-haiz... mẹ chừng nào hai mình đám cưới vậy? – nó nói câu đó làm tôi mở to hai mắt nhìn nó

-ê... mới nó cái gì vậy hả?

-con này... chuyện của hai con ... hỏi mẹ sao mẹ biết được ...

-giả bộ hoài -,- ...- nó đưa mắt nhìn tôi và trâm, tôi thì nhìn nó như nuốt sống còn trâm thì một chút ngượng một chút buồn ...

-nín... chuyện người lớn con nít không có xía vào...

Tôi biết ngồi đó thế nào cũng tùm lum chuyện nên tôi rút trước cho chắc ăn, để lại ba người cùng truyện trò, lên tới phòng chẳng biết làm gì tôi lấy lại món quà giáng sinh của Thuyền tặng cho tôi lúc trước, nhìn món quà rồi tôi tự cười một mình, nhưng tôi hơi bức là nó bị xúc ra một chút cho em tôi làm, tôi còn nhớ đã la cho nó một trận nám mặt, nên từ đó trở đi nó không dám táy máy vào đồ của tôi nữa, rồi đêm giáng sinh cũng đến tôi đứng nhìn ra cửa sổ tuyết đang rơi... nhìn xuống thì thấy em tôi nó bước ra khỏi nhà đi chung với một đứa con trai nhìn cũng hiền lành... tôi an tâm khi thấy em mình quen được con người đàn hoàn rồi tiếng gõ cửa phòng làm tôi giật mình....

-con không đi chơi ah...- giọng của ba tôi

-dạ... con không biết đi đâu... với lại ngoài đường đông nên con cũng ngại đi ...

-uhm... lại một mùa noel trôi qua... ba nghe nói trâm tặng cho con khăn quăn cổ hả?

-dạ...

-uhm... nó có vẻ lo lắng và thương con ..

-dạ chuyện này...

-ba chỉ nói vậy thôi... thấy nó vì gia đình mình nhiều thứ quá .. con nên làm gì đó để thay lời cảm ơn...

-ý chết.. ba nhắc con mới nhớ... con phải chạy ra cửa hàng trang sức cái đã....- vừa nói xong là tôi xin phép ba ra ngoài để lấy quà cho Trâm. tôi có dặn làm một sợi dây chuyền móng nhỏ hình ông già noel nhỏ xinh đang vác túi quà. may sao tôi vừa đến cửa là nhân viên nó tính đóng cửa... rồi tôi cũng quay về nhà kịp lúc ...đêm giáng sinh năm nay cũng như mọi năm thôi có điều năm nay em tôi nó đi chơi cùng với bạn, có

sự xuất hiện của tôi và Trâm ... thế là 4 chúng tôi cùng dùng một bữa tối ấm áp bên lò sưởi... dùng bữa tối xong thì ba mẹ tôi đi ngủ trước chỉ còn có tôi và Trâm cùng ngồi nói chuyện ở bên lò sưởi

Cả hai chúng tôi ngồi trước lò sưởi, sưởi ấm cả căn nhà nhỏ của chúng tôi... lúc đầu cả hai im lặng không biết nói gì... rồi tôi mới móc trong túi mình ra hộp quà nhỏ đưa cho Trâm...

-tặng Trâm nè!

-ủa? cái gì vậy?

-hì hì... Trâm mở ra đi ùi biết – thế là Trâm mở từ từ ra, nhưng Trâm không nói gì cả chỉ nhìn nó- Trâm không thích hả? – tôi hỏi

-không! Trâm thích lắm!

-sao thấy Trâm không nói gì cả

-tại đây là lần đầu tiên Caca tặng cho Trâm món quà... Trâm bất ngờ ... thôi ah...- câu nói đó làm tôi thấy mình có vẻ vô tâm quá... thật sự khi tôi qua Việt Nam tôi chẳng còn nhớ gì đến Trâm nữa.. tâm trí tôi chỉ biết có mỗi Thuyền mà thôi

-caca xin lỗi! – tôi cúi mặt

-gì... sao lại xin lỗi chứ ...

-caca vô tâm quá....

-thui không sao đâu... Trâm hiểu tại sao Caca lại như vậy mà..

-để Caca đeo cho Trâm sợi dây chuyền hen...- tôi lấy sợi dây chuyền đeo vào cổ cho Trâm, lúc đó tôi được gần Trâm, mùi hương từ mái tóc của Trâm làm tôi cảm thấy thật nhẹ nhàng, lúc đó tôi kê mũi lại gần hơn để có thể ngửi thấy mùi hương nhẹ nhàng đó, rồi nước da trắng hồng của Trâm cũng có mùi hương nhẹ nhàng. qua thật lúc đó tôi không biết trạng thái mình làm sao? có lẽ tôi được gần một người con gái nên tôi mới thấy như vậy...- xong rồi! nhìn cũng dễ thương quá hen...

-cảm ơn Caca nhiều nha!

-hì hì... Caca phải cảm ơn Trâm mới đúng?

-sao lại cảm ơn Trâm chứ?

-vì thời gian qua không có Caca ở đây.... Trâm đã lo lắng và chăm sóc cho ba mẹ Caca rồi cả đứa em của Caca nữa... thật sự Caca không biết phải nói lời cảm ơn bao nhiêu mới đủ

-Caca không cần cảm ơn đâu.... ba mẹ Caca đối xử rất tốt với Trâm.... ba mẹ Caca cũng giống như ba mẹ của Trâm mà ... em của Caca cũng giống như em của Trâm thôi...

-....-tôi chỉ biết im lặng nhìn vào đám lửa, rồi móc trong túi áo của mình ra món quà của Thuyền, tôi nhìn nó mỉm cười buồn

-có phải đó là quà của Thuyền làm cho Caca không?

-uhm.....tiếc là con em nó quậy quá .. làm xúc tỵ đây

-đưa đây Trâm sửa lại cho

-Trâm chỉnh được hả? – vì tôi rất quý món quà của Thuyền nên tôi sợ sửa không được còn hư thêm....- mà thui có tỵ àh ... không sao đâu... tôi bỏ vào túi

-Caca sợ Trâm làm hư nên không dám đưa phải không?

-hì hì.. không đâu.. sợ phiền Trâm thui – tôi nói dối để không làm cho Trâm buồn

-hì hì... Caca không nói dối được đâu.... đưa đây Trâm sửa lại cho ... Trâm hứa không hư đâu mà...

-chắc là không hư đúng không? – tay tôi đưa vào trong túi áo lấy ra từ từ

-uhm... hihi.. trâm hứa ... – trâm cười gật đầu làm tôi có cảm giác an tâm , với bàn tay khéo léo từ nhỏ trâm chỉnh lại cho tôi ... nó có vẻ cứ như lúc Thuyền mới tặng cho tôi vậy, tôi vui lắm

-wow... hehe.. cứ như là mới dc tặng ... – tôi nhìn vào cây viết chì

-xong ừ nè! – trâm đưa tôi rùi cười

-cảm ơn trâm nha....

-caca yêu thuyền phải không? – trâm hỏi tôi và tôi như đứng hình với câu hỏi đó

-sao trâm hỏi vậy?

-thấy cách caca trân trọng món quà của thuyền như vậy.... nên trâm đoán... mà em của caca cũng đã kết hết cho trâm nghe rồi...

-sao nó nhiều chuyện thế nhỉ?

-em nó không muốn thấy caca suốt ngày buồn rầu thui mà...

-Ờ.. sao giờ này nó chưa đi à nhỉ? – tôi nhìn đồng hồ và đánh trống lãn trâm nhìn tôi cũng hiểu là tôi không muốn nói chuyện về vấn đề này ...

-ai vừa nhắc đến em vậy?- nó xuất hiện một cách đột ngột- hai người ghê quá nha.... – nó nhìn chúng tôi với ánh mắt theo kiểu suy nghĩ của nó

-đợi đó hai sẽ tính sổ với em vào ngày mai ...

-em có làm gì đâu ... – nó thật thông minh khi hiểu được việc – em cảm thấy cái gì cần thì nói thui mà... không lẽ hai cứ yêu người đã lấy chồng sao?

-em

-em nói đúng hai đó.... em rất là giận hai ... vì có người đã chờ hai biết bao lâu nay mà hai cũng không nhận ra là sao? tại sao cái trước mắt không biết trân trọng mà chạy theo cái không hề được đáp lại tình cảm-đột nhiên tôi và nó trở nên căng thẳng

- Thanh.... – tôi nhìn nó ... -em dám nói với hai như vậy hả?

-em chỉ nói sự thật...

-thôi hai anh em đừng cãi nhau... hai bác sẽ thức dậy đó- trâm chen vào chúng tôi....

-em đi lên đây... – nó đi hoắt lên phòng còn tôi thì ở đó thật sự nó nói cũng có lý đấy chứ.... rồi tôi nhìn Trâm ...người em tôi nói chỉ có trâm mà thôi....

-caca đừng để ý gì mà út nó nói....

-uhm.... thôi không sao đâu ...

-giờ trâm lên phòng ghen....caca có buồn ngủ không?

-uhm... caca cũng buồn ngủ rồi...để tắt lò sưởi đã ...

Vừa tắt xong lò sưởi thì tự nhiên đèn phòng khách bỗng dưng tắt bụp, rùi tôi nghe có tiếng bước chân chạy nhanh lên lầu điều đó tôi cũng hiểu đứa nào bày trò rồi, trời nhìn tối đen như mực chẳng thấy một chút ánh sáng gì cả, chỉ thấy những vết cháy còn lại trên củ của lò sưởi, tôi cảm giác được là trâm đang đứng xích lại gần tôi hơn. lúc đó tôi lấy điện thoại trong túi ra dùng nó làm ánh đèn ...

-hì hì... có thể lên phòng được rồi .. để caca dẫn trâm lên phòng ...

-cảm ơn caca ..

Thê là chúng tôi đi gần nhau bước lên từng bậc thang với ánh đèn của điện thoại mập mờ, nhưng vì ánh sáng không đủ nên trâm bước hụt chân và tôi đỡ trâm từ phía sau, tay ôm eo của Trâm đỡ

-trâm có sao không? – tôi hỏi

-không sao.... chỉ hụt chân thôi ...

-uhm thui ta đi tiếp

Rồi tôi cũng đỡ Trâm lên đến phòng.... đến phòng tôi mới nhớ nãy giờ tôi đang ôm eo Trâm..

-xin lỗi! – tôi vội buông tay

-không sao đâu ..

-trâm mở đèn đi đến phòng rồi ...- thế là trâm mở đèn ..

-cảm ơn caca

-thui... hôm nay trâm nói cảm ơn nhiều quá ời...caca không thích... chúc trâm ngủ ngon ...- tôi cười đưa tay lên chào

-chúc caca ngủ ngon

KHi tôi rời khỏi thì Trâm bước vào phòng mà trong đầu đầy suy nghĩ.....

Trâm đứng đối lưng với cánh cửa phòng của mình và tự nói một mình “cậu yêu người con gái đó nhiều như vậy sao? cậu có biết tớ đã đợi cậu suốt 5 năm nay không? cậu có nhận ra ra rằng tớ có tình cảm với cậu không? cậu không biết thật hay cố tình không biết? tớ ước gì cậu có thể nói ra cho tớ biết cậu có tình cảm gì với tớ không? những hành động của cậu tình bạn bình thường hay tình cảm kia.... ” lúc đó khuôn mặt xuất hiện những dòng nước mắt rồi trâm vào trong toilet rửa mặt lên giường nằm ngủ nhưng mà sao ngủ được khi trong đầu cứ suy nghĩ nhiều thứ....

Còn tôi quay về phòng với tâm trạng vui hơn vì món quà thuyền tặng cho tôi do chính tay Trâm sửa... tôi với vừa cười một chút rồi tôi suy nghĩ về trâm... trâm thật sự rất dễ thương....hiền đảm đang.. giỏi ... quả thật người con gái toàn diện bất cứ ai cũng đều mong muốn được rước Trâm về làm vợ ... nếu dùng trâm để thay thế Thuyền tôi có hèn lắm không? như thế trâm sẽ buồn lắm nếu biết mình chỉ là vật thay thế... tôi không muốn ai thay thế cho ai cả.. tôi muốn nó thật tự nhiên.... nhưng việc đầu tiên là tôi phải quên Thuyền đi chứ.... thế là tôi nhắm mắt ngủ ... để sáng mai còn đi làm nữa....

Quay về Việt Nam tại công ty của ông chủ tịch Ngôvà đang có một cuộc họp ...

-đúng vậy.... công ty chúng ta đang bước vào khúc phát triển mạnh nhất ...

-xin giới thiệu đây là Minh người mà công ty đối tác chúng ta đưa qua đây làm việc

-xin chào mọi người... rất vui khi được hợp tác cùng quý vị – Minh đứng cuối đầu chào lịch sự

-công ty chúng tôi không nghi ngờ gì khi đối tác chúng tôi đề cử anh qua công ty chúng tôi làm việc....

-cả hai bên đều được lợi... mong rằng sự hợp tác chúng ta càng lúc càng bền chặt ...

-ạ.. sau này và mãi mãi ... – Minh đứng bắt tay ông Ngô

Cuộc họp kết thúc suông sẽ.... Minh được công ty của mình chuyển sang làm việc cùng với công ty của ông chủ tịch ngô... khi đi xuống thang máy Minh bước vào thì Thy cùng với hai đứa bạn của mình là Quân và Như bước vàonhí nhố không thể tưởng... Minh thì nhìn họ cười lắc đầu ... điều đó làm cho Thy để ý có tên đang nhìn mình cười lắc đầu...

-cười gì đó tên kia? – Thy trợn mắt nhìn

-ah... tôi chỉ cười thui mà... đâu làm gì cô đâu... – Minh không biết Thy là con của ông Ngô

-tôi không cho phép anh cười ...

-hơ... vô lý...

-hì hì... anh đẹp trai – quân khiêu khiêu Minh chớp chớp mắt – đừng để ý nó... nó đang quạu áh...

-đúng ừ anh đẹp trai – Như hòa theo

-làm gì hai đứa bay thấy trai đẹp mà tưng tưng vậy...

-mày cũng vậy chứ nói ai? – như bá vai của Thy

-3 người xuống tầng mấy? – Minh hỏi theo cách lịch sự vốn có của Minh

-tầng G – Thy đáp nhưng không nhìn mặt Minh

-hên nhỉ? tôi cũng xuống tầng G -rồi Minh bấm nút từ lầu 20 xuống tầng G

-ê bà để cho tên caca chạy thoát vậy hả? – quân hỏi Thy

-kệ hần đi ... không quan tâm – Thy đáp tỉnh queo, Minh thắc mắc sao lại nhắc tôi chứ?

-ê ... có muốn xử lý khi hần về nước không? – Như ý kiến

-hay nhỉ? – Thy có vẻ hứng thú – xử sao?

-cứ gửi thư nặc danh nói là Thuyền có chuyện với chồng của nó rồi tên đó sẽ bay về nước thôi... – quân đắc chí...

-nhưng lỡ hần không về thì sao? – Thy suy nghĩ và Minh cũng suy nghĩ tại sao việc gì tôi phải bay về như vậy? mà mình nghĩ là bạn thân bay về cũng đúng thôi... mình im lặng lắng nghe tiếp câu truyện

-phải về.... bà nói hần yêu Thuyền rất nhiều mà.... – Câu nói này làm cho Minh giật bắn mình

-ê sao vậy? – thy nhìn qua Minh

-không có gì ... chỉ là ngứa người thôi....

-quyết định vậy đi – cả ba đứa đồng thanh

-người đó có thù oán gì với mấy người sao? __ mình giả vờ như không quen tôi

-thích thì chơi vậy thôi.... cho bỏ ghét .. – Thy nói

-người đó làm gì với ba người vậy?

-mà anh là ai hỏi nhiều thế?

-ah... hi hi... khách hàng thôi...

Lúc đó thang máy dừng ...lại...

-đến nơi rồi....

-công nhận anh đẹp trai thật... hy vọng một ngày nào đó gặp lại... – thy bước đi trước quay đầu lại nói

-con gái gì mà ... – Minh lắc đầu nhiều mày – ý đến giờ rồi phải về thôi... – nhưng tại sao họ lại liên quan đến caca... và họ biết Thuyền là sao?

Thế là vào buổi tối ăn cơm xong thì ...

-Thuyền lát chúng ta nói chuyện được không?

-dạ được... có chuyện gì hả anh?

-uhm..... anh lên phòng khách đợi... lát em lên nha

-dạ... em sẽ lên ...

Ngồi trong phòng khách mà Minh cứ nghĩ đến câu nói là “caca yêu Thuyền rất nhiều” điều đó làm cho Minh thắc mắc... muốn giải đáp ngay... Minh cũng mún biết Thuyền có tình cảm gì với tôi hay không???

Thuyền không biết có chuyện gì mà hôm nay Minh lại muốn nói chuyện với mình và sắc mặt có vẻ căng thẳng như muốn biết rõ một điều gì đó, làm cho Thuyền cũng cảm thấy sợ.

-em xong rồi hả? – Minh hỏi

-dạ xong rồi! có chuyện gì mà anh muốn hỏi em vậy?

-uhm.. có một chuyện anh muốn hỏi em ... nhưng em biết gì thì phải trả lời thành thật.. – giọng của Minh bắt đầu nghiêm nghị làm cho Thuyên cũng phải thấy sợ

-anh hỏi đi... em sẽ trả lời mà...

-uhm... chuyện là vậy hồi sáng anh đi qua công ty của ông chủ tịch ngô ...

-ủa? anh qua đó làm gì? Nơi đó lúc trước caca từng làm việc đó anh...

-uhm.. anh biết ... sao em có vẻ lo lắng vậy Thuyên – Minh nghi ngờ và có một chút hơi ghen nhưng đầu biết Thuyên phản ứng như vậy là bình thường

-em có lo lắng gì đâu?

-công ty anh cử anh qua đó hợp tác ... như là trung gian vậy ..

-dạ. – Thuyên đáp dạ nhẹ

-anh biết được một việc....nhưng anh hơi thắc mắc

-việc gì anh cứ nói đi ? có gì đâu mà ấp úng...

-uhm.... Anh nghe người ta nói là ... caca yêu em... phải vậy không? – Minh vừa nói vừa nhìn Thuyên có vẻ không được vui lắm ...

-anh biết rồi sao? Em cũng tính nói với anh nhưng không biết lúc nào có đủ trường hợp để nói... Nhi kể cho em nghe hết chuyện của caca....

-vậy em có tình cảm gì với caca không?

-có...

-sao? – Minh đứng dậy quát

-em chưa có nói hết.... nhưng chỉ là tình cảm bạn bè bình thường thôi... nếu em có tình cảm với caca sao em có thể lấy anh được chứ?

-uhm...anh xin lỗi vì hồi nãy quát em...

-khi em biết việc đó em còn giật mình hơn cả anh... có cảm giác mình có lỗi... nhưng yêu thì chỉ một làm sao có thể yêu hai người cùng một lúc... em yêu anh và em xem caca là người bạn thân nhất...giờ em mới hiểu tại sao caca không ở đây nữa? caca đi để tìm ình một cuộc sống mới...

-anh sợ... – lúc đó Thuyên dùng ngón tay che miệng của Minh lại ..

-nếu em là anh em cũng như vậy thôi....

-chỉ có em mới có thể hiểu được anhah... đúng rồi .. hồi chiều lúc ở công ty anh gặp hai cô nàng xinh đẹp với một tên con trai .. chúng nói là gửi thư nặc danh gì đó , nói là anh bỏ em để cho caca quay về chúng xử lý caca....

-sao có chuyện như vậy sao? Nhưng trước giờ caca có bao giờ dính đến mấy cái tên du côn đó đâu... chứ? – Thuyên lo lắng cho tôi ...

-bọn chúng không du côn đâu em ... chính xác là dân ăn chơi

-để em gửi mail báo cho caca hay... nếu thật sự em gửi sẽ có cái gì đó làm dấu.. nếu không có cái dấu đó thì người khác mạo danh ...

-uhm... em nói đúng ... quả thật.. mém tý nữa anh hiểu lầm vợ mình rồi... anh yêu em nhiều lắm Thuyên ah.... Anh hứa không bao giờ làm em phải khổ phải đau vì anh cả... anh hứa sẽ cho em một cuộc sống tốt... với những đứa con thật đáng yêu....

-em luôn yêu anh ... -câu nói đó làm cho Minh cảm thấy tin tưởng Thuyên hơn ... và sau câu nói đó hai hai bờ môi khóa chặt vào nhau chuyện gì nó tiếp diễn nó sẽ tiếp diễn ... hì hì... sr vì caca đây không thể viết được đoàn này ... đau lắm hix hix....

Và buổi sáng ở bên nhà của tôi trước khi tôi đi làm ...

-hôm nay là buổi làm đầu tiên cố gắng phát huy nha con – ba tôi căn dặn

-dạ.. con sẽ cố gắng

-hì hì... mẹ luôn tự hào về con caca ah....

-hì hì.. vì con lúc nào cũng là con ngoan của mẹ mà...

-con ngoan gì mà chả biết đền ơn gì hết – em tôi trề môi

-gì ah? Sao em lúc nào cũng đâm chọt Hai hết vậy hả?

-em nói đúng mà.... Lấy vợ đi ... cho ba mẹ khỏe kìa...

-hay nhỉ? Sao em không lấy chồng đi...

-tại em chưa có đối tượng

-Hai cũng như em thui..

-hai xạo! có người đồng ý làm vợ mà không biết....

-Thanh! – tôi nói nó...

-thui đến giờ rồi... con xin phép con đi trước – Trâm lên tiếng

-ý... con cũng đến giờ rồi...

-caca.. công ty con nằm ở đường nào ?- ba tôi hỏi

-dạ... trên đường VCY ...

-hoho... – em tôi ngồi cười – cùng đường đi đến công ty của chị trâm... đúng là trời định...

-nếu vậy con chở trâm đi đi ... đi thế cho tiện – ba mẹ đang tìm cách tác hợp cho hai đứa tôi đây mà...

-dạ – tôi luôn nghe theo lời ba mẹ... tôi đi đến đằng kia lấy chiếc vali nhỏ xách tay của mình rồi quay lại chờ trâm đi cùng...

-thưa hai bác con đi – trâm lễ phép – chị đi nhen...- trâm vỗ tay chào đứa em nghịch ngợm của tôi

-chúc hai người vui vẻ ... em mong tin vui từ hai người...

-cái con bé này – tôi dơ nắm đấm lên

-ba ơi.. Hai đánh con ...

-chưa đánh mà... – tôi nhìn nó

-la trước chắc ăn...

Lúc đó tự nhiên tôi thấy Trâm đang chỉnh lại áo khoác ngoài của tôi.....làm cho tôi hơi ngượng vì trước mặt ba mẹ và đứa em quái gở của tôi...

-cổ áo bị lộn rùi nè... để trâm chỉnh cho

-ờ ... – tôi đứng im cho trâm chỉnh áo lại ình

-caca không thất cavat sao?

-ờ.. không thích lắm.... thấy khó thở quá....

-hihi... tập đi chứ... mốt làm lớn phải đeo thường xuyên nữa đó...

-có người lo lắng cho từng chút một... sướng thiệt... – em tôi lại chọt lần hai... ánh mắt tôi lườm nó và nó hết dám hó hé...

-hì hì... tới đó ời tính... – tôi cười

-xong rồi... chỉnh chu lại òi.. nhìn rất bảnh...

Sau đó chúng tôi chào cả nhà ra xe.... Tôi chở trâm cùng đường đến công ty... trên xe chúng tôi nói chuyện với nhau ...

-trâm làm công ty đó bao lâu rồi?

-uhm... trâm mới chuyển qua năm ngoái thôi...

-công việc ổn định và suông sẽ không?

-hì hì... lúc này lúc kia ... đôi lúc cũng rối bù ...

-caca tính ở đây luôn hả?

-chắc vậy... ở đây cảm thấy khỏe hơn... bớt suy nghĩ...- tôi quay qua cười

-thế thì ba mẹ sẽ vui lắm ...

-chắc công ty khối người đeo đuổi trâm nhỉ? – tôi nghĩ chuyện đó bình thường thôi... vì trâm dễ thương mà

-hihi... không có ai đâu?

-mong là thế... – tôi đáp vô tình làm cho trâm nhìn tôi

-caca nói vậy là sao?

-ờ.. hì hì... không có gì...

-trâm làm gì trong công ty?

-Thư kí cho chủ tịch..

-oh... thư kí là lúc nào cũng được cưng chiều lắm đó nha...- tôi chọc

-chủ tịch bằng tuổi như mình đây...

-wow... wow.. wow... – tôi hết sức ngạc nhiên khi có một người giỏi như vậy? – trai hay gái?

-trai...

-hờ hờ... nguy hiểm quá... – tôi nói ùi nhún vai

-sao nguy hiểm...

-thư kí cho chủ tịch trai bằng tuổi như thế này....thì... để caca đoán xem có đúng không nhỉ? Buổi sáng trên bàn làm việc của thư kí sẽ có một bông hồng? or một gói quà nhỏ..

-sao caca biết hay vậy?

-oh oh...đoán bậy mà có thật sao...

Rồi chiếc xe của tôi dừng trước công ty của Trâm... điều mà tôi thấy trước mắt là có rất nhiều nhân viên nam đang đứng chờ Trâm trước cửa công ty.. tôi suy nghĩ :” lũ này có vấn đề nhỉ” lũ nhân viên nam đó cứ bám theo sau theo trước... còn trâm thì cười gượng nhanh chóng bước vào công ty rồi đi đến văn phòng cho xong chuyện... ai nhìn vào cứ tưởng trâm đào hoa... nhưng điều đó làm cho Trâm cảm thấy rất là khó chịu....

Đám nhân viên nam tám chuyện với nhau...

-haiz... nàng thật xinh đẹp – tên thứ nhất nói

-mày nói chuyện nghe dư thừa quá... chuyện đó là hiển nhiên rồi...

-ước gì nàng chấp nhận lời mời đi uống nước với tao

-không đến lượt mày đâu...nàng sẽ đi với tao trước...

-đừng có mơ....

-E Hèm... – giọng của chủ tịch vang lên

-dạ ... tụi em chào chủ tịch ... – cả đám cuối đầu chào tách hẳn ra hai nhóm

-giờ này không làm việc mà đứng đây tám hả? – giọng trang nghiêm khiến tụi nó phải run sợ

-dạ.. tụi em đi làm việc ngay... ủa? chủ tịch cầm quà gì vậy ah?

-nhiều chuyện.. đi làm việc.. không ta cho nghỉ việc hết..- vừa nghe phán là nghỉ việc cả lũ nháo nhào chạy vào phòng làm việc của mình.. còn chủ tịch thì đi lên phòng làm việc của mình

-thấy chưa? Quà của cô thư kí trầm đó – một tên thò đầu ra nói

-tụi bay không có cửa dành với chủ tịch rồi.. –cả đám thở dài thất vọng...

Tại phòng làm việc...

-thư kí lúc nào cũng đi làm đúng giờ nhỉ?

-dạ... em chào chủ tịch...

-hì hì.... Em cứ gọi anh là Jack không cần kính cẩn như vậy...

-da.. – trầm cười gật đầu...

-hôm nay có cuộc hẹn hay gì không em?

-dạ có.. vào lúc 10 có cuộc hẹn với công ty A kí hợp đồng... 1h ... có cuộc hẹn với phòng kế hoạch đầu tư... lúc 3h có hẹn với công ty B để chứng giấy tờ... 5h15... ngày có một buổi tiệc hẹn với những công ty liên doanh....

-uhm... lúc nào công việc cũng nhiều không biết lúc nào mới được nghỉ ngơi...quà của Trâm nè...

-dạ... – trầm ngạc nhiên

-nhận đi.. đừng ngại chiều 5h15 trầm đi tiệc chung với anh...

-em xin lỗi... em không đi được – trầm đang biện ra một lý do nào đó để không đi

-sao vậy?- Jack thắc mắc

-dạ... em bận tý việc riêng...

-uhm.... Em không đi cũng được... đành lần khác.. nhưng em cứ nhận đi ... nhận đi cho anh vui...-vì jack cứ năn nỉ hoài nên trầm phải nhận...

-dạ vậy em sẽ nhận ... lần sau anh đừng mua vậy nữa? em ngại lắm ...

-hì hì... uhm... anh sẽ nghe theo lời của em ...

Khi tôi bước vào công ty của mình.... Nó là một toàn nhà kính cao chọc trời.... nhìn lên có thể thấy được thang máy người người lên xuống.... có cả thang máy đưa xe lên xuống...wow...không biết sức của tôi có thể đảm nhiệm hết những gì công ty giao nh hay không nữa? lo lắng quá!

-Xin chào! cậu là caca phải không?- một người đàn ông mặc vest đen lại bắt tay với tôi

-dạ... là tôi...

-tôi chờ cậu từ sáng giờvào phòng đi chúng ta cùng làm việc

-dạ...

-tôi vừa nghe cậu nộp đơn vào công ty của của tôi ... tôi rất là mừng ... – ông ta có vẻ rất vui vẻ

-sao lại mừng ạ? – tôi khó hiểu

-hì hì.... thì cậu là nhân tài mà....

-nhưng tôi chưa làm việc mà...

-uhm.... nhưng hog sao? nhìn người là biết mà....

-dạ... tôi sẽ cố gắng hết sức làm việc để không phụ lòng của ngài...

-tốt lắmcô Kim dẫn cậu ta đến bộ phận làm việc của mình -ông ta nói chuyện với thư kí của mình

-ạ thưa ngài chủ tịch.

-chào ngài tôi đi

Thế là tôi được cô thư kí dẫn đi đến phòng làm việc... nhưng tôi chưa hiểu sao ngài chủ tịch có vẻ tin tưởng tôi nhiều vậy, tôi bắt chuyện với cô thư kí Kim.

-cô ơi! tôi có thể hỏi một chút được không?

-cậu muốn hỏi gì?

-sao ngài chủ tịch chưa biết tôi làm việc như thế nào mà có vẻ rất tin tưởng ở tôi thế?

-ah... hì hì... chuyện đó hả? vì nhân viên ở đây ai cũng làm việc hết mình vì ngài chủ tịch... ngài chủ tịch rất tốt ... không như những công ty khác bóc lột công sức lao động...

-àh... tôi hiểu rồi... cảm ơn cô ..

- không có gì đâu? vì ai vào họ cũng đều thất mắt như cậu thui ừì...

Đọc tiếp Yêu thầm – Chương 6

6. – Chương 6

Một ngày làm việc của tôi bắt đầu từ đây ... thật sự không gian làm việc rất thoải mái tuy tôi là người mới vào các nhân viên khác cũng đến chào và làm quen với tôi cũng rất là thân thiện ... họ quan tâm và họ nói có việc gì cứ nhờ nhờ họ , họ sẽ giúp hết mình đừng có ngại ... ở đây không có dụ ma cũ ăn hiếp ma mới đâu... thật là may mắn cho tôi tôi được giao bên phần kĩ thuật chuyên về phần đồ họa ... thật sự tôi cũng chỉ biết chút chút ... nhưng vì công ty đang cần người .. mà ông chủ tịch đối xử như thế tôi tự dặn lòng là phải cố gắng... tôi chưa cần biết mức lương của tôi như thế nào nhưng trước tiên tôi phải cho cái gì đi để xứng đáng nhận lại với mức lương tương ứng

-chào người mới! cô tên gì vậy? – người phụ nữ nhìn có vẻ lớn hơn tôi

-ạ... em chào chị.. em tên là caca....

-uhm.. chào em ... chị là lady... đây là yêu cầu của khách hàng

-thiết kế logo... name card.. catolo... cho sản phẩm xe hơi hả chị? – tôi nhìn vào tờ giấy yêu cầu

-uhm....

-ủa? không ai làm chung với em sao?

-hì hì.... phải có chứ em... phần này lúc nào cũng được tổ chức nhóm làm mà...

-ạ... hì hì.... em tưởng làm một mình sao ham nổi – tôi gãi đầu

-uhm công ty chúng ta chủ yếu là làm việc nhóm không ai được làm việc cá nhân ... có chuyện gì khó khăn mọi người sẽ giải quyếttừng nhóm đảm nhiệm riêng về một cái nên được chia thành nhiều phòng ... cho từng nhóm

-vậy em sẽ làm việc với ai ah?

-với chị và hai chàng trai kia đang bàn với nhau về sản phẩm này đây ...- tôi nhìn theo hướng ngón tay đang chỉ vào hai chàng trai nhìn bánh bao ...

-ủa? hình như người kia là sb mà chị..

-uhm... hì hì... gọi riết quen rồi....

-dạ...

-nè... hai người lợi làm quen người mới gia nhập vào bộ phận của mình đi

-hi! chàng trai! – người sb nói chuyện với tôi- tên gì thế?

-dạ... caca.... – tôi bắt tay

-còn tui tên là Key....

-còn tui tên là Fun ... – chàng trai cao nhất nhóm tôi nói

-rất quen khi được làm quen với mọi người

Thế là nhóm làm việc của tôi gồm 4 người tôi, lady, key, fun....bắt đầu làm việc theo ý kiến cá nhân mỗi người sau đó tổng hợp rút ra được hướng đi tốt nhất cho thiết kế sản phẩm thật sự tuy chỉ mới vào ngày đầu tiên tôi rất thích cách làm việc của họ... thẳng thắn công việc là công việc không được xen lẫn chuyện cá nhân vào để tránh những rắc rối không cần thiết,...cả ngày làm việc hoàn tất cũng đúng giờ... nếu chưa xong chúng tôi phải ở lại làm cho hết mới về ... tôi lấy xe chạy qua công ty của Trâm đón trâm về cùng ...

- hôm nay đi làm sao ời caca?

-uhm... tốt lắm ... làm nhóm 4 người ... họ rất gần và cũng rất nghiêm túc với công việc

-thích quá rồi... đúng ngay tính cách của caca...

-ờ ờ.. – tôi hơi ngượng tôi nhìn thấy Trâm cầm món quà trên tay – ủa? quà của ai vậy?

-của chủ tịch ...

-ủa? hôm nay sinh nhật trâm hả?

-không!

-sao tặng? – hình như tôi hơi hơi nhù

-tặng để đi tiệc chung..

-rồi trâm có đi không?

-không đi !

-sao vậy?

-tạ không thích.

-vậy hả? – tôi tự nhiên cảm thấy vui

-cười gì vậy? – trâm nhìn tôi

-không! tại có người mời đi ăn mà không đi thấy tiếc ừ caca cười thôi – tôi nói cái giọng chọc trâm

-caca hay quá ha ...

-hì hì... giỡn thôi mà

Rùi ở bên kia trong phòng của Thy, Như và Quân

-ê bây giờ gửi mail nội dung gì bây giờ?- Thy hỏi

-từ từ.... để suy nghĩ – quân để ngón tay lên trán đi qua đi lại

-trời ơi... bà bà... bà bớt dọa dùm tui cái coi – Như la làng

-tui phải dọa tui mới nghĩ ra cách chứ >"< ...=" –="" quân="” phẩy="” tay="” nói="” giọng="” ổng="”>

-lẹ lẹ dùm đi pà ... – Thy căng nhãn

-ra rùi... ra rùi.... – quân nhảy tưng tưng lên ...

-rùi đọc đi tui đánh máy – Thy nói

-caca ơi! – quân đọc – cuộc sống caca ở bên đó có khỏe không? công việc ổn định chứ!

-tiếp.... sao ngưng rồi – Như nói

-từ từ bà nui ... bà làm như tui là cái máy vậy? tiếp nè – từ khi caca đi ở đây Thuyền xảy ra nhiều chuyện lắm ... caca về nước gấp đi... thuyền có chuyện muốn nhờ caca giúp đỡ

-gì..... có nhieu đó thui đó hả? – Thy nhủ mày

-bà không có biết cái gì hết bà ghi nhieu nó nghi ngờ áh ...

-xí xí... nhưng mail này là của tui mà... gửi như thế caca nó biết...

-bà bà... có ai nói bà “thông minh” bao giờ chưa? – quân ám chỉ – tạo cái mail mới ... “thông minh” gớm thiệt

-uh ha... tao quên ... tao quên ... – Thy nói

-đúng là không có quân là không làm được gì hết -quân ngời hất tóc của mình như rất tiếc tóc ngắn chỉ hất cho có thui...

-uhm... xong! – thy đã gửi nội dung bức thư nhưng bức thư của Thy gửi sau bức thư của Thuyền ... nên nó thành như vậy nè....

Bên tôi ...

-tít tít- điện thoại tôi báo là có mailcái gì vậy nhỉ? – tôi tự nói một mình rồi xem mail trực tiếp trên điện thoại...

-nội dung tin nhắn của Thuyền gửi : caca ai gửi tin gì về thuyền cũng đừng tin nha ... đây là dấu hiệu dưới bức thư ma Thuyền sẽ gửi -*Thuyền*-. nếu thấy nó là thuyền gui thật sự ... còn không thấy là có người giả mạo đấy ... – tôi đọc dòng tin nhắn không hiểu gì cả rồi điện thoại tít tít rung lên lần hai báo là có mail của Thy gửi cho tôi nhưng giả mạo là thuyền một địa chỉ khác..... tôi đọc hết nội dung mà lòng lo lắng vì tôi chưa đọc hết... đến cuối thư tôi tìm dấu hiệu đó của Thuyền nhưng không có ...vậy là có người muốn tôi bay về Việt Nam để làm việc mờ ám gì đó ... ngay lập tức tôi bóc điện thoại gọi qua Việt Nam gặp trực tiế[Thuyền ...

Vì lo lắng cho Thuyền nên tôi đã gọi điện...

-Alo! thuyền nghe!

-Thuyền hả? Caca nè? có chuyện gì không?

-không mọi chuyện bình thường mà...

-sao thấy có mail gửi là thuyền đang gặp chuyện ...

-caca có nhận bức mail của thuyền không?

-uhm ... có... dấu hiệu ... một bức mail gửi nhưng không có dấu hiệu đó

-uhm... có người muốn hại caca đó họ lấy chuyện của Thuyền để buộc caca về nước ... thuyền không sao hết... caca cứ ở bên đó đi ..

-ai vậy nhỉ?

-thuyền nghe mình nói là nghe được từ ba người 2 gái 1 nam

- 2 gái một nam ah – tôi bắt đầu suy nghĩ đến Thy nhưng cũng không dám chắc

-mình nghe ở đâu vậy thuyền?

-công ty của chủ tịch Ngô ...

-uhm.. caca biết người đó là ai rồi... dạo này Thuyền sống hạnh phúc chứ ... – tôi nói chuyện trong phòng thì Trâm tình cờ đi ngang qua dừng lại và nghe cuộc điện thoại giữa tôi và Thuyềntôi nghe điện thoại hay có thói quen bật loa ngoài ... vì nghe vậy tôi đỡ nhức tai

-uhm... Thuyền ổn mà...

-uhm... – tôi chỉ uhm rồi im lặng sau đó Thuyền nói

-caca nè!

-gì vậy Thuyền?

-caca đi qua đó là vì Thuyền phải không? – giọng Thuyền buồn

-sao lại vì Thuyền chứ? – giọng tôi buồn ra

-vì caca yêu thuyền đúng không?

-caca – tôi chết lặng vì sao thuyền biết điều đótôi im lặng

-caca... caca còn nghe máy không vậy?

-uhm... caca còn nghenhưng sao thuyền nói vậy...

-caca đừng hỏi nữa.... Nhi kể cho Thuyền nghe hết rồi....

-uhm... – tôi chỉ uhm

-Thuyền xin lỗi.... thuyền không iu caca nhưng caca là người bạn mà thuyền không thể thiếu

-caca biết mà...

-thuyền chỉ nói vậy thôi...caca sống tốt nha... đừng buồn vì thuyền nữa.... để thuyền không cảm thấy có lỗi với caca... hãy mở lòng ra mà đón nhận trái tim của người con gái khác....

-uhm....

-thôi thuyền cúp máy nha...

-uhm... -tít... tít ... – trên tay tôi vẫn cầm điện thoại mà lòng càng buồn hơnngười ở phía ngoài là trâm tâm trạng cũng rối bời như tôi...nhưng bây giờ tôi sức nhớ ra là việc tôi làm tiếp theo là gì rồi....

Tôi đi đến laptop của mình bậc mail gửi tin nhắn lại cho Thy tôi giả bộ như tin đó là sự thật”caca sẽ về thuyền ở đâu? caca đến đó hay thuyền sẽ rước caca ở sân bay”

bên kia mail đã đến cả đám Thy, Quân ,Như hý hửng vì tưởng tôi đã rơi vào bẫy : ” Thuyền sẽ ra sân bay đón caca.... mấy giờ máy bay đáp cánh? ”

bên tôi : ” uhm.... chắc tuần sau sáng 9h ”

bên Thy :” thuyền sẽ đón caca”

- yeah! tên đó dính chương! – Thy vui mừng vì tưởng tôi tin là sự thật

-thấy chưa? tên đó còn yêu Thuyền nhiều lắm... dùng hơi đê tiện chút ... nhưng hiệu quả... – Quân nói mà cười nham hiểm

-đúng là tên đại ngốc – Như nói

-hắn ngốc lắm đấy .. haha... – Thy đắc ý – nhưng ngốc cũng có nét đáng yêu ...

-ê bà bà... đang chờ chuyển sang khen là sao? – Quân nhiều mày

-hay mày thích tên đó rồi? – Như nghi ngờ

-tao cũng không biết ... khi biết hắn sẽ về tao cảm thấy rất vui... nhưng đồng thời cũng rất bức...

-rùi.. nàng đã trúng phải mũi tên rồi ... – Quân nói nhìn lên trần nhà lắc đầu ...

-nhưng mà hần đang ở cùng một cô gái xinh đẹp dễ thương bên đó đó ...

-sao mà biết ...?- như hỏi

-thì tao có gặp em gái của hần rồi.... em gái hần nói là chị Trâm đợi hai lâu rồi... gì mà còn xem như là chị dâu nữa...

-quan trọng cưới nhau chưa cái đã...?- như nói

-hình như chưa? – thuy nói’

-mà nè – quân nói – loại sb như hần khó mà bà thay thế được lắm hần theo dạng chỉ yêu những đứa con gái giống như Thuyền thôi.... còn bà – quân nhìn từ trên xuống dưới

-tao sao?

-ăn chơi ... xe xua... đủ thứ... giống tụi này gần như là làng dân ăn chơi.. không thích hợp với hần ... iu hần chỉ khổ thui...

-nếu vậy thì.... tuần sau hần phải chết...

-hơ hơ... – Như và quân giạt mình – ê ... muốn bóc lịch hả?

-không! nhà báo! chuyên cũ chưa xong + thêm chuyện mới

-haiz.... – thui muốn làm gì làm

Còn tôi ngồi trước lap nghĩ : ” haiz.... tuần sau sẽ có người chờ từ sáng đến tối ... vì mình chẳng về gây ông đập lưng ông thôi”

Cốc ... cốc ... tiếng gõ cửa từ phòng tôi ...

-trâm nè! trâm vào được không?

-trâm vào đi – tôi thấy trâm trên tay đang cầm một đĩa rau câu

-caca ăn đi ... do trâm làm đó ...

-wow.... nhìn rau câu dễ thương quá ... có hình gấu pooh, mickey .. nhìn vậy sao nỡ ăn nhỉ? – tôi cười nhìn đĩa rau câu trên tay Trâm ...

-hì hì... vậy ngồi nhìn đi ...

-thui! trâm làm thì phải ăn chứ.. nhìn thèmmà cả nhà ăn chưa?

-uhm... ăn hết rồi... ba nói trâm đem lên cho caca đó

-cảm ơn trâm nhiều nha – tôi lấy nĩa ghim và cho vào miệng – wow... wow... ngon quá! – tôi ghim thêm miếng nữa...-ăn chung với caca nè...

-hì hì.... – trâm và tôi cùng ngồi ăn rau câu với nhau

-Hai ơi! – tiếng em tôi nó vọng vào -em vào được không?

-vào đi ..

-rau câu ... – nó chạy ừa đến và bị tôi ngăn lại

-nè! của Hai! em ăn rồi...

-nhưng em muốn ăn nữa...

-không có phần của em đâu- tôi lấy đĩa rau câu quay đi chỗ khác

-chị trâm! – nó nói mặt méu

-lớn mà dành ăn với em ... – trâm nói tôi

-hả? – tôi xoay lại thì bị nó cướp mất đĩa rau câu

-yea! yea! của em hết! – nó chạy thoát ra khỏi phòng và tôi đi theođể trâm ở trong phòng một mình ngó xung quanh Trâm nhìn vào laptop của tôi.... thì thấy bức mail cuối cùng tôi gửi là tuần sau 9h sáng tôi sẽ có mặt tại ... Trâm bất ngờ khi thấy điều đó nhưng đâu biết đó chỉ là trò lừa gạt mà tôi dành cho bọn họ”caca về Vn vì Thuyền sao?” trâm tự nói với lòng mình và buồn đi nhiều lắm

Lúc đó tôi quay về phòng thì thấy trâm có vẻ buồn mà không biết trâm đã đọc mẫu mail đó ...

-sao Trâm buồn vậy? – tôi bước vào phòng

-không có gì! – lúc đó tôi ngó qua chiếc laptop của mình, nhớ là mình quên tắt máy....

-trâm buồn vì đọc mail phải không?

-đâu đâu có....

-chứ sao tự nhiên buồn từ nãy thấy vui mà....

-tuần sau caca về Vn hả?-trâm hỏi tôi

-đâu có dì....

-chứ sao?

-đó là có người muốn dùng Thuyền để hại caca... nhưng caca biết và dùng gậy ông đập lưng ông thôi

-sao người đó muốn hại caca?

-có lẽ do thù vặt

-caca nè!

-hả?

-mà thôi!

-sao vậy? nói đi sao lại ấp úng.?

-ah trâm muốn hỏi là caca có muốn ăn rau câu nữa không? để trâm làm tiếp ..

-haha... – tôi cười phá lên – đương nhiên là ăn rồi! sao trâm hỏi câu ngây thơ vậy? – tôi nhìn trâm cười lúc đó trâm cũng nhìn tôi cười đáp lại lúc đó cả hai ánh mắt chạm vào nhau cả tôi và trâm đều ngưng cười tôi nhìn trâm thật lâu.... trâm hướng ánh mắt ra nơi khác...

-caca sao nhìn dữ vậy? trâm dính bụi hả?

-uhm... trên má nè... – tôi dùng tay chỉ lên má của mình, trâm dùng tay lau nhưng không sạch -để caca lau chobàn tay tôi bắt đầu từ từ chạm đến đôi má mịn màng kia của trâm... nhưng tôi không nhìn đôi má mà tôi đang nhìn trâm.... trái tim tôi nó bắt đầu nhảy đập khúc cảm giác khi bắt đầu thích một người nào đó ...tôi đang lau vết bẩn trên má của trâm hay tôi đang dùng bàn tay để chạm vào má mịn màng đó ,, , thời gian xa cách không gặp Thuyền thay vào đó có người luôn ở bên tôi cho tôi những điều tốt nhất ... trái tim tôi đang hướng về người đó

Cái ngày mà Thy, Quân và Như mong chờ mà tôi đáp xuống sân bay cũng đã đến , tại sân bay họ đang muốn nóng lòng trả thù tôi cùng với một gánh nhà báo đang thủ sẵn mi ăy chụp hình máy quay phim có cả MC đang đứng ngóng cổ nhìn phía trong sân bay để tìm kiếm gương mặt của tôi....

-sao giờ này caca chưa đáp xuống máy bay nhỉ? – tên phóng viên hỏi hộp

-có khi nào máy bay bị rơi không nhỉ? – những đám phóng viên hòa theo nhiều chuyện

-làm gì có... nếu có là kinh động nãy giờ rồi

-đã 9h30 rồi sao hân vẫn chưa xuống nhỉ? – Thy nhìn đồng hồ nhưng không hề biết tôi vẫn còn an nhàn bên đó và đang ngồi làm việc tại công ty

-có khi nào hân ra rồi mà mình không biết không? – Như nói

-sao mà ra được ... đám nhà báo nó ở xung quanh ,.... muốn ra cũng phải gọi là khó khăn- Quân khẳng định

-này ... hẳn có xuống phi trường không vậy ? – một tên nhà báo phóng tới hỏi thý

-có mà ... – Thy khẳng định

-sao hơn 2 tiếng rồi mà không thấy hẳn đâu?

-chắc có lẽ bận gì đó hay trực trực gì khi kiểm tra hành lý thì sao...

-thôi chúng tôi không chờ nữa.... chúng tôi về đây.... cô làm mất bao nhiêu thời gian công sức của chúng tôi – những tên phóng viên phần nộ khi không thấy mồi xa vào lưới

-các ông chờ thêm chút nữa đi ... sau vụ này các ông có cả trăm triệu đấy – Như nói

-ráng chờ đi mấy anh mấy chị dễ thương – Quân nói giọng ỏng ẹo

-được chúng tôi sẽ chờ nữa... nếu không có người chúng tôi đi về

Nhưng dù có ngồi đợi thêm thì tôi chẳng có ở đó đâu mà chờ tôi đang ở bên kia cơ màlúc đó ở bên tôi là giờ nghỉ trưa cả nhóm chúng tôi đi ăn cơm nghỉ ngơi rồi bắt đầu tiếp tục công việc hoàn thành cho xong cái mẫu logo rồi niêm phong giao cho bên phận sự khác ... tính ra tôi qua ở với ba mẹ mình cũng đã 1 tháng rồi ... vào công ty chỉ mới làm được khoảng một tuần lễ...

-lát nữa chúng ta ăn trưa xong làm tiếp cho nốt phần còn lại ... – chị lady nói

-nghề này có lúc cũng cực nhưng có lúc cũng rất là rảnh rang... – sb key nói cười- thế nào chàng trai.... mới vào hòa nhập được chứ?

-hì hì.. dạ em ổn ...

-công ty chúng ta lúc nào cũng thía ... với nhân viên luôn thoải mái ... vì chúng ta đem lại nguồn lợi cho công ty rất lớn – Fun khẳng định

-có caca vào ban đầu chưa hòa nhập hết với nhóm tụi mình nhưng từ từ caca sẽ quen thui – chị lady động viên tôi

-em cảm ơn chị ...

-làm xong sản phẩm chúng ta sẽ được 50% đấy – Key cầm ly cafe nói

-là bao nhiêu ah?- tôi hỏi

-10 000 USD đấy. – Fun cười

-con số đó chưa có gì là lớn đâu em đừng ngạc nhiên như thế – chị lady nhìn sang tôi – sau này em sẽ nhận dc nhiều cái còn lớn hơn như vậy ...

Một buổi nói chuyện ngắn nhưng cũng đủ làm tôi hiểu là vì chúng tôi đang làm theo dạng bán ý tưởng của mình nên nó mới có giá trị lớn như vậy, rồi chiều đó cả 4 người chúng tôi hoàn thành xong việc giao cho lên trên

-xong rồi! ăn chơi đi ! – key nói

-hả? – tôi hơi ngạc nhiên

-em mới vào nên không biết đó thui – fun nói – đi chơi cũng là làm việc đó em

-đúng vậy? để kiếm ý tưởng mới cho những sản phẩm sau – chị lady cười

-chúng ta là làm việc liên tục không được nghỉ... nhưng công việc chúng ta là chơi để biết người ta như thế nào rồi xâm nhập, hòa trộn, nắm bắt – Key tự tin nói

-wow – tôi há họng

-có gì chúng ta sẽ lên kế hoạch sau nhé.. – chào mọi người.....

Rồi ai nấy cũng ra về còn riêng tôi thì suy nghĩ công việc thiết kế đồ họa của mình nó thú vị thật....có khi nó áp lực thật ... nhưng bù lại nó có cái giá trị xứng đáng của nó.... tôi bắt đầu cảm thấy yêu công việc của mình... yêu nơi đây tôi ghé qua công ty rước trâm về với tâm trạng rất vui ...

-hôm nay caca có chuyện gì vui sao?- trâm cười nhìn tôi

-uhm... rất vui ... tối nay chúng ta đi ăn gì nha... – tôi nhìn trâm cười

-đi liền bay giờ sao?

-hì hì... về nhà sửa soạn tý mới đi chứ... xin phép ba mẹ nữa....

-sao mời ăn tối vậy?

-ah... caca sắp có lương...

-sắp có thui mà ...

-thì kệ ăn mừng trước....

-bó tay với caca luôn đó ...

Rồi tôi trở trâm về nhà.....

Tôi chở trâm về nhà thì thấy có một chiếc xe hơi mui trần màu đen đang đậu trước cổng nhà tôi....

-xe ai vậy trời? – tôi tự hỏi bản thân mình rồi nhìn qua Trâm lúc đó Trâm hình như biết ai là chủ chiếc xe đang đậu trước nhà tôi -trâm sao vậy?

-không có gì đâu.. mình vào nhà đi....- tôi và trâm cùng vào nhà lúc này vừa vào tới nhà là giọng tôi nói lên

-ủa? ai để xe trước nhà mình vậy ba? – vừa dứt câu hỏi là tôi thấy chàng thanh niên đang ngồi cùng nói chuyện với ba tôi có vẻ rất thân mật vui vẻ, mặt tui biến sắc

-con về rồi hả caca? – ba tôi quay sang

-người này là ông chủ của trâm đó- tôi nhìn sang Trâm , trâm đi đến ghế salon rồi tôi cũng đi theo...

-hồi nãy con đòi chở trâm về nhưng mà trâm không chịu? – giọng của jack là ngài chủ tịch trẻ của trâmlúc đó tôi đến ngồi kế trâm ,nghe chở về là thấy khó chịu

-không chịu là đúng rồi con ... – ba tôi nói – vì caca hay chở trâm về ...

-ah vậy hả? vậy ngày mai trở đi caca cho tui chở trâm về được không?

-không cần đâu chủ tịch – trâm từ chối ngay – để caca chở em về được rồi....

-đúng rồi đó conkhông phiền đến con nhiều đâu... – ba tôi nói

-hôm nay chủ tịch đến đây có chuyện gì thế? – tôi hỏi nhưng không vui lắm

-cứ gọi tôi là Jack là được rồi...- jack cười – jack muốn xin phép cả nhà cho tối nay được mời trâm đi tiệc – nghe đến câu này là tui thấy bực mình...

-tiệc gì vậy? – tôi lên tiếng

-ah .. bữa tiệc nhỏ giao lưu công ty thui ... – Jack cười

-công ty nào thế ...?

-công ty của chủ tịch Ngô .. – nghe như sét đánh bên tai tôi....tôi chợt nhớ đến người con gái đó caca sao thế có chuyện gì áh? – jack nhìn sắc mặt của tôi rồi hỏi..

-ah không có gì – tự nhiên lòng tôi cảm thấy lo..

-em đi được không Trâm? anh cần em đi để giúp kí kết hợp đồng dễ hơn vì em có sức thuyết phục khách hàng

-ông chủ tịch Ngô qua đây luôn sao? – tôi hỏi

-hình như caca biết ông Ngô hả?

-uhm... lúc trước tôi từng là nhân viên ở công ty .. thời gian ngắn thôi ...

-ông ta không qua .. chỉ là mới có nhân viên qua khám xét tình hình thôi... chắc khoảng tuần sau ông ta sẽ cử người giỏi qua đây ... rồi về báo lại cho ông ta....

-nếu Jack cần con giúp thì con đi Trâm – ba tôi nói còn tôi im lặng nhìn Trâm

-dạ ..con ... – Trâm nhìn tôi

-em đi đi ... không có em chúng ta mất hợp đồng này đó ... hợp đồng này quan trọng với công ty chúng ta lắm...

-uih,, Trâm đi đi ... công việc mà ... – lúc này tôi mỉm cười vì biết Trâm đi vì công việc chứ không phải hèn hò với hân ta

-dạ.. em đi ...

Rồi cũng nhanh chóng vài phút sau Trâm xuất hiện với chiếc đầm màu vàng tươi kiểu đơn giản, có thắt một sợi dây nịt nhỏ ngay eo.... thật sự tôi đứng hình khi thấy Trâm vô cùng dễ thương như vậy... thật lòng lúc đó tôi chỉ muốn Trâm đi với tôi tới nay thôi... tại sao Trâm lại đi với hân chứ? trong đầu tôi bắt đầu nghi ngờ có khi nào hân nói dối không? để tìm cách chỗ Trâm đi ... nhưng thật sự không phải vì công việc? nhưng tôi suy nghĩ lại nhưng mà sao có dự trùng hợp về công ty chủ tịch Ngô như thế chứ? tuần sau ai sẽ qua đây ... không biết cái cô kia có đi theo hay không? nếu mà gặp không biết sẽ như thế nàoThế rồi Trâm đi còn tôi tính bước lên phòng thì ba gọi lại nói chuyện...

-con khoan lên đã caca ... ba muốn nói chuyện với con? – ba tôi nói giọng nghiêm làm cho tôi thấy sợ

-dạ... con nghe...

-việc con ở Việt Nam có quan hệ gì với cô Thy con nói cho ba nghe xem? – tôi mở hai mắt to nhìn ba

-dạ... con.. con

-nói! – ba tôi tức giận đập bàn

-con không có quan hệ gì hết ba? – tôi nhả mắt không biết phải nói như thế nào

-tại sao con dám gọi gái về nhà hả? – ba tôi nóng giận

-con ... con....

-đã vậy nếu không có ba ở bên là con cũng tự ý lấy cô đó làm vợ ah?

-..... – tôi chỉ biết im lặng nghe ba mắng

-Út nó kể cho ba nghe hết rồi... con phải làm sao giải quyết đi chứ ... con tính để cả nước Úc này biết sao?

-nhưng con và cô ấy bây giờ đâu có gì đâu ba

-uhm... việc con có tình cảm hay không? ba không cần biết.. nhưng ba muốn mọi chuyện được giải quyết xong ..

-dạ.. con sẽ cố gắng...

-ba muốn con lấy Trâm làm vợ..

-có gấp quá không ba....

-ba không ép con phải lấy vào ngày mai ... ba chỉ mong muốn người vợ con chọn là Trâm

-.....- tôi vẫn im lặng lắng nghe

-hạnh phúc ở trước mắt ta .. đừng bao giờ để mất đi ... con nên tìm cách giữ trái tim của Trâm đi ... ba thấy tên chủ tịch gì đó đang có tình ý với Trâm đó ...

-dạ.

-hết chuyện rồi.... con lên phòng điba cũng lên luôn ...

Tôi bị ba la như thế tôi mất hết cả niềm vui trong một ngày làm việc của mìnhcứ ngỡ tối nay được mời Trâm đi ăn thế mà tên kia phủ tay trên , còn biết thêm chuyện công ty của hắn sẽ liên kết với công ty của chủ tịch Ngô nữa chứ? tôi lo lắng không biết con gái của ông ta có đòi đi theo hay không nữa đây?

Jack chở Trâm đến một nhà hàng sang trọng đã đặt trước ... vào nhà hàng ánh mắt mọi người tập trung vào Jack và Trâm với mọi người nhìn họ thấy Jack là một chàng trai ga lăng rất đáng yêu

-ủa? sao mọi người chưa tới nữa anh? – Trâm nhìn xung quanh

-ah... lát nữa họ sẽ đến ngay thôi...em muốn dùng gì không? – Jack đưa menu cho Trâm

-thui lát nữa gọi chung luôn ... em cứ tưởng là...

-hì hì... tưởng anh viện cớ để được mời em đi ăn với anh sao? anh sẽ không bao giờ làm như vậy hếtmời sẽ mời chứ không có lợi dụng công việc để bắt em đi ăn cùng anh đâu...

-em xin lỗi vì nghĩ không đúng...

-không sao đâu... anh hiểu mà...

-xin chào đã để mọi người chờ lâu... – nhân viên của công ty bên ông Ngô đến

-ah .. chúng tôi cũng vừa mới đến thôi.... – Jack lịch sự đứng dậy bắt tay

-đây là-nhân viên công ty thắc mắc

-àh... trâm thư kí của tôi ...

-ah.... chào em... rất vui khi được biết một người dễ thương như em.....

-cảm ơn anh...

-chúng ta vào việc được chứ ... – Jack nói

-ok ...

Thế là gần một giờ trôi qua cả ba cùng làm việc rất ăn ý với nhau ... gần như không có sự căng thẳng chỉ có sự hợp tác vui vẻ... và theo đúng như những gì nhân viên ở bên ông Ngô nói một tuần sau sẽ có người qua đây ... nhưng chưa biết ai sẽ qua ...có gì sẽ thông báo sớm nhất ...tôi thì khi bị la ột trận thì tâm trí đầu mà đi ngủ chứ đã vậy trâm đang đi với Jack ra ngoài buổi tối nữa... lòng tôi cứ lo lo.... bây giờ trong đầu tôi nghĩ:" cái tên này lừa đảo kiểu này là dẫn đi chơi ời.... gì mà họp làm ăn khuya như vậy... không được ời phải lấy xe đi kiếm mới được.." tôi chạy lên phòng lấy chìa khóa xe, mặc áo khoác vào, mở cửa thì thấy ánh đèn xe chói thẳng vào mắt tôi

-hình như có người đang tính đi tìm em kìa? – giọng Jack cười nhìn Trâm

-caca ... – Trâm bắt ngờ khi thấy tôi đứng trước mặt

-chúc em ngủ ngon ... mai gặp lại em nhé....- Jack đi vòng qua xe và không quên dành cho tôi một nụ cười ... tôi chả vui gì khi phải cười đáp lại với hắn

-chào anh ... anh về cẩn thận – rồi một lát sau xe hắn mất hút

-caca tính đi đâu giờ này vậy? – trâm nhìn tôi rồi thấy tôi đang cầm chìa khóa xe trên tay ...

-đâu... tính đi vòng vòng thui ... – tôi nói dối quơ tay quơ chân như ý nói tính đi dạo ...

-đi dạo cầm chìa khóa làm gì? – trâm nhìn tôi ngây thơ...

-àh... không có gì ... – tôi bỏ chìa khóa xe vào túi quần ..

-caca ngủ không được sao? khuya lắm rồi đó ...

-ờ ngủ không được... sao đi giờ này mới về?- tôi bay giờ mới vào chủ đề chính là tra xét

-hôm nay bàn với công ty hơi lâu một chút ...

-bàn gì mà nhieu vậy? để sáng mai lên công ty vẫn có thể bàn thui ... – tôi lắc đầu

-trâm nói thiệt mà...

-ờ...

-caca không tin hả? – chẳng hiểu sao lúc đó trong đầu tôi chỉ nghĩ đến nụ cười của hân ... làm tôi không thể tin được Trâm đi công việc thật...

-không tin chứ... – tôi hơi khó chịu

-tin sao mặt mày khó chịu quá vậy...

-mốt đi đâu cũng nên về sớm ... ba mẹ mà biết được trâm đi như vậy ba mẹ lo lắng áh...

-uhm... trâm biết rồi... hình như caca lo cho trâm hả?

-đâu đâu có... – tôi chối lấy lấy

-lạnh quá... gió đêm lạnh quá... – trâm lấy tay ôm bờ vai của mình tôi nhìn trâm rồi cởi áo khoác của mình ra , đưa cho Trâm

-nè!

-caca khoác đi

-mệt quá! – tôi khoác lên trên người cho trâm đi – vào nhà thui tính đứng đây nói chuyện tới sáng luôn hả?- nói xong là tui đi vào nhà trước rồi trâm đi theo sau ...khi cả hai vào nhà tôi quay sang hỏi trâm

-mà hôm nay đi công việc thiệt hả?

-hihi... đúng ùi..

-ờ... ngu ngon ... – trong lòng tui bắt đầu ko còn bực như hùi nãy

-caca ngủ ngon ...

Ở bên trên phòng của ba mẹ tôi ...

-hồi nãy ông làm gì mà la con dữ vậy? – mẹ tôi nói

-haiz... la gì... tui chỉ muốn tốt cho nó thui...

-ông đừng có ép con

-nhưng tui nghĩ Trâm sẽ mang hạnh phúc cho nó ...-ba tôi thở dài

-uhm.. nhưng quyết định cuối cùng vẫn là nó ...

-nhưng thật sự tôi mong muốn trâm là con dâu nhà mình..

-tôi cũng mong muốn như ông thui... thui hãy để con quyết định...

-uhm...

Ở bên kia vào buổi sáng ở công ty ông chủ tịch Ngô đang có cuộc họp

-Minh! anh sẽ đại diện cả hai công ty qua bên Úc – giọng của ông Ngô

-đúng vậy... vì anh là người có khả năng làm cho đôi bên đều có lợi

-tui phải đi trong vòng bao lâu?

- 2 tuần ... – 1 cậu thanh niên lên tiếng

-đây là vé máy bay ... chỗ ở khách sạn chúng tôi cũng đã thuê hết cho ông rồi – một cô gái đưa vé máy bay cho Minh

-chừng nào tui có thể bay đây? – Minh hỏi

-tuần sau .. – ông Ngô nói lúc đó chẳng biết từ đâu Thy xông vào phòng họp

-baba.... con nghe ba nói công ty ba cho người đi Úc hả? – Thy nhõng nhẽo

-đi công việc mà con ... đâu phải đi chơi.... – ông Ngô nhăn mặt , khi Thy nói như thế Minh giật mình mới biết Thy là con của chủ tịch Ngô Thy nhìn thì phát hiện...

-ủa? Anh làm gì ở đây vậy? – Thy thắc mắc

-con đang hỏi ai vậy? – ông Ngô nhìn Thy

-người đang đeo kính cận ... mặc áo sơ mi sọc trắng xanh đỏ ba ...

-ah ... Minh nhân viên của công ty kia đang làm ăn với ba... anh ta đang giúp công ty mình liên kết với nhiều công ty khác hơn ...

-sao anh nói với con là khách hàng.....- Thy nhú mày

-chắc Minh không muốn gì đó mà....

-chào em... anh không biết em là con của chủ tịch giờ mới biết... – Minh cười lúc đó làm cho Thy cảm thấy nụ cười của Minh thật dễ thương

-hì hì.. không sao ... không sao.....ủa ba? ai đi Úc thế?

-Minh!

-cho con đi theo được không? – Thy đòi

-sao được công việc mà con ...

-suốt ngày cứ lẩn quẩn buồn lắm ba... ba muốn con như trước nữa sao?

-đương nhiên là không? Minh cậu có thể chăm sóc con gái tui được không?

-Ồ chuyện này ... __ mình có vẻ hơi ngại

-KHông cần đâu ba... rủ Quân và Như đi chung là được ời

-uih..... thui được ời... Minh ah ... có gì cậu dòm ngó nó giúp tôi...

-dạ cũng được ạh....

Thế rồi cuộc họp cũng kết thúc.... tuần sau Minh, Như , Quân và Thy sẽ bay sang Úc điều đó sẽ có nhiều thứ xảy ra..... Khi về nhà....

-Vợ iu! – Minh đến ôm eo của Thuyền rồi hôn nhẹ lên má – tặng vợ nè! – một đóa hồng mình đưa cho Thuyền

-hum nay anh đi làm về sớm vậy? – lúc đó thuyền đang lay hoay dưới bếp

-phải tranh thủ thui chứ sao? nhớ vợ mà....

-anh đi tắm đi ... hôm nay em làm nhiều món ngon lắm nè

-ok

Rùi ít phút sau tất cả các món ngon đều được dọn sẵn lên bàn kèm theo một cái bình nhỏ cắm hoa hồng trên đó...

-Anh ăn cái này đi ... __ thuyền gấp cá bỏ vào chén của Minh

-hì hì.... uhm....

-hum nay anh có gì vui ha#?

-đâu có đâu... anh bình thường ,... – Minh vừa nói vừa ăn

-hihi...

-anh có chuyện muốn nói với em?

-gì vậy anh?

-hết tuần này anh phải đi công tác xa đến 2 tuần lận ... không có ở nhà để chăm sóc cho em ...

-anh đi đâu lận?

-đi Úc...

-vậy anh có thời gian ghé thăm caca không?

-anh cũng không biết có gì anh sẽ gọi điện về nhà....

-dạ...- Thuyên buồn vì phải trống trải cả hai tuần lễ không có Minh bên cạnh

-anh xin lỗi... đáng lẽ anh ko nên bỏ em như thế... hay là em đi chung với anh đi .. – ý kiến của Minh

-thui... em đi làm phiền anh lắm

-nhưng mà..... – Minh không muốn để Thuyên ở nhà một mình....

-hai tuần đó Nhi qua ở với em ... không sao hết...

-được không? – mình không an tâm – lỡ có chuyện gì thì sao?

-không sao đâu mà....

-thui được rồi.... anh sẽ gọi điện thường xuyên về ,,,

-hihi...

Đọc tiếp Yêu thầm – Chương 7

7. – Chương 7

Ở bên tôi một buổi sáng trong lành chẳng hiểu sao hôm nay tôi lại thức dậy sớm cũng may là hôm nay là ngày nghỉ của tôi vừa tính bước xuống lầu thì thấy Trâm đang lay hoay làm bữa sáng cho gia đình.... tôi dừng chân lại lâu rồi ngó mắt nhìn vào hướng nhà bếp Trâm liu khiêu làm bếp chẳng còn biết tôi đang đứng ở phía sau nhìn nữa quả thật trâm đúng là một người phụ nữ giỏi giang về mặt đi làm lẫn nội trợ ...tự nhiên chân tôi chẳng muốn bước xuống nhà tập thể dục nữa chỉ muốn đứng nhìn Trâm làm bếp thui... mà làm bếp thì cũng giống như mẹ của tui làm thui mà... có gì khác đâu nhỉ? do suy nghĩ suy nghĩ tôi đã tự động bước hụt chân làm té xuống cầu thang một cái Rầm...

_ Ui Da... >"< -=“” tui=“” la=“”>

-caca.... có sao không? sao bị té vậy nè?

-chạy nhanh quá té – tôi ôm chân nhăn nhó những vẫn cố gắng nói xạo cho bằng được ...

-ủa? hôm nay caca ko đi làm hả?

-câu này anh phải hỏi em mới đúng? – tôi tự phán mà chả biết mình đang xưng anh với em , rùi tui chột nhớ ra.... – ý... câu này caca phải hỏi trâm mới đúng? – mặt của tui lúc đó hơi xượng

-hôm nay trâm được nghỉ... – trâm nhìn tôi cười

-ờ... hum nay caca cũng được nghỉ...

-trùng hợp quá hen – lúc đó Trâm đìu tôi lại đằng ghé ở nhà bếp, tui thì đi cà nhắc ,,- ...

-hình như là ko sao? – tôi đứng lại đi đi lại lại

-sức thuốc đi au hết bầm... lỡ nó bầm lên là khỏi đi đó...

-hì hì... – tôi cười rồi lấy chai thuốc của trâm tự sức ình ...

-sáng sớm ... nha – giọng em tôi vang lên chẳng biết sao nó xuất hiện từ lúc nào- hai người này ghê quá nha!
– nó chất môi lắc đầu

-ghê gì? ở đâu mà xuất hiện vậy hả? – tôi nói

-thì ở trên chứ ở đâu ... – nó đáp tỉnh queo

-àh... – tôi tỏ vẻ chăm chọc nó – ở trên hả? sao không ở trên luôn đi ? xuống dưới đây chi vậy? ở đây chỉ dành cho người bình thường thôi...

-ý hai nói em bất thường áh hả? – nó cau mày

-hai không có nói... là do em nói... – tôi đáp

-chị Trâm... Hai ăn hiếp em kìa.... – nó quay sang nhờ Trâm cứu nó

-chơi mà chơi cứu ... – tôi trề môi

-em sẽ cho hai biết tay- nơ vợ nắm đấm hù dọa

-cả nhà mình hôm nay vui quá ta... sáng sớm nhộn nhịp rồi – ba tôi từ phía sau cười nói

-da... ba ... – tôi đứng dậy dắt ghế cho ba ngồi....-con kia đứng lên – tôi nhìn đứa em của tui

-tại sao phải đứng chỗ của em mà....

-nó muốn cho tôi ăn đứng mà... – giọng mẹ tôi

-đâu có đâu mẹ con tưởng Hai dành ghế nên con ngồi đây dành chỗ ẹ nè – xem nó lẻo lự chưa kìa...

-mẹ có nghe con nói là để dành ẹ đâu nè... – lúc đó mẹ tôi đã ngồi xuống kế bên ba của tôi

-xạo xự mặt bự – tôi phán cho nó một câu

-thức ăn của cả nhà đây – tiếng của Trâm vang lên

-Út... – tôi ra dẫu

-giề? – nó nhìn tui đáp

-phụ chị Trâm kìa... chứ mà giề giề....

-chị Trâm của Hai mà... đâu phải của em

-tôi trợn mắt nhìn nó rồi đi qua phụ trâm dọn bữa sáng, Buổi sáng ngày nghỉ của gia đình tôi thật vui.... có tui và nó là cứ làm trò để ọi người cười... nhưng nó lúc nào cũng đem trâm vào hết... khiến tôi chẳng phải biết xử lý tình huống ra sao?

Ở quán bar như mọi ngày thường lệ của Thy, Quân và Như...

-tụi mày muốn đi du lịch không? – Thy cầm ly rượu và hỏi

-muốn muốn ... – Quân hý hửng

-tao khoái đi du lịch lắm ah... – Như đang mơ tưởng về nơi du lịch mà mình sắp đi ...

-tao thích đi Mũi Né, Nha Trang , Đà Lạt – Quân nói liên tục

-stop... – Thy làm đứt đoạn câu nói của Quân

-ê... tao đang nói sao mày nhảy vào họg tao vậy ha? __ Quân nói

-không có đi mấy cái địa điểm đó...

-chứ đi đâu? – Như và Quân đồng thanh

-đi nước ngoài... – Thy đáp tỉnh bơ

-nước ngoài ... – Như và Quân trở mắt nhìn nhau

-uhm... đi không? – Thy hỏi

-nhưng tiền đâu mà đi -,- tụi tao tháng này xài lố hết tiền ời...

xin tiền cho ông bà cạo đầu tao àh... – Như tiếc

-tui cũng vậy... mới bỏ tiền mua quà sn cho thên bồ hết tiền ời – Quân
trề môi

-hai đứa bay ... – Thy chất lười – mà đi đi ba tao lo hết ... không sợ
gì đâu ...

-ye! – Như và Quân đập tay với nhau

-coi bộ đổi địa điểm thú vị ta – Quân háo hức

-tiếc quá ... _ như nói

-tiếc cái gì? – Thy hỏi

-nếu qua ngay mùa đông là tao ngắm tuyết ời ...

-ùi trời.... chỉ uốn mùa đông phải không? – Thy chỉ cách gì đó cho Như

-ở nhà đúc đầu vào ngăn đá của tủ lạnh thấy mùa đông liền ..

-mày nha... chỉ tao cái cách gì kì cục vậy? – Như nhăn nhó

-hahaha.... – Quân thì ngồi cười hả hê ..

-chừng nào đi vậy? – Như hỏi

-đầu tuần sau đó ... chuẩn bị đồ đi là vừa ...

-ở bao lâu lận .. -Quân hỏi

-hai tuần ... – Thy đáp

-Ok

Thế là cả đám bạn của Thy đồng ý Thy vẫn chưa biết là tôi đang ở trên đất nước Úc ... gần như cả tuần đó Thy, Quân và Như chuẩn bị đồ đạc rất tươm tất và chú đáo chỉ chờ ngày lên máy bay và đi chơi thôi, còn Minh cả tuần đó Minh chăm sóc Thuyền rất rất là chu đáo còn tôi ở bên đây thì...

-Ngày mai cả nhà mình đi picnic chơi đi – ý kiến của tôi

-wow wo... – em tôi nó la lên

-nè thái độ gì đó

-không được ời.. mai bạn ấy chở em đi chơi ời... Hai đi với chị Trâm đi nhé..

-uhm.. mai ba mẹ cũng bận ời.. thui con với trâm đi đi .. dù gì hai đứa cũng đang rảnh ... đi đây đo cho thoải mái về làm việc tiếp

-ơ ... – tôi bị đờ khi cả nhà không ai chịu đi chung với tôi cả

-Trâm con đi chung với caca đi nha.... dạo này nó cũng căng thẳng dữ lắm .. – mẹ tôi lên tiếng

-dạ con sẽ đi .. – trâm gật đầu

-ủa? vậy cả nhà không ai đi sao? – tôi hỏi

-không ai hết... – em tôi nó lên tiếng – chỉ có hai người thui....

-nè không có nghĩ lung tung nghe chưa?

-em có nói gì đâu? mà hai phần khán ghê vậy?

-thui.... hai chị em đừng có suốt ngày cãi nhau nữa ... – ba tôi lên tiếng

-con vào bếp với Bác đi Trâm

-Dạ-tôi và trâm đưa mắt nhìn nhau

-mai đi chơi vui nhá... cơ hội nằm trong tay con đó ... – ba tôi vỗ vai tôi

-dạ – tôi chỉ gật đầu ...

Buổi sáng sớm cũng như mọi ngày bình thường nhưng có điều là hôm nay là chuyến đi chơi của tôi và Trâm thôi.

-chúc hai đứa đi chơi vui vẻ ... – ba và mẹ tôi đứng ngoài cổng

-dạ... thưa ba mẹ con đi – tôi lên tiếng

-chị trâm đi có gì vui về kể em nghe nha – em tôi nó nhí nhố

-uhm.. chị nhớ mà thưa hai bác con đi ...

Rồi chiếc xe cũng lăn bánh xa dần căn nhà

-hum nay tiếc ha có hai đứa đi thôi – tôi quay qua nói rồi nhanh chóng nhìn lại đường

-hì hì.... lúc cả nhà bận thì mình rảnh, lúc mình rảnh thì cả nhà bận.

-hum nay chúng ta vào rừng chơi đi – lời đề nghị của tôi

-vào rừng hả? an toàn không? – Trâm lo lắng

-hì hì... không sao? có người quản lý ở đó và cũng có người cắm trại ở đó

-hì hì... vậy thì đi ...

-Trâm sợ hả? – tôi cười

-thì cũng sợ sợ....

-không sao đâu ... yên tâm ...

-trâm và mẹ có làm nhiều món caca thích ah...

-wow... vậy sao? vậy có món nào mà Trâm thích không?

-hì hì... có nhưng 1 món thui...

-sao vậy? đáng lẽ phải 50/50 chứ ...

-thì... – trâm không biết trả lời tôi như thế nào

-lần sau trâm đừng làm gì tập trung cho caca quá....

-trâm biết rồi...

-hì hì.... lát nữa đến nơi chúng ta se đi vòng vòng ... xuống suối... kiếm cái đó lạ lạ

-Trâm thích nhất là được xuống suối... mát lắm

-hì hì... chung tư tưởng nhỉ? caca cũng thích xuống suối

Nói chuyện vui vẻ với nhau rồi chúng tôi cũng đến được khu rừng mà chúng tôi mong đợi

-wow đến nơi rồi – tôi bước ra xe hít thở không khí trong lành

-hôm nay có vẻ vắng quá caca ơi..- Trâm nhìn xung quanh

-uhm... vì hôm nay là ngày thường mà đâu phải ngày nghỉ đâu ... như thế cũng hay đỡ phải vất vả kiếm chỗ ...- tôi nói xong đi xuống đằng sau xe lấy những thứ cần thiết cho buổi picnic....cũng nhanh chóng chúng tôi cũng tìm ra được địa điểm thích hợp để trải tấm bạt và đặt đồ ăn lên đó

-lâu rồi Trâm mới đi chơi ,, ,

-uhm... caca cũng vậy ... ở Việt Nam toàn đi vòng vòng thành phố với tụi bạn

-hì hì.... caca vậy là sướng rồi... bên đây muốn đi chơi cũng khó lúc nào cũng công việc và công việc thui....

-uhm,, , một làm việc chừng mực thui... ít mà hiệu quả cao....

-caca nhớ bạn của caca không? -lúc đó Trâm ngồi gọt táo nhìn tôi

-bạn hả? – tôi nói và tôi nghĩ tôi cảm thấy bây giờ nhớ Thuyền lắm, không biết Thuyền như thế nào rồi

-uhm... cũng nhớ

-caca không nhớ Thuyền sao? – trâm hỏi tôi nhưng có vẻ hơi buồn buồn

-hì hì.... Thuyền hả? Thuyền có Minh rồi sao nhớ được ... – tôi đánh trống lảng

-vậy còn người con gái kia?

-ai? – tôi chẳng biết Trâm đang nhắc ai

-Thy con chủ tịch Ngô...

-Thy Hả? – hình ảnh cô ta xuất hiện trong đầu tôi, làm tôi nhớ đến lúc cô ta hun tui, rùi nhót tui ỉm trong phòng phải treo tường để vào nhà.... – không nhớ lắm đâu ..., mà đầu tuần người bên chủ tịch Ngô nói là cho người qua công ty của Trâm phải không?

-hì hì.. uhn... công ty cũng đang chuẩn bị đủ thứ để tiếp đón họ đàn hoàn

-mà biết ai sẽ qua không? – tôi hỏi lo lắng

-nghe nói là sẽ có 4 người qua ...

-uhm... thôi đi chơi mà bỏ qua cái đó đi chúng ta xuống suối chơi đi ..- tôi ngồi dậy đứng lên đưa tay trước mặt Trâm -đưa tay đây

-hả? – Trâm ngạc nhiên

-đi lẹ lên – tôi không cần đợi Trâm đưa tay lại tôi đã tự nắm lấy tay của Trâm để trâm đứng dậy rồi nắm tay Trâm dắt chạy ra Suối

-caca từ từ thôi ...

-hì hì... nhanh đi ...

Suối hôm nay mát quá, trong có thể thấy được những viên đá, nước chảy róc rách, cứ như đang ở thiên đàn không có sự tranh đua giữa người và người, không phải nghe những tiếng xe ồn ào hằng ngày, không phải hít phải những khói bụi. Tôi xuống suối liền dùng tay hất những làn nước mát lên mặt của mình cứ như xóa hết những phiền não bấy lâu nay trong người của tôi.... và Trâm cũng vậy... Trâm ngồi trên những viên đá nhúng cả hai bàn chân xuống dưới suối.... Trâm cảm thấy thích thú khi có những chú cá cứ bơi quanh chân của Trâm.... chúng đến dùng miệng rửa vào chân của Trâm như cách chào hỏi thân thiện của một vị khách mới ghé qua thăm nhà của chúng, trâm cười rất tươi rất xinh, tôi cũng khá lâu rồi không gần không nhìn thấy Thuyền hằng ngày như trước, người đang ở gần tôi nhất là Trâm.... tôi ước gì có thể dành hết tình cảm của mình cho Trâm nhưng thật khó tôi không biết trái tim của mình đang yêu ai.... có lẽ tôi là kẻ đa tình.... tôi có cảm giác thích Trâm nhưng tôi vẫn còn nhớ đến Thuyền nhiều, đôi lúc hình ảnh Thy xuất hiện trong đầu của tôi..... haiz.... nhức đầu quá.... tôi dùng chân đá những dòng nước đang chảy xuống kia rồi lắc đầu thật thật mạnh để xua hết đi bao nhiêu suy nghĩ....

- caca sao vậy? – Trâm hỏi khi thấy hành động kì lạ của tôi

-không sao? – tôi đứng dậy bước đến ngồi gần Trâm

-ở đây thích thật ... ước gì tuần nào mình cũng lên đây ...

-hì hì.... điều ước đó khó thực hiện lắm àh nha... có khi về già thì may ra ... – tôi chọc Trâm

-công việc lúc nào cũng chiếm hết khoảng thời gian của ta từ sáng đến tối...

-uhm... càng lúc càng phát triển thì làm việc sẽ càng nhiều hơn thôi... – tôi vừa nói xong trâm lấy nước hắt vào mặt tôi – nè! sao hắt nước vào mặt caca...

- hihi.... nửa nè – Trâm càng hắt nhiều hơn

-không thể tha thứ được – tôi nhảy xuống dưới nước hắt nước lại , Trâm dùng tay đỡ những cú hắt nước của tôi

-caca ăn gian quá – Trâm cười thật tươi tôi đứng hình ...những giọt nước tung tóe cùng với ánh nắng của bầu trời làm rạng ngời khuôn mặt của Trâm hơn -caca – Trâm gọi tôi khi thấy tôi cứ nhìn Trâm hoài

-ah ... -tôi giật mình quay về thực tại

-mặt Trâm dính gì sao?

-uhm ,, dính – tôi lém lỉnh trả lời mặc dù trên mặt của Trâm không có vết bẩn nào cả

-ở đâu vậy caca?

-đây nè ... – tôi lấy tay chỉ vào má của mình

-hết chưa? – trâm hỏi

-chưa ... còn nhiều hơn nữa.... – nghe nói vậy Trâm liền lấy nước rửa khắp khuôn mặt của mình

-hết chưa?

-chưa.,... dính nhiều hơn nửa kia – tôi cười

-dính cái gì mà nẩy giờ không ra vậy caca....

-dính nước đó hahah... – tôi nhanh chân phóng lên những bậc đá chạy về tắm bạc đã có đồ ăn hồi nãy Trâm dọn sẵn

-CACA – trâm la lên vì biết mình bị lừa ... – không được chạy – trâm dí theo tôi thì thấy tôi đã ngồi xuống ăn mất tiêu rồi

-caca đang ăn mà – tôi bị trâm giật miếng bánh trên tay

-không cho

-hôm nay trâm hư quá -tôi nhú mày lắc đầu

-hư gì chứ? – trâm tức mình khi bị tôi nói như vậy

-bình thường rất dịu dàng , không bao giờ dành đồ ăn với caca.... hôm nay thì lộ rõ con người thật rui nha

-caca cũng vậy...

-caca có làm gì đâu ... – đến tôi bị trâm nói lại

-bình thường rất nghiêm túckhông có nhí nhố như hum nay ..

-hehe... huề hen ... – tôi cười nghiêng đầu

-hihi....

Rồi chúng tôi ăn nói cười vui vẻ với nhau ... người khác nhìn vào cứ nghĩ chúng tôi là đôi tình nhân hạnh phúc nhất thế giới ... có khi lâu lâu tôi cảm thấy rất vui vì trâm có những cử chỉ như con nít vậy ... thật sự gần như đây là lần đầu tiên tôi được thấy điều này vậy... có lúc trâm phùng má nói không với tôi ,, tôi muốn dùng bàn tay của mình nựng vào đôi má hồng đó những ngọn gió đung đưa qua lại làm ất tôi cảm

thấy sụp lại và cả hai chúng tôi chìm vào giấc ngủ trưa ngon lành dưới bóng cây lớn nghe tiếng suối chảy... cả hai nằm đối đầu với nhau buổi trưa cũng nhanh chóng trôi quatôi vẫn chưa muốn dậy vẫn còn muốn ngủ nữa dù Trâm đã cố gắng lay tôi dậy .. nhưng vô ích tôi vẫn cứ nằm đó ... Trâm bức cạo cổ đưa vào mũi của tôi

-Dậy không? – trâm ngoái chỉ đưa cạo cổ vào mũi của tôi

-để cho caca ngủ tý nữa đi ... – tôi dùng tay phủi mũi của mình

- 1..2 ...3 dậy

-át xìmấy giờ rồi

- 3h chiều rồi đó ...

-uhm... dậy dọn đồ vào là vừa ...

Tôi cùng trâm thu xếp đồ lại nhanh chóng đặt lên xe nhưng tôi chưa muốn về muốn quay lại con suối lúc này tôi và trâm cùng đến con suối lúc này.... thì có chuyện xảy ra cho hai chúng tôi....

Khi chúng tôi đi đến con suối để chơi một lát rồi về thì ở đầu xuất hiện một con sói màu xám hung tợn, trên miệng của nó chảy nước vãi liên tục, nó làm cho cả tôi và Trâm đều cảm thấy sợ, Trâm nép sau lưng của tôi ... nó cũng từ từ tiến tới chúng tôi... tôi nhìn xung quanh mình để kiếm một khúc cây để tự vệ mà không có... khi thấy khúc cây thì nó nằm ở đằng kia ... nếu mà phóng qua đó thì Trâm sẽ bị nó vồ đến mà sẽ tan nát mất ... đành đánh liều một phen ... tôi dùng tay xô Trâm ra phía bên kia lúc đó nó phóng mình nhào đến tôi làm tôi phải té xuống đất ... lảo lộn cùng với nó... bộ răng nanh của nó thật kinh khủng chúng quá sắc nhọn, đã thế còn bộ móng vuốt của nó nữa...nó cứ hết sức cào cào ... tôi bị trúng đòn của nó ngay tay và trên mặtTrâm thấy có khúc hơi to ở đằng kia... liền cô gắng chụp lấy nó và tiến tới dùng cây đập nónó cảm thấy có vật gì đó đang đánh nó ... nó quay sang làm cho Trâm sợ buông cây xuống và Trâm cũng tự ngã xuống đất... Trong tình thế này tôi liền chạy đến dùng chân đá nó thật mạnh làm cho nó văng ra... khi đá như vậy chân của tôi vướng vào phải sợi dây gì đó làm cho tôi té đè lên trâm lúc đó con sói nó cũng quay lại... chỉ còn cách tôi dùng thân thể của mình ôm lấy Trâm để bảo vệ cho Trâm, nhưng lúc đó sao tôi không thấy nó tấn công mình nữa lúc đó nhìn xung quanh không thấy nó đâu cả... tôi nghe tiếng ăng ăng ở phía trên đầu của mình... thì ra sợi dây tôi mắc phải là cái bẫy dành cho nó ...khi cảm thấy an tâm vì mình không bị loài sói hung dữ truy kích nữa... thì lúc này cả tôi và Trâm nhìn nhau ...

-trâm có sao không? – cánh tay tôi vẫn còn ôm lấy Trâm

-Trâm không sao hết Có Caca là nhiều vết thương quá

-hì hì..ngoài da thôi – tôi cũng ráng cười nhưng thật sự chúng làm rất hết cả thân thể của tôi, tôi vừa tính bỏ tay mình ra khỏi người trâm thì bên phía dưới chúng tôi đang nằm rung rinh

-động đất hả caca – Trâm hoảng sợ càng ôm chặt lấy tôi hơn

-caca không biết – tôi cũng phát cuốn lên –nhưng không sao đâu ... có caca trâm sẽ không sao hếtdứt câu nói là chúng tôi bị sập xuống nó là một cái hố ... nói đúng hơn là cái bẫy thứ hai, lá rơi lá tả trên người chúng tôi... cả hai đều nhắm mắt nhưng sao vẫn có cảm giác lá rơi trên đầu chúng tôi ...

-chúng ta không sao hết caca ơi..

-uhm... bị rơi vào hố rồi ... -lúc này trâm mới thoát khỏi vòng tay của tôi – tôi đứng lên thì cái hố nó sâu qua khỏi đầu tôi khoảng 1m

-có cách nào ra được không caca?

-hình như là không? – tôi đi xung quanh xem thử có chỗ nào có đá hay gì không để làm vật leo lên-ah ... -tôi có sáng kiến

-gì vậy caca?

-caca làm vật đệm... em leo lên đó lấy điện thoại gọi cho người đến là được rồi...

Thế là chúng tôi bắt đầu thực hiện nhưng sức tôi không còn nữa... vì hồi nãy đã vật với con sói lúc nãy một trận còn bị thương nữa... cả tay chân và mặt không có chỗ nào là không bị sướt cả...vì không đưa Trâm lên trên được tôi đã làm ngã Lúc đó Trâm té đè lên người của tôi... Mặt tôi nhăn nhó vì đau ... đau nhất là ở cánh tay và chân của mình ...Trâm vội đứng dậy liền dìu tôi đến một góc kia ngồi... tôi bắt đầu cảm thấy mệt và tê rất cả người ...

-Chân caca chảy máu nhiều quá – Trâm nhìn mà sớt ruột – cả tay nữa...

-uhm... – tôi chỉ nói và nhắm mắt để cho cảm thấy bớt đau ...

-để trâm kiểm cái gì đó siết lại áu đừng chảy nữa...

-không có gì để siết đâu trâm ah...

-phải có chứ ... – Trâm lo lắng và ốc găng nhìn xung quanh xem nhưng thật sự không có gì để siết cả... máu của tôi nó cứ chảy như thế và trâm đã đi đến quyết định

-Trâm làm cái gì vậy? – tôi hoảng hồn khi thấy Trâm đang cởi nút áo của mình

-Lấy áo của Trâm xé ra làm khăn dằn máu lại cho Caca... nếu để máu chảy nhiều quá sẽ nguy hiểm lắm ...

-không được ... -tôi phản đối- trâm với thân thể lỏa đồ vậy hả? sao được

-không sao đâu ...

-đâu được Trâm là con gái đâu có thể mà ... mà....- tôi hơi rối

-trâm sẽ lấy vải che mắt caca lại ...

-nhưng nhưng ... – tôi chưa kịp nói gì cả thì Trâm đã cởi bỏ hết nút áo của mình... tôi liền nhắm mắt quay mặt đi chỗ khác ... thật sự có muốn cản cũng không cản được ...rồi bên tai của tôi nghe tiếng xé vải xẹt xẹt ... tôi nhắm mắt nói – sao Trâm cứ nhất quyết làm như vậy chứ?

-vì tính mạng con người quan trọng...nếu không bị nhiễm trùng là tiêu ... trên người caca có rất nhiều vết sướt và máu kèm theo ...- lúc đó Trâm tiếng đến gần tôi nhưng tôi vẫn cứ nhắm mắt ... trâm dùng tay xoay mặt của tôi lại, lúc đó Trâm mỉm cười rồi dùng miếng vải xé ra bịt mắt tôi lại –có phải ý của caca là như thế này không?

-Ồ ờ ... – lúc đó tôi nghe được mùi hương từ thân thể của Trâm ... một người con gái vì mình bây giờ không có miếng vải che thân , thế rồi tôi được Trâm chăm sóc bằng lại những vết thương ...

-Xong rồi! – Trâm mỉm cười

-cảm ơn Trâmtrâm lạnh không? – tôi hỏi vì thấy mình cảm thấy lạnh

-hơi hơi thui...

-caca xin lỗi... vì caca mà....-lúc đó tôi có cảm giác có cái gì đó như có vật mềm mềm đụng vào má của mình...

-cảm ơn caca đã cứu trâm ... nhiều đây thôi đâu đến hết ơn của caca chứ ..

-sao nói vậy? đó là việc caca phải làm mà ...- tôi vẫn còn trong trạng thái bịt mắt nói chuyện cứ nhìn đâu đâu- Trâm thấy lạnh không?

-hì hì... hơi hơi thui... – thật sự lúc đó nghe vậy tôi ước gì có thêm cái áo thứ hai nữa để cho Trâm mặc nhưng không có...

-thật sự caca rất khó sử .. – tôi lắc đầu – ah Hay là Trâm mặc áo sơ mi của caca đi ...

-sao được

-không sao... caca có mặc áo thun trắng bên trong mà .. – tôi mỉm cười, rồi tự cởi áo mình ra nhưng chẳng hiểu sao khi cử động tay của tôi nó đau và rát thế kia ...- ui da...

-thôi được rồi caca ... không cởi cũng được mà..

-đâu có được ... trên người trâm bay giờ chỉ có chiếc áo trong của con gái thui... như thế lạnh lắm .. bệnh rồi sao đi làm ... trâm cởi áo trùm cho caca đi ... – tôi đề nghị, rồi Trâm cũng làm theo yêu cầu của tôi ..

Trâm tay run run khi cởi từng nút áo của tôi, còn tôi trong trạng thái bịt mắt cứ như là kẻ bị đui vậy thật là khó chịu làm sao... nhưng tôi không thể nhìn trâm đang mất đồ trong được ... như thế thật là bất lịch sự ... tuy tôi và trâm “giống nhau” ... nhưng suy nghĩ của tôi thì khác hẳn ... nói thôi mọi người cũng hiểu rồi nhỉ...khi chiếc áo được cởi ra...

-xong rồi đó! Trâm mặc đi! Không lạnh đó..

-uhm.. – Trâm đang khoác chiếc áo của mình vào chưa kịp giải lại nút thì bỗng dưng xuất hiện một con chuột nó chạy qua làm Trâm hét toáng lên – Á .. chuột – Trâm sợ quá đã nhảy vào lòng ôm chặt lấy tôi , tim tôi đập nhanh khi cảm thấy khuôn mặt đang áp phải cái gì đó thật mềm mềm, =,= mặt của tôi đang áp sát ngực của trâm , tay trâm đang ôm chầm cứng ngực tôi ...người khác mà nhìn vào =,= chắc họ không nghĩ là tình huống này là tại con chuột nó làm thành như vậy ... chứ không phải chơi cái dạng bịt mắt đối phương sau đó người con gái cởi từng nút áo sơ mi của mình sau đó áp ngực của mình vào đối phươngkhi trâm phát hiện liền xuống khỏi người tôi và liên tục nói lời xin lỗi...

-có chuyện gì vậy trâm?

-con chuột ...

-oh oh- trâm vốn sợ chuột từ nhỏ..- hồi nãy có cái gì đó áp vào mặt Caca, trâm biết không? – tôi hỏi

-ah ah ... cái đó làlà ... – trâm ngượng đến đỏ mặt không biết phải trả lời tôi như thế nào

-cái gì vậy? – tôi vẫn hỏi

-ah ...cái tay của trâm thôi...- Trâm nhanh chóng cái nút áo sơ mi lại

-uhm... -tôi gạt đầu ...- nhưng sao nó có vẻ

-không có gì đâu .. – Trâm liền nhảy vào không cho tôi nói – không biết chừng nào mình được ra khỏi đây nhỉ?

-hì hì... trâm mặc áo vào rồi phải không? – tôi hỏi

-uhm...

-vậy caca mở cái vải này ra được chứ?- tôi hỏi và đưa tay về phía sau đầu –cột cứng quá hình như không tháo được – tôi càng cố gắng tháo nó càng siết chặt ...

-để trâm mở ra cho ... – Trâm đi lại đưa tay vào phía sau đầu của tôi , ánh mắt trâm nhìn tôi mỉm cười , quả thật lúc này cả hai rất gần.. đến mức tôi có thể nghe cả mùi cơ thể của Trâm...mặt đỏ bừng nhưng một bên thấy một bên thì không....rồi trâm cuối cùng cũng mở ra được... mắt tôi bị che bởi vải nên khó chịu lúc mở mắt ra tôi chớp mắt liên tục Nhìn trâm rồi mỉm cười ...

-hì hì... thấy đường rồi ... cái áo có vẻ hơi rộng nhỉ?

-uhm.... Hơi rộng ...

-trâm nhỏ người mà... .. nhưng mặc thế này trông quyến rũ lắm ah ... – tôi nghĩ sao nói vậy – Sb hay trai gì chắc chịu không nổi quá – tôi cười lắc đầu ...

-vậy người đối diện trâm có chịu nổi không? – trâm nói cứ như hàm ý vậy

-hehe... – tôi cười

-trả lời đi chứ sao lại cười ...

-không! Trâm mà có chuyện gì.... Chắc bị ba mẹ caca quánh chết

-hihi.... Trâm nói vậy thui ...

-trời! –tôi nhìn xuống ta và chân của mình – cái gì mà tan nát hết vậy nè.... -,- ...

-caca bị trầy nhiều lắm ah... – trâm đến gần tôi – khuôn mặt chỗ này nè... – trâm lấy miếng vải chấm chấm rồi dùng miếng thấm ...

Trái tim tôi nó đang đập ... và có sự xuất hiện của thần trái và thần phải ...

-trái: xử nó đi ... hehe... – khuôn mặt cười nhảm nhỡ

-phải: không được ... tình cảm trâm dành cho caca là thật lòng

-trái: ui giời Mà caca đa tình mà... thích một thui... thích cả ba cũng vui chứ ..

-phải: nhà người nín... yêu chỉ một không có tạp chủng

-trái: sb cũng có quyền lăng nhăng thui – nói thản nhiên như đó là điều hiển nhiên

-phải: đừng để tên đó dụ dỗ, hãy nghe trái tim nói

-trái tim : uhm... hãy iu thương và giữ trâm bên cạnh của caca.... Đừng để vuột mất

-trái: nín đi mày!

-trái tim : cái gì? – tức giận

-trái: xạo xự!- mặt trơ

-phải: trái tim nói đúng Nhà người mới là người cần nín đó- bắn tia

-trái: yêu Thuyền kìa.... Sao lại yêu Trâm.... Caca vẫn còn tình cảm nhiều mà...

-phải: nín... Thuyền có gia đình rồi..

-trái tim: công nhận nó cập nhật tin tức chậm ghê ...tội quá – trái tim thản nhiên nói

-trái: ta biết rồi.. không cần phải dạy...

-phải: tui với trái tim xử nó đi ...- đề nghị

-trái tim: được ... lâu lắm rồi không cho tên này một trận ... chưa thấy quan tài là chưa muộn lệ rơi mà..

-trái: ê ê... soa hai ăn hiếp một...

-phải: công lý luôn thắng

Sau một sự chiến đấu quyết liệt thì... tôi nắm lấy bàn tay nhỏ bé của Trâm đang lau vết thương trên trán của tôi....

Đọc tiếp Yêu thầm – Chương 8

8. – Chương 8

-Caca – trâm nhìn tôi khi thấy tôi đang cầm tay của Trâm từ từ bỏ xuống

-caca muốn hỏi em một việc? – tôi nắm lấy hai bàn tay của Trâm

-chuyện gì vậy caca – trâm hỏi hộp không biết tôi sẽ hỏi chuyện gì

-có phải Trâm dành tình cảm cho caca không?

-sao caca hỏi như vậy?

-caca muốn biết ... – tôi hỏi như mong chờ, nhưng rồi Thy quay mặt qua chỗ khác ... -sao vậy?

-caca biết điều đó để làm gì? – trâm có vẻ hơi buồn

-để chắc chắn rằng tình cảm mình đáp lại không giống như lúc trước .. – tôi nhìn trâm cười

-không phải caca vẫn còn tình cảm với Thuyên sao?

-uh... nhưng là hồi đó... bây giờ caca có người khác rồi....

---trâm im lặng

-trâm không muốn biết là ai?

- trâm biết thì có được gì chứ?

-caca xin lỗi! – tôi buồn bàn tay của Trâm ra, rồi cố gắng đứng dậy ...

-caca đứng dậy chi vậy?

-ngồi một chỗ tê chân quá... đi lại cho nó thư giãn... -rồi Trâm đỡ tôi đứng dậy, tôi đi được vài bước thì có bàn tay nhỏ bé đang ôm lấy tôi từ đằng sau – trâm sao vậy? – tôi vừa hỏi vừa dùng bàn tay của mình đặt lên tay trâm, nhưng trâm không trả lời tôi quay sang thì thấy nước mắt trâm rơi.... tôi dùng tay lau đi những giọt nước mắt đó ... rồi nhìn trâm mỉm cười

Trâm có lẽ là một người con gái nhút nhát không thể nói lên những cảm xúc của mình, chỉ biết dùng hành động để thể hiện những gì cô ấy đang nghĩ, cái ôm thật chặt cũng đủ thấy tình cảm Trâm dành cho tôi rất nhiều, nay tôi đã mở lời nói lên điều đó, có lẽ Trâm hạnh phúc nhiều lắm không thể nói không thể diễn tả chỉ có thể ôm lấy tôi thôi ...tôi cũng dùng bàn tay của mình ôm lấy Trâm vào lòng, Trâm ngã đầu vào lòng ngực của tôi được một lúc sau ...

-có lẽ hôm nay chúng ta không may mắn vì phải rơi xuống đây? – tôi nhìn lên trên

-tối nay chúng ta ngủ ở đây sao?

-uhm... – tôi nhìn trâm cười, trâm đưa mắt nhìn xung quanh như sợ sệt xem coi có những con vật lạ ở đây hay không?- không sao đâu mà ... có caca ở đây nè – tôi đưa tay vỗ ngực

-trâm biết ời nhưng cũng sợ sợ ...

Rồi buổi tối hôm đó cả hai chúng tôi ôm nhau nằm dưới cái hố đó nhìn lên trời... thật lạ có thể thấy trăng được hôm nay có ánh sáng không đến nỗi tối tăm, nhưn

g lâu lâu nghe tiếng hú của những chú sói vang lên làm cho Trâm thấy sợ và rút vào người của tôi hơn, còn tôi thì cứ thể ôm chặt trâm vào lòng hơn ... nhờ có chuyện đi như thế này mà có lẽ tôi và Trâm có thể nên duyên được sống với nhau như ba mẹ mong muốn, nhưng việc cưới là hệ trọng tôi còn phải suy nghĩ thêm nữa, tuy ban đầu có tình cảm chắc gì sau này đã cưới hay lấy nhau tôi cũng cảm thấy lo lo .. nhưng tôi sẽ cố gắng hết sức có thể mang lại niềm vui cho Trâm và mọi thứ... vì Trâm đã vì tôi và vì gia đình của tôi mà làm tất cả thì việc đáp lại tình cảm yêu thương Trâm cũng là việc nên làm ...

-Trâm! – tôi gọi nhưng không nghe tiếng trả lời, rồi tôi nhìn thì thấy Trâm đã chìm vào giấc ngủ rồi, khuôn mặt có vẻ vui hơn mọi ngày cứ như Trâm đang mơ một giấc mơ đẹp vậy.... tôi ước gì có thể cùng mơ một giấc mơ với Trâm thì hay nhỉ? tôi buồn nhẹ vòng tay mình ra một chút để cho Trâm ngủ cảm thấy thoải mái hơn ... tôi nhẹ tay vuốt tóc mái của Trâm .. hì hì.. đây là lần thứ hai có một người con gái đang ở cạnh bên tôi ... tôi chợt nhớ về Thy ... còn 2 ngày nữa là nhân viên của ông chủ tịch Ngô sẽ qua đây ... không biết Thy sẽ qua hay không? nêu qua tôi sẽ gặp rắc rối... và Trâm sẽ như thế nào? tôi nhìn trâm mà lo lắng rồi tự nhủ với chính bản thân mình “không sao hết, mình sẽ không để cho Thy làm gì mình và Trâm” , suy nghĩ khiến tôi ngủ đi lúc nào cũng không biết.....

Buổi sáng tôi thức dậy khi bị ánh nắng mặt trời chiếu vào, Trâm vẫn đang ôm lấy tôi mà ngủ nhưng tôi cảm giác người trâm đang lạnh hết cả người ... tôi gọi tên nhưng trâm không dậy... toàn thân run rẩy... tôi rờ chán thì Trâm bị sốt ... thật sự tôi rối hết cả lên không biết làm sao có thể đưa Trâm ra khỏi cái hố này....

Tôi nóng ruột cố gắng đưa Trâm lên lưng của mình tìm xung quanh xem có chỗ nào có thể bám vào hay không? nhìn xung quanh thì thấy có vài cục đá nó dính vào đó tôi cũng cố gắng nhưng vừa chạm chân với đá thì cục đá đã rơi ra ngoài, tôi hét lên: ” có ai ở đó không? giúp tôi với?” tôi cố gắng gọi càng lúc càng lớn để hy vọng có người đến nhưng tôi chờ mãi vẫn không thấy động tĩnh gì cả... tôi cố gắng hét lớn thêm một lần nữa.....

Ở xa xa kia gần cái hồ chúng tôi đang ở có một đoàn người đang đi lại.

-hồi nãy hình như tôi nghe có tiếng người – giọng thanh niên

-uhm... cũng có nghe chúng ta chia nhau đi tìm đi – họ chia nhau đi tìm và cuối cùng cũng phát hiện ra hai người chúng tôi

-họ ở đằng này nè... -tôi vui mừng khi thấy có người ở trên đó

-giúp tôi với

-yên tâm đi ... chúng tôi sẽ giúp hai người lên thui....

Rồi họ đưa dây thừng xuống, tôi cột nó vào người trâm đưa trâm lên trước rồi đưa tôi lên sau tình trạng của Trâm càng lúc càng sốt cao, trâm bắt đầu nói sảng mê mẩn toát mồ hôi. Tôi ẵm trâm lên xe và đưa đến bệnh viện ngay lập tức. Vào phòng cấp cứu tôi lấy điện thoại gọi cho gia đình mình biết, tôi đi qua đi lại lo lắng hy vọng chỉ bị nhẹ thôi.

-ai là người nhà của bệnh nhân vậy? – tiếng y tá

-là tôi. – tôi đứng dậy dơ tay đi về phía y tá

-anh là chồng của cô ta sao? – cô y tá nhìn tôi nhíu mày nghi ngờ gì đó, nhưng tôi không biết trả lời sao đây ... uhm thì đâu có đúng mà ko uhm thì

-uhm... tôi là chồng của bệnh nhân

-haiz... anh thật ấu vợ anh bị con gì đó chích mà không biết sao? hai người vào rừng phải không?

-dạ đúng....

-dạo này có dịch muỗi trong rừng chả để ý gì hết... may là đưa đến sớm đó...- cô y tá trách khừ tôi ... mà tôi cũng sơ ý không để ý gì hết..

-tôi có thể vào thăm cô ấy được không? – tôi lo lắng lúc đó ba mẹ và em tôi chạy lên

-hai! chị trâm sao rồi? đi chơi cái kiểu gì mà bị như vậy chứ?

-trâm có sao không con? – mẹ tôi hỏi

-hai người đừng làm cho nó rối – may là có ba tôi can đảm nếu kọ tôi chết mất

-hiện giờ thì chưa vào thăm được phải kiểm tra thêm lần nữa – giọng cô y tá

-dạ... chừng nào mới xong vậy ah? – em tôi hỏi

-chừng 2h sau ...

-chúng tôi sẽ chờ -giọng tôi nói

Thế là cả nhà tôi ngồi chờ ở ngoài tôi kể hết mọi việc cho cả nhà nghe ..

-đúng là hai của em không may rồi? – em tôi vỗ vai như châm chọc

-thui con đừng có chọc hai nữa... lần sau nếu có đi đâu cũng nên thăm dò trước ... xem chỗ đó có nguy hiểm không? có bệnh dịch gì không? – ba tôi nói

-dạ!

Thời gian hai tiếng trôi qua cũng gần hết... họ làm xét nghiệm , xong trước dự định 30p sau là họ rời khỏi phòng , tôi vì sợ có chuyện gì đã yêu cầu bác sĩ cho trâm qua phòng đặc biệt, chăm sóc mau khỏe về sớm. Tôi ở trong bệnh viện chăm sóc cho Trâm nhưng trâm vẫn chưa tỉnh tôi đi ra ngoài mua một ít đồ thì chuông điện thoại tôi reo

-Alo! caca nghe đây !

-caca ah... trâm sao rồi? cô ấy bị có nặng không? – giọng chủ tịch Jack của Trâm gọi cho tôi nghe là thấy không vui rồi

-uhm... không sao...

-cô ấy nằm ở bệnh viện nào vậy? phòng mấy tôi sẽ đến ngay. – hẳn có vẻ rất lo cho Trâm

-ở bệnh viện ABC phòng 15...

-ok – hẳn cúp máy cái rụp

-ngờì gì chả có tí lịch sự ... – mặt tôi bực mình đi ra ngoài mua tý đồ cho trâm

Từ ngay chỗ quầy các y tá đang coi hồ sơ bệnh nhân ...

-xin hỏi ở đây có một bệnh nhân mới nhập viện hồi sáng phải không ah?

-dạ người đó tên gì ah?

-Trâm.

-dạ... tầng 3 phòng 15 ah

-cám ơn..

Hắn chạy một mạch lên thang trên phòng [nói nghe cho nó có vẻ vậy thôi chứ thật sự có thang máy == đi cũng nhanh thôi mà] hẳn vào phòng thấy Trâm đang hôn mê.hắn bước đến từ từ...

Hắn ngồi xuống bên cạnh Trâm, hẳn ngắm nhìn khuôn mặt của Trâm vì Trâm đáng yêu như một thiên thần, hẳn vừa đưa tay chạm nhẹ lên má thì Trâm bắt đầu cử động mắt của mình, bắt đầu tỉnh dậy từ từ ... hẳn vội nắm lấy bàn tay của Trâm...

-Trâm em tỉnh rồi hả? – trâm mở mắt từ từ và cố gắng nhận ra người đối diện mình là ai

-là chủ tịch sao? – trâm bắt đầu nhìn thấy rõ

-chủ tịch gì... em cứ gọi vậy hoài cứ gọi Jack

-anh Jack sao anh ở đây vậy?

-em bệnh thì anh đến thăm thôi ... -rồi Trâm ngó xung quanh để kiểm tra xem

-em nhìn cái gì vậy? – Jack hỏi

-dạ không! – khi trâm không nhìn ra ngoài nữa thì tôi từ bên ngoài định bước vào thì thấy Jack đang nắm tay của Trâm nói chuyện, tôi nhìn thấy vẻ mặt của trâm cũng tươi cười nói chuyện làm tôi chẳng còn thấy vui, rồi tôi nhìn xuống trên tay mình đang cầm chao và đồ mới của Trâm

-sao mình lại chăm sóc và lo lắng nhỉ? trâm đã có người lo rồi! – tôi tự nói chuyện một mình, rồi quay lưng nhưng nửa muốn đi nửa muốn ở lại tôi quay đầu lại một lần nữa thì hẳn vẫn còn nắm tay của Trâm ... rồi quyết định bước đi

-Hai! – tiếng của em tôi – sao không vô trong đó, đứng đây chi vậy trời!

-Hai có việc phải đi gấp, em đem cháo và quần áo vào trong dùm nha.

-xạo! em nãy giờ thấy hai đứng nhìn cái gì đó không vào.... rồi quay lưng đi ...

-thui hai đi đây! – tôi đưa cho nó rồi nhanh chân bước đi

-Hai! Hai ah! – nó gọi nhưng tôi vẫn bước đi

-người gì áh! – lúc nó đi vào thì Jack đã không còn nắm tay của Trâm nữa, vì Trâm phát hiện ra và đã rút tay của mình lại

-chị trâm tỉnh rồi hả? – em tôi mừng vào hỏi thăm – ủa anh này là ai? – nó không biết Jack

-là Jack chủ tịch của chị đó

-oh... – nó mỉm cười – coi bộ chăm sóc nhân viên rất tận tình nhỉ...

-hì hì... – Jack cười – Jack đi đây có gì mai Jack sẽ vào thăm em ...

-còn việc đón nhân viên của ông Ngô thì sao?

-không sao đâu,, em cứ nghĩ ngơi đi lúc em khỏe cũng là lúc chúng ta sẽ đến thời gian họp luôn mà...

-dạ... em làm anh vất vả thêm quá..

-không soa đâu mà ..- lúc này hấn đến gần nắm lấy tay của Trâm rồi mỉm cười

-e hèm .. – em tội nó tỏ vẻ không đồng ý

-Jack đi đây ... chào hai em ... hẹn hôm nào gặp lại ...

-chào anh Jack – trâm đáp lại theo cách lịch sự thông thường, đợi hấn đi mất rồi em tôi mới lên tiếng

-chủ tịch cái kiểu gì mà thân thiết quá dạ – nó nhìn ra cửa – em không thích đâu đó nha – nó quay qua nhìn Trâm như ám chỉ

-hì hì... em đừng có nghĩ lung tung nghe chưa...

-em thì không có lung tung đâu ... chỉ có một người nghĩ lung tung thôi ... – nó đi đến bàn rót nước uống

-em nói ai? – trâm không biết em tôi nhắc đến là ai

-hai caca chứ ai vào đây nữa? hồi nãy tự nhiên đưa em cái đồng này ời bỏ đi mất tiêu – nó chỉ tay

-... -trâm im lặng

-mà em nghĩ tối hai sẽ ghé lại bệnh viện đó

-sao em biết ...

-hai là chị của em mà... tính tình sao biết hết ...

-uhm...

Rồi em tôi ở lại bệnh viện chăm sóc cho Trâm, sau đó đến ba mẹ tôi, còn tôi thì lấy xe chạy đến công ty mặc dù tôi chưa có việc gì mới để thiết kế ... cứ đi lang thang vòng vòng như thế rồi cuối cùng tôi quyết định đi lên tầng cao nhất để hóng mát ... lúc đó trời cũng đã xế chiều mất rồi ... rồi tôi gặp Sb key

_hi! chàng trai caca! – key luôn gọi tôi như vậy

-hi! key! một đừng gọi tôi như vậy nhé

-sao thế? mọi sb đều thích mà! – key nói như vẻ đó là chuyện hiển nhiên

-hì hì...uhm..mọi sb nhưng ngoại trừ caca thôi!

-đừng nói là ko thích xưng bằng anh luôn nhé

-uhm... hì hì... cho ai xưng mình bằng anh chắc người đó phải là vợ của caca thôi..

-wow... vậy chừng nào lấy vợ hả?

-hì hì.. có đâu mà lấy ... – tôi cười cho có thôi

-không có ah ... thật là khó tin ... ít nhất phải có bạn gái chứ.. đừng nói là yêu đơn phương nha – key vỗ vai tôi

-hì hì.. cũng chẳng biết...

-sao hôm nay có vẻ buồn vậy? nghe nói mới đi chơi với người đó mà... hình như trên Trâm thì phải....

-sao biết tên trâm vậy...

-thì nghe em gái caca nói...

-ủa? – tôi đột nhiên thắc mắc – ủa sao nghe được ...

-hì hì... ah thì thì... – key ấp úng làm cho tôi nghi ngờ

-thì sao? – tôi nhú mày

-hai đứa là bạn vậy thui àh...

-uhm ... – tôi xiu xuống rồi nhìn xung quanh những tòa nhà cao tầng ...

-mà có chuyện gì vậy kể nghe đi chứ... sao cứ như vậy ... – key thúc vĩa tôi

-nếu thích một người mà thui .. – tôi dừng lại

-nói đi ... sao dừng vậy?

-tui cũng ko biết là tôi đang yêu ai, tôi thích ai ...

-wow wow... bộ nhieu cô gái lắm sao?

-lúc trước caca từng yêu một người thầm lặng,nhưng người đó ko yêu caca mà yêu bạn thân của caca và lấy người đó làm chồng, vì đau khổ nên đã qua đây sống, lúc về thì biết bên đây có một cô gái đã chờ mình suốt bao nhiêu năm nay, hôm qua caca đã mở lòng và xem người đó bây giờ là duy nhất, nhưng sáng nay thì thấy cô ấy đang vui vẻ với người khác mà còn nắm tay nữa [tôi đang hiểu lầm Trâm] ...

-chờ đợi ... rồi nắm tay người khác hả? ... nè có nhìn lộn ai không?

-không đâu! nhìn đúng

-nhưng lỡ cô ấy không biết thì sao?

-đâu có ai mà nắm tay mình mà không biết chứ ...

-vậy mà có áh ... – key khẳng định – mà cô ấy hiện giờ đang ở đâu ..

-bệnh viện ...

-hả? sao ở bệnh viện?

-chúng tôi đi chơi cùng nhau ... rồi cô ấy bị con gì chích nên giờ phải vào bệnh viện

-mấy giờ ời nhỉ? -key hỏi giờ

-9h tối

-oh oh... ẹ vậy .. mới nc dc có tý xúu 9h rồi ... thôi tui về đây... mà nè quay lại bệnh viện đi có khi Trâm đang chờ cậu đấy – dứt câu là Key đã đi mất còn mình tôi ở trên sân thượng suy nghĩ không biết có nên ghé hay không???

Tại thời gian đó ở Việt Nam căn biệt thự của ông chủ tịch Ngô , lúc này Quân Như rất nôn đã don đồ vali qua nhà để cùng đi với Thy luôn cho tiện...

-wow... ngày mai chúng ta sẽ qua Úc – Quân rất vui

-chúng ta sẽ được cưới kankuru – Như diễn tả hành động

-ham lắm – Thy lắc đầu – lo mà check lại giấy tờ đi ... thiếu là ở nhà, nghe thế cả ba đều kiểm tra lại một lần nữa, và mọi thứ đã đầy đủ

-xong! – tiếng quân và như

-uhm... mai chúng ta sẽ bay ... bay ... bay – Thy cười

-chúng ta sẽ đến nhà hát opera – Quân háo hức

-ye ye.... đã quá ... -Như la lối

-thui đi ngủ .. mệt quá ... – Thy nói lôi cả hai đứa nó lên giường

-ngủ ngon nhé tình yêu – Quân nói và hun gió

-ghê quá bà ơi bà – Như phản kháng

-Ngủ! – Thy la lên làm cho hai tên đó hết nhói, nhưng Thy là người ngủ cuối cùng, Thy suy nghĩ :”ngày mai đi chung với anh Minh... hihi.. anh ấy thật dễ thương, ga lăng, lịch sự.... ai như cái tên caca đáng nguyên rủa đó chứ ” rồi Thy chìm vào giấc ngủ thật ngon khi nghĩ về Minh

Lúc đó ở bên nhà Thuyền và Minh trên tại phòng ngủ, Thuyền đang nằm trong lòng của Minh ...

-giấy tờ quần áo em soạn cho anh xong rồi đó.

-cảm ơn em ... -Minh hôn lên trán của Thuyền – anh sẽ tranh thủ xong việc về sớm

-thui... đừng vì em mà hấp tấp làm không đạt rồi phải làm lại đó..

-yên tâm đi .. chồng em là số một mà...

-hihi.. em nhắc nhở vậy đó ..

-đêm nay hai chúng ta ... – Minh cười gian

-làm gì? – thuyền ngây ngô tỏ vẻ không biết

-làm việc trọng đại ...

Vừa nói xong là hai bờ môi chạm vào nhau thật nhẹ nhàng, cả Thuyền và Minh đáp trả hai bờ môi quấn chặt vào nhau sau đó là đến hai chiếc lưỡi cũng nhau nhảy một điệu valse nhẹ nhàng đưa cả hai vào cõi chỉ dành riêng cho cả hai... Minh nằm đè lên người của Thuyền rồi di chuyển bờ môi của mình xuống cổ, xuống cặp vú đang căng tròn mồm mím khiêu khích Minh, Minh vừa hôn vừa dùng tay hướng thụ lấy nó, rồi hôn xuống vùng bụng. Minh dùng tay sờ soạn nơi cấm địa, bàn tay rờ lên xuống liên tục, sau đó cả hai chẳng còn miếng vải dính trên người, vật quý của Minh không còn chịu nổi nữa đã đi tìm nơi thiên liêng ấy của Thuyền, Minh nhấp nhẹ từng cái một, khiến Thuyền rên rẩy “a...ou... ou ...” rồi nhịp thở cũng càng lúc càng nhanh, nụ hôn gấp, bàn tay liên tục sờ mó cặp vú, bộ phận dưới làm việc nhịp nhàng. Cả hai hòa nguyên vào nhau như ngày động phòng đầu tiên vậy ... minh đối tư thế cho Thuyền trèo lên phía trên. Minh bên dưới cứ nẩy người còn Thuyền thì cứ như thế nẩy và nẩy ... rồi cả hai mệt lả ôm nhau nằm ngủ thật ngon ...

Còn tôi vẫn còn suy nghĩ vẫn còn băng khoăn ... cuối cùng đi đến bệnh viện....

Lúc tôi quay lại bệnh viện và về phòng của Trâm thì không thấy Trâm trong phòng, tôi mới hỏi một cô y tá.

-cô y tá!

-dạ có chuyện gì ah?

-bệnh nhân trong phòng này đi đâu rồi ah?

-ah... cô ta đang đi lanh quanh đây thôi

-dạ cảm ơn.

Thế rồi tôi chạy lanh quanh kiểm Trâm, từ trên lầu nhìn xuống thấy ai có vẻ giống Trâm tôi chạy xuống dưới sân của bệnh viện thì đúng là Trâm, Trâm đang ngồi ở ghế đá một mình đang suy nghĩ điều gì đó, nhưng bên người không có chiếc áo khoác, tôi bước đến gần mà Trâm cũng không hề biết đến khi tôi khoác chiếc áo lên người Trâm.

-caca!

-sao không ở trong phòng nghỉ mà ra đây! – tôi ngồi kế bên trâm

-sao hồi sáng caca không vào thăm Trâm vậy?

-có việc nên đi. – tôi đang nói dối

-thiệt không? – Trâm mong câu trả lời thật của tôi

-uhm, thiệt. – tôi vẫn cố gắng nói những thứ không có thiệt

-trâm có đói không?

-không!

-uhm... -rồi cả hai chúng tôi im lặng không biết phải nói gì với nhau -ngày mai nữa là người ta đến công ty Trâm hả?

-uhm... sao caca quan tâm chuyện đó vậy?

-không có gì... – tôi hơi lúng túng – thôi vào phòng đi ... sương xuống bênh nặng thêm đó ... – tôi đứng dậy, chìa bàn tay mình ra ... Trâm đưa mắt nhìn tôi – không đi vào phòng sao? – tôi mỉm cười đầu hơi cúi xuống một chút

-.... – trâm từ từ đặt bàn tay của mình lên bàn tay của tôi rồi mỉm cười với tôi, tôi nắm lấy 1 bàn tay – còn tay kia nữa – tôi nói rồi mỉm cười ... trâm cũng đưa bàn tay còn lại cho tôi ... tôi từ từ đỡ Trâm đứng dậy rồi dìu Trâm về phòng ...

Căn phòng lúc này chỉ có tôi và Trâm thôi... lúc trên đường đi tôi chỉ dìu trâm đi nhưng chẳng phải biết nói gì với Trâm cả ... về phòng cũng vậy ... trâm lên giường nhưng không nằm mà ngồi đó ...

-sao trâm không nghĩ ngơi đi? ngồi làm gì?

-trâm chưa muốn ngủ ...

-uhm...

-hồi sáng caca không vào phòng có phải là vì Jack đúng không?

-phải thì sao mà không thì sao? – tôi buồn đáp lại

-caca đừng nói như vậy mà.... hồi sáng là Jack nắm tay trâm lúc nào trâm không có biết ..

-thui.. – tôi chen ngang – trâm không cần giải thích đâu

-không phải như caca nghĩ đâu ...

-thôi ... Trâm nghĩ cho khỏe đi ... caca về đây – tôi lạnh lùng đáp rồi bước ra khỏi cửa nhưng tôi không về

-sao caca không tin Trâm chứ?- Trâm tự nói với bản thân mình, rồi một lát sau Trâm cũng chìm dần vào giấc ngủ

Lúc đó tôi mới nhẹ chân bước vào lại thấy Trâm đã ngủ say tôi mới xích lại ngồi trên giường để được nhìn Trâm rõ hơn ... tôi buồn lắm khi hình ảnh trâm và Jack cười vui vẻ với nhau ... điều đó cũng chứng minh rằng tôi đã bắt đầu yêu em ...tôi ước gì có thể chịu đựng em những lúc em bệnh em mệt ... cứ nhớ đến lúc em chăm sóc tôi khi tôi bị thương ... nhớ đến em nằm trong vòng tay yêu thương của tôi ... nhưng giờ... tôi bắt đầu nghi ngờ rằng em đang có tình cảm với Jack... tôi đúng là kẻ ngốc ... tôi muốn nói lên là... em đừng đi chung với Jack nữa ... hãy đi chung với Caca đây ... nhưng tôi không thể.... tôi bất lực em luôn hòa đồng với mọi người ... em luôn được mọi người yêu quý mọi người xung quanh xem em là thiên thần của niềm vui ... tôi mỉm cười nhìn em thật kĩ thật lâu ... quả thật em vẫn vậy ... không có gì thay đổi ... em như thiên sứ ban xuống để giúp tôi thoát khỏi lưới tình kia ...

Vì không kiềm được lòng mình tôi đã hôn nhẹ lên đôi má của emvà tôi nghĩ mình sẽ không như thế nữa... tôi sẽ bày tỏ tình cảm của mình với Trâm ... tôi đã ngốc một lần rồi không để ngốc thêm lần thứ hainhưng phải chờ Trâm khỏi bệnh thì mới có thể tỏ tình được

Buổi sáng trâm thức dậy trước tôi ... trâm ngạc nhiên khi thấy tôi đang ngủ gục đầu bên cạnhnhưng Trâm không đánh thức tôi dậy mà dùng tay gỡ cái đuôi tóc của tôi “caca vẫn vậy không bao giờ cắt đi đuôi tóc của mình, dù tính cách như con trai, nói năng... mọi thứ... nhưng trâm vẫn thích caca để đuôi tóc hơn....” tôi rất nhạy khi ai đụng vào đuôi tóc của mình, và tôi đã thức giấc ... tôi mở mắt thì thấy trâm đang nhìn tôi mỉm cười, lúc đó tôi không biết phải nói sao nữa, vì tôi nói tôi đi địa mà rốt cuộc có mặt ở đây ...

-Ủa? có người nói đi địa mà ta? – trâm nói giọng chọc tôi

-ờ thì thì... – tôi ấp a ấp úng

-caca đi lau mặt đi ... say ke kìa... – trâm cười

-ỜỜ.. đi liền – tôi vào toilet- lúc đó bác sĩ đến

-chào cô Trâm! hình như cô khỏe rồi thì phải? sắc mặt tươi rồi

-ạ... em cũng thấy khỏe ở trong người nhieu rồi

-trường hợp cô là hiếm đấy... người ta ít nhất nằm một tuần... còn cô chỉ vài ngày là khỏi... sức đề kháng tốt

-vậy chừng nào em mới xuất viện được bác sĩ..

-uhm.. để kiểm tra lại một lần nữa... nếu tốt thì xuất viện hôm nay ..

-ạ em cảm ơn ...- tôi ở trong toilet nghe hết bước ra chào bác sĩ

-chào bác sĩ..

-chào cậu ... vợ cậu coi vậy mau bình phục lắm... chúc mừng nhé..

-Vợ ... – trâm thắc mắc

-đúng rồi... lúc đưa vào đây... tôi hỏi cậu này là gì của chị ... cậu ta nói là chồng .. – cô y tá nói vậy làm tôi không biết phải nói sao với Trâm

-chị có người chồng như vậy là thích lắm đó ... chăm sóc chị ... rồi hay hỏi thăm chúng tôi bệnh tình của chị liên tục ...

-ạ... – trâm nhìn tôi cười

-thôi chúng tôi phải qua nhưng bệnh nhân khác... chào nha..

-chồng caca ...- trâm nói với cái giọng của con nít

-hả? – tôi quay lại

-hihi... – trâm bụm miệng cười

-ò thì ... thì lll luc do ... luc do ...

-tại sao lại tự nhận kì vậy? – trâm cố ý đưa tôi vào đường cùng

-tại rồi quá nên caca nói vậy

-rối gì mà khôn quá vậy?

-hi! – em tôi xuất hiện làm tôi thấy khỏe như thoát

-hì hì.. Thanh em đến đúng lúc đó ...

-hai người sáng sớm làm gì vui vậy?

-hì hì... ko có gì đâu ... hai người ăn sáng gì không de đây đi mua – chưa cho hai người trả lời là tôi đã phần đi....

- Ừa? – em tôi nó thắc mắc – Hai của em hôm nay làm sao vậy nhỉ? – nó đi ra cửa nhìn tôi rồi quay trở vào

-hì hì... chị mới bắt bẻ týt là trốn rồi...

-ủa? dụ gì da? kể em nghe với – em tôi nó tò mò

-lúc caca đưa chị vào đây có tự nhận mình là chồng của chị ... chị chọc rồi em vào là tìm có đi ...

-ghê ghê... hiên vậy vác cái lu chạy vòng vòng...

-hihi..

-nếu mà Hai của em lấy chị thì hay biết mấy? – mặt nó xụ xuống

-sao vậy – trâm hơi bất ngờ khi em tôi có ý kiến vậy

-thì chị ở với gia đình em lâu rồi, chị có tình cảm với Hai của em nữa....- lúc đó Trâm im lặng để nghe tiếp những gì em tối sắp nói ra – em phải thúc giục để Hai lấy chị làm vợ ... chị sẽ là chị dâu của em ... lúc đó ...cả nhà ai cũng vui ...

-e hèm ... – tôi bước vào để cản nó không cho nó nói tiếp

-ủa? đi nhanh vậy? – cái mặt của nó đang muốn chọc tôi đây

-về trễ tý nữa không biết em sẽ nói đến cái gì?- tôi nhú hai lông mày lại

-suốt ngày cứ nhăn nhó – Trâm nói và cười

-tại nó nên đây mới nhăn ... – tôi nhìn thẳng vào nó

-Hai lấy vợ đi ... – nó nói như khẳng định

-hay quá! ở đâu có sẵn cho lấy vậy? – tôi cóc đầu nó

-kìa... – nó nheo mắt ý như nói Trâm ...

-đánh cho chết bây giờ ... – tôi vừa vung tay lên thì nó đã đi đến kế bên Trâm đòi sự trợ giúp

-chị Trâm cứu em ... Hai đánh em kìa ... – nó tơi choàng lấy tay của Trâm

-ê ... sao chơi núp...

-ple ple ... – nó le lưỡi – chị Trâm sẽ bảo hộ cho em ... Hai đừng hòng ăn hiếp em ...

-uhm.. chị sẽ bảo vệ cho em .. – Trâm nhìn tôi cười ...

-thui được rồi.... từ giờ em có người bảo hộ rồi đó ...

Giỡn với nhau như vậy là đủ rồi cả ba chúng tôi cùng nhau ăn sáng vui đùa với nhau, tôi và Trâm vô tình cùng gấp đồ ăn cho nhau rồi cả hai nhìn nhau mỉm cười, em tôi nó la làng vì sao không ai gấp cho nó hết, tôi và Trâm phải gấp cho nó thui ... nếu không nó sẽ làm ầm lên mất Bác sĩ vào đưa mẫu kiểm tra, mọi thứ đều tốt , Trâm có thể xuất viện ...

-wow tối nay có tiệc ăn mừng rồi

-lo mà dọn đồ cho chị Trâm kìa ... – tôi sai nó

-hai dọn phụ em ... – nó la lối

-không! – tôi trừng mắt trả lời nó

-nhất định vậy chứ gì? – nó đang sắp bày mưu

-uhm... nhất định ... – tôi khiêu khích nó

-chị Trâm ơi phụ em với ... nặng quá ...

-uhm.. hihi...

-thui Trâm để caca sách cho ... mới hết bệnh mà... – tôi đến lấy đồ từ tay của Trâm

-ủa ua? sao hồi nãy có người nói không phụ mà...

-không phụ em thui... chứ đâu phải không phụ chị Trâm ...

-Hai! – nó ầm ức khi bị tôi nói như thế

Rồi cả ba chúng tôi cũng nhanh chóng xuất viện, và về nhà an toàn. Trong khi đó ở sân bay bên Úc người của công Ty Jack ra đón Minh, Thy, Quân và Như

Vừa bước xuống sân bay thì có người đến ngay Minh và hỏi

-anh có phải là người bên của ông chủ tịch Ngô không? Anh tên là Võ Hoàng Minh?

-uhm... tôi đây.

-rất hân hạnh khi ngài đã đặt chân đến đất nước chúng tôi. – người nhân viên bắt tay

-hân hạnh. – Minh cũng đưa tay bắt lại theo phép lịch sự

-chờ chờ – Quân la lên – rộng quá đẹp quá ... toàn xe hơi không?

-uhm... đúng là nước ngoài đẹp lạ ha – Như nói theo

-Ồ đây sang trọng quá. __ thy cũng đồng tình

-ah... xin hỏi những người đi theo đây là... – anh nhân viên thắc mắc

-àh... họ là con cháu của ông Ngô , đi theo để du lịch ...

-àh... thì ra là vậy.. mời mọi người lên xe về khách sạn ... chúng tôi đã đặt phòng.

Thế là họ theo chân của người nhân viên về khách sạn loại thượng hạng nhất do Jack quy định.

-đây là chìa khóa 4 phòng cho 4 người ah?

-thui thui... – Quân có vẻ phản đối

-bà sao vậy bà? bà nhoi từ lúc lên máy bay đến giờ mà chưa hết nhoi hả? – Thy nói mà khoanh tay

-không ở một mình đâu... tui sợ ma ... – Quân nói mà mặc bí xị

-hahaha..... – Như cười lớn

-gì vậy? – Thy bịt miệng của Như – người ta nhìn kìa chả ý tứ gì hết

-qua ngủ chung với tui nè bà quân.

-vậy phiền anh cho chúng tôi gọi lại một chìa khóa .. – Thy đưa chìa khóa lại cho nhân viên

-mọi người cứ nghỉ ngơi hen... hai ngày nữa sẽ có người lại dẫn mọi người đến công ty ...

Rồi ai nấy cũng về phòng của mình Quân và Như ở chung một phòng vì Quân sợ ma lý do rất là đơn giản, Thy một phòng và Minh một phòng vừa vào đến phòng Thy liền gọi về nhà để cho ba mẹ yên tâm, còn Minh thì gọi về cho Thuyên ..

-Alo! – giọng của Thuyên từ đầu dây bên kia

-anh nè.

-anh qua đó ùi hả? anh đang ở đâu? – Thuyên luôn lo lắng cho Minh từng chút

-hì hì... anh đang ở khách sạn ,em ở nhà sao rồi? có buồn không?

-hihi.. buồn chứ vì không có anh nè. mà không sao đâu Nhi qua ở chung với em nên không sao hết...

-uhm... anh nhớ vợ anh lắm ...

-thui anh mới qua bên đó anh nghỉ ngơi đi ghen....

-uhm... bye em...

Rồi cả hai bên cúp máy lúc đó Nhi nói chuyện với Thuyên...

-ủa? chồng mày gọi điện hả?

-uhm... anh ấy qua Úc ời...

-chồng mày giỏi thật ...

-hihi... thui ăn đi đồ ăn nguội hết ... – nhưng vừa đưa miếng cá vào miệng thì Thuyên đã buồn nôn chạy vào nhà tắm

-ê sao vậy? – Nhi lo lắng – chạy vào xem Thuyên sao?

-thấy buồn nôn quá... nghe mùi cá chịu không được ...

-có khi nào mày có thai không? – Nhi đoán

-có thai hả?

-nè! – Nhi đưa cho Thuyên giấy thử thai – thử đi ... – sau một lúc

-uhm... tao có thai rồi mày ơi ... – Thuyên nói khuôn mặt mỉm cười

-wow.... mày sắp làm mẹ... tao được làm cô ời vui quá....

-chồng tao biết sẽ vui lắm ...

-chứ gì nữa đó là điều hiển nhiên rồi.. -Nhi dìu Thuyên đến ghế

-làm cái gì mà dìu vậy hả?

-không được ... cái gì cũng phải cử động nhẹ ... mai đi khám ... xem baby mấy tháng ời..

-uhm....

Cuối cùng Thuyên và Minh cũng có đứa con, nhưng Minh không biết lúc ở trong phòng một mình Minh đã thay chiếc nhẫn cưới của mình bằng một chiếc nhẫn khác, sau khi đổi xong thì có tiếng gõ cửa.... Minh bước ra mở cửa....

-công ty ba em mới gửi cho anh những hồ sơ quan trọng nè? – Thy đến đưa nở nụ cười thân thiện

-uhm... cảm ơn em – lúc đó Minh đưa tay ra nhận tập hồ sơ đó, ánh mắt của Thy nhìn vào bàn tay đeo nhẫn của Minh

-ủa? anh chưa lập gia đình ah? – Thy thắc mắc

-uhm... chưa em... anh vẫn độc thân mà ... – Minh nói dối không chớp mắt và nở nụ cười -sao em hỏi vậy?

-dạ không có gì ...

-ah... lát nữa anh với bạn của em xuống khách sạn ăn gì nhé... – cái thái độ lịch thiệp cộng với mã đẹp trai của Minh làm cho Thy không thể từ chối được...

-hai đứa bạn của em bây giờ nó còn ngủ ah... vì trái giờ ...

-vào phòng mình nói chuyện nhé... ở đây đứng nói không tiện ... – Minh nói

-ơ chuyện này ... – Thy hơi ngại

-yên tâm đi anh không làm gì xúc phạm em đâu

-không ý em không phải vậy...

-vậy vào nhé... – Minh mở rộng cửa, Thy bước vào từ từ – em uống gì không?

-cho em lon bia đi ... – nó là thức uống quen thuộc của Thy

-uhm... không ngoài dự đoán của anh là em sẽ uống bia ...

-sao anh biết chứ?

-nhìn cách em ăn mặc là biết mà... quá hot đấy ..

-anh đúng là tài đấy ..

-hay là kêu bữa ăn lên đây luôn khỏi xuống dưới hen ...

-dạ... sao cũng được

Rồi Minh alo thế rồi không lâu sau thì bữa ăn cũng được mang lên phòng ...

-không biết món ăn ở đây có hợp với khẩu vị của mình không nhỉ?

-em nghĩ là ngon đó ...

-ngon sao?

-dạ... cách bài trí thu hút lắm ...

-vậy phải ăn thử mới được ... – Minh cắt một miếng thịt cho vào miệng – wow ... đúng là ngon đó ... coi bộ em có năng khiếu về ẩm thực nhỉ..

-hihi... thường thì bài trí đẹp ăn sẽ ngon ...

-sao em chắc chắn điều đó... có những chỗ bày đẹp mà ăn không ngon

-vì em nghĩ khi đã làm ngon thì họ rất muốn đổi phương thưởng thức..... nên cách bày biện rất thận trọng và đẹp mắt ...

-em nói có lý đó

Đọc tiếp Yêu thầm – Chương 8

9. – Chương 9

Sau cuộc nói chuyện vui vẻ với nhau về các món ăn thì Thy bắt đầu cảm thấy thích Minh rất nhiều, Minh đẹp trai, tài giỏi, nói chuyện có duyên, nhưng Thy có hề biết là Minh đã có vợ và đã nói dối Thy còn Minh chẳng biết sao lại cảm thấy thích con chủ tịch một cách kì lạ ... vẻ đẹp của người con gái này bị Minh hút hồn ... sau khi nói chuyện ngày hôm nay

Tôi đưa Trâm và Thanh em gái của tôi về nhà, lúc về đến nhà ba mẹ tôi đều rất mừng khi thấy Trâm đã khỏe lại rất nhiều.

-sắc mặt của con hồng hào lại rồi. – mẹ tôi nói

-may là không sao .. – ba tôi cười

-con muốn ăn gì không để mẹ làm? – mẹ tôi vô tình nói như vậy cũng có thể mẹ tôi xem trâm là con dâu của mình

-từ giờ trở đi con đừng gọi là bác nữa... cứ gọi ba mẹ – ba tôi nói rất vui vẻ, tôi hơi ngạc nhiên nhưng cũng vui ...

-ủa? ba mẹ xem Trâm là con gái của mình hả? – tôi hỏi

-đâu ... con dâu tương lai đó chứ ... – mẹ tôi mỉm cười rồi nắm chặt lấy bàn tay của Trâm

-wow....wow... – thái độ của em tôi làm tôi chẳng biết nói sao... – chị dâu .. – nó cười ma mãnh

-dạ con ... – Trâm tính nói nhưng bị mẹ tôi xen vào

-không sao đâu ... từ từ cũng sẽ thành như vậy mà..

-ba mẹ ... – tôi nhăn nhó

-nhăn nhó gì con đưa trâm lên phòng nghỉ đi ... -ba tôi nói

-dạ ... – tôi gật đầu đến đỡ trâm dậy

-hihi.. trâm tự đi được mà... – vừa nói xong là trâm choáng váng mặt mày

-trâm có sao không? – tay tôi cầm lấy tay trâm, tay kia thì ôm lấy eo của Trâm ...

-chỉ hơi chóng mặt thôi ah ...

-để caca dìu trâm lên phòng nghỉ ...

-caca nè .. – mẹ tôi nói – hôm nay cho Trâm qua phòng con nghỉ đỡ đi

-sao? – tôi hơi ngạc nhiên

-phòng của chị Trâm có chuột đang bầy chuột trong đó đó .. – em tôi nói mà cái mặt nghếch lên trời

-uhm...

Tôi đỡ Trâm lên phòng của mình, rồi dìu Trâm đến ngồi bên giường ...

-sao Trâm không nằm đi ...

-nằm dê có người hôn hả? – Trâm cười tin ranh, làm cho tôi sượng ngắt

-caca... đâu có vậy đâu .. – tôi chối

-có hay không thì caca phải biết chứ ...

-thui nằm nghỉ ngơi đi ... lát xuống dưới nhà dùng bữa tối...- tôi lấy gối đặt ở đằng sau cho Trâm

-vậy đêm nay Trâm ngủ chung với caca hả?

-ở ... – tôi gãi đầu

-thui phiền lắm .. tối trâm qua phòng...

-có chuột đó dám qua không?

-hihi.. không.... hay là tối trâm ngủ đây ... caca qua kia ngủ hen..

-không dám đâu ...

-chứ sao giờ?

-tối rồi tính ...

-trâm không chịu... phải tính liền ...

-tối caca xuống đất ngủ...

-được không? – trâm nhìn tôi với ánh mắt nghi ngờ

-được mà...

Lúc đó cả hai cùng nhìn nhau mỉm cười, nhưng rồi tôi nhìn Trâm không chớp mắt ...mỉm cười hài lòng ...

-nhìn gì mà nhìn dữ vậy?

-nhìn xem trâm đáng yêu cỡ nào ... – tôi nói thật lòng

-trâm đáng ghét lắm đó ... không đáng yêu đâu ...

-đáng ghét đến mức nào lận ... có thể cho caca thấy không?

-có thể cắn người bất cứ lúc nào đó ...

-ghê vậy... cắn caca đi ...

-muốn cắn ở đâu?

-cắn ở đâu mà không đau ah....

-hihi.. trâm giòn thui .. chứ không cắn caca đâu ...

-gần đây trâm thay đổi quá hen...

-thay đổi sao?

-vui hơn nhí nhảnh hơn ... nghịch phá nữa....

-tại- trâm muốn nói gì với tôi nhưng dừng lại

-tại sao?

-không có gì đâu ... -trâm né đi không muốn nói chuyện cùng tôi nữa.

Trâm nè... lúc này trái tim tôi mách bảo là hãy thổ lộ tình cảm của mình đi ... caca có điều này muốn nói.... tôi bắt đầu nắm lấy bàn tay nhỏ bé của Trâm, nắm thật chặt để Trâm cảm nhận từ hơi ấm lòng bàn tay tôi... chẳng hiểu sao tôi năng nhẹ bàn tay của Trâm lên rồi hôn nhẹ lên nó,, làm cho Trâm khẽ giật mình và run run

-từ giờ trở đi em cho phép caca được yêu thương, được chăm sóc và lo lắng cho em nha Trâm.

câu nói từ đáy lòng thật sự của tôi làm cho Trâm giật cả mình, nước mắt rơi xuống vì câu nói của tôi, tôi lấy một tay lau nước mắt cho Trâm, một tay vẫn đang nắm bàn tay của trâm ... Trâm chẳng nói gì mà tự ngã vào lòng của tôi ... bên ngoài ... đứa em tôi nó đang quan sát một cách thích thú tôi vuốt tóc của Trâm sau đó dùng tay sờ nhẹ khuôn mặt thiên thần của Trâm ... có lẽ lần này tôi là người hạnh phúc.... vì tôi đã dùng cảm thổ lộ và được sự đáp trả... tôi thề rằng sẽ trân trọng nó suốt đời ...tôi từ từ tiến tới gần khuôn mặt của Trâm khoảng cách càng lúc càng gần chỉ cần con muỗi bay qua là nó sẽ bị kẹt lại chính giữa....

__Hai ơi! – nó xông vào, làm tôi và Trâm phải tách ra...

-ê... vào không gõ cửa mà xông vào là sao?

-nhờ thế mới có cảnh hay để xem...

-có chuyện gì mà kiu vậy?

-ba mẹ kêu em nói là Hai và chị dâu tương lai xuống dùng buổi tối kia...

-để caca đỡ em ...

-phải nói là để chồng đỡ vợ nhé – nó nói xong là biến ngay xuống lầu ... không là tui sẽ cho nó ăn đấm ...

-hihi... hồi nãy caca tính làm gì em vậy?

-ờ ờ... thì thì... – tôi ngượng đến đỏ mặt, khi tôi đỡ trâm đứng dậy bước ra khỏi giường thì tôi nhận dc một nụ hôn trên má...

-caca đứng luôn hả? – tôi bị đứng hình cứ như dòng điện chạy trong người tôi

-ah không ... đi đi .. ba mẹ đợi hai đứa mình đó ...

Tôi dìu Trâm xuống lầu rồi đỡ lại ghế tôi ngồi ở kế bên Trâm ...

-baba... – em tôi nó gọi

-gì vậy con? mặt hý hửng vậy? – ba tôi nói

-ba với mẹ sắp có tin vui ùi đó...

-tin gì? – mẹ tôi đang bưng đồ ăn để lên bàn, nó đưa mắt qua tôi và Trâm, mẹ tôi nhìn theo thì thấy tôi đang gấp đồ ăn cho Trâm – mẹ thấy hai đứa nó bình thường mà ...

-trời ơi mẹ không hiểu gì hết? hai người đó – nó châu hai ngón trở lại

-nè! – tôi phản ứng – im lặng đi

-em nói đúng mà ...

-nín! – tôi trừng mắt

-chị Trâm ... Hai la em kia....

-thui caca đừng cảnh với em nó nữa...

-nó cứ lảm nhảm ... không la là không im

-thui má! – trâm nhìn tôi cười

-uhm... vậy thui bỏ qua. – tôi cũng cười đáp lại

-con suốt ngày cứ vậy Hai khôn la con mới lạ đó – Ba tôi nói

-thui cả nhà mình cùng dùng bữa tối thui.. không là nguội hết đó ... – mẹ tôi ân cần đáp

Cả nhà được một buổi nói chuyện với nhau cảm thấy rất vui, trầm hình như có vẻ khỏe hơn lúc nãy nhiều ...

-baba chừng nào nhà mình làm đám cưới vậy?

-đám cưới em hả Ut? – tôi cho nó vào thế

-gì? không phải của em

-chứ của ai nữa? – tôi ngó nhìn Trâm cười

-nè! nói chuyện với em mà nhìn kể bên cười là sao?

-thích! – tôi trả lời nhanh gọn sau đó quay sang ba – ba! con dẫn Trâm lên phòng nghỉ...

-uhm con đi đi..

-ê ... em chưa nói xong mà

-kệ em ... ngồi đó mà nói một mình đi nha ...

-em chưa muốn lên phòng nghỉ? em muốn ra ngoài đi dạo một chút

-uhm... để caca dẫn em đi ...

RỒi tôi và Trâm bước ra khỏi cửa cùng với ánh mắt hài lòng của ba mẹ. Nhưng khi bước ra cửa thì tôi gặp Key ...

-Hí! caca – Key đến cười vui vẻ

-Ua? đi đâu vậy?

-key đến tìm Thanh em gái của caca đó ...

-tìm Thanh.. nhưng sao đi giờ này ...

-chuyện là Thanh giận Key cả tháng nay rồi ..

-hả? không lẽ ...

-uhm.. Key yêu Thanh lắm ... nhưng chỉ vì Key ham vui nên Thanh giận giờ đến xin lỗi không biết có được không?

-thì ra người đi chung với thanh hôm noel là Key ah? – tôi nghĩ thầm vì đêm đó trời tối mà tôi nhìn xa nên không thấy rõ mặt- caca nghĩ nó sẽ không ra đâu ...

-sao vậy? – key hỏi

-tính nó cứng đầu phải làm cái gì đó thật cảm động may ra nó sẽ không giận nữa...

-key đã hiểu... bye hai người nha.. – key lên xe tạm biệt chúng tôi

-người đó là ai vậy caca?- chúng tôi bắt đầu đi trên con đường dài

-hì hì...chẳng biết là có duyên hay không nữa? ban đầu là bạn cùng chung nhóm thiết kế? bây giờ key lại là người yêu của em gái caca – tôi vừa nói vừa bỏ tay ở sau lưng

-đúng là trùng hợp thật đó

-chúng ta lại ghé đá kia ngồi đi ... – tôi nói, trầm nhìn tôi gật đầu

-hì hì... ở đây buổi tối lạnh nhỉ?

-em thấy lạnh hả? để caca quay về nhà lấy áo khoác cho em ha... – khi tôi đứng dậy thì Trâm nắm lấy bàn tay của tôi

-mắc công cho caca quá ...cũng có cách để ấm mà...

-cách nào? -tôi ngơ ngác hỏi

-caca phải tự biết chứ...

-tự biết .. – tôi gãi đầu rồi ngồi xuống kế bên Trâm, tôi nhân ra Trâm đã ngã đầu vào vai của tôi, lúc đó tôi tự biết phải làm gì, choàng tay qua ôm lấy Trâm tay kia cũng ôm lấy.... -ấm chưa? -lúc đó chẳng biết sao tôi chỉ ôm nhẹ thôi

-hihi.. caca phải biết chứ ...

-ờ ... – tôi ôm chặt Trâm hơn ...

Lúc đó ngay cả chính lòng của tôi cũng cảm thấy ấm nữa... Trâm ngước nhìn tôi ...

-có chuyện gì vậy? – tôi hỏi

-caca ...

-sao? – lúc đó tôi và em nhìn nhau, nhưng em không trả lời chỉ nhìn tôi cười... – đừng nói là phải tự biết làm gì tiếp theo nha

Quả thật không gian này chỉ còn có hai người ... chúng tôi lại đang nhìn nhau nữa... trái tim tôi đang nhảy loạn xả cả lên ... tôi tự tiến sát khuôn mặt lại gần Trâm hơn ... còn Trâm thì khẽ nhắm mắt lại ...3 mm....2mm...1mm và hai đôi môi chúng tôi chạm vào nhau ...chạm nhẹ nhàng không di chuyển ... rồi tôi rời khỏi nhìn em ...

Tôi nhìn Trâm với ánh mắt hơi buồn , Trâm không hiểu lý do nên đã hỏi tôi..

-caca sao vậy? sao lại buồn?

-caca buồn bản thân mình thôi vì có người hy sinh cho caca tất cả mà không hề biết ..

-ai vậy? – không biết là em cố tình không biết hay khôn biết thật

-là em đó Trâm ... – tôi nhìn em cười, rồi choàng vai ôm lấy em lúc đó điện thoại của em reo lên ...

-ai gọi giờ này nhỉ? – em nói – Alo

-Trâm hả? – Anh Jack nè

-Anh Jack hả? anh gọi cho em có chuyện gì không? – Trâm nghe điện thoại quay sang nhìn tôi lúc đó tôi bỏ tay ra không ôm Trâm nữa

-uhm... người mà ông chủ tịch ngô họ đến rồi, hiện giờ đang ở khách sạn.

-họ đến rồi hả? – tôi nghe bên tai một phần hơi giật mình

-uhm.. khoảng hai ngày nữa công ty chúng ta sẽ gặp họ đó... em giữ gìn sức khỏe cho đến ngày đó nha... chúc em ngủ ngon ... anh nhớ em quá – Jack nói qua giọng điện thoại, tôi ngồi kế bên Trâm nên cũng nghe được những gì hắn nói, nghe mà bực mình

-dạ. chúc anh ngủ ngon.. – Trâm nói nhưng ánh mắt vẫn nhìn lấy tôi – caca sao vậy? – em hỏi khi thấy tôi không vui nữa

-uhm... không có gì ... thui chúng ta về nhà đi ...- tôi nói Trâm chỉ gật đầu rồi cười nhưng tôi chẳng cười đáp lại ...

Đi về tôi đi nhanh hơn Trâm, có lẽ vì tôi bực mình nên bỏ Trâm ở lại đằng sau ...

-caca sao đi nhanh quá vậy? chờ em với- tôi vẫn bước đi nhưng đi được một đoạn đường quay lại thì Trâm không còn ở sau lưng tôi nữa....

-Trâm... em đang ở đâu vậy? đừng giỡn với caca nha... – dù tôi có cố gắng nói đến mức độ nào thì chẳng có tiếng đáp lại, tôi liền quay lại chạy đi kiếm Trâm ở khu vực gần đó... khi chạy đến khúc khuất cuối đường hẻm thì ...

-Ông làm gì vậy hả? buồn tôi ra... – Trâm la lớn khi đang bị một người đàn ông nắm lấy hai tay áp sát vào tường ...

-haha... cường dân chứ làm gì? – vừa dứt lời là hấn xé toạt áo bên ngoài của Trâm ra

-buồn tôi ra

-Bốp .. – tôi cầm cục đá chọi trúng ngay đầu của hấn làm cho hấn xiển niên ôm đầu té xuống đất

-Chạy ...- tôi nắm lấy bàn tay của Trâm thoát khỏi con hẻm đó ...nhưng chưa ra được hẻm thì có một tên đang cầm một khúc gỗ đứng chờ sẵn ở đó ... Trâm ở đằng sau lưng tôi cảm giác sợ sệt...

-tụi bay đánh người rồi bỏ chạy àh.... – hấn vừa nói vừa lấy thanh gỗ đánh vào tường -muốn thoát giao con nhỏ xinh đẹp ở sau lưng mày cho tao ... chàng trai àh...

-không bao giờ ... – tôi trừng mắt nhìn xung quanh thì thấy ở bên phải của tôi có một thanh sắt

-vậy hôm nay là ngày dỡ của mày rồi đó ... – hấn hung tợn hét lớn liền nhào đến

-Trâm chạy đi – tôi đẩy trâm ra đằng sau .. sau đó nhào đến chụp lấy thanh sắt

-con kia chạy không xa đâu ...để tao xử mày đã.. hhaaa....

-Cóc... cóc..

Những tiếng va chạm đó là giữa thanh gỗ và thanh sắt của hai đứa tôi đang đánh nhau ...hấn vùng gỗ làm trúng ngay mặt của tôi... tôi lấy thanh sắt đập vào bụng của hấn ... hấn có vẻ đau vì phải đi lùi lại đằng sau ôm bụng mà nhăn nhó.... tôi dừng dây tay thì rờ mặt.. cảm thấy có gì đó ướt ướt trên khóe môi của mình thì ra là máu dứt đòn cuối cùng tôi vùng cây sắt chửi trúng ngay đờ gối của hấn và làm cho hấn khụy xuống .. không tài nào nhúc nhích được ...

Còn Trâm thì cứ chạy và chạy... vừa chạy vừa ngoảnh đầu lại ...nhưng vì mệt quá Trâm đã dựa lưng vào tường thở hổn hển ... bỗng dưng có một bàn tay đặt lên vai của Trâm làm cho Trâm la toản cả lên ” Aaaaaaaaaaaaaaaaa.....” – caca nè! – tôi chính là người đặt tay lên vai của Trâm... Trâm thấy tôi bị thương vừa lo lắng đau xót... nên đã ôm lấy tôi một cách vô thức ...

-sao caca ngốc quá vậy? sao lại hy sinh bản thân mình như vậy?

-caca yêu em ... – tôi nhìn Trâm cười

Trâm cũng mỉm cười cùng với nước mắt khi cả hai cùng an toàn ... Trâm đã trao cho tôi nụ hôn ... nụ hôn của lòng yêu thương... nụ hôn cho sự cảm ơn từ đáy lòng ... và tôi cũng đáp lại... tay tôi ôm siết eo của Trâm... Trâm vòng tay qua cổ của tôi... hai đôi môi dính chặt vào nhau như không muốn rời xa nhau... môi trên môi dưới hòa quyện vào nhau ... lúc đó trời cũng đổ mưa chúng tôi vẫn ôm nhau hôn đắm thiết rồi ngừng nhìn nhau lãng mạn say tình dưới mưa ... em dùng tay rờ khuôn mặt của tôi... rờ đến vết thương trên khuôn mặt của tôi rồi em nói... “em yêu anh caca ah”

-xưng anh hả? – tôi cười

-em muốn xưng như vậy lâu lắm rồi

-hì hì... nhưng phải cưới em thì mới có thể xưng anh được ...

-em sẽ chờ ...- rồi tôi chủ động bế em lên ...-caca sao bế em?

-caca muốn hôn em theo kiểu mới.... – rồi nhẹ nhàng đặt môi của mình lên trán, lên mắt, lên má và cuối cùng là hai môi chạm nhauvẫn thế nó vẫn khao khát cảm nhận được vị ngọt ngào của tình yêu ...

-xong rồi thả em xuống đi ...

-không ! caca sẽ ẵm em về ..

-không được cả nhà thấy đó ...

-giờ này không ai thức đâu mà lo ...

Quả thật đúng như tôi dự đoán ... cả nhà đã đi ngủ cả rồi... cả đứa em nhỏ nhất của tôi cũng đã đi ngủ... khi ẵm em về đến phòng của tôi... tôi lại hôn nhẹ lên môi của em một lần nữa...

-bây giờ thả xuống hen..

-không được ... người em ướt hết rồi...phải vào nhà tắm ...

-vậy caca bưng em vào ...

-không được... – em hơi đỏ mặt

-sao vậy? – tôi cười gian manh

-caca sẽ thấy em lỏa đồ ...

-hehe.... ủa vậy hả? – tôi thật là gian manh quá đi ma...

-để kiểm gì đó bịt mắt lại ...

-trời ... vậy để ẵm vô rồi bịt mắt lại có sao đâu...

-hihi....

Rồi tôi ẵm Trâm vào phòng tắm, đặt Trâm vào bồn tắm

-hì hì.. thui caca đi ra cho Trâm tắm ... ở đây không tiện

-hihi...ủa? sao hồi nãy có người nói là muốn bịt mắt lại mà...

-nhưng bịt mắt lại để làm gì chứ?

-thì ai biết đâu đó là ý của caca mà....

-đâu của trâm mà...

-không của caca đó ... – thật sự tôi cũng chẳng xác định được ý đó là của ai

-hì hì.. caca cũng không nhớ nữa... nhưng thôi phải ra ngoài chứ... ở đây thì

-thì sao

- ah không có gì hết ...

Dứt lời là tôi bước ra khỏi phòng tắm, khép cửa lại để cho Trâm ở bên trong, tôi đi đến tủ lấy một bộ đồ đi xuống dưới lầu thay đồ thì thấy em tôi nó đang ở dưới bếp rót nước uống, và đang nghe điện thoại của ai đó...

-Alo!

-Thanh em đến khách sạn đi – giọng nói của key

-đến khách sạn giờ này để làm gì hả? – giọng nó có vẻ bức bối

-anh say rồi ... lại quên đem theo card để trả ... giờ họ đang giữ anh lại ... không cho anh về ... bí quá anh gọi cho em

-tại sao lay say xỉn như vậy hả? – nó nói như một phần lo lắng một phần trách móc

-vì em nên anh mới say ...

-đừng có đổ thừa...

-em đến khách sạn nha... – anh chờ em đó.... rồi Key cúp máy

-Alo! alo

-ai gọi cho em mà giờ này vậy hả? – tôi bước đến hỏi nó

-người yêu của em ...

-key phải không? – nó ngạc nhiên sao tôi biết được như vậy đưa mắt nhìn tôi – key làm gì mà gọi điện cho em

-key say rồi ... chưa thanh toán tiền nên bị giữ lại

-rồi hiểu rồi .. em đi đi ...

Em tôi ra ngoài và quất taxi đi đến ngay khách sạn ... chẳng cần phải đi kiếm đâu xa vừa bước vào đại sảnh của khách sạn ngó trái ngó phải lên phía trên thì Thanh nhận ra key đang ở bên phải phía trên ngồi gần sát với lang cang nằm gục đó, nhân viên phục vụ kêu dậy thì chẳng có chút động tĩnh nào. Thanh tức giận đi lên phía trên đứng kêu Key

-Key! Key! – nó dùng tay lấy vai của Key

-đã nói là người con gái kia đến thì kêu tôi ...

-là em đây ... – lúc này key mới ngước mặt lên nhìn Thanh

-em đến rồi ah ... làm anh đợi em cả tiếng đấy ... ngồi đây uống với anh đi ...

-chị ơi cho em xin ly nước lọc – thanh yêu cầu chị nhân viên, khi ly nước đưa tới thanh lấy nước phủ phủ lên mặt Key cho tỉnh ...

-Thanh... anh yêu em .. đừng giận anh nữa được không?

-anh như thế này mà còn nói lời yêu thương sao? đi về nhanh lên ...

-ạ còn việc thanh toán – nhân viên đến

-đây là thẻ của tôi ..

-ạ xin quý khách chờ một chút ...

-mà khoảng đã ... – thanh có một ý định – đặt dùm tôi luôn một phòng cho anh đây lên ngủ

-ạ. xin quý khách đợi một chút ...

Lúc đó Trâm lấy tay của Key khoác lên vai của mình để đỡ Key đi ... nhưng nhìn xuống dưới lầu Thanh chợt nhận ra ai quen quen hình như Thanh đã gặp người đó một lần rồi Thanh nhớ ra đó là Minh và người đi kế bên Minh là Thy Thanh đã gặp Thy khi Thy ở chung nhà với tôi ... Thanh thắc mắc sao hai người này lại đi chung với nhau đã vậy còn ở cùng khách sạn Thanh nhớ Minh là người đã có vợ chính là Thuyền ... điều đó là sao??? Trai có vợ đi chung với người con gái qua đây ở chung khách sạn , tâm trạng của hai người này rất là thân thiết, miệng nói cười Minh ga lăng nắm thang máy ... còn sách đồ phụ cho Thy nữa.... chuyện này là sao? Vì cứ lo ngó bên dưới Thanh đã sợ ý làm té Key xuống đất ...

=key! anh có sao không?

-anh không sao không sao?

Rồi Thy dẫn key lên phòng khách sạn đã được đặt, lên đến phòng Key nằm lăn ra giường... chẳng còn biết trời trăng mây gió gì cả... Thanh vì còn giận key, mà key bộ dạng hôm nay nữa. Thanh ghét nhất là những tên say rượu ... khi cho Key nằm lên giường rồi.. nó rời khỏi phòng quay về nhà với bao nhiêu câu hỏi đặt ra trong đầu... không biết có nên nói cho tôi biết không?? trên đường về em tôi nó phải đấu tranh tư tưởng dữ dội ...

Còn về phía tôi khi nó đã đi ... tôi cũng vào thay đồ virama bóng để ngủ.. đó là thói quen từ nhỏ đến giờ ... lên phòng thì trâm cũng đã xong ... Trâm ngồi trên giường cứ như là chờ tôi vậy... Trâm mặc đồ ngủ là một chiếc áo sơ mi dài ... chỉ thế thôi ...

-sao em không ngủ đi... – tôi hỏi nhưng không dám nhìn Trâm vì căn phòng bây giờ chỉ có hai người ... haiz.. nhìn vào cứ tưởng chúng tôi là vợ chồng mới cưới ..

-chờ ai đó lên phòng nên chưa ngủ.. – trâm nói chuyện ầm ý quá

-uhm...em ngủ ở trên đi .. caca ngủ bên dưới ...

-tối nay sẽ lạnh lắm đó ..

-hì hì... mắc công tôi caca mò qua ... thì sao?

-mò qua nhưng caca có dám làm gì hay không thôi... – trâm cười

-vậy lên nằm chung vậy ...

Tôi lên giường nằm nhưng để hai tay ở sau đầu ... Trâm quay qua nói chuyện với tôi ...

-hồi nãy ở dưới đường – trâm nhắc lại việc tôi hôn cô ấy ...

-quên ời ... – tôi cũng đang bắt chước trâm nói chuyện hàm ý ..

-caca không được quên đó là nụ hôn đầu tiên của em ... – Trâm lấy tay quánh vào vai tôi

-vậy caca có cần chịu trách nhiệm với nụ hôn đó không? – tôi xoay người một tay gác đầu

-chịu trách nhiệm hay không thì phải tự biết chứ

-ah... mình đang ở bên Úc đúng không ta? – tôi bắt đầu trở nên gian manh

-thì từ nhỏ chúng mình ở đây mà... – trâm vô tư trả lời

-vậy là phải áp dụng theo kiểu bên đây...

-là sao??

-động phòng trước rồi cưới sau

-gì? caca.... em không chơi với caca nữa.... – Trâm quay lưng đi chỗ khác...

-hì hì... caca giống thôi.. chúc em ngủ ngon .. – tôi chồm đến hôn lên tóc của Trâm. rồi hôn nhẹ lên má ...làm cho Trâm giật mình vì trâm đang cảm giác tôi bắt đầu làm những cử chỉ thân mật với Trâm ... và cùng với sự quan tâm yêu thương hết lòng ... Trâm hạnh phúc vô cùng ...

-caca cũng ngủ ngon ... – trâm nói nhưng không nhìn tôi ... vì trâm đang đỏ mặt ...

Tôi quay mặt vào lưng của Trâm ... tôi chỉ nhìn từ đằng sau rồi mỉm cười... chiếm dần vào giấc ngủ.. Trâm quay lại thấy tôi đã ngủ Trâm nhẹ nhàng đặt bàn tay của mình chạm khắp khuôn mặt của tôi ... sau đó nằm xích lại gần hơn một chút để cảm nhận hơi thở và hơi ấm ...lúc đó tôi ngả người nằm ngửa.... lúc đó trâm tựa đầu vào thân người của tôi ôm lấy tôi ngủ thật ngon

Ở khách sạn tại phòng của Quân và Như ...

-ê vậy hôm công ty họp họp gì đó tại mình có đi không? _ Quân hỏi khi đang ôm chiếc gối vào người

-chuyện đó hả? ai biết? phải hỏi con Thy thôi – Như từ phòng tắm quần người bước ra

-wow wow.... –Quân thấy như sexy quá nên đã la lên như thế

-gì mà wow wow..... – Như nhăn nhó

-ê bà... bà quyến rũ dễ thương như vậy sao bà chưa có bạn trai?

-tại tui không thíchcó bạn trai

-thiệt không? – quân chẳng tin vào những gì Như nói

-trời ơi thiệt ... trai nó theo xếp từng hàng tui còn không thèm ...

-thui đi bà... bà chảnh quá bà.... Tôi chỉ cần 2 đến 3 người theo thôi là là... – quân tỏ vẻ mặt sung sướng rồi dẫn đến mơ mộng

-xuống đi bà ... bà quân

-có gì mà rôm rả vậy? – Tiếng Như cất lên

-bả đang mơ là trai đang theo bả đó ... – Như dùng tay chỉ vào Quân trong trạng thái quân đang mơ tưởng

-Quân! – Thy đến lại gần và nói lớn vào tai

-gì ah? – Quân xoa tai – bà làm gì vậy bà nui.... làm hết hồn ... – Quân đưa tay đặt lên ngực ... với cách yếu điệu thực nữ nhất ...

-mơ đến anh nào đó – Thy cười và hỏi

-ê ê Bà với ông kia sao? – Quân bắt đầu nhiều chuyện

-Ông nào? – Thy thắc mắc

-mày đừng có giả nai nữa mày ơi .. đừng tưởng tụi này không biết gì nhá...

-mà ai? – Thy thật sự muốn biết hai đứa bạn của mình đang nói về ai mà có vẻ ấp úng quá

-Ông Minh xinh đẹp của bà đó chứ ông nào – Quân phẩy tay

-ah2.... Anh ấy hả? – thy mỉm cười thấy vui vui trong lòng

-thích chàng rồi phải không? – Như dùng vai mình đụng vai của Thy

-làm gì có – Thy đỏ mặt

-tin được không? – Như quay sang hỏi Quân

-không tin! – Quân đưa ngón tay đưa qua đưa lại

-chàng đẹp trai, tài giỏi, ga lăng, đặc biệt chưa có vợ – Như nói như ám chỉ

-thì sao? – Thy tỏ vẻ ngơ ngác

-hai người đi với nhau vui vẻ... tên đó lại hay lo lắng cho bà... ê ê Nhớ hồi ở trên máy bay không? – Quân đang nhìn Thy thì quay sang Như

-uh uh... nghe Thy khó chịu ... là lo lắng đi hỏi tiếp viên có thuốc gì không? Còn hỏi muốn ăn gì??

-thui đi .. đừng có chọc tôi nữa...

-mà thui vậy cũng tốt ... – Như nói

-sao tốt?

-như thế bà cũng đâu còn tình cảm gì với caca nữa?

-tui có tình cảm với tên đó hồi nào? – sao nhắc đến tên của tui thì Thy vô cùng nóng giận

-hey heybình tĩnh..... làm gì nhắc đến hai chữ caca bà làm như ai đổ nước sôi lên đầu bà vậy hả? – Quân nói

-thui bỏ quả đi ...- Thy phủ tay

-ê ... ngày mai nguyên đám mình đi chơi đi Rủ Minh đi theo để chụp hình cho ba tụi mình ..

-cái gì? Rủ anh ta chỉ để làm cái máy thui hả? – Thy chóng mặt

-giỡn thui ... sao có muốn rủ không? – Như nhún một con mắt lại nói

-uh thì rừ....

-rùi... ok

Thy đi qua phòng của Minh nhưng vẫn đứng đó, không biết tại sao việc gõ cửa với Thy cảm thấy khó khăn nhưng khi đưa tay lên gõ thì cánh cửa mở ra...

-ủa? Thy em đi đâu đây? – Vẫn nụ cười dễ thương hớp hết hồn của Thy

-ah... ngày mai anh đi chơi với bọn em được không? – Thy nói mà hơi ngại

-được chứ...

-vậy sáng mai khoảng 9h ... hẹn anh ở dưới sảnh khách sạn nha ...

-ok.. thưa tiểu thư

-sao anh gọi em là tiểu thư?

-em vốn dĩ là tiểu thư mà...

-hì hì.....tiểu thư này siêu quậy đó ...

-tiểu thư siêu quậy cũng dễ thương mà

-thui em về phòng đây ... chúc anh ngủ ngon ..

-ah Thy nè!

-gì vậy anh?

-anh có món quà tặng em – Minh cầm tay của Thy đặt một con gấu bông nhỏ nó có thể gắn để làm chìa khóa xe, hoặc gắn vào ba lô

-wow... dễ thương quá.... Em cảm ơn anh nhiều lắm ...mà nè.... Sao tặng em con chuột vậy?

-Vì em lắt choắt như con chuột ... – Minh mỉm cười

-hihi... em về đây ... anh ngủ ngon nha..

-uhm...em cũng ngủ ngon hen ... bye bye ... _ minh vẫy tay chào ...

Còn Thy thì tâm trạng vui vô cùng Tình cảm này Thy không biết là gì.... Nhưng Thy cảm giác được có sự che chở quan tâm chăm sóc....

Buổi sáng thức dậy thì thấy Trâm đang ôm lấy tôi say giấc Tôi nhẹ nhàng rời khỏi Trâm vì nếu để cho em tôi thấy thế nào cũng không yên được... tôi đi đến bàn mở lap ra đọc báo xem có gì không? Nhưng khi mở Lap ra thì báo rằng tôi có một email từ Thuyên ... tôi mỉm cười rồi mở email đó lên xem ...

Caca biết chuyện gì không? Caca sắp được làm cô rồi đó..... mà Thuyên nghĩ caca thích được gọi là chú hơn phải không? Hihi... Thuyên có thai rồi.... Thai chỉ mới dc gần 2 tháng mấy đó Thuyên vui lắm .. khi gia đình nhỏ của Thuyên và Minh sắp chào đón một thành viên mớicaca đừng nói cho Minh biết nha Thuyên muốn dành cho Minh một bất ngờ ... hihi.. mình qua đó có ghé thăm caca không? Minh được làm đại diện cho công ty của ông Ngô đó công ty mà lúc trước caca từng làm việc đó Lúc nào caca rảnh thì về thăm Thuyên nha... Thuyên nhớ “mèo quản gia” quá

Tôi đọc từng dòng từng chữ là tôi mỉm cười khi thấy em hạnh phúc như vậy ... tôi cũng mừng khi Minh đối xử với Thuyên tốt như vậy không để cho Thuyên phải buồn ... nhưng khi biết Minh đại diện cho công ty của ông Ngô làm việc với công ty của Jack Thì tôi thấy cũng mừng cho Minh tìm đúng nơi công ty phù hợp cho anh ta ... đọc xong tôi liền trả lời thư của Thuyên ngay ...

Hì hì... uhm... mèo chúc mừng Thuyên hen ... không biết là trai hay gái nhỉ? Nếu nó là trai thế nào cũng đẹp trai giống ba, còn là con gái thì dễ thương giống mẹ. Minh chưa ghé qua thăm caca... chắc là do bận đó không sao đâu ... rồi nó cũng sẽ qua thôi... ở bên đó chắc có Nhi ở kề bên Thuyên chăm sóc nhỉ? caca đoán vậy vì hai người là người bạn rất thân mà... có dịp mèo sẽ về thăm Thuyên ở đây cũng lubu quá trời ... mèo cũng nhớ Thuyên

Và tôi đã gửi mail đó cho Thuyên ... người mà tôi từng yêu thương Nhưng quả thật khi nhận được tin nhắn này tôi lại quay sang nhìn Trâm Bây giờ thật sự lòng tôi ... đang có chút sao động ... mà chắc không có đâu dù gì tình cũ thì cũng có chút cảm giác chứ .. đó là chuyện bình thường thôikhông sao hết... tôi lấy tay xoa đi những suy nghĩ trong đầu của mình

Rồi tiếng gõ cửa phòng chợt vang lên tôi bước ra ngoài mở cửa...

-Hai! Thức rồi hả?

-uhm.... Có gì không?

-hai xuống dưới nhà đi ... em có chuyện muốn nói..

-uhm...

Tôi không biết nó có chuyện gì mà sáng sớm đã chạy qua phòng kiểm tôi rồi

Thái độ của nó có vẻ cuồn cuộn cả lên....

-em làm sao vậy hả? – nhìn nó có vẻ băng khoăn

-có chuyện này em không biết có nên nói cho Hai nghe không?

-nói thì nói đại đi còn nên hay không nên ...

-em sợ không đúng như vậy thì phá hoại hạnh phúc gia đình người khác...

-mà chuyện gì ,, – tôi thấy bức mình khi nó cứ áp úng như vậy

-giờ sao ta? – nó cứ vò nắn bàn tay của nó

-mệt quá!

-thui được rồi em nói – tôi nhúu cả hai lông mày lên nhìn nó – tối hôm qua lúc em vào khách sạn để gặp Key, thì em thấy anh Minh đi chung với chị Thy rất vui vẻ... người khác nhìn vào cứ nghĩ rằng họ là một cặp Em nghĩ anh Minh đang ngoại tình ...

-sao? – tôi hết hồn la toán cả lên

-trời ơi hai muốn đánh thức cả nhà mình dậy hay sao?

-Thy đi chung với Minh rất thân thiết sao?

-dạ đúng ... nhìn họ cứ như tình nhân vậy ah ...

-họ có nắm tay hay ôm ôm gì không? – tôi muốn biết sự tình nên hỏi cũng hơi sâu

-ở không có – mặt của nó đơ ra

-hay quá ha.... Không có cái đó sao gọi là tình nhân được .. – tôi cau mày

-nhưng mà họ vui vẻ thân thiết lắm ...

-haiz.... Em bớt lại đi xem phim nhiều quá nên nhiễm hết rồi Người ta mà là tình nhân thì nắm tay, ôm eo khoác vai ... biết chưa?

-nhưng mà....

-thui... hai không muốn nghe ... mà Hai cho em biết Minh nó không như em nghĩ đâu ...

-sao biết được ... đàn ông mà.. thấy gái đẹp thì dè ..

-không phải đàn ông nào cũng như em nghĩ đâu ... và Minh bạn thân của Hai tuyệt đối không như em nghĩ đâu

-em cũng mong là như vậy ...

-rồi key sao rồi? em bỏ nó ở khách sạn một mình hả? – tôi hỏi thăm

-em ghét nhất là mấy tên nhậu nhẹt Bởi vậy ở trong đó là đúng rồi ...

-rồi em có định ghé qua khách sạn không?

-chắc có – nó hơi lập lững câu nói của nó

-hay nhỉ? Mới nói ghét mà giờ phải ghé qua ah

-thui ... em đi thay đồ ...

Nói chuyện với nó đến khúc đó là nó tự động bắn đi mất không cần tôi phải đuổi đi lên trên ... nhưng cả nhà chưa ai thức cả có lẽ hôm nay tôi phải tự làm bữa sáng cho cả nhà rồi ...trong khi tôi làm bữa sáng cho cả nhà thì cũng là lúc Trâm thức dậythức dậy không thấy tôi đâu trâm mỉm cười khi nhớ đến cảnh ngày hôm qua Tôi ôm hôn Trâm... rồi cả dưới mưa nữa... Trâm tự cảm thấy mặt hình nó đang hồng hồng lênrồi chợt nhớ ra mình dậy trễ mất rồi Vậy ai làm bữa sáng cho cả nhà... Trâm nhanh chân thay đồ đi xuống dưới lầu ... thì thấy tôi đang làm đồ ăn

-ủa? dậy rồi hả? – tôi nói khi vẫn còn đang lay hoay pha nước

-caca làm hết rồi sao?

-uhm... hì hì.... Lâu rồi không vào bếp ... không biết hôm nay làm có bị chê không?

-em xin lỗi... đáng lẽ việc này em phải làm ..

-hì hì.. không sao đâu ... lâu lâu cũng phải đổi đầu bếp chứ ...

-wow... thơm quá ... – em tôi nó nhỉnh chạy xuống và hít thở liên tục – em biết ai làm oi ,, hai caca của em ... – đúng là chỉ có em tôi nó có cái mũi thính như thế

-sao em hay quá vậy? – Trâm thắc mắc

-tại trong nhà hai em biết làm có món này thui... mùi thơm cũng khác người ta Nên em biết ..hehe....

-sao không đi ra khách sạn đón key đi – tôi nói khi để thức ăn lên bàn, lúc đó Trâm cũng đến bưng phụ

-hehe.... Ăn trước rồi đi

-ai cho mà ăn ... hai không làm phần của em ...

-sao? – nó la muốn bẻ cái nhà –em sẽ ăn phần của Hai

Ba mẹ tôi cũng xuống dưới nhà ăn bữa sáng bình thường Nhìn cách làm bữa ăn sáng cũng đoán được đó là do tôi làm Vì cách tôi làm và mùi vị đặc trưng không thể lẫn vào đâu được... cả nhà thì ăn rồi nên biết như thế nào, Trâm cứ khen ngon làm tôi phải ngại trước cả nhànhưng việc hồi sáng em tôi nói như vậy thật sự khiến tôi không khỏi sự nghi ngờvà tôi cũng biết được rằng Thy đang ở đây cùng với Minh, nhưng làm sao ông chủ tịch có thể can đảm để cho đứa con gái duy nhất đi chung với đứa con trai như vậy được... tôi nghĩ ông Ngô sẽ cho bạn của thy đi cùng ...

Hôm nay tôi phải lên công ty vì có cuộc gọi điện thoại từ chị lady ..

-alo! Chào nhóc! – tiếng chị lady thánh thót bên tai tôi

-ạ! em đây! Có chuyện gì không chị?

-uhm.... Em lên công ty giờ này được chứ... có chuyện quan trọng

-ạ em lên ngay.

Vừa nghe cú điện thoại là tôi thưa ba mẹ và chào Trâm đi lên công ty.... Lúc này ba mẹ tôi mới ngồi nói chuyện với Trâm ...

-caca lúc nào cũng vậy ... – ba tôi lắc đầu

-sao con thấy ba có vẻ buồn vậy?

-uhm.... Lúc thì đi như thế ... không biết nó có đỡ chứng gì không nữa

-nó lớn rồi mà ông – mẹ tôi nói

-lớn thì càng lo chứ sao? Bà không nhớ lúc nó đòi qua Việt Nam học cho bằng được sao?

-haiz... thì tuổi trẻ nó vậy mà...

-ba chỉ mong nó ở đây và lập gia đình ở đây ... trâm nè con chăm sóc caca dùm ba được không?

-ạ... con sẽ chăm sóc mà ba..

-caca và con như thế nào rồi? – mẹ tôi nôn nóng

-dạ bình thường – vừa nói trâm vừa cười

-bình thường sao con cười ... thui rồi nhìn vậy mẹ cũng biết như thế nào rồi ...

-nếu như hai đứa có tình cảm với nhau thì tiến đến với nhau đi – ba tôi nói

-dạ việc đó....- trâm không biết phải nó như thế nào

Còn tôi thì đến công ty và vào phòng thiết kế thì thấy vắng mặt một nhân vật và tôi biết nhân vật đó hiện đang ở đâu

-mọi người đến đông đủ chỉ thiếu mỗi một mình Sb key? – chị lady nói mà lắc đầu

-để anh gọi thử xem sao? – Fun lấy điện thoại gọi, lúc đó ở khách sạn tiếng chuông điện thoại reng lên key chớp lấy nghe

-Alo – cái giọng của KEY còn say ke

-giờ này mà còn ngủ hả? – Fun quát

-ủa? ai vậy? – key vẫn chưa biết đó là Fun gọi

-anh Fun đây! Em tính nướng đến lúc nào đây hả?

-ủa? anh Fun hả? – lúc đó Key ngồi dậy và đã tỉnh

-có cần đưa người đến nhà đón em không hả?

-dạ em lên công ty liền ...

Lúc đó key vào nhà tắm rửa mặt thì nhớ ra tối hôm qua mình đã nhậu say rồi Thanh đến đưa key vào đây Key đánh vào đầu mình vì thấy nhục vô cùng ... rồi thu xếp lên công ty gấp ... nhưng vì đi nhanh sợ trễ nên Key đã chạy tông vào Như ở gần đại sảnh của khách sạn...

-ê anh kia đi đứng kì vậy? – Như nhăn mặt

-xin lỗi – sau đó Key chạy thật nhanh leo lên xe, còn như thì tức anh ách khi bị đụng mà nói có một câu xin lỗi mà không thèm nhìn mặt Như một cái ... Như tức mình đi theo nhưng không được key đã leo lên chiếc xe mô tô của mình phóng như bay

-hừ... sáng sớm gặp ngay cái tên ba trợn... – Như nghiêng răng

-ủa? ra đây chi vậy bà? Hẹn trong kia mà – Quân nói khi thấy Như đứng ở ngoài

-có một tên mới đụng tui ...

-hả? có sao không?

-hắn ko thèm đỡ dậy... nói tiếng xin lỗi rồi phóng xe đi mất

-trời hắn đụng bà hả? quá đáng

-không! Hắn từ khách sạn chạy ra đụng trúng...

-thui bỏ qua đi ... hai người kia đến rồi kia.....

Khi cả Minh và Thy cùng đến nơi....

-ủa? em sao thế? – Minh hỏi thăm khi thấy mặt của Như nhăn nhó

-nó mới vừa bị một chàng trai đụng trúng bỏ đicó nói lời xin lỗi nhưng khổ nỗi hắn không thèm nhìn mặt ... – Quân nói

-mày có bị trầy trụa gì không? – Thy nói

-không! Không bị gì hết! – Như mặt hầm hầm

-thui đừng vì một người lạ mà hôm nay chúng mình mất vui . __ thy đến gần Như để cho Như hạ cơn giận....

-thui bỏ qua nè.. cười lên đi chứ ... – Minh vui vẻ – hôm nay chúng ta sẽ đi dạo thành phố, rồi đi qua nhà hát opera của Úc hen

-ye! – lúc đó cả ba cùng hú lên ... và họ bắt đầu chuyến đi tham quan thành phố Sydney.

Trong khi đó Key đã đi đến công ty ...

-có chuyện gì mà em đến trễ vậy hả? – Chị lady có vẻ tò mò, khi chị nói hai chị khoanh tay phía trước dựa lưng vào bàn

-em vốn dĩ đó giờ chưa hề đi muộn.... sao lại đi muộn chứ ... – anh Fun cũng thắc mắc

-dạ... em gặp vài rắc rối với cô bạn của em ...- Key giải đầu – mà chúng ta sắp có hợp đồng hả chị...

-uhm... đúng vậy ...- Rồi cả bốn chúng tôi bắt đầu vào công việc chuyên môn Thiết Kế của mình, kế hoạch được lập ra mọi người đều chịu trách nhiệm cho phần công việc của mình, và gia hạn lần này có vẻ lâu hơn là 30 ngày. Bên đối tác họ cho chúng tôi thời gian nhiều như vậy chắc hẳn họ muốn nhận lại chúng tôi một sản phẩm thật đặc biệt và những ý tưởng táo bạo. Cứ một tuần lễ là chúng tôi họp với nhau một lần... đó là kế hoạch đưa ra ... và công việc này có vẻ nặng hơn là phải cùng nhau làm ở công ty... vì máy móc ở công ty mạnh để chúng tôi làm không bị gián đoạn ...

Khi gặp nhau sắp xếp tất cả công việc thời gian thì chị lady mời chúng tôi đi uống café...

-lần này chúng ta hoàn thành xong mẫu thiết kế này cho đối tác chúng ta sẽ có một số tiền khá lớn....- chị lady nói rất đồng dạc

-bao nhiêu vậy chị? – tôi hỏi

-theo chị biết là chúng ta sẽ có là.... 100.000USD

-hình như đây là hợp đồng lớn nhất mà nhóm mình nhận được thì phải... – anh fun nói

-chính xác là vậy mà... – lúc này Key mới lên tiếng

-nhiều thật ... – tôi bất ngờ với số tiền kinh khủng như vậy ...

-xong việc chúng ta sẽ đi Hawaii chơi nhé... – ý kiến của Fun

-em chưa đi lần nào cả... – tôi nói với giọng ngơ ngác

-hehe.... Key cũng chưa đi ... mà nghe nói ...ở đó đẹp tuyệt vời ...

-chị từng đi rồi Chị rất thích nơi đó ...

-vậy đi nghen.... Xong hết công việc ... ai muốn dẫn người nào đi thì cứ dẫn hen dẫn theo thì của ai nấy lo đó

-ok.

10. – Chương 10

Tất cả mọi người đều nhất trí các kế hoạch đã đặt ra..... đến tối tôi mới về đến nhà là lúc 7h.. thì đã nghe inh ỏi cái tai rồi... đó là do em tôi nó có vẻ rất bức mình tôimà tôi chẳng biết chuyện gì xảy ra cả...

-Hai! – nó nhăn nhó

-cái gì mà cứ kiu hoài vậy?

-sao hai không về sớm hơn một tý nữa? thiệt là bức mình

-dù gì?

-tên Jack đó đến chỗ chị Trâm đi chơi ời kia...

-sao? Jack đến chỗ Trâm đi chơi ...

-chứ gì nữa.... bực mình quá...

-sao em không ngăn chị Trâm lại ... ủa ủa? sao em biết Jack chỗ chị Trâm đi chơi ...- tôi chóng nạnh nhìn nó

-em em – nó lúng túng

-sao hả?

-đi với Jack là đi chơi ...

-nếu đi là công việc thì sao???

-nhưng mà Jack thích Trâm Hai phải cẩn thận đó ...

-hahaha.... – tồ cười vì vẻ ngây thơ của em tôi

-cười gì... bực quá... em không thềm nói nữa.... – lúc đó người nhấn chuông... kính cong kính cong...

-ai vậy nhỉ? – tôi hỏi nó

-để em mở cửa thử xem ... – và em tôi đi ra mở cửa thì gặp Key – anh đến đây làm gì? – nó lạnh lùng đáp

-anh đến để xin lỗi em – key thật sự biết lỗi

-xin lỗi... hai từ đó thật dễ nghe nhỉ? – không ngờ em tôi nó sắc đá như vậy ...

-đi với anh ... – key nắm lấy tay của nó

-không buồn tôi ra – nó cứ cố gắng thoát khỏi như vì key lớn con hơn nó nên đã cho nó leo lên xe mô tô phân khối lớn của mình.... Phóng đi với tốc độ cực cao khiến nó phải sợ và ôm lấy key cứng ngắt.... nhưng chuyện của nó tốt nhất là để cho nó tự giải quyết.... tôi cũng không muốn xen vào ...

Tốc độ của chiếc xe làm cho Thanh em tôi chỉ biết nhắm mắt và ôm chặt lấy Key mà thôi ... nó sợ đến nổi xanh mặt muốn thót cả tim Nhưng rồi Key giảm tốc độ và dừng lại gạt chống xe bỏ mũ bảo hiểm của mình ra Và cả của Thanh nữa.... Thanh rất bực mình khi bị xem là vật để thí nghiệm cái vận tốc khủng khiếp đó của Key Và đã cho Key ăn một cú tát BỐP... key chẳng nói gì cả mà liền ôm lấy Thanh thật chặt, cho dù Thanh cố gắng thoát ra nhưng không thể

-“ Thanh anh yêu em mà.... Hãy tha lỗi cho việc làm của anh ... thật sự anh không kiểm soát được mình “

-anh buồn tôi ra ... tôi không muốn nghe lời giải thích... việc anh vào quán bar cùng với tôi ... uốn cho say rồi ôm lấy người con gái lạ thậm chí còn hôn nữa... anh có tôi ra cái gì không? Trong khi đó tôi là bạn gái của anh

-anh yêu em Anh xin lỗi ... anh thật sự xin lỗi... rượu đã chiếm lấy lý trí của anh

Key liền hôn Thanh.... Nụ hôn gấp và mạnh Làm cho Thanh cảm thấy đau ... cố gắng muốn dứt ra nhưng không thểnhưng có lẽ tình cảm Thành dành cho Key là chân thật nên vì có thể điều đó đã làm cho Thanh tha thứ đi cái lỗi của Key ... việc hôn đáp trả lại cũng là cái nói là em đã tha thứ cho anh Key bây giờ chỉ có hạnh phúc.... Vì biết người con gái mình yêu thương đã tha thứ cho mình

-key xin lỗi! – em có đau không? – key dùng tay rờ môi của Thanh...

-đau lắm ... – Thanh mếu

-vậy anh hôn em lại để hết đau hen ...

-uhm hôn lại đi- Thanh đỏ mặt

-con gái gì mà xổ xàng quá đi – Key muốn chọc ghẹo

-gì hả?

-Thanh nè! – Key đang có yêu cầu

-gì dạ?

-tối nay cho anh nha...

-cho ư? – Thanh hiểu những gì key nói ... thật sự thanh cũng muốn như vậy ... vì thanh và key ở đây nên lối sống thoáng hơn –em đồng ý Rồi Key chở Thanh đến ngôi nhà riêng của mình... Key không sống cùng ba mẹ, key ở riêng

Và một ngày trôi qua với Quân, Như, Thy và Minh thật nhanh chóng.... buổi đi chơi của họ rất vui, chụp rất là nhiều hình Minh thì chụp hình cho ba bạn họ liên tục, chụp rất rất nhiều.... đến khi gần về nhà thì Quân và Như bắt Thy và Minh chụp hình chung với nhau Minh thì bình thường chỉ có Thy là cảm thấy ngại nhưng vì hai đứa bạn của mình cứ lôi kéo nên phải chụp thôi ... tấm hình được chụp ở trên chiếc cầu có thể nhìn thấy ra nhà hát opera Thy thì làm dáng Minh thì bỏ tay vào túi ... thế là cả hai đều có một tấm hình duy nhất ... trong vài trăm tấm hình của Như và Quân cả ngày đi chơi về thì ai cũng mệt.. Quân và Như thì đến khách sạn là mừng vì sắp được lên phòng nằm ngủ một giấc tới sáng ... còn Minh thì đưa Thy tận về phòng

-cảm ơn anh hôm nay dẫn nhóm em đi chơi – Thy cười

-hì hì... có gì đâu ông chủ giao trách nhiệm thì phải hoàn thành chứ

-mà trách nhiệm là làm việc mà đâu phải dẫn tụi em đi chơi ... – có lẽ khi gặp Minh trở đi Thy bớt đi cái tính phá phách nghịch ngợm

-hì hì.. thì uh... nhưng tụi em vui thì anh cũng vui mà....

-ngày mai công ty mình họp với công ty bên kia hả anh.

-uhm.. ngày mai họ sẽ đến dẫn anh đi ..

-cho em đi theo được không? – Thy muốn đi cùng

-uhm... nếu em thích thì đi – Minh mỉm cười

-dù gì ... em cũng muốn thay đổi mình một chút.... em muốn giúp ba mình xây dựng công ty

-thế thì tốt ... – Minh cười

-Anh nè!

-gì đó!

-chúng ta sẽ là bạn của nhau chứ – Thy hỏi nhưng hơi ngượng

-uhm... thì là bạn

-có thể hơn tình bạn được không?

-hì hì... cái đó phải để thời gian trả lời chứ em

-hihi... anh nhắm mắt lại đi em có quà cho anh đó .. – Thy với dáng vẻ rất dễ thương ...

-rùi ok ... anh nhắm mắt rồi nè... – Minh nhắm mắt lại xòe cả hai bàn tay đưa trước mặt ... Thy nhìn chỉ bùm miệng cười sau đó đặt nụ hôn ngay má cho Minh sau đó chạy vào phòng đóng cửa nhanh chóng còn Minh đứng ở ngoài cười lắc đầu vì cô bé quá ngây thơ ... mình cũng cảm thấy mình bắt đầu có tình cảm với Thy sao những ngày xa Thuýên rồi tối đó Minh cũng về phòng ngủ.....

Còn về phần tôi khi nghe em mình kể như vậy cũng không khỏi sự nghi ngờ ... tôi cứ nhìn đồng hồ8h9h....10h... khi nghe tiếng xe nổ ở bên ngoài tôi liền chạy ra thì xe ở nhà kế bên nó đậu chứ không phải là xe của Jack....thật là một cảm giác khó chịu làm sao.... tôi muốn biết Trâm đi đâu và Trâm đang làm gì với hânrồi tôi ngồi ở trước nhà gục xuống cho đến 12h

-caca! – tiếng trâm gọi tôi, nhưng tôi vẫn chưa cảm thấy áp phê gì – caca – lại gọi thêm một lần nữa nhưng lần này Trâm dùng ta đưng vào vai của tôi làm cho tôi giật mình....

-hả?

-sao caca ngồi ở đây ? – khi biết người trước mặt tôi là Trâm thì tôi chả thèm nói tiếng nào cả đứng dậy đi vào nhà ...rồi lên thẳng trên lầu ...

Trâm đi theo phía sau nhưng đến trước phòng của tôi thì Trâm dừng lại muốn gõ cửa mà bàn tay dừng lại ... Trâm đi về phòng của Trâm và nhớ đến lúc này trước khi tôi về nhà.....

-kính cong ... kính công....- tiếng chuông cửa vang lên em tôi chạy ra mở cửa

-cho anh hỏi có Trâm ở nhà không em? – Jack hỏi về thân thiện ...

-dạ có – em tôi trả lời nhưng nó thật sự ko thích – chỉ Trâm ơi có anh Jack kiếm nè – nó quay đầu lại kêu

-uhm... chị ra liền .. – tiếng Trâm vọng ra làm cho Jack cảm thấy rất vui

-anh đến tìm chị Trâm có chuyện gì không?

-hì hì... uhm.. chút chuyện thui ah...

-hai người sẽ đi ra ngoài sao?

-đương nhiên rồi em

-chào anh Jack ... anh kiếm em có việc gì không?

-uhm... anh tính nhờ em một chút việc được không?

-dạ được ...

-em đi với anh lại đây một chút ...

-dạ...

Thế là Trâm đi cùng với Jack, em tôi nó thấy bực mình khi Jack lúc nào cũng ở kế bên Trâm khi trên đường đi...

-anh tính nhờ em gì vậy? – Trâm hỏi

-hì hì.. hôm nay sinh nhật của mẹ anh mà anh không biết phải mua gì cho bà cả... nên anh muốn nhờ em chọn giúp anh...

-àh thì ra là vậy...

-anh sẽ ghé vào siêu thị rồi hai chúng ta cùng đi lựa hen...

-dạ.. – Trâm cười đáp ...

Thế rồi Jack và Trâm cùng nhau đi siêu thị ...

-mẹ anh thích gì nhất ?

-anh cũng không chắc nữa thấy mẹ anh lúc nào cũng thích đeo trang sức, và luôn luôn có những chiếc bóp bên mình ...

-vậy mình đến hai quầy đó xem thử đi...

-uhm.. ý kiến hay đó ...- Jack cảm thấy rất vui khi có thể tìm được cho mẹ mình một món quà ...

-xin chào quý khách ... đây là cửa hàng các giới xách và bóp quý khách thích cái nào ah? – nhân viên rất mến khách

-ah... để cho bạn tôi chọn .. – Jack lên tiếng

-ah... anh để cho bạn gái mình chọn hả? em thấy đây có nhiều mẫu hộp với chị nè...

-ah không ... tôi chỉ giúp tìm quà cho mẹ anh ấy thui..

-àh em xin lỗi.... – nhân viên cuối đầu – dạ vậy mẹ của anh năm nay bao nhiêu ah?

-ah mẹ tôi năm nay 60.

-dạ tụi em có mấy mẫu này... chị và anh xem thử ... – nhân viên đưa ra các kiểu sang trọng... nhưng có vẻ cả Trâm và Jack thấy không thích nên đã đi sang cửa hàng trang sức ...

-quý khách cần gì ah? – nhân viên trang sức hỏi

-tôi muốn tìm một bộ trang sức dành cho các quý bà khoảng 60t ..

-dạ.. đây là 3 mẫu mới về ah .. – nhân viên đưa ra những mẫu trang sức rất tinh tế. nó thật sự hợp với mẹ của Jack mẫu 1 là màu xanh ngọc bích, mẫu 2 là màu nâu đỏ, mẫu 3 là màu xanh của biển

-Jack thấy sao? em thấy mẫu 1 cũng được nhưng em nghĩ nên lấy mẫu 3 vì nó sẽ cho mẹ của anh thấy mình trẻ hơn .. vì tâm lý phụ nữ luôn muốn mình trẻ....

-uhm...em nói có lý đi anh ơi lấy mẫu 3

Cả hai thanh toán rồi ra về nhưng Jack muốn Trâm có thể ở bên mình lâu hơn nên đã mời Trâm về nhà dự tiệc sinh nhật gia đình nhỏ của mẹ Jack ... ban đầu Trâm từ chối nhưng mà... vì năn nỉ quá ... nên Trâm phải chấp nhận và về nhà của Jack trước mắt Trâm ngôi nhà của Jack toàn bộ được làm bằng kính trong xuống có vườn hoa trước bên trái là ohoa bên phải là hồ bơi thật sự lối kiến trúc này làm cho Trâm cảm thấy rất thân thiện...

-wow... kiến trúc nhà anh đẹp thật đó khung cảnh buổi tối ở đây lãng mạn quá...

-hì hì.. đó là ý tưởng của anh đó ...

-hihi... đúng là chủ tịch có khác ...

-đừng chọc anh thế ... mẹ đang chờ chúng ta đó

Bước vào nhà Jack thì không còn gì để có thể diễn tả nên lời ... mọi thứ bao nhiêu cái hiện đại sang trọng thì nhà Jack thì khỏi nói ...

-Jack con về rồi sao? – giọng mẹ của Jack ... bà có khuôn mặt tròn phúc hậu tóc bà màu vàng, da bà trắng, trên khuôn mặt của bà có đeo kính

-dạ thưa mẹ con mới về

-con chào bác! – Trâm luôn luôn lễ phép cuối đầu chào

-ủa? người đi kế bên con là ai vậy? – bà nhìn trâm với ánh mắt thân thiện và cũng một chút tò mò vì Jack đây là lần đầu tiên dẫn một cô gái về nhà

-dạ đây là Trâm bạn con và cũng là thư kí của con đó mẹ ...

-àh... chao con ... vào bàn ngồi đi con ... – ngay lúc đó Jack đến kéo ghế cho Trâm ngồi hành động của Jack làm cho mẹ của Jack cũng cảm nhận được chuyện gì đang xảy với con của mình, thật sự đã lâu rồi bà mới thấy con của bà vui vẻ như vậy.

-mẹ ơi con có quà cho mẹ nè – Jack mỉm cười đến tặng cho mẹ của mình rồi ôm lấy mẹ cậu ta thăm thiết

-trong nhà con mua quà làm gì không biết nữa...

-hì hì.... quà của mẹ là do Trâm chọn đó ...

-vậy sao? – bà nhìn Trâm mỉm cười

-dạ..anh Jack nói không biết mua gì nhưng anh Jack nói bác thích gì nên cháu mới chọn thui ah

-đâu để bác xem thử.... – mẹ của Jack thật sự bất ngờ trước món quà của con trai mình tặng nhưng có phần giúp đỡ của Trâm – đẹp quá!

-hì hì... mẹ thích là được rồi ... – Jack đi đến đằng sau bóp vai đánh bóp cho bà

-dạ con không có quà cho bác .. tại hôm nay con mới biết nên không chuẩn bị quà kịp

-thui con ... đến đây là bác vui ời .. quà gì không biết nữa...

dạ.

Buổi tiệc kéo dài lâu hơn những gì Trâm nghĩ,... nên Trâm không thể cắt ngang bữa tiệc như vậy thật là không có chút lịch sự nào cả....khi nhìn đồng hồ mẹ Jack mới biết mình đã giữ Trâm hơi lâu ... nên đã xin lỗi và kêu Jack chở Trâm về nhà quả thật buổi tiệc sinh nhật nhỏ này Trâm cảm thấy vắng bóng một người ... Trâm không biết có nên tiện hỏi Jack hay không? nhưng Jack trên đường chở Trâm về nhà thì cũng nói ra tất cả....

-cảm ơn Trâm nhiều lắm!

-sao lại cảm ơn em ? – Trâm không hiểu

-cảm ơn vì em đã đi lựa quà giúp cho anh... còn chịu về nhà ăn sinh nhật của mẹ anh..

-hihi.. đâu có gì đâu ...

-em về trễ vậy có bị la không? – Jack hỏi – tuy cuộc sống ở đây thoải mái thật nhưng anh nghĩ ba em khó... hay lát anh vào tạ lỗi nha

-không sao đâu mà....

-có phải em thấy trong nhà thiếu một người phải không?- Jack đang muốn bộc bạch tâm sự của mình

-dạ... em cũng thắc mắc nhưng nếu anh không thay tiện không kể cũng được mà...

-uhm... ba mẹ anh li dị lúc anh 10 tuổi vì ba anh đi theo một người phụ nữ khác-lúc đó Trâm im lặng ... -hì hì.. nhưng không sao bây giờ gia đình anh sẽ vui hơn rồi...

-sao vậy?

-vì em đã xuất hiện ...

-em ... em

-hì hì... cuối tuần rảnh em có thể qua chơi với mẹ anh được không? – Jack van xin

-dạ.... em sẽ sắp xếp thời gian ...-Jack rất mừng khi Trâm đồng ý ... bàn tay Jack đặt lên bàn tay Trâm... Trâm giật mình và rút bàn tay lại

-anh biết em chưa sẵn sàng nhưng anh sẽ chờ- lúc đó cũng đến nhà

Trâm chào Jack và cảm thấy hơi ngượng... và lúc đó khi vào nhà Trâm đã thấy tôi như các bạn được biết ở trên Buổi sáng vẫn cứ thế nhưng hôm nay tôi không ở nhà ăn sáng vì giận Trâm đi với Jack còn về khuya ... lúc ra khỏi nhà tôi chỉ chào cả nhà rồi đi thẳng ra cửa....

-caca sao con không ăn sáng?-ba nói

-dạ con hơi mệt nên con không muốn ăn ...

-phải ăn cái gì đó chứ... -mẹ tôi nói- nếu mệt con ở nhà đi ..

-dạ thui.. con đi đây...

-caca.... -giọng của Trâm

-gì vậy... – tôi quay lại thì thấy Trâm đưa cho tôi hộp thức ăn nhỏ – khi nào caca đói thì lấy ra ăn ... -thật sự lúc đó tôi nửa muốn lấy nửa muốn không nhưng thái độ chăm sóc của Trâm dành cho tôi như vậy lúc đó em tôi từ cửa bước vào nhà...

-con đi đâu mà tối hôm qua không về nhà? – ba tôi có vẻ giận khi nó đi qua đêm mà không báo nhưng còn tôi thì biết nó đi với ai và làm gì ...

-dạ ... con xin lỗimất con không vậy nữa

-em vào ăn sáng đi ... đồ ăn nguội hết đó ...

-ủa? con không chở Trâm đi làm hả caca – giọng mẹ tôi ... làm tôi nhớ ra đúng là giận quá chả nhớ gì hết..

-dạ thôi.. con đi một mình cũng được .. _ trâm biết tôi đang nghĩ gì

-thui.. lên thay đồ đi ... caca chở trâm đi

10 phút sau thì Trâm đã xong hôm nay gặp đối tác thì Trâm ăn mặc váy vest tây nhìn sang trọng và có vẻ rất tôn vinhcòn tôi vẫn thế ... cứ áo thun và quần kaki....khi chở Trâm đến công ty thì

Khi tôi dừng xe trước công ty của Trâm, thì thấy có một chiếc xe ở trước mặt tôi cũng đang đi tới, người bước ra khỏi xe là Minh đó là điều tôi không có gì ngạc nhiên vì tôi đã biết từ trước nhưng khi thấy Minh mở cửa cho Thy bước xuống và tay Thy choàng vào tay của Minh, điều này làm tôi cảm thấy có gì đó không ổn,, nhưng họ bước vào thì họ không thấy tôi đang ngồi trên xe có Trâm bước ra và nói với tôi ...

-cảm ơn caca!

-uhm không có gì đâu- tôi vừa nói xong thì chẳng biết Jack đã xuất hiện từ bao giờ đã mở cửa cho Thy bước xuống...

-em đến thật đúng giờ ...chúng ta mau vào thôi ...- lúc đó Jack nhìn Trâm mỉm cười vui vẻ.... – oh ...chào caca... không ngờ gặp cậu ... cảm ơn đã đưa Trâm đến

-uhm... chào anh .. – mặt tôi lạnh ngắt – việc đưa đón Trâm là bổn phận của tôi anh không cần cảm ơn đâu ...

-ý chết ... hồi nãy đi vội quá em quên mang theo cái tập hồ sơ rồi ... -Trâm cuốn lên

-uhm... Trâm vào đi để caca quay về nhà lấy cho

Vừa dứt câu là tôi quay xe chạy về nhà, trong trạng thái tức tối bực mình ... không diễn tả được ...nhưng việc tức giận như vậy có làm được gì đâu phải quay về lấy hồ sơ đưa cho Trâm nếu không thì không xong.... lúc tôi quay về nhà kiểm hồ sơ cũng may cũng không mất thời gian nó nằm ngay trên bàn trong phòng của Trâm khi lấy xe quay lại công ty của Trâm thì trên đường tôi gặp sự cố ... xe tôi nó hư không đúng lúc ... cũng may là có taxi nhưng chạy được một đoạn thì kẹt xe... vì biết không thể để trễ việc của Trâm tôi đã chạy xuống đường chạy bộ đến công ty 5km....

Mọi người gặp nhau ở trước đại sảnh công ty ...

-xin chào! đây là Minh người đại diện cho công ty của ông ngô – nhân viên giới thiệu cho Jack và Trâm biết

-chào anh! rất vui khi được làm quen với anh. – Jack bắt tay lịch sự

-còn đây là Thy... đứa con gái cưng của ông ta – nhân viên nói

-chào em! – Jack cũng bắt tay

-hai người đối diện đây là ngài chủ tịch và cô thư kí – nhân viên giới thiệu Trâm và Jack cho Minh và Thy

-chào hai người ...- Trâm mỉm cười gật đầu

-chừng nào chúng ta mới họp với ngài chủ tịch – Minh nói

-uhm... khoảng 20p nữa... để chuẩn bị cho mọi thứ thật tốt ...

-không biết có bị kẹt xe hay không nhỉ? – Trâm rất lo lắng

-không sao đâu em ... caca sẽ mang đến nhanh cho chúng ta thôi mà....

-Caca – Thy giật mình khi nghe đến tên của tôi nhưng riêng Minh không hề giật mình vì biết tôi sống ở đây

-có gì không Thy? – jack hỏi khi thấy thái độ vô cùng bất ngờ của Thy – em quen với caca sao?

-ủa? sao lại nhờ caca mang đến? – Minh hỏi rất tỉnh

-ah2.... caca là bạn của Trâm ở chung nhà ... lúc chở Trâm đến đây , Trâm quên mất tập hồ sơ ... nên caca đã quay về lấy

-caca làm cho công ty của chủ tịch sao? – Thy không ngừng hỏi về tôi

-không! cậu ta làm ở công ty khác! nhưng cũng là đối tác bên công ty tôi luôn....

-lâu rồi tôi cũng không gặp caca

-ủa? là sao? – Thy quay qua thắc mắc

-anh là bạn thân của caca mà...

-ủa? Thy quen với caca hả? – Trâm hỏi

-ờ không! – Thy quay mặt chỗ khác....

Tôi chạy hồng hộc đến trước cửa công ty mồ hôi nhễ nhãi, hai tay chống gối một tay cầm sắp hồ sơ miệng thì mở ra thở hắt hốccó những nhân viên thấy tôi như vậy liền đi đến hỏi

-cậu có sao không?

-tôi không sao? có thể cho tôi xin chai nước được không?

-đây nè.

-tôi cảm ơn ... – tôi liền dốc hết nước trong chai vào bụng mình đi đến chỗ có cái chỗ thoát nĩa... lấy nửa rửa mặt cho tỉnh lại ...rồi tôi bước vào trong sảnh

-của em nè Trâm mệt quá ... – tôi đến đưa cho Trâm mà chẳng thèm quan tâm là Thy đang nhìn tôi trống mắt... Thy đã không gặp tôi gần cả mấy tháng nay rồi... và tôi đang đứng trước mắt cô ấy

-nhưng sao mồ hôi của caca ra nhiều vậy? – Trâm liền lấy khăn giấy có sẵn trong bóp của mình lau cho tôi, thật sự Jack nhìn như vậy Jack cũng cảm thấy buồn rồi tự mìm cười buồn một mình ... còn Minh thì vô cùng ngạc nhiên sao tôi có thể có một cô bạn dễ thương và xinh đẹp như vậy

-thôi caca tự lau được ... – tôi lấy khăn giấy trên tay của Trâm ...

-xe của caca đâu .- Trâm hỏi tiếp

-nó bị hư giữa đường phải chạy bộ đến đây nên quần áo mới xộc xệch mồ hôi như thế này

-e hèm ... – giọng của Jack- đến giờ chúng ta vào rồi ...

-uhm... em vào đây chiều caca qua đón em nha...

-uhm... – chẳng hiểu sao lúc này tôi chẳng còn biết giận Trâm nữa tôi mỉm cười lúc này tôi quay qua thì thấy Thy người con gái mang cho tôi bao nhiêu phiền phức nay phải đối mặt với cô ta sao...

-chào caca rất vui được gặp “anh” – cô ta nhấn mạnh chữ Anh làm cho tôi thấy sồn gai óc

Câu chào hỏi đó của Thy làm cả ba người kia nhìn tôi bằng ánh mắt kinh ngạc ... và kinh ngạc nhất là Minh khi thấy Thy biết tôi ...

-em biết caca sao? – giọng của Trâm

-hì hì... em đâu biết anh ta đâu ...

-Thy nè – Jack lên tiếng – caca ko phải là trai đâu ...

- em xin lỗi em chào chị caca....

-chào Thy! – tiếng chị làm tôi xé cả hai tai ... – Thy cứ gọi tên caca là đủ ... ko cần thêm giới tính đằng sau ...

-Minh nè! dạo này Thuyên sao rồi? – tôi hỏi như một cách cố ý ...

-Thuyên! – giọng của Thy càng lúc càng cao

-Thy sao vậy? – Trâm hỏi

-sao hỏi Thuyên phải qua mình? – Thy hỏi khi muốn biết chuyện gì đó đang mờ ám

-Thuyên là vợ của Minh....

-tôi hiểu rồi – Thy nói

-chúng ta nên gác qua một bên vào họp thôi ... – Jack nói

-Minh anh ở lại họp cho công ty đi... tôi đi về – việc Thy biết sự thật quá là đau ... khi bị lừa một cách rất trẻ con nà không hề hay biết ... Thy đi thẳng ra ngoài quất chiếc taxi về lại khách sạn, lúc đó tôi cũng chào Trâm và đi về công ty của mình....

-cô ta sao vậy? – jack nhìn Minh hỏi

-thui chúng ta vào họp đi..

Buổi họp diễn ra cũng khá suông sẻ, hợp đồng được kí và hứa sẽ hợp tác lâu dài cùng nhau những tài liệu cần thiết công ty Jack cũng đã đưa cho Minh... có lẽ công việc xong sớm hơn dự định là một tuần lễ ... còn một tuần lễ nữa..... thì mới có thể về nhà được ... nhưng việc Minh phải đối mặt bây giờ là về khách sạn giải thích cho Thy hiểu... nhưng việc Minh làm như vậy dù có giải thích gì thế nào cũng sẽ có một trận xối xả trúc hết lên đầu của Minh mà thui....

Khi ở trên taxi về đã khóc rất nhiều khi mình đem lòng thích chàng trai đã có vợ ,..... Thy tự hỏi bản thân mình sao cứ bị gạt lần này đến lần khácThy cảm thấy ghét cuộc sống này ... cứ tưởng rằng sẽ có người yêu mình thật lòng nhưng đó chỉ là sự lừa gạt mà thôi khi về đến khách sạn ở trước đại sảnh Quân và Như đang ngồi nói chuyện rất vui vẻ với nhau thấy Thy chạy từ bên ngoài mặt ôm khóc ... đi lên thang máy

-Thy! – Quân gọi- nhưng Thy chạy càng nhanh hơn vì đang ở tâm trạng bị lừa gạt mà....

-nó sao vậy? – Như hỏi Quân

-sao tui biết bà nui... – Quân nhú mày

-nó khóc thì phải? nhưng hôm nay nó đi với anh MINH đi họp cho công ty ba nó mà.... sao nó về giờ này

– bao nhiêu câu hỏi đặt cho Như

-uhm... thui tui với bà lên phòng nó đi ...

Cả hai đứa bạn của Thy đi lên phòng gõ cửa nhưng không hề trả lời lúc cầm tay nắm mở cửa thì vào được vì cửa không khóa.... thấy như đang ngồi ở giường khóc nức nở...

-bà sao vậy? – Quân đến hỏi

-có chuyện gì nói cho tui tui nghe.... hay là hợp đồng không được kí hả? – Như đến sát Thy hơn

-bà nói gì đi chứ sao khóc hoài vậy? – Quân đưa khăn giấy cho Thy. thật sự hai đứa cũng rất rối khi hỏi mà Thy không thèm trả lời Thy ôm lấy Như càng khóc to hơn ..

-nín đi ...nín đi ... dù là chuyện gì chúng ta cũng giải quyết được mà....

- tại sao tui cứ bị gạt lần này đến lần khác – Thy nói và khóc – tại sao để có tình yêu của đối phương lại khó như vậy chứ?

-là sao? MINH gạt Thy chuyện gì hả? – Như lo lắng

-uhm... Minh đã có vợ

-Trời đất ơi! có vợ – Quân la lên – cái tên này ...lát về ta sẽ trị tội hắn

-thật là quá đáng mà... để Như và Quân sẽ xử hắn cho bà đừng có buồn nữa Thy..... với lại cũng may là phát hiện sớm ... nếu không để bà yêu còn chết nữa...

-mọi việc không hề đơn giản.... hai người còn nhớ caca không? – Thy bắt đầu dùng khóc và nói chuyện với hai người bạn của mình

-uhm... thì sao ? mà liên quan đến tên đó àh....

-uhm.... người caca yêu là Thuyên

-biết òi! cái này bà nói tui nghe òi – quân nói

-Minh là bạn thân của caca.... – Thy bắt đầu dùng lại

-Hả?>”< cái gì ? – Như hốt hoảng

-ui trời ơi! =,= – Quân cũng không kém gì Như

-và Thuyên là vợ của MINH.... cũng chính là người mà caca yêu ...

-ac ac – Quân như sock khi thấy có mối liên kết

-tui biết được MINH có vợ là do vô tình.... caca hỏi thăm Thuyên

-thui... đừng nói nữa ... chuyện này bà nên xóa hỏi tâm trí bà đi ... – Quân phủ tay vì cảm thấy nó thật rắc rối

-đúng đó Thy ah... đừng nghĩ nữa... bọn con trai hay tệ bạc và lừa đảo lắm kiểm sb đi ... cũng là trai mà trai không hoàn chỉnh thui – Như nói thật những gì mình nghĩ....

-sb cũng vậy thui ! – Thy đang ám chỉ tôi ...

-sao cũng vậy được khác chứ....

-khác chỗ nào đâu – Thy như muốn đổi lại

-sb được cái si tình rất chung thủy đã yêu gần như rất khó quên đi một người dù có người người nhưng vẫn nghĩ đến hình bóng người con gái kia nếu người con gái kia có chuyện gì sẽ sẵn sàng làm tất cả.... nhiều khi đó lại khiến cho người con gái hiện tại hiểu lầm rằng sb đó không yêu mình nữa...nhưng thật sự vẫn yêu ... nhưng cái quá khứ khó để quên ...

-thui đi ! – Thy nói – nếu vậy chả có sb nào yêu thy đâu!

-chắc gì đã vậy -quân an ủi

-thui! tc là thứ trò chơi không phân định thắng bại! Thy ko muốn tiếp tục trò chơi đó nữa..... sẽ ko yêu ai ... thích ai nữa.....

Câu nói đó làm cho Như và Quân phải im lặng, tự mình đi ra khỏi phòng để cho Thy yên tĩnh... Thy nhớ lại tất cả.... nhớ lại những người Thy đã từng có tình cảm, dù ít hay nhiều... lúc trước là người bạn trai đầu tiên ... nó nồng nàn..... nó đầy lãng mạn với Thy nghĩ rằng chỉ sẽ yêu một người như vậy nhưng khi biết người bạn trai đó yêu một lúc đến 3 cô gái... thì Thy không thể chấp nhận kể đến là tôi, tôi không mang lại như những gì thì mong muốn từ người bạn trai cũ... cái tôi đem lại cho cô ta là những phút giây kì lạ kì quặc....khó chịunhưng có lúc cô ta đặc biệt khi nhốt được tôi ở trên phòng người thứ ba là Minh là người mang cho Thy hy vọng cuối cùng có được một tình yêu thật sự ... nhưng sự thật Thy chẳng nhận được gì cả.....

-Thy! anh muốn nói chuyện với em! – lúc này Minh đã về và đập cửa

-anh đi đi .. tôi và anh không có gì để nói ...

-thy! – Minh mở cửa xông vào

-ai cho anh vào đây hả? – Thy tức giận

-anh muốn giải thích ...

-việc anh có vợ và nói dối tôi là chưa có vậy giải thích đi – Thy hét lên

-đúng là anh đã xạo với em nhưng vì anh thích em nên anh mới nói xạo như vậy

-sao anh thích tôi? tôi không tin – Thy quay mặt chỗ khác – hay anh thấy một đứa con gái quá ngây thơ tin vào những gì anh nói, anh xem tôi là trò chơi để anh vui àh... lúc anh chán anh cần tôi ... lúc anh vui anh bỏ tôi đi àh...

-nè! tôi không muốn bị nói là dụ dỗ anh để anh bỏ vợ đi theo tôi ... tôi không muốn nghe báo chí um sùm tôi chán lắm rồi

-anh thích em là thật ... anh sẽ li dị vợ

-sao, anh nói sao? – Thy cười mỉa mai – nè! anh muốn caca xử anh àh! không có lý do không li di được đâu anh àh!

-anh...

-anh sợ caca mà đúng không? – thy cười lớn – haha.... đúng là lũ chỉ biết lợi dụng gái đẹp thôi...

-nhưng anh thật sự rất thích em Thy ah... em dễ thương hồn nhiên ...

-anh chưa biết quá khứ của tôi sao?

-tôi từng làm gái đứng đường đó

-sao? anh không tin....

-thui! ngưng đi ... đừng đóng kịch nữa..... anh ra ngoài đi ...

-Thy!

-quên nữa.... – Thy đến bên giường trả con gấu bông cho Minh – trả cho anh ... đem về mà đốt nó đi ... -Thy liện rất mạnh xuống đất ...

Mọi việc thành ra như thế ... thật sự Thy rất muốn bay về VN ngay lúc này nhưng không được ... phải làm gì với một tuần này đây ... lúc nào cũng phải đối mặt với Minh thật khó chịu còn về phần tôi khi về đến công ty mình.... cũng làm việc bình thường và ngó đồng hồ đương nhiên là tôi phải đi taxi đến đó rồi -,- chạy nữa chắc nước vào hòm luôn xe hư đi đến công ty ... lúc về thì công việc tôi chưa làm xong ... nên đã lấy điện thoại gọi cho Trâm

-alo Trâm hả?

-Trâm nghe nè!

-đang ở đâu vậy?

-ở trước sảnh công ty ...

-caca chắc không đến đón trâm được trâm về nhà trước đi ...

-hì hì... trâm đợi caca..

-thui ... về nhà đi ... chiều nay trời sẽ mưa đó ...

-không sao đâu ...

-haiz... uhm caca sẽ cố gắng làm xong. – thế rồi cả hai bên cúp máy

-sao thế? gọi cho nàng hả? – key đến nói với tôi

-uhm... trâm đang ở công ty chờ caca đến chở về ... mà xe hư -,- chán

-Trâm chịu chờ là Trâm yêu caca lắm đó

-uhm... – câu nói của Key làm tôi suy nghĩ ...

Ở công ty của Jack ngay đại sảnh khi Jack đi xuống thì thấy Trâm ngồi ở đó chờ cũng là lúc bên ngoài mưa rất lớn ...

-ủa? caca chưa đến đón em về sao? – Jack hỏi

- xe caca bị hư rồi. anh không nhớ hồi sáng hả?

-uh ha... anh quên ... trời bên ngoài mưa lớn quá anh đưa em về hen ... – Jack đề nghị ...

-dạ thui... caca nói lát caca đến ...

-nhưng mưa thế này liệu cậu ta có đến được không? – Jack nói sau đó cởi chiếc áo vest của mình khoác cho Trâm -em khoác lên đi

-dạ em cảm ơn

-anh ngồi đây chờ với em được không? – Jack hỏi

-anh không bận gì sao?

-uhm... không bận gì cả.... cảm ơn em

-gì da?

-hợp đồng hồi sáng không có em chắc cũng không kí được ..

-anh cũng có công mà....

Nói chuyện qua lại cũng gần cả tiếng mà tôi vẫn chưa tới.....

Tôi ở bên công ty ngồi cầm cuối trên máy tính... cố gắng làm cho xong cái phần còn lại của mẫu thiết kế ... cuối cùng tôi cũng xongnhìn đồng hồ thì thấy mình đã cho Trâm đợi mình gần 2h đồng hồ ... vừa xong là tôi phóng như bay đi xuống dưới đất quát taxi chạy đến công ty của Jack.

Bên đại sảnh công ty của Jack

-gần 8h rồi.... hay để anh đưa em về...

-để em chờ caca thêm một chút nữa... -Trâm vẫn muốn chờ tôi, còn tôi thì cứ hối thúc taxi chạy nhanh hơn và nhanh hơn Lúc đó tôi tính lấy điện thoại gọi cho Trâm nhưng vừa bấm số thì máy điện thoại hết pin..

-uhm... vậy anh ở lại đợi với em vậy – lúc đó trời cũng tạnh mưa

-anh không về mẹ anh sẽ lo đó – Trâm quay qua nói với Jack

-hì hì... mẹ anh bảo phải chờ Trâm về đến nhà hoặc thấy Trâm về nhà mẹ anh mới cho anh về ... _ jack mỉm cười... lúc đó Trâm cũng cười vì câu nói của Jack mang tính hài hước ..

-anh chỉ giỏi nói như vậy thui sao?

-hì hì.. đâu... nhiều lém ah...

-để em gọi cho caca nói là anh đưa em về – Trâm lấy điện thoại của mình và gọi cho tôi, nhưng làm sao có thể liên lạc được trong khi đó máy tôi đã hết pin cơ chứ – số máy quý khách hiện không liên lạc được – tổng đài nói – em gọi cho caca nhưng không gọi được ...

-uhm.... Chắc dạo này mạng bị gì đó nên không gọi được thôi ... chúng ta về hen...

-dạ.

-Trâm! – oh thật may tôi đã tới nơi, là đã gọi cho Trâm

-tên caca này đúng hên thật –Jack nghĩ trong đầu

-caca xin lỗi ... máy caca hết pin không gọi cho Trâm được Bây giờ chúng ta về taxi thôi... taxi đang đợi bên ngoài ..

-dạ. cảm ơn anh nha Jack... vì ở lại nói chuyện với em suốt 2h qua.. – Trâm mỉm cười

-có gì đâu ... thui bye em và caca ha... cả hai về cẩn thận ...

-cảm ơn Jack ...

-ah quên ... em trả lại cho anh cái áo khoác nè ...

Lúc này tôi mở cửa cho Trâm lên xe, và cũng không quên nhìn lại Jack... tôi tự hỏi Jack là con người giống tôi sao??? Yêu Trâm Mà chắc không đâu .. tôi nghĩ hẳn tỏ tình với Trâm nhưng bị Trâm từ chối....thấy Jack cầm chiếc áo khoác của mình rồi tạm biệt hai chúng tôi.... Jack đứng nhìn chiếc taxi lăn bánh mà đi ... trên con đường mưa vừa mới tạnh

Trên chiếc taxi ...

-hôm nay em hợp ỏn chứ? – tôi quay sang hỏi thăm

-dạ.. công ty họ đồng ý hợp tác với công ty của Jack ... có thể em sẽ cùng Jack về Việt Nam một chuyến...

-hả? sao sao về Việt Nam làm gì ? – tôi la lên khiến cho tài xế phải nhìn kính chiếu hậu bên trên xem tôi đang làm cái trò gì bên dưới

-thì khảo sát thị trường bên đó chứ sao? – Trâm đáp vô tư

-một mình hẳn đi cũng được mà.... – tôi nhú mày

-hihi.. em là trợ lý của chủ tịch phải đi theo chủ tịch chứ...

-chừng nào em đi

-chừng một tháng nữa...

-nhưng em đi như vậy bao lâu?

-hihi... một tuần là về ah2....

-uhm...

-caca sao vậy? hỏi liên tục..

-thì công việc của em caca không được quan tâm sao?

-được mà... – Trâm mỉm cười nhìn tôi... tôi cũng cười lắc đầu lại ... rồi cả hai chúng tôi cũng về đến nhà...

Ở bên khách sạn bên kia nơi mà Quân, Như , Thy và Minh đang ở đó... tiếng gõ cửa bên phòng của Minh

-Ào...Ừm.... – tiếng một thao nước tạt ướt hết cả người Minh, Minh không định hình được chuyện gì xảy ra...

-đúng là cái tên chết tiệt mà... có vợ mà còn đi của gái – giọng Quân eo éo ...

-đây nữa.. – Như liền đổ một xô bột màu lên người của Minh – đây chỉ là trị tội nhẹ cho nhà người thôi... nếu ông chủ tịch biết anh đi ve vãn con gái của ông ta thế nào anh cũng sẽ bị đuổi việc ...

-mấy người làm gì vậy? – Thy từ xa trông thấy và chạy lại

-tụi này thay mặt Thy trị tội hần thôi – Như nói và liếc xéo Minh, nhưng Minh vẫn im lặng không một chút chống cự

-thui mấy người về đi ... như vậy là đủ rồi – Thy nói xong bỏ đi

-tha cho anh đó – Cả Quân và Như cùng đồng thanh nói

Còn Minh chỉ đứng im đó chỉ im lặng, sau đó đi vào bên trong thay đồ tắm rửa lạinhiều khi đa tài cũng đa tình... Minh đã có Thuý nhưng Minh vẫn muốn có thêm Thy ... như vậy là quá tham lam... như thế là ngoại tình ... tôi mà biết được tôi sẽ quăng cho Minh một trận như tử ...Còn Thy cảm thấy buồn và cũng không muốn ở khách sạn, Thy bắt taxi ra ở trung tâm thành phố và đi dạo... để cảm thấy lòng mình thanh thản nhiều hơn...

Và một tuần trôi qua cũng nhanh chóng lạ lùng ... ai có công việc của người nấy... tôi thì do chiếc xe bị hư nên cả tuần đó với tôi việc đi lại rất rất bức mình... Trâm đề ra ý kiến là sẽ đi tàu điện ngầm , lâu lâu đổi không khí một chút, rồi đi xe buýt... cả tuần trôi qua đầy tôi và Trâm đi nhiều phương tiện để đến công ty... còn Thy đám bạn và Minh cả tuần như người xa lạ ... công việc của tôi vẫn cứ tiến triển như thế ... nhưng dạo này cứ mỗi buổi sáng thức dậy là tôi nghe tiếng chuông cửa.... thì có người giao hoa tới nhà ... nhưng dấu tên không biết là ai ... bó hoa đó đương nhiên là dành cho Trâm rồi ... Trâm quả thật có tài cắm hoa rất

khéo ... nhưng tại sao tôi suy nghĩ mình không làm như vậy nhỉ? Nhưng cái kẻ đã mua hoa tặng cho Trâm là ai? Sao hắn không ra mặt ... lại ẩn mình như thế nhỉ? Tôi nghĩ đến lúc tôi phải đi điều tra rồi.....

-Xin chào! Tôi đến giao hoa! – người nhân viên nói chuyện với tôi

-tại sao cả tuần nay đều có hoa hết vậy?- tôi cầm bó hoa nhìn anh nhân viên thắc mắc

-dạ, chúng tôi chỉ làm theo yêu cầu của khách hàng thôi ah...

-khách hàng của anh là ai? – tôi nhú mồm

-dạ xin lỗi đây là thông tin mật... xin quý khách kí tên dùm cho- tôi bực mình khi nghe câu này

-nè! Mối nói tên đó đừng đặt hoa nữa... gui tiền đi cho lệ.. –dứt lời tôi cầm bó hoa đi vào nhà...

-hoa nữa hả caca? – Trâm nhìn tôi cười

-uhm... hoa đây... không biết cái tên nào rảnh rang quá đi ...

-caca ghen hả?- Trâm cười rồi đi đến lấy hoa trên tay của tôi

-haiz... mà ai nhỉ? Có khi nào là Jack không?

-em không biết nữa?

-vậy là fan hum mộ hả ta?

-hihi... em làm gì mà có fan hum mộ chứ...

-thui để mai caca đi tìm thử xem tên nào...

-và nhớ cho em biết người đó tên gì nhen- lúc đó Trâm đá lông nheo với tôi, còn tôi thì =,= Chẳng biết ra sao nếu đó là Jack Ax axa.... Chắc tui sẽ bóp cổ hắn...

Theo kế hoạch trong đầu tôi.... Ngày hôm sau lại vẫn tiếp tục được nhận hoa... tôi đã đi theo tên nhân viên về đến ngay cửa tiệm hoa ... wow quả thật cửa tiệm này hoành tráng thật... đúng là hoa ở đây đẹp không thể chê được ... khách ra vào cũng khá đông nhỉ??? Tôi quyết định từ ngày mai sẽ theo dõi xem ai là người đã tặng hoa cho Trâm mà ẩn danh...

Và cuộc tiến hành theo dõi của tôi cũng bắt đầu ... tôi không đi một mình mà em tôi nó nhất quyết đòi đi theo để xem ai đã tặng hoa liên tục cho Trâm mấy ngày liền ... thật may đối diện cửa tiệm hoa có quán cafe gần đó

-Hai! – em tôi nói

-gì? – tôi đưa mắt nhìn

-sao Hai không làm gì đó cho chị Trâm đi ... cứ thế này là mất đi tình yêu đó ... sắp đến 14.2 rồi đó trời ơi

-em làm cái gì mà hồi dũ vậy hả?mà có biết làm cái gì đâu? – Tôi chóng mặt

-trời ơi... con gái người ta thích sự ngọt ngào, lãng mạn ...

-haiz... – tôi thở dài

-ý Jack ... – em tôi nhìn về phía cửa hàng hoa

-Hả? – tôi liền quay đầu lại ... – đi theo nhanh lên

EM tôi và tôi đi vào cửa hàng mà cứ che che cái mặt lại đi qua chỗ có bông khác rồi nhìn về phía Jack

-xin chào ngài!

-uhm... ông có đem hoa đến địa chỉ đúng như những gì tôi dặn chứ ...

-dạ có ... chúng tôi luôn làm đúng theo yêu cầu...

-uhm.. ông vẫn không tiết lộ tên tôi đúng không?

-dạ đúng.

-vậy người con gái đó có nhận được hoa của tôi không?

-dạ.... theo nhân viên báo về có khi cô ấy nhận ... có khi một sb ra nhận ...

-uhm.... hy vọng Trâm sẽ thích...

Cuộc đối thoại của Jack và ngài chủ tiệm hoa đã làm cho em tôi nghe được .. nó tức mình xuất hiện

-nè! – tôi thấy nó xuất hiện tôi liền biến mất hút trong đám hoa kia

-ủa? Thanh là em sao? em đi mua hoa hả? – Jack nói tươi cười

-tại sao anh lại làm cái trò đó hả?

-trò gì? – Jack không hiểu

-tặng hoa cho chị Trâm suốt cả tuần nay ... còn ẩn danh gì nữa...

-anh chỉ muốn dành bất ngờ thui mà... sắp đến 14.2 rồi...

-anh không được làm như vậy nữa...

-hì hì... em đi đến một mình sao? – Jack vẫn bình thường

-không em đến cùng – em tôi nó quay người lại kiểm tôi nhưng chẳng thấy tôi đâunó cố gắng nhìn xung quanh

-Thanh! – tôi nói – em đi đâu vậy? hai kiểm em nãy giờ – nó không hiểu tại sao tôi có thái độ kì vậy?

-ah thì ra ca đi kiểm em của mình ah....

-uhm... nó chạy lung tung .. thui bye hen

Tôi nhanh chóng kéo nó ra khỏi tiệm hoa để khỏi mất mặt

_Hai! hai làm cái gì vậy? sao không đứng trước mặt nói

-đã đi theo dõi người ta mà con như vậy thấy ko kì hả?

-vậy hai phải làm gì đi chứ... chị Trâm của hai mà hai còn không biết giữ là sao? người con gái như vậy không dễ kiểm đâu – nó nói xong là bỏ đi về một mạch để mặc tôi ở lại một mình

Lúc đi về nhà thì thấy có một giỏ hoa tulip và thấy Trâm đang ngồi cầm đọc bức thư đó và thấy Trâm có vẻ vui khi đọc nó .. tôi thắc mắc đi đến ngồi xuống ngã lưng giả bộ hỏi như dạng không quan tâm đến ..

-lại một fan hum mộ tặng hoa ah? lúc trước là hoa hồng bây giờ là hoa tulip...

-caca biết ai đã tặng không?

-sao biết được chứ..

-là Jack đó ...

-lại cái tên đó =,= ... – tôi nói mà chả vui tý nào

-hihi... sao caca bực mình vậy? – Trâm vui vẻ

-thấy mình vô vụng quá... không biết làm cho Trâm vui ...

-hihi... vậy caca làm gì thấy được thì làm

-oh oh ... – tôi nhìn trâm cái miêng tròn quay ... – sao Trâm kì thật ? vô tư quá nhỉ? có khi nào giống Thuyền không? còn vài ngày nữa là lễ tình nhân ời – thôi caca đi ra ngoài một chút

-tối caca có về ăn tối không?

-có chứ

Tôi đi ra ngoài với bao suy nghĩ mình phải làm việc gì đó mới được ... tên Jack này đã ra tay trước ... nhưng khi đi dạo được một hai vòng thì tôi lại gặp Thy đang ngồi ở ghế đá công viên ... thấy cô ta có vẻ buồn ... tôi thắc mắc có nên đến chào không nhỉ? nhưng thấy mà không chào thì hơi bất lịch sự nhưng nhìn cô ta có vẻ buồn quá nhỉ? hình như cô ta không còn đánh đá như trước nữa.....

11. – Chương 11

-xin chào! – tôi đến chào

-là anh ah....

-ngồi chung được chứ ...

-ghế tự do mà ... muốn ngồi thì ngồi thôi ...

-wow – hình như tôi đánh giá sai cô ta thì phải – cô vẫn như ngày nào nhỉ?

-thay đổi nhiều rồi ...

-vì ai mà thay đổi dữ thế? – chẳng hiểu sao có thể nói chuyện như không hề có chuyện gì xảy ra

-vì Minh người bạn thân của Anh và là chồng của Thyên ...

-ủa là sao? – tôi bắt đầu không hiểu

-tôi yêu Minh

-what? mình có vợ sao cô yêu được

-ban đầu Minh nói với tôi anh ấy chưa có vợ ..

-cái gì? – tôi bắt đầu nóng hừng lên khi nghe nói như vậy – nó muốn chết hả?

-mà thôi.... tại sao tôi phải kể cho anh nghe chuyện này chứ ... tôi vốn dĩ không bao giờ có được tình cảm thật lòng mình mà....

-uhm..... vô tình gặp nhau ở một đất nước mới ... rồi ngồi đây nói chuyện ...

-anh và cô ta sao ời?

-Trâm hả? – tôi mỉm cười

-uhm..... -Thy gật đầu đáp

- Trâm vô tư hồn nhiên tôi cảm nhận dc Trâm dành tình cảm cho tôi .. nhưng từ khi Jack xuất hiện không biết như thế nào?

-ah... chủ tịch trẻ tuổi ... anh ta cũng rất dễ thương ...

-dễ thương thì cô đến với anh ta đi ... – với tôi Jack chẳng có gì gọi là dễ thương nếu hán biến đi là với tôi hán dễ thương rồi

-haha.... – bỗng dưng Thy cười ngất ngưỡng

-tình yêu là trò chơi tôi không bao giờ chiến thắng

Cô ta nói xong rồi bỏ đi câu nói đó khiến tôi cũng lặng đi có thể ban đầu chúng tôi là kẻ thù nhưng thấy cô ta thật sự tôi rất thương cảm hy vọng từ giờ trở đi tôi và cô ta sẽ trở thành bạn của nhau còn việc của tôi bây giờ >"< là tìm mọi cách để chinh phục Trâm và đá đít tên Jack đi ra chỗ khác

Thế là tôi bắt đầu tự lập cho mình những lịch trình để chinh phục Trâm nhưng quả thật cũng khó cho tôi là vừa công việc vừa phải nghĩ đến làm thế nào để khiến cho Trâm vui bây giờ? sao tôi nhớ tôi đã nói

lời yêu thương và Trâm cũng đồng ý rồi ... mà tôi còn phải làm mấy cái trò này nữa nhĩ?? có lẽ đôi lúc họ cần sự lấn mạn những giây phút đáng nhớ dành cho nhau ... mà cũng đúng thôi... tôi chưa làm gì gọi là cách bày tỏ tình cảm của mình.... chỉ mới lời nói thui mà... chưa có một chút hành động nào cảviệc đầu tiên tôi làm là đi đi cửa tiệm chuyên bán bong bóng ... và tôi đặt hàng ở đó... các bạn chờ xem nhé ... điều gì sẽ xảy ra đây ????

-Kính cong! – tiếng chuông cửa reo lên , đổ các bạn biết tôi ở đâu hì hì... tôi đang đứng ở bên kia đường núp ...

-chào chị... chị có phải là Trâm không ah? – nhân viên nói , còn tôi cảm thấy rất vui khi chính Trâm ra nhận không phải đưa em gái của tôi

-ạ đúng!

-có người tặng chị bong bóng ... xin chị kí nhận cho ...

-oh.. cảm ơn anh ..

-đây là tờ giấy người đó đưa cho chị....

-ạ cảm ơn anh ... mà sao đưa bong bóng vào nhà đây

-đây để tôi giúp ... -nhân viên nhiệt tình , vì số lượng bong bóng quá lớn nên đem nó vào nhà cứ nghĩ hôm nay nhà tôi có tiệc vậy ... một ít sau thì tất cả số bong bóng được đưa vào nhà ...

-cảm ơn anh nhiều .. _ Trâm vẫn luôn vui vẻ hòa đồng với mọi người ... hỏi sao một người con gái hoàn mỹ như vậy tôi lại nhường cho Jack được chứ ... không bao giờ khi người nhân viên đi khỏi Trâm mới lấy tấm thiệp mở ra xem ...

“chúc em một ngày mới vui vẻ ... bong bóng hơi nhiều ha ... ah... người gửi bong bóng cho em không phải là Jack đâu từ từ ta sẽ xuất hiện để gặp em ... ”

=> các bạn thấy sao? được chứ có vẻ hơi bí ẩn nhĩ???

Tôi từ bên đường đi thẳng thơi về nhà xem như không có chuyện gì ...

-Wow... – từ trong nhà bước vào thì thấy bong bóng khắp xung quanh ... nhìn cũng dễ thương đấy nhĩ... – ủa? em mua bong bóng chi vậy? – tôi bắt đầu giả ngây

-không! của ai đó tặng! – Trâm cười

-Jack hả? – tôi giả bộ nhú mày

-người đó có để lại một bức thư nhưng hơi lạ là để khẳng định người này không phải là Jack.. cứ như sợ em hiểu lầm vậy...

-nhiều người thích em quá ha.... ắn với tánh ... – tôi dứt tay vô túi quần lại phá mấy cái bong bóng ...

-phá coi chừng bể bong bóng đó ... – Trâm nói và cười

-sao mà bể được ... – tôi đánh nó liên tục ... ở đằng sau bong bóng có một chậu cây thế là – BÙM BÙM BÙM BÙM.... -làm tôi giật bắn cả mình

-em nói rồi .. mà cãi ...

-không được rồi phải chuyển kế hoạch B thui- tôi nói thầm

-caca nói gì vậy?

-ah không có gì ... không biết tên nào đi mua bong bóng ... sao em không để mấy cái này ở đằng sau vườn mình ah2....

-uhm nhĩ? sao em không nghĩ ra ta ...

-hehe.... – tôi cười

Thế là tôi cùng Trâm đưa tất cả các bong bóng ra ở đằng sau vườn cột xung quanh nó bàn ghế mọi thứ nhìn cũng rất lãn mạn chứ nhỉ? tôi chột nghĩ nếu có một màn cầu hôn mà xung quanh toàn bong bóng thì sao nhỉ??? bình thường người ta sắp hoa còn tôi thì bong bóng nhức cả đầu ... thật sự làm người ẩn danh như thế này có ổn không nhỉ? nhưng thui cứ làm cho nó kì bí chút rồi lộ diện sau cũng được ... oh oh.... theo tôi được biết là còn 2 ngày nữa là valentine wow wowphải đi chuẩn bị từ bây giờ thì sẽ tốt hơnmay là trời hôm nay mát khi đưa các bong bóng ra ngoài xong vì mệt quá ... nên tôi đã nằm lãn ra bãi cỏ... đương nhiên là có Trâm nằm kế bên tôi rồi ...

-tên nào tặng bong bóng nhỉ?? nếu nó biết bong bóng của mình được làm vật trang trí để cho Trâm nằm kế người khác chắc nó tức lắm đó – Tôi giả ngây

-hì hì... caca nói cũng đúng ... mà thui một em cũng không nhận bất kì từ người bí ẩn đâu ...

-ủa? sao thế? thấy cũng vui vui mà – tôi nghe quay qua

-caca không ghen hả?

-hả? ờ thì – tôi gãi đầu thật sự không biết nói như thế nào chỉ biết đưa mắt nhìn mấy cái bong bóng -

-em chỉ nói vậy thôi ...

Lúc ấy tôi quay sang nhìn trâm thật sự tôi rất muốn nói những bong bóng này do tôi tặng cho Trâm ... mà có nên nói hay không??? trước sau gì cũng phải nói mà ta thui nói luôn cho rồi ...

-bong bóng là caca tặng Trâm đó ...

-sao? – Trâm hơi ngạc nhiên

-thật sự khi biết Jack ngày nào cũng tặng hoa cho Trâm, caca rất bực mình khó chịu...cũng tự trách bản thân chưa làm gì được cho em cả... ngay cả món quà nhỏ nhất cũng không có caca thích và yêu em rất nhiều nhưng caca cũng sợ rất nhiều ... vì tình cảm của caca vẫn còn dành cho Thuyên một phần

-không sao cả ... – tôi chưa nói hết thì Trâm đã để ngón tay lên môi của tôi ... – em sẽ luôn ở bên caca giúp caca dũng cảm hơn dù caca có tình cảm với Thuyên em cũng chấp nhận màvì tình yêu đầu luôn sâu đậm

-caca.... – nụ hôn của Trâm đã chiếm mất đôi môi của tôi làm tôi không nói được gì...

-caca ngốc ... – em ôm lấy tôi và nói – đã biết em dành tình cảm cho caca như thế nào rồi mà.... dù Jack có làm gì vẫn không thay đổi được Jack thật sự là một người tốt nhưng em chỉ xem Jack như người anh trai đáng kính thôi

-nhưng Jack đâu xem em là em gái đâu nhỉ?

-em sẽ nói chuyện với Jack vào ngày mai

Vì chiều mát nên cả hai đã nằm ngủ ở ngoài sân cỏ ... với bao nhiêu chiếc bong bóngxung quanh vườn hì hì... vậy tôi đâu cần phải lập kế hoạch làm gì ... chỉ cần quan tâm chăm sóc lo lắng là đủ nhưng việc của Minh và Thuyên làm tôi có một chút suy nghĩ.... nhiều lúc Minh cũng hay liêu nó mà bỏ Thuyên ... mình sẽ giết chết nó

Chúng ta quay lại với Thuyên một chút nào hì hì... bỏ Thuyên là không được

-nè ăn đi ! – tiếng của Nhi

-trời ơi ... mua gì mà quá trời vậy nè? – Thuyên nhìn khắp trên bàn toàn là đồ ăn

-ăn nhiều vô ... tao mua cho hai người chứ không phải một ngườiăn nhé cháu iu của cô ..ăn cho hết ah2 tao mua toàn đồ bổ

-thui được rồi ... từ từ ... sẽ ăn hết mà ...

-chừng nào thằng Minh nó về ... – Nhi hỏi trong khi đó cũng ăn cùng với Thuyên

-uhm... hình như vài ngày nữa...

-sao không cho nó biết luôn

-thui để cho anh ấy làm việc đi ... rồi về là quà bất ngờ cho anh ấy

-bó tay cô không hiểu mẹ con làm sao luôn đó – Nhi nhìn vào bụng của Thuyền rồi nói ... -không biết trai hay gái nhỉ?

-hì hì... cái đó phải đợi thai lớn hơn mới biết được chứ ...

-sao mà tao nôn quá mày haha... _ nhi cười – mày để chứ không phải tao để mà tao nôn ghê ... không biết nó giống tao không ha... – Nhìn nói

-vô duyên cái con này ... nó phải giống mẹ nó chứ ... sao giống mày được

-trời ơi ... xinh đẹp giống tao nè – Nhi chớp chớp mắt

-mà nè.... tính không có bạn trai hả? – Thuyền

-thui trai gì ... mệt tao đang nghỉ phở ... hehe.... – nhi cười đáp

-bớt ăn chơi đi ... rồi con trai nhà đàn hoàn nó tới ...

-hì hì.... dạo này tao ở với mày ... lo cho mày cho cháo của tao ... tao có ăn chơi đâu ... mà không biết caca dạo này sao rồi nhỉ? qua đó rồi mất tích luôn ...

-hì hì... caca sẽ về Việt Nam thăm tụi mình mà không biết chừng nào ...

-sao mày biết? _ nhi nói

-uhm ... thì hum bữa gửi mail caca trả lời vậy nè

-mà công nhận hai đứa mình có caca là bạn thật là tốt ..

-đương nhiên ời ... caca là mèo quản gia luôn như vậy và như vậy- Thuyền đang khen về tôi ... ui thật là nở mũi quá

-hì hì....uhm..... không biết cái tính như vậy có cô nào ưng hay không? mà chỉ sợ nó không ưng cô nào mới chết ... _ nhi lắc đầu

-sao vậy?

-mày cũng biết mà ... – đến khúc này cả hai im lặng ... nhưng sự thật không thể chối bỏ nếu như tôi gặp tình huống đứng giữa hai người con gái Trâm và Thuyền thì tôi sẽ chọn ai một người yêu tôi yêu cả gia đình của tôi ... còn một người là người tôi yêu năm xưa

Dưới những bóng cây trên mặt hồ nước, Jack đang bơi lội nhiều vòng ... mẹ của Jack từ phía trên nhìn xuống thấy con trai mình như vậy nên hiểu rằng biết nó đang có chuyện gì xảy ra bà từ từ đi xuống cũng lúc đó Jack bước từ hồ bơi lên ...

-ủa mẹ ra đây làm gì? – Jack thấy mẹ xuất hiện trước mặt mình

-mẹ thấy con có chuyện gì phải không? – mẹ Jack ân cần hỏi

-dạ ... chỉ là công việc thui mẹ ah – Jack đáp nhưng gương mặt đầy vẻ buồn

-có phải là công việc không con? hay còn việc khác nữa.... -lúc đó mẹ và Jack bắt đầu nói chuyện với nhau ...

-dạ ... việc khác nữa...

-có phải Trâm không? – mẹ Jack như nói đúng những gì trong tâm tư của Jack

-sao mẹ biết ...

-mẹ biết từ khi con dẫn Trâm về nhà ăn sinh nhật của mẹ ...

-dạ ...

-con yêu cô bé dễ thương đó sao?

-dạ ...

-mà cô bé đó không đáp lại tình cảm của con ...- Jack nhìn mẹ khi nghe mẹ nói đúng như những gì mình suy nghĩ -có phải con đang chờ đợi phải không?

-con cũng muốn chờ ... nhưng con ...

-mẹ nghĩ ... cô bé không đáp lại có lẽ cô bé đã yêu một người khác rồi ...

-dạ ... – Jack chỉ biết gật đầu ...

-con có thể tìm cho mình một cô gái khác mà....

-nhưng con chỉ yêu Trâm thôi ...

-tình yêu nó khó giải thích lắm con ah – mẹ Jack đang giải thích cho con của mình – Tình yêu người ta cũng có thể hiểu có được nhau gọi là tình yêu, tình yêu là được nhìn thấy người mình yêu thương hạnh phúc, tình yêu là thứ không ràng buộc ... cũng giống như ba của con mẹ yêu ông ta ... nhưng ông ta lại đi tìm cho mình một hạnh phúc... mẹ nghĩ nên để cho ông ta đi tìm hạnh phúc của mình.... mẹ như thế cũng là yêu ...

-nhưng yêu như mẹ thì thiệt thòi lắm ... – Jack buồn đáp

-có gì đâu mà thiệt thòi con thiệt thòi hay không là do chính bản thân mình mang lại ...

-thui... con không muốn nghe ... – Jack bỏ đi vào trong nhà..

-Jack! – mẹ Jack gọi nhưng vô ích , rồi bà ta lắc đầu khi thấy mình có một đứa con trai si vì tình như vậy ... haiz.... tôi nghĩ Jack giống tôi điều này ...

Rồi ngày ở công ty ... với Jack thật chán và bức mìnhnhưng khi đang bức mình thấy Trâm bước vào

-chào anh! – Trâm mỉm cười, mọi thứ với Jack xua đi tất cả....

-uhm... chào em... -Jack cười nói

-em có chuyện muốn nói với anh ...

-uhm... em cứ việc nói đi ... – Jack đang chờ

-anh đừng mua hoa tặng em như vậy nữa.....

-em không thích sao???

-dạ không phải! nhưng làm vậy cả nhà em sẽ ...

-ah... thui được ... không sao đâu ... nếu em nói vậy thì anh sẽ không làm như vậy nữa ... – Jack vô cùng buồn khi thấy tình cảm của mình đã bị từ chối – nếu không còn việc gì em có thể ra ngoài ...

-em xin lỗi! thật sự em chỉ xem anh như là anh trai thôi! em biết anh là một người đàn ông tốt rồi sẽ có một ngày anh sẽ tìm cho mình một người phụ nữ...

-.....-Jack im lặng đưa mắt vào chiếc laptop kia Trâm cũng thật sự buồn khi thấy Jack như vậy... rồi Trâm lặng lẽ bước ra ngoài

Khi Trâm đi rồi thì Jack ôm đầucảm giác bị từ chối tình cảm thật đau khi nhân viên bước vào đưa hồ sơ ...

-dạ thưa chủ tịch ...

-không có chủ tịch gì hết ... đi ra ngoài ngay cho tôi ... – cơn giận của Jack đã trút lên đầu nhân viên , làm cho nhân viên đó tái méc phải đi ra ngoài ngay lập tức

Trong khi đó Jack biết hôm nay mình cũng không làm việc được.... nên đã đi xuống dưới tầng hầm ...lấy xe phóng mình đi đến quán bar

Trong khi đó ở bên khách sạn :

-em chào chị ...cho em hỏi gần đây có quán bar nào không ah? – Thy hỏi cô nhân viên

-ah ... tôi sẽ kêu nhân viên chở quý khách đến nơi gần nhất

-ạ em cảm ơn

Còn tôi khi xong việc ở công ty là chạy đến một nhà hàng chuẩn bị mọi thứ để có ngày valentine đầu tiên của tôi và Trâm

Tôi chạy nhanh đến nhà hàng có thể làm một bữa tiệc thật đặc biệt dành cho Trâm

- dạ! chào quý khách!

-uhm.... tôi muốn đặt một bàn ở đây và bao hết ở đây ...

-ạ. có phải quý khách muốn dành cho người yêu của mình một ngày valentine thật bất ngờ không ah?

-uhm.... chính xác

-vậy quý khách dặn dò gì không ah ...

-uhm.... cô hãy làm theo

Tôi đã nói với nhân viên về việc chuẩn bị đón valentine đầu tiên cùng Trâm nhưng sau đó chẳng hiểu sao tôi lại nhớ đến Thuyên, làm tôi nhớ đến ngày valentine hồi còn học cấp ba ... dòng kí ức quay trở lại

Ngày valentine buổi sáng trước khi đi học tôi đón nhận một ngày thật vui hy vọng sẽ mang lại cho Thuyên được một ngày hạnh phúc ... tôi đi đến cửa tiệm hoa ... mua một đóa hồng ... quả thật hoa nó lên giá cao chỉ được mấy cái ngày như thế này .. bình thường với số tiền đó tôi có thể mua dc 3 hoa hồng .. nhưng hôm nay cũng số tiền đó tôi chỉ mua được 1 bông hồng ... mua bông hồng xong chỉ nghĩ không biết nó có đủ hay không... tôi mua thêm một hộp socola nữa ... trên tay vừa cầm hoa vừa cầm socola tôi cảm thấy rất rất vui chỉ ước gì có cánh cửa thần kì của doremon bước qua một cái là đứng trước mặt Thuyên ...

Vào đến lớp tôi không tặng cho Thuyên liền

-Mèo! – cái tên thân mật thuyên gọi tôi

-hả?

-giấu cái gì sau lưng vậy?- Thuyên cứ chồm ra đằng sau để biết cái gì đang ở sau lưng tôi

-biết làm gì? – tôi nhiều mày

-thì biết thui mà... có socola hog?-Thuyên chờ câu trả lời

-chi?

-cho Thuyên ...

-có cũng không cho ... -tôi đang chọc Thuyên ...

-Quý mèo! – Thuyên vùng vằng bỏ đi, còn tôi đứng cười lắc đầu ...đi đến bàn học và để hoa và socola vào học bàn

Cái tính đáng yêu đó phải nói trong lớp biết bao đứa con trai thích Thuyên ... quả thật tôi cũng không ngờ ngày valentine đó ... Thuyên được nhận socola cũng khá nhiều đến khi giờ ra chơi ... tôi đi xuống cantin mua nước đi lên trên lớp thì thấy hoa của tôi và socola đang nằm trong tay của Thuyên ...

-Nè! – tôi la lên- sao tự ý lấy vậy hả? – tôi khoanh tay

-cái này của tui phó hog mèo? – Thuyên chớp chớp mắt

-không!

-gì ? của tui mà...

-ai tặng đâu mà của tui ...

-không tặng cũng lấy

-hay nhỉ? muốn bị ăn đòn không? – tôi bước đến gần Thuyền giật lại hộp socola

-mèo mà lấy nghỉ chơi mèo luôn ..

-sợ quá ... – tôi le lưỡi ...

-mèo có đưa hay không? – Thuyền khoanh tay nhìn mặt với tôi lúc đó Nhi chen vào

-mèo đừng có đưa .. cho nhi nè....

-uhm... được ah ...

-không! socola của Thuyền ... – Thuyền nhất định chồm tới lấy cho được cái hộp socola... bằng cách leo lên bàn chồm tới tôi ..

-thui nè... khổ quá... mèo tặng thuyền bông hồng và socola ... valentine vui ha.. – tôi mỉm cười

-hihi... nãy không đưa luôn ...

-ai biểu tự động lấy ... nên chọc Thuyền thui ..

-uhm...hihi...

Thuyền vô tư đến mức khuới hộp socola tôi tặng cho cô ấy cho cả lớp ăn hết ... tôi không thấy buồn mà ngược lại thấy vui ... vì niềm vui của em cũng chính là niềm vui của tôi thôi ... đồng kí ức của tôi ngưng lại khi nghe tiếng của nhân viên nhà hàng ..

-ạ quý khách còn yêu cầu gì không?

-ạ xin lỗi chị em có thể hủy bỏ đơn đặt hàng lúc này được không?

-ờ ... có chuyện gì sao quý khách.... quý khách không hài lòng chỗ nào ... chúng tôi sẽ làm hài lòng cho quý khách...

-ạ ... nhà hàng chị rất tốt .. nên em mới đến chọn ... ah đây là tiền tiếp thôi em đi đây

Nói xong tôi vội vàng đi quả thật tôi không thể đón valentine cùng Trâm được ... khi trong đầu tôi vẫn còn hình bóng của Thuyềncó phải tôi đang làm cho Trâm đau khổ không? một người con gái đã chờ đợi tôi suốt mấy năm ... chính tôi cũng đã nói lời yêu cô ấy ... nhưng giờ vào đúng ngày này tôi lại làm tan nát trái tim của cô ấy... đêm đó tôi đã đi lang thang trên con đường ... suy nghĩ và suy nghĩ

Jack đang ở vũ trường với bao nhiêu tiếng nhạc sập xình muốn bỏ banh đầu ... và Jack hiện tại cũng muốn mình nổ theo điệu nhạc Jack muốn uống thật say và say... để có thể quên đi Trâm ... nhưng Jack càng uống thì thấy mình càng tỉnh ... hình ảnh của Trâm... cái nét dịu dàng... mộm mộm của người con gái thật đáng quý tại sao một tình cảm chân thành sâu sắc không được đáp lại...Vì quá yêu Trâm nên Jack đã kêu một chai rượu ra nốc đến nỗi sặc sụa ... khi đang uống như thế thì Thy xuất hiện ... cũng gọi cho mình rượu để uống ... cả hai uống nhưng không ai cần biết ai cả.....

Thy bắt đầu để ý xung quanh ... và thấy một chàng trai đẹp trai đang uống say rượu tuy mới uống vài ly rượu trong ánh đèn của vũ trường chớp tắt nhưng Thy vẫn nhận ra đó là Jack, Thy bắt đầu thắc mắc sao Jack lại ở đây thật trùng hợp

-Anh Jack. – tiếng của Thy hét lớn trong tiếng nhạc

-ủa? cô là ai? – Jack bắt đầu ngà ngà say ...

-anh không nhận ra em sao? em Thy nè....

-ah... Thy hả? sao em ở đây

-em buồn nên muốn vào đây giải tỏa thui ... anh uống say quá thui để em đưa anh về nhà ...

-anh không sao hết ... anh chưa say mà

-uhm... mà sao anh uống nhiều như thế...? – Thy quan tâm hỏi

-em có biết thất tình là gì không? – Jack say nên lúc này có thể bộc hết tâm trạng của mình ...

-sao anh hỏi em như vậy? – lúc này Thy ngừng uống và muốn biết chuyện gì xảy ra với Jack

-anh đang thất tình ... thất tình một cô gái xinh đẹp dễ thương hiền hậu ... luôn được mọi người yêu thích ..

-Trâm sao?

-uhm.... chính là Trâm Trâm không yêu anh ... Trâm chỉ yêu caca.... chỉ yêu caca mà thôi ...

-tình cảm không ép buộc được đâu anh ...

-anh biếtanh biếtanh tự trách mình tại sao không được tình cảm bình thường như những người khác chứ .. _Jack tiếp tục nốc rượu

-anh ngừng lại đi – Thy nói

-mặc anh

-trên đời này không thiếu con gái để anh yêu đâu ...

-vậy hả? vậy anh quay sang làm quen với em nha ... – Jack lúc say không biết mình đang nói gì ...

-anh say rồi đừng nói nhảm nữa

- haha.... ngay cả lúc người ta say ... là lúc nói thật nhất mà em cũng không tin ah .. haha....

-Jack – Thy thật sự nhìn thấy Jack như vậy cũng thấy tội cho Jack ... nhưng sức người có hạn Jack đã gục mình với những chai rượu ,,

Thy người con gái ốm yếu phải đỡ Jack lên taxi quay về khách sạn của mình.... khi đến đại sảnh đúng lúc Quân và Như đi ra ...

-bà bà! con Thy nó mang chàng trai về kìa...

-trời ... >”< ... ở đâu ra vậy? – Như hét hồn

-hai đứa bay lại đỡ giúp tao với – tiếng của Thy reo lên Quân và Như chạy đến đỡ cùng

-ở đâu ra anh chàng này đây trời ơi mùi ruou nồng nặc ...

-uhm... đỡ anh ấy lên phòng giúp tao ...

-sao? – Như hét muốn điếc cả tai Quân và Thy

-đỡ đi đừng có nói nhiều

Không biết chuyện gì sẽ xảy ra tiếp theo khi Jack tỉnh dậy

Còn tôi cô đơn lang thang trên con phố dưới ánh đèn tôi lại đối mặt mình dưới vũng nước đọng kia ... nhìn dưới đó là hình ảnh của tôi ... một cô gái ... tính cách như một chàng trai ... được sống yên bình ... được có người yêu thương ... nhưng hình ảnh của tôi được thể vào là hình ảnh nụ cười của Thyên ... lúc tôi và Thyên đùa giỡn nhưng sau đó là hình ảnh của Trâm ... người con gái yêu tôi chăm sóc cho tôi và cả gia đình của tôi ... cô gái hoàn mỹ không có điểm nào để có thể chê vào đâu đượctôi lắc đầu xua đi những suy nghĩ ... về đến nhà với tôi là gần 2h sáng

Trâm đang ngủ trước cửa nhà.... tôi lặng người khi thấy Trâm đang gục đầu xuống đầu gối.. cuốn mình nằm ngủ ôm cái lạnh ngoài trời tự nhiên tôi cảm thấy trái tim của mình đau nhói ... sao tôi lại có thể để một người con gái bị thiệt thòi nhiều như vậy đáng lẽ Trâm phải được hưởng niềm vui của cuộc sống đáng quý này ... tôi bước đến gần Trâm....sau đó ôm lấy Trâm ... cái ôm của tôi làm cho Trâm tỉnh giấc ...

-Caca! – Trâm không hiểu vì sao hôm nay tôi về nhà rất trễ .. đã vậy còn ôm lấy cô ấy ...

-đừng nói gì cả... anh muốn được ôm em một chút ...

-.... – Trâm giật mình khi tôi xưng hô là “anh” . điều gì đã xảy ra với tôi Trâm muốn biết ...

-caca...

-đừng bao giờ rời xa anh nha em anh hứa từ giờ trở đi không bao giờ còn hình bóng của Thuyền nữa...

-dạ! – Trâm hạnh phúc đến khi nước mắt rơi ra ...

-em sao vậy? -tôi lau nước mắt của Trâm

-em hạnh phúc

-uhm... đừng khóc chứ .. anh chỉ muốn thấy em vui thôi ... -Trâm ngã vào lòng của tôi

-hihi...

-ngày mai em có thể dành một ngày để anh được lo lắng cho em không?

-ngày mai là valentine mà...

-uhm... ngày mai anh sẽ có bất ngờ dành cho em ...

Sau đó tôi dẫn Trâm về phòng ...

-anh ngủ ngon nha... _ trâm mỉm cười

-ngủ một mình anh sợ ma lắm ...hay ngủ với anh đi

-thui... đừng có lợi dụng ... _ trâm trề môi

-hehe.. làm gì lợi dụng... nói thiệt mà...

-kệ anh ... – trâm đóng cửa còn tôi thì đứng đó cười... cả hai cùng cười vì biết từ ngày mai ... cả hai sẽ chinh thức là của nhau

Khi ở khách sạn Quân và Như nói chuyện ...

-ê... cái tên lúc nãy là ai vậy? – Quân hỏi

-òò...sao tui biết bà .. – Như chẳng thèm quan tâm

-haiz.... tội con Thy quá ... 3 cuộc tình mà chẳng ra cái gì...-Quân nói tiếp

-không sao đâu ... ông bà ta nói nhất quá tam mà...

-uhm... cũng hy vọng ...mà bà...-Quân đang có ý đồ

-hả?

-tên Minh đó... có nên cho vợ nó biết không? -Quân như muốn nói tất cả

-haiz... thui chuyện nhà người ta đừng có xen vào .. _ Như cũng sợ khi mình can thiệp vào sẽ có điều xấu nhất xảy ra ...

-nhưng tui bức xúc ... – Quân đập cái gối

-cốc cốc ... – tiếng gõ cửa

-ai qua giờ này vậy?-Quân nhăn

-chắc con Thy đó ... nhờ mình giúp ra mở cửa đi – thy nằm xem ti vi vừa nói

-Ah... Quân cho anh hỏi có Thy bên đây không? – tiếng của Minh

-anh còn vác cái mặt tối ah... – Quân khoanh tay ...

-anh thật sự thích Thy mà ...

-đừng có xạo ... anh thích nó hay anh thích tiền tài, danh vọng

-cho anh gặp Thy đi em ... _ mình năn nỉ

-anh đã có vợ đừng có gắng nữa.... tôi sẽ nói chuyện này cho vợ anh biết ..- tiếng hét của Quân làm cho Như phải đi ra ...

-là anh ah – Như càng lúc càng ghét cay ghét đắng Minh- đừng vô ích... nếu anh muốn giữ cái hiện tại tốt đẹp của anh đừng deo bám Thy nữa.... anh cũng nên nhớ anh đã có vợ vợ anh lại là người mà bạn thân anh yêu thương nhất ...

- – Minh im lặng và rời khỏi phòng Minh chẳng biết tại sao mình như vậy ... nhưng khi nhắc đến không còn giữ được cái ghế thì Minh rút đi ... không ở lại thêm một chút nào nữa.... có lẽ hấn sợ mất đi cái tiền tài và danh vọng trước mắt

Theo đúng lịch thì còn ba ngày nữa thì Minh, Quân, Như và Thy phải về lại Việt Namliệu ba ngày này sẽ xảy ra chuyện gì với họ không? nhất là Thy liệu trái tim thy có dành cho Jack không? hay sẽ như thế nào đó chúng ta quay về với phòng của Thy nào ...

Phải khó khăn lắm cả ba người bạn mới dìu được Jack về phòng của Thy ... Thy cứ tưởng hôm nay mình sẽ được uống say nhưng không ngờ người say lại là Jack có lẽ vì là quen biết cũng vì một chút gì đó ... nên Thy đêm đó đã chăm sóc cho Jack ... buổi sáng khi Jack tỉnh dậy cảm thấy đầu mình rất nhức, cứ dùng tay xoa xoa đầu, tỉnh dậy thấy mình đang ở trong một căn phòng lạ ... và càng thấy bất ngờ hơn khi mình đang ở trạng thái trần chỉ có một chiếc quần tây dính trên ngườiJack cố gắng nhớ mọi việc diễn ra đêm qua như thế nào trong phòng Jack quay qua quay lại chỉ thấy mình có một mình ...

-anh tỉnh rồi ah? – Thy đang cầm khay thức ăn sáng đem lên cho Jack

-đêm qua.... -Jack có vẻ nhớ -nhưng sao anh lại ở đây

-anh không nhớ gì sao? – Thy mỉm cười

-anh chỉ nhớ mình ở quán bar gặp em rồi sau đó em và anh cùng uống rồi rồi – Jack không nhớ gì tiếp theo

-hì hì... anh say bí tỉ em đã nhờ bạn em đưa anh lên phòng đó ...

-Ờ..anh xin lỗi làm phiền em quá – Jack gãi đầu, nhưng giờ Jack mới để ý Thy chỉ mặc một chiếc áo sơ mi mỏng nhìn rất khiêu gợi-em hay mặc như vậy hả? xin lỗi anh chỉ hỏi thôi đừng giận anh

-dạ không! tại đêm qua anh uống nhiều quá,,, nôn lên người của em em lục mãi mà chỉ còn cái áo sơ mi để thay đồ ngủ

-tối qua em ngủ ở đâu ? trong khi anh ngủ ở đây? – Jack bắt đầu thấy ngượng khi thấy một người con gái vì mình như vậy

-dạ em ngủ ở sofa...

-quý khách chúng tôi gửi đồ .. – tiếng của nhân viên

-để em ra lấy đồ cho anh ...

-phiền em quá – rồi nhanh chóng Thy cũng đưa đồ cho Jack mặc vào, ít phút sau thì Jack đã trở về bình thường lịch lãm, đẹp trai, tài giỏi không giống như hôm qua một kẻ say vì tình ...

Thy nhìn Jack rồi chọc ...

-đúng là chủ tịch có khác.... không giống như hôm qua... – Thy khoanh tay

-hôm qua nhìn anh ẹ lắm hả? – Jack hỏi

-đúng rồi! một kẻ say tình,,,

-anh có thể mời em đi chơi với anh hôm nay không? cảm ơn em vì tất cả...,

-đi chơi hả? đi đâu? – Thy hơi ngây thơ ... chẳng hiểu hôm qua và hôm nay là hai tâm trạng khác biệt ... cả hai cũng thấy như vậy .. nhưng cũng mong sao cho Jack và Thy cảm thấy yên bình khi ở bên nhau ...

-uhm... em đi thay đồ đi hôm nay là valentine mà...

-Valentine...

-hôm nay công ty anh cho nghỉ... em đi chơi với anh được không?

-đi ngay bây giờ soa?

-uhm...ngay bây giờ

Khi thy bước đi thì chân bị vướng vào vật gì đónên người bị té ngã ra sau ... Jack liền nhanh tay choàng tay qua eo đỡ Thy ...Thy thì hết hồn mém tý nữa là cái đầu của mình sẽ nằm dưới đất ... hai ánh mắt chạm nhau ... wow... dòng điện truyền từ phía hai bên cả hai trái tim đang đập theo dòng điện truyền qua người ... nhiều khi người khác cho rằng đây là tiếng sét ái tình chẳng nên cái cảnh giống đôi tình nhân đang nhảy điệu tango ngã người ra phía sau nếu Jack cúi xuống hôn thì có lẽ thành tình nhân thật đấy

- Em không sao chứ Thy? – Thy vẫn còn trong tư thế té ngã ra sau và Jack đỡ

-ạ em em ... không sao? – Thy mở mắt thật to nhìn Jack, sau đó Thy đứng lại bình thường

-em đi thay đồ đi ... rồi chúng ta đi ..

-ạ... – vừa mới được chàng đỡ thui mà cô nàng nhà ta đi vào phòng thay đồ mà cảm giác thấy ngượng vô cùng

-Thy em có trong đó không? – tiếng của Minh , Jack nghe thấy và bước ra mở cửa

-Minh ah? – Jack cười

-ủa? sao Jack lại ở đây? ở trong phòng của Thy – trong đầu Minh xuất hiện bao nhiêu dấu chấm hỏi

-ah ... cái đó ..

-em xong rồi nè... chúng ta đi thôi .. – Thy bước ra thì nhìn thấy Minh với vẻ mặt không còn tươi tắn

-em tính đi đâu ah? – Minh hỏi thăm

-tôi đi đâu kệ tôi .. tôi cần sự quan tâm của anh sao? – giọng của Thy lạnh lùng

-hai người cãi nhau ah? – Jack vô cùng thắc mắc

-thui mình đi đi anh... – Thy nắm tay lôi Jack đi

-không được ... ba em đã giao em cho anh ...

-tôi không cần – giọng nói lạnh nhạt càng lúc càng lạnh như băng

Rồi Thy nắm lấy tay của Jack kéo đi vào thang máy và bàn tay của Thy vẫn giữ chặt bàn tay của Jack ... nhưng khuôn mặt không còn vui vẻ... và thấy bức mình....

- Thy ah – tiếng của Jack vừa gọi vừa nhìn Thy

-ah.! em xin lỗi – Thy buông tay của Jack ra và mặt hơi cúi xuống

- em và Minh cãi nhau hả? – Jack hỏi mà cảm giác không biết mình có nên hỏi hay không? nhưng lời nói đã tuôn ra

-anh định đưa em đi đâu hả? – Thy cố tình không muốn trả lời câu hỏi của Jack

-uhm... anh tính đưa em

Ngay lúc đó thang máy bỗng dừng dừng lại .. và chớp tắt đèn liên tục ... và có một chấn động .. thang máy bỗng tuột nhanh lúc đó Thy hoảng sợ ôm lấy Jack thật chặt hai mắt nhắm lại.... sau đó thang máy dừng lại ... cả hai thở hổn hển và hồi hộp ... không biết sao hôm nay thang máy có vấn đề rồi thang máy chớp tắt chớp tắt ...

-em không sao chứ Thy? – Jack hỏi khi thấy đang ôm mình, không nghe tiếng trả lời mà ngược lại nghe tiếng khóc thút thích từ Thy – em sao vậy?

-em sợ .. -Thy đáp rất nhỏ rất nhỏ ...

-không sao đâu? có anh ở đây mà.... lát chúng ta sẽ ra khỏi thôi ...

Rồi một lúc sau thang máy cũng hoạt động bình thường trở lại khi thang máy mở ra ... thì Thy vẫn còn ôm lấy Jack ... nỗi sợ của Thy là gì mà cứ ôm cứng ngắt Jack như vậy????

Còn về phần tôi , có lẽ valentine này tôi không thể sắp đặt một buổi hẹn hò hoàn hảo với Trâm được ... giờ này mà đi đặt nhà hàng mà còn chỗ mới gọi là hay ... nhưng tôi nghĩ ra cách mớilà hôm nay tôi sẽ dành trọn cho Trâm một ngày...

-caca đưa em đi đâu vậy? – Trâm hỏi tôi khi đang ngồi trong xe

-caca chẳng biết nữa? tìm xem nơi nào thú vị thì đến ...

-vậy chúng ta đến căn nhà ngoài biển lúc mình hồi nhỏ đi ... – Trâm cười khi nói điều đó

-ờ ha.... sao caca quên mất tanhưng đến đó là mất 3h đó ...

-em sẽ thay lái xe với anh mà ... – trâm đá lông nheo với tôi

-ờ ờ ... nhỉ... – tôi cười cười ngó ngó ra cửa ...

Quả thật có một quãng đường khá xa... cứ chạy được 30p là chúng tôi đổi tay cho nhau.. để tránh nguy hiểm xảy ra với hai đứa.... đến nơi gọi là tuổi thơ của hai đứa thì trời cũng gần 11h trưa mất rồi vừa đến nơi là tôi như ngủ luôn trên xe,,

-caca! anh dậy đi!- Trâm lay tôi dậy

-thui..cho anh ngủ một tý đi ..

-đến nơi rồi ...

-ủa vậy hả?

Tôi bước ra ngoài thì trước mặt tôi là biển xung quanh... gió biển thổi vù vù ... và phải đi xuống mấy hòn đá lớn mới tới căn nhà thời thơ ấu của hai chúng tôi ... nhưng hôm nay là valentine khu vực ở đây thì vắng ... cũng đơn giản người ta ra ngoài ô chơi hết rồi lần này đi xuống từng bậc đá là mỗi cái khó khăn ... tay của Trâm ..

-chúng ta đi thôi – bàn tay tôi nắm và siết chặt nhìn Trâm mỉm cười

-thui không thích- trâm quay mặt đi

-hả? là sao? -tôi tự nhiên không hiểu gì hết ..

-công em đi ... giống như hùi đó vậy đó ... – Trâm khoái chí cười

-ah ah .. thui dc... chiều em vậy ...

Thế là Trâm liền nhảy lên cho tôi công ... nhìn cứ như là đôi tình nhân hạnh phúc ấy nhỉ? mà thật sự cũng sắp thành đôi tình nhân hạnh phúc rồi... cảm giác của tôi đang yên bình khi có trâm ở bên cạnh... tôi vui khi thấy Trâm mỉm cười...đôi lúc có đôi chút trẻ con mỗi lần tôi đi xuống từng bậc đá là mỗi cái khó khăn ...

-anh đi từ từ thui... té em và anh luôn đó ...

-uhm... anh biết rồi ... khá lâu rồi anh mới như vậy mà...

-cố lên 1 2 3 ,, cố lên .. – Trâm đang cổ vũ cho tôi, trong khi đó thì đang được tôi cõi.. hai tay trâm đang hoàng trước cổ của tôi

-cõ vũ kiểu này chúng nào mới tới nơi nhỉ...

-ráng lên còn hai hòn đá nữa thui...

Công có một chút là tôi đã thở hổn hển rồi Trâm bước xuống liền nhìn xung quanh.... và dùng tay chạm vào những hạt cát trắng mịn kia....

-anh mệt không? – bây giờ trâm mới thêm để ý đến tôi

-mệt sao không?

-thế sao công em suốt đời được ...

-anh chỉ công em ... khi em không thể đi được thui... nhưng anh luôn ở bên em mà.... – tôi mỉm cười trong sự mệt mỏi

-hihi..

-cười gì làm cái gì tiếp theo đi chứ? – tôi đang nhắc khéo

-làm cái gì là làm cái gì? – Trâm nhìn tôi ngây thơ vô cùng

-cái này nè ... – tôi chỉ tay vào má của mình ..

-thui...

-ê ăn gian nha – hình như trâm hiểu ý của tôi – sao bắt anh công cho đã rồi kiu không làm giận luôn .. – mặt tôi căng ra

-em giận mà... giận em hả? – Trâm đến nhìn tôi nhưng tôi quay mặt chỗ khác – anh cứ quay như thế em không hôn lên má được đâu ..

-ờ vậy thì ngồi im – tôi nói xong là đưa má mình qua trái để cho Trâm hôn ...

Khi Trâm tiến tới để hôn lên má thì tôi cáo li quay qua để môi chạm môi ... một cái chóc ... và tôi chạy đi ...

-anh ăn gian quá caca

-anh không ăn gian ... hahaha.... – tôi cười

-anh đứng lại không? – trâm cười vui

-không đứng làm gì nhau nè.... -lúc này tôi và trâm đã ở dưới nước rồi

-em sẽ không làm bữa ăn cho anh luôn ... – trâm dùng nước tạt vào tôi, và tôi cũng không ngại gì mà tát lại ...

-em không làm , thì em yên thân với anh soa????

-anh dám không?

Không cần phải nói nhiều ... tôi chạy trên những làn nước , mặt cho Trâm có tung bao nhiêu nước vào người tôi thì tôi vẫn tiến lại gần ... sau đó ôm lấy eo của Trâm áp sát vào người của mình

-sao? giờ em muốn sao? – tôi cười nham hiểm

-muốn gì chứ? – Trâm nhìn tôi đỏ mặt

-em đang ở trong tay của anh đó ...

-chứ hơg lẽ ở trong tay cá mập hả? – trâm cười ... rồi hai tay choàng vào cổ của tôi

-nhiều khi đang ở trong tay cá mập không chừng?- tôi nói cười

-cá mập này biết yêu phải không?

-uhm... iu người đang đứng đối diện nè...

-thiệt không? – ánh mắt của Trâm nhìn tôi như cần câu nói từ đáy lòng

-uhm... thiệt mà... – tôi mỉm cười – Trâm! em đồng ý làm bạn gái của anh không?

-làm bạn gái hả? – nét mặt của trâm làm tôi lo lắng

-nếu không thì bạn bình thường cũng được ... đừng xem người đứng là được rồi ... – tôi nói một lèo

-hihi... ý em không phải như vậy...

-chứ sao?

-em muốn hơn cả bạn gái ...
-uhm... vậy thì em đồng ý làm người vợ nhỏ bé luôn ở bên anh được không?
-thui... bạn gái thui... em chưa đồng ý làm vợ anh đâu? – Trâm cười trong hạnh phúc
-ủa? sao hồi nãy ...
-giờ em đổi ý rồi ...
-vậy là bạn gái của anh phải không?

12. – Chương 12

Câu trả lời đó được trả lời bằng cái hôn nhẹ ngay má phải của tôi ...rồi hai đôi môi khẽ chạm nhẹ nhau ... như đang tận hưởng hạnh phúc thì đối phương trao lại ... phải biết nao nhiêu chuyện tôi mới có được người con gái yêu tôi thật sự ... và tôi cũng yêu cô ấy hy vọng tôi và trâm sẽ có ngày được là vợ chồng với nhau ...

Hai nhân vật Thanh và Key khá lâu chúng ta mới quay lại để xem họ đang làm gì nhé?

- Key! anh nướng thịt xong chưa? – thì ra họ đang nấu nướng cùng nhau
- chưa chính mà ... từ từ đi em
-em đói bụng quá
-lại đây đi ... anh có cái này cho em – Key đang tính âm mưu
- anh có gì cho em hả? – em tôi nó đi tới key nhìn key có vẻ tò mò không biết key sẽ cho mình cái gì
-nhắm mắt lại đi
-được rồi em nhắm nè .. – em tôi đưa hai tay đón lấy món quà của key, Key nhìn Thanh mà chỉ biết cười thui, không ngờ người con gái đứng trước mặt mình dễ dụ quá, thế là lợi dụng cơ hội đó Key đã hôn lên môi của Key thật nhanh
-xong rồi đó .. – lúc này là em tôi mở mắt ra và nhăn nó
-cái gì? anh ăn gian quá nha
-hehe....
-giận luôn ...
-giận là không có thịt nướng ăn đâu nha .. – Key cầm xiên thịt lên đưa lên mũi hửi
-anh phải đem thịt nướng cho em thì em mới hết giận anh được
-rồi rồi
Họ đang dạo chơi ở sân sau nhà của Key ... key ở một mình ... nhưng cũng có một cái sân nho nhỏ để mà nghỉ ngơi vào những ngày cuối tuần ... buổi ăn được làm như một chuyên picnic tại nhà vậy ... Thanh thì trải tấm bạc sau đó để đồ ăn lên đó... cùng với chai rượu thức ăn và trái cây được gọt từ tay của Thanh ...
- em thích như thế này không? – Key đem đĩa thịt nướng và ngồi xuống
-hihi... không khí nhà anh yên tĩnh .. trong lành em rất thích ...
-hì hì...uhm... chúng ta hôm nay không phải ra ngoài... ở nhà vẫn tốt hơn đúng không?
- đương nhiên rồi .. ở đâu mà chẳng được chỉ cần có anh bên cạnh là em cảm thấy rất vui – vừa nói xong là Thanh hôn nhẹ lên má của Key

-vậy em ở với anh luôn được không? – Key nắm lấy tay của Thanh hôn nhẹ

-chúng ta sống thử với nhau hả? – Thanh hỏi

- tại sao phải sống thử??? làm vợ anh nha ...- Key nắm lấy tay của Thanh, Thanh khẽ gật đầu ... cả hai hạnh phúc và ôm lấy nhau, trao nhau nụ hôn ngọt ngào, rồi cùng vui đùa cùng nhau ...

Chúng ta quay lại Thy và Jack nhá xem họ thế nào rồi ...

- anh tính đưa em đi đâu vậy? – Thy hỏi khi nhìn ra cửa xe của taxi

-đi mua đồ mới cho em ...

-hả? – Thy ngạc nhiên

-đêm qua anh đã làm dơ đồ của em ... nên anh đền cho em – Jack mỉm cười

-thui, không cần đâu anh ...

-thui đến nơi rồi... vào đi biết đâu em sẽ thích ... – thế là Thy đi theo cùng với Jack vào cửa hàng quần áo và giày kiểu ..

-quý khách cần gì ah? – Người bán hàng lịch sự

-cô hỏi cô gái này thích cái gì thì lấy cho cô ấy? – Jack chỉ tay qua Thy

-Wow... – Thy mãi mê ngắm nhìn những bộ đồ và những đôi giày đẹp lạ, phải nói đó giờ Thy chưa được thấy một cửa hàng lớn đến như vậy... có cả ở phía trên ...

-dạ mời quý khách đi theo tôi ah... – thế là Thy đi theo người bán hàng

-ah... cô lấy cho tôi một bộ vest kem – Jack nói với người bán hàng ở đằng kia

-dạ... quý khách chờ một chút ah – người bán hàng đi vào lấy ra 3 bộ cho Jack chọn – dạ có 3 mẫu ah quý khách chọn mẫu nào?

-mẫu 1 nhìn đơn giản nhỉ? mẫu 2 có viền? mẫu ba rất tinh tế ... rùi lấy cho tôi mẫu số ba

-dạ mời quý khách vào thử ah..

-hì hì.. không cần thử đâu ... tôi mặc luôn mà...

Khi Jack vào thay đồ xong thì Thy cũng vẫn chưa xong? không biết Thy đã thay quần áo mới chưa chưa? trong khi chờ đợi Thy thì chúng ta quay về với tôi và Trâm nhé

- ủa? – tôi ngạc nhiên nhìn xung quanh, khi bật công tắc đèn lên

-sao vậy anh? – Trâm mỉm cười

- căn nhà không lấy một vết bụi ...

-hihi... em lúc nào cũng dành thời gian để quét dọn nó mà ...

- thật hả? – tôi nói nhìn trâm

- hihi... – Trâm cười nhìn tôi gật đầu ,, lúc này tôi chỉ biết im lặng nhìn Trâm, cảm thấy thật có lỗi khi để Trâm chờ đợi tôi, mà tôi suốt ngày chạy theo hình bóng và biết chắc chắn tình cảm của tôi không được đáp lạitôi bước đến thật chậm thật gần, vì trái tim tôi đang trải qua cảm xúc khó tả, rồi tôi ôm lấy Trâm vào lòng, cảm nhận được tình cảm Trâm dành cho tôi.

-caca xin lỗi! – tôi nói- hứa với caca là em không được rồi caca nữa bước nha ...

-hihi... nếu không rời nữa bước sao nấu cơm cho caca ăn ... – Trâm cũng đang tựa vào bờ vai của tôi, cũng ôm lấy tôi và nói

-uhm ... – lúc này hai đứa chúng tôi nhìn nhau, và cả hai cùng mỉm cười – đừng nói với anh là có đồ ăn sẵn lun nha

- cái đó sao có được ... mình phải ra chợ mua chứ?

-uhm.... vậy anh và em cùng đi ra chợ mua đồ ăn về làm hen... anh đói bụng quá ... – một tay tôi ôm một tay tôi xoa bụng của mình ...

-anh đói bụng kìa anh chứ?

-dám bỏ đói anh hả? – hai tay của tôi ôm sát eo của Trâm và nhìn Trâm gần hơn

-bỏ luôn đó dám quánh em hả? – Trâm ngênh mặt nhìn tôi, lúc này tôi chỉ muốn hôn lên đôi môi nhỏ xinh đó, hôn lên trán và má của Trâm

-anh muốn hôn em thui... không muốn quánh em đâu ..

Xong câu nói là tôi hôn lên trán của Trâm, rồi hôn nhẹ lên má.... cả hai ánh mắt nhìn nhau

- thui.... – trâm nói làm tôi giật mình

-sao vậy? chưa hôn chỗ quan trọng mà...

-anh muốn chúng ta nhin đói hả?

-hôn cái đi rùi đi ... – tôi mặt nham hiểm , có lẽ khi yêu chỉ muốn được ở bên người mình yêu thui, quên cả đói ...

-không! – Trâm nhanh chóng thoát khỏi vòng tay của tôi, rồi đi ra xe- le lên caca!

-uhm... – tôi đáp ỉu xiu

HIHIHEHE

Em và tôi bắt đầu đi ra chợ mua những thứ cần thiết để đủ cho cả buổi chiều và tối, rau cải, thịt tươi sống và nước uống, tôi rất muốn mua chai rượu nhưng khi vừa cầm lên tay thì bị Trâm giật và bỏ lại quầy ...

-sao vậy? hôm nay là valentine mà? – tôi hơi xụ mặt

-em không thích caca uống rượu..

-vậy uống bia vậy? – tôi đưa tay với lấy 6 lon bia

-cũng không được bia luôn? – Trâm giật lại

-chứ uống cái gì bây giờ?

-uống nước suối sẽ tốt hơn... – Trâm luôn cố gắng bảo vệ sức khỏe của tôi

-èò ... caca chỉ uống có ngày hôm nay thui mà...

-không được ... uống được một lần sẽ có lần thứ hai ...

-chúng ta còn thiếu gì không nhỉ? – tôi suy nghĩ

-đủ rồi anh – Trâm mỉm cười thật dễ thương

Nhanh chóng chúng tôi cũng đã đem thức ăn về cái nơi gọi là tuổi thơ của chúng tôi hồi đó ... nấu thức ăn thì đương nhiên Trâm luôn luôn là đầu bếp chính rồi, còn tôi cứ như là lính sai đâu đánh đó , kêu gì làm đó nhưng vì thế mà tôi thấy được cái vẻ ân cần chuyên tâm của Trâm khi làm một món ăn, rất chăm chú cho từng cái trang trí quả thật là khéo tay ... tôi mới đứng chốc ..

-hùi đó chơi toàn nấu đồ ăn giả không ha? giờ có đồ thiệt làm....

-ờ chúng ta chơi trò hùi đó đi ...

-là trò gì? – tôi thật sự không nhớ

-trò vợ chồng ... – Trâm mỉm cười nhìn tôi

-Oh oh ... – miệng tôi lúc này là rất tròn – hình như là vợ phải nấu ăn chồng thì đi làm về thì phải...

-đúng rồi đó ... – Trâm cười nhìn tôi ...

-rồi ok chơi thì chơi ... – thế là tôi bắt đầu nhập cuộc chơi – wow ... thơm quá, vợ của caca nấu gì mà ngon vậy ta? – lúc này tôi kê mũi vào hũ thức ăn ở trong bếp

-hihi...caca về rồi hả?

-uhm... hum nay đi làm mệt quá .. – tôi ngồi vào bàn ăn

-caca đi tắm đi ... rồi ăn ... – Trâm nói khi vẫn còn dưới bếp

-thui ... ăn xong rồi tắm cũng được mà...- tôi lại quay trở lại dùng tay bóc nhưng không được bị trâm đánh và giặt tay lại

-không được em chuẩn bị sẵn nước nóng cho caca rồi ... và cả đồ để thay nữa ...

-ủa có hả? – tôi ngạc nhiên

-có mà caca vào phòng tắm đi – trâm nói cứ như khẳng định là thiệt

-ồ – tôi thật sự ngạc nhiên khi nước đã chuẩn bị, khăn và quần áo cho tôi thay ... hồi đó cái gì cũng chỉ là tưởng tượng ... nhưng hôm nay cái gì cũng là thật và cảm nhận nó thật hơn gần hơnquả thật đi từ sáng đến giờ người tôi cũng rất dơ ... và vào đó tắm thì đúng là sẵn khoái thậttôi bước ra với chiếc quần sọt trắng, áo thun sọc ngang màu xanh.... thì thức ăn được đưa lên bàn sẵn rồi

-xong rồi ah... ra ăn đi anh ...

-wow ... – tôi nhìn những món ăn trên bàn rất rất là hấp dẫn ... – em đi tắm đi ...

-dạ. – trâm gạt đầu rồi đi vào phòng tắm, trong khi chờ đợi tôi đi quanh quần trong nhà để nhớ lại thời thơ ấu của hai đứa chúng tôi

.....
-Caca- tiếng của Trâm

-gì vậy? – tôi đang đưa những cuốn sách vào kệ

-trâm mới làm bánh nè caca ăn không?

-wow.... biết làm luôn hả? – tôi chọc trâm

-uhm.... caca ăn thử đi ngon không? – Trâm đưa cho tôi chiếc bánh

-uhm... – tôi cắn từng miếng và cảm nhận dc cái ngon thật sự từ vị mặn ngọt của bánh – ngon đó ...

-hihi... – Trâm cười

-mốt làm caca ăn nữa nha ... caca thích bánh này rồi đó ...-

-phải có điều kiện đó .. – Trâm lí lắc

-điều kiện gì thế? – tôi vừa ăn vừa nói

-caca làm điều cho Trâm chơi thì Trâm sẽ làm bánh cho caca ...

-ah chuyện nhỏ đó mà ...

Thế là vừa ăn bánh xong là tôi liền đi kiếm vật liệu để làm điều cho Trâm chơi ... cánh điều tuy không lớn, nhưng với tài trang trí của tôi thì nó trở thành chiếc điều đẹp [ở hiện tại tôi đang cầm chiếc điều trên tay, lấy nó ra từ trong cái tủ, chiếc điều không còn nguyên vẹn] ... làm xong điều là cả hai cùng ra ngoài, vì có gió biển chiếc điều sẽ được bay cao và xa khi chúng tôi đang chơi thả điều thì có một bọn con trai đi đến giặt con điều từ Trâm ...

-con điều đẹp đó, cho tao đi ... – một thằng nói với giọng đó

-trả con điều cho Trâm ... – tôi đứng dậy mà quát

-sợ quá haha... tao không trả mày làm gì tao? – nó đang cố tính chọc tức tôi

-mày không trả tao sẽ đánh nhau với mày .. – cơn giận đã đến với tôi

-thui caca mình bỏ qua chuyện này đi .. – trâm sợ có chuyện xảy ra với tôi

- đâu có được .. nó lấy chiếc điều của Trâm mà....

- hahah..... mày là con gái ... đánh lại không? một đứa con gái bảo vệ một đứa con gái sao? – nó đang châm biếm

-thì sao? mày là con trai mà đánh thua con gái thì không có gì nhục nhã hơn điều này đâu – câu nói của tôi đánh nặng vào lòng tự ái của nó

Thế là nó liền nhào đến tôi và tính cho tôi một bài học ... nhưng vì nó cứ nhào đến mà không nhìn , tôi né qua và nó bị té và ăn cát dưới đất....rồi cả hai cùng nhau đấu vật ... lúc đầu là nó đè lên người tôi và đánh tới tấp ... Trâm thì chỉ biết đứng ở ngoài kêu dừng lại và khóc... nhưng sau một hồi tôi lấy thế đè lên người nó lại và cuối cùng nó chịu thua ...

-tao thua! – nó hét lớn, lúc này tôi đứng dậy bước ra khỏi người nó

-trả con điều đây ... – tôi đưa tay

-trước khi trả tao nên làm một việc ... – nó dùng tay xé nát con điều rồi chạy đi, tôi chỉ muốn đi theo cho nó thêm một trận nhưng lúc đó Trâm đã níu lấy tôi lại ..

-bỏ đi caca ...

-nó xé con điều... – tôi nóng và hét vào mặt Trâm, làm cho Trâm cúi mặt xuống rồi ngồi xuống đất lụm con điều và những miếng đã bị xé -caca xin lỗi!

Rồi cả hai chúng tôi đem con điều về nhà cùng nhau dán lại ... lúc đó cũng chính là ngày cuối cùng tôi tạm biệt Trâm đi qua Việt Nam ở và học ở đó .. lúc đó nhìn Trâm vui cả ngày hôm nay thật sự tôi không biết phải nói sao, tôi sợ Trâm sẽ buồn và khóc...

-xong rồi! – trâm vui khi con điều được dán lại, lúc đó tôi chỉ ngồi nhìn Trâm – caca! – trâm đưa tay quơ trước mặt tôi

-hả? -tôi giật mình

-caca đang nghĩ gì vậy?

-ah... không có gì đâu .. – tôi nhìn Trâm cười

-caca giấu ai chứ không giấu được em đâu ,, – Trâm bỏ con điều qua bên rồi dùng tay vịn cái đầu của tôi – nói đi, nhìn em nè...

-.... – tôi thật sự chỉ biết nhìn Trâm

-sao caca không nói gì vậy?

-uhm.... hôm nay là ngày cuối cùng chúng ta chơi chung với nhau ...- tôi nói mà ánh mắt không dám nhìn Trâm

-caca đi đâu hả?

-uhm... caca đi qua VN

-sao phải qua đó ... caca đang học rất tốt ở đây mà... – Trâm nắm lấy tay tôi

-caca biết điều đó ... nhưng caca không biết đất nước đó có cái gì đó ... khiến caca phải qua bên đó học và sống ở đó ..

-caca đi chừng nào caca về ?

-caca không biết nữa? có thể 3 năm hay 5 năm có thể lâu hơn ...

-caca không quay về thăm em sao? – Trâm lúc này đã ôm chầm lấy tôi

-hì hì... có chứ ...

-nhưng tại sao phải đi lâu như vậy chứ? em làm cho caca buồn và giận sao?

-hì hì... không có ... tại vì caca muốn khám phá thui ...

Lúc này Trâm buồn tôi ra và hôn lên má tôi nhẹ một cái ...

-nụ hôn này là tiễn caca lên đường...

-gì mà sớm vậy ... mai mới đi mà...

-ngày mai em không đưa caca ra sân bay được ? – Trâm buồn nói

-sao vậy? – tôi vô cùng thắc mắc – đi buổi tối mà

-em không thể ... vì mai em phải theo ba mẹ đi về quê thăm ông bà rồi...

-uhm...

Và ngày ấy tôi đi ra sân bay một mình cùng với ba mẹ và đứa em của mình, lúc ngồi trên xe đi ra sân bay đầu tôi luôn nhớ và nghĩ về Trâm rất nhiều, mặt tôi buồn thấy rõ và trong nhà ai cũng hiểu, đến sân bay tôi cũng ráng cố gắng nhìn xung quanh xem coi có ai bóng dáng giống Trâm không? nhưng tìm hoài trong vô vọng ... thời gian lên máy bay cũng sắp đến tạm biệt cả nhà tôi kéo va li từ từ vào sân bay...

-Caca – tiếng của Trâm vang dội, làm cho tôi phải quay lại, lúc đó Trâm chạy tới và ôm chầm lấy tôi, và tôi cũng vậy... cảm giác không muốn rời xa nhưng cũng phải đi ...

-sao em nói em ở với ba mẹ mà ...

-em phải năn nỉ dữ lắm ba mẹ chở em tới đây ...

-Trâm ơi là Trâm.- tôi cóc đầu Trâm rồi cười

-đi bảo trọng nha.

Và tôi quay về hiện tại lúc đó cũng là lúc Trâm tắm xong chẳng biết sao Trâm hôm nay gội đầu xòa tóc.... nhìn Trâm lạ quá ,, tôi cứ đứng nhìn hoài ...

-hôm nay em lạ quá ...

-sao lạ? – trâm hỏi

-xã tóc ... hùi đó giờ thấy em toàn thất bính hai bên ..

-hihi ... lâu lâu đổi kiểu chứ ...

-uh... em để kiểu này nhìn giống như phụ nữ chừng chạc hơn đó ...

- ý anh nói em giống con nít sao?

- hì hì... thui ăn đi ... đói bụng quá ...

Thế là chúng tôi vừa ăn vừa nói chuyện nhắc đến chuyện cũ hồi xưa, nhắc đến cánh diều, Trâm còn nhớ rất rõ những cú đâm tôi cho cái tên đó, Trâm ngồi diễn tả lại thật sự tôi rất mắc cười, không ngờ lúc đó tôi hung dữ đến như vậy, ăn xong thì đương nhiên là cùng dọn dẹp, rửa chén cùng nhau mà tôi cứ bị Trâm hắt nước vào người riết, Trâm đang muốn kiếm chuyện với tôi đây mà... rồi cả hai cùng đi dạo trên bãi biển cũng ngắm hoàn hôn.... giây phút này chúng tôi đều im lặng cùng nhìn ra phía mặt trời lặn, ban đầu thì tôi và Trâm cùng nhìn mặt trời lặn, tôi lấy tay khoát qua vai của Trâm mà mặt cứ ngó đi đâu, Trâm cũng tự đầu vào bờ vai của tôi....tôi cũng nhẹ đầu tựa đầu vào đầu của Trâm, khoảng không gian im lặng khiến cả hai chúng tôi đang lắng nghe và thấu hiểu những gì trái tim muốn nói với nhau ...

Chúng tôi cùng quay về căn nhà kỉ niệm đó ... lúc đó tôi nhìn Trâm cười

-sao caca lại cười?

-caca cười vì hạnh phúc... hạnh phúc khi có người đáp trả tình cảm của mình...

-hihi...- trâm đến ôm lấy tôi ...

Tôi nhẹ nhàng đặt nụ hôn lên trán của Trâm, khẽ làm Trâm giật mình... sau đó là má.... và sau đó môi kề môi nhaucả hai đang hạnh phúc trong nụ hôn ngọt ngào kia, tôi siết trâm thật nhẹ nhàng, thật dịu dàng, và trâm cũng vậy lúc đó chân tôi bước tới, chân Trâm thụt lùi đi về phía căn phòng ngủ... nhưng đến phòng ngủ cả hai ngừng hôn nhìn nhau cười hạnh phúc, lúc này tôi bế trâm lên tay của mình tiến về căn giường kia

Và tiếp tục môi chạm môi, tôi lấy tay vuốt tóc mái của trâm, cả hai bàn tay chúng tôi nắm chặt lẫn nhau... nụ hôn của tôi bắt đầu dời xuống cổ của Trâm, hôn nhẹ và đùa nghịch.... Trâm thì ưỡn người cắn môi vì tôi làm cho trâm rợn hết cả người, về những cái chạm nhẹ trên cổ, rồi đến bờ vai.... xuống tý nữa là vùng ngực lúc này tôi chống một tay nhìn trâm.... một tay tháo từng nút áo của Trâm Trâm nhìn tôi và gật đầu... ánh mắt cả hai nhìn nhau quả thật trái tim tôi bây giờ đã thuộc về nàng, trong đầu tôi chỉ có nàng.....và cứ thế cứ thế nàng đã trao hết thân thể, cái trinh tiết nhất của một người con gái đã cho tôi, tâm hồn và thể xác cả đêm đó trâm đã thở rất nhiều, cơn thở cứ dồn dập, mồ hôi chảy nàng cũng biết “sướng” vì tuy là lần đầu tôi làm chuyện này với Trâm ban đầu có vẻ đau cả hai đều thỏa mãn lẫn nhauvà ôm nhau ngủ cho đến sáng

Buổi sáng thì tôi thức dậy sớm hơn nàng, chống đầu nhìn nàng ngủ say ...và nhìn nàng tôi không thể cưỡng được là chồm tới hôn lên má Trâm một cái, sau đó rồi nàng thức giấc ...

-caca dậy rồi hả?

-uhm.... caca dậy này giờ rồi... – tôi mỉm cười nhìn cái nét mặt còn say ngủ của em...

-sao caca không kiu em đây?

-thấy em ngủ ngon nên không muốn đánh thức ...

-để em dậy chuẩn bị bữa sáng ...- trâm định ra khỏi giường thì tôi đã ôm lấy em, nằm đè lên em ...

-thui, lát về ăn với ba mẹ luôn.... – tôi hôn nhẹ lên môi của Trâm

-caca hư quá... tối quá – Trâm nhìn tôi e thẹn

-em giờ là của caca rồi đó nghe....

-hừ ...

-caca muốn ngày nào cũng như hôm nay ... nhất là tối qua....

-thui! – Trâm cười đánh tôi mấy cái

-yêu em hay thích làm tình với em vậy hả?

-cả hai! – tôi cười ranh mãnh, tiếp tục hôn nhẹ lên môi của em...

-em không cho hôn nữa...

Nhưng không cho thì tôi cũng đã hôn em rồi... hai đôi môi chạm nhẹ nhàng... em choàng qua cổ tôi và cả hai cùng đáp trả...khi hôn xong... tôi đưa mũi của tôi kề mũi của em rồi cùng cười với nhau. thật hạnh phúc làm sao?? biết diễn tả như thế nào..... hy vọng đây cũng là người cuối cùng tôi yêutình cảm thật khó đoán mình sẽ dành cho ai hay như thế nào, thời gian, hoàn cảnh sẽ cho mình những suy nghĩ đau đầu, nhưng thử thách rồi cuối cùng đến với nhau ...Rồi cả hai cùng về nhà ... trong trạng thái rất là hạnh phúc...

Quay về với Jack và Thy họ cũng có được một ngày valentine cũng đầy cái phức tạp sau khi Thy thử những bộ đồ tuyệt đẹp kia,, ra cho Jack ngắm thì Jack gật đầu khen đẹp... thật sự những quần áo Thy mặc trước đây.. không thể so sánh cái hiện tại...

-Em thích chiếc váy đó chứ? – Jack hỏi một cách rất lịch thiệp

-ạ..em thích lắm ...

-vậy chị lấy bộ này cho cô ta ...

-anh tặng cho em sao? – Thy ngạc nhiên

-uhm... thêm một đôi giày, một chiếc túi

-thui nhiều lắm ...

-không sao đâu? xem như quà valentine anh tặng cho em..

-hì hì... chị có một người bạn trai thật chu đáo đấy – nhân viên cửa hàng nói – hai người lại xứng đôi nửa chúc hai người hạnh phúc....- những lời nói của nhân viên làm cho cả hai cảm thấy ngại... nhưng một lúc sau thì cả hai cùng ra ngoài và cùng đi ăn với nhau một ngày trôi qua cũng rất chậm chậm.... khi đến vào nhà hàng, Jack phải đối mặt với một đứa bé bán hoa...

-chú ơi! mua hoa tặng cho bạn gái chú đi! – cô bé bán hoa nói giọng rất dễ thương

-ah cô không phải là – Thy tính nói thì Jack chen vào

-uhm... lấy cho chú một bông đi con ...

-dạ đây! – chúc chú và cô valentine vui vẻ. – cô bé cười tí mắt rồi đi

-thật ngại quá! – Thy cuối đầu

-có gì đâu ...- Jack cười

-wow... – có gì đó thu hút ánh mắt của Thy

-gì vậy em? – jack không biết điều gì làm cho Thy ngạc nhiên đến như vậy

-anh nhìn kia? – Thy đưa tay chỉ ra phía sông có một chiếc tàu thấp sáng hết đèn trang trí lộng lẫy- đẹp quá, hơ biết cô gái nào hạnh phúc có thể được một chàng trai cầu hôn như vậy nhỉ? – Thy chống tay mơ mộng

-hì hì... – Jack nhìn cái vẻ mơ mộng của Thy rồi cười – em cũng mơ mộng vậy sao?

-em là con gái mà...

-uhm.... anh đã yêu ai chưa? __ thy hỏi câu đó làm cho Jack thấy buồn

-ờ... chưa....- Jack tự nói dối

-em thì yêu đến ba người rồi đó ... __ thy chóng cảm mắt thơ thẩn nhìn ra phía sông

-nhiều vậy? – Jack vô cùng ngạc nhiên

-người đầu tiên là một chàng trai ăn chơi xanh điếu, người thứ hai là caca, người thứ ba là Minh....

-caca! – Jack nhắc lại tên tôi

-chuyện là vậy – Thy kể cho Jack nghe hết mọi chuyện và câu chuyện khiến Jack buồn cười nhất chính là câu chuyện của tôi- sao anh lại cười?

- haha.... tôi cho caca quá

-bối thía... từ giờ trở đi em không biết em còn can đảm để yêu ai nữa hay không???

-rồi sẽ có người quan tâm và đáp tình cảm em mà.

-hihi.. anh thật là tốt ba em không chọn lầm người để hợp tác ...

-mới gặp mà kêu tốt rồi sao? em tin người vậy sao? – Jack hàm ý chọc

-nhưng mà em tin là cảm giác này đúng vì anh cho em lời khuyên, mua đồ mắc tiền cho em, còn tặng hoa nữa.... — điếu bộ con nít của Thy làm cho Jack cảm thấy Thy đáng yêu vô cùng ...

Thế là Jack đưa Thy về khách sạn.

- cảm ơn anh.

-cảm ơn gì thế?

-cảm ơn anh mà hôm nay em có được một ngày thật vui ...

-hì hì... anh cũng vui như em mà ...

-chúc anh ngủ ngon nhé

-uhm... chúc em ngủ ngon.

Thế là nhanh chóng cả hai tạm biệt nhau, một ngày Thy cảm thấy nhẹ nhõm hơn mọi ngày ... và ngay cả Jack cũng vậy ... gần như hôm nay Jack không còn nghĩ đến Trâm nữa ... Jack quay về nhà mà lòng thấy nhẹ nhõm ... khi Thy định bước vào phòng của mình thì Minh dùng tay chặn cửa lại ...

-Minh! Anh làm gì vậy?

-Anh muốn nói chuyện với em...

-chúng ta chẳng còn gì để nói cả...

-tại sao cả ngày hôm nay anh gọi cho em mà em không bắt máy ...

-anh là gì mà có quyền kiểm soát tôi?- Thy chẳng nhìn mặt Minh

-nhưng ba em giao nhiệm vụ cho em là phải canh chừng em...

-tôi không phải là một đứa con nít ... – Thy khoanh tay phản kháng

-anh thích em ...

-anh khùng ah... anh có vợ rồi... nên nhớ vợ anh là Thuyền,,,

-anh....

-tôi nghĩ anh đừng tìm cách nói chuyện với tôi nữa... mong anh buồn tay ra để tôi vào phòng...

-uh,, – thế là Minh phải im lặng buồn cửa để cho Thy đi vào phòng ...

Ở công ty của tôi....

-ngày valentine thế nào mọi người? – chị lady hỏi thăm chúng tôi

-em có một ngày tuyệt với – Key nói với vẻ mặt tươi rói

-còn Fun thì sao?

-hì hì... dạ cũng bình thường ...

-em thì sao caca? – chị lady đang hỏi tôi

-dạ... em em .. – chả biết sao tôi lại ngập ngừng

-nhìn là hiểu ngay ... – chị lady nói trúng tim đen của tôi mất rồi – chúng ta cố gắng tuần này hoàn thành xong công việc để còn mà đi chơi nữa?

-yes! madam! – cả phòng đều hô to

-anh rể! – tiếng của Key gọi tôi làm tôi giật mình

-hỡ sao kiu anh rể?

-trước sau gì cũng phải gọi là anh rể mà....

-hì hì... tính cưới nhau rồi ah? – tôi hỏi và mỉm cười

-dạ!

-wow ... nói chuyện có vẻ khác ta?

-trời thì phải biết mình đang ở vị trí nào chứ? – câu nói của Key làm cho cả hai cười phá lên

-nè! hai cậu làm việc đi chứ... ở đó mà cười

-dạ tui em biết rồi.

Rồi một ngày làm việc buổi trưa cũng đến... phần việc ai cũng xong có tôi là chưa xong với cái đóng việc trong máy tính... mở máy tính tôi lên là bao nhiêu cái ghi chú phải làm hết trong ngày hôm nay ... tôi hơi mệt ngồi dựa lưng vào chiếc ghế mắt nhắm lại... bỗng có một mùi hương dễ chịu nó làm chiếc mũi của tôi nhận ra rằng có một cô gái đang bước thật gần đến gần tôi... không biết là mơ hay thật tôi cứ nhắm mắt ngả người ra phía sau ghế rồi một bàn tay che mắt tôi lại chẳng nói gì cả...

-ai vậy nhỉ? – tôi lấy tay sờ vào bàn tay ... bàn tay đó mịn thơmmùi hương ngày nghe quen quá – em hả trăm?

-hihi... – khi nghe giọng cười là biết ai rồi

-hum nay sao lại qua công ty của caca vậy?- tôi nắm lấy bàn tay của trăm và hôn nhẹ

-em qua rủ caca đi ăn nè...- trăm ôm cổ của tôi

-èò ...caca còn một đóng việc trên máy tính chưa xong...

-em sẽ ngồi đợi ... – trăm lúc này đã đứng trước mặt tôi

-không được ... caca làm lâu lắm ...

-thui nghỉ tay đi ... mình xuống dưới căn tin công ty ăn đi ...- trăm cố gắng lôi tôi ra khỏi ghế

-vậy thì phải... – mặt tôi bắt đầu nham hiểm

-thì sao? – Trâm nhìn tôi không hiểu, tôi đưa tay để trên môi mình và nhắm mắt lại ...

-hihi... – trăm nhìn tôi cười, sau đó tiếng gần lại môi của tôi nhưng bị key phá vỡ ...

-èò... em không thấy gì hết ... – Key la lên làm tôi phải mơ mắt – em chỉ vào lấy tập hồ sơ rồi đi ra ngay.... – Key vừa nói vừa lấy tay che mắt lấy tập hồ sơ trên bàn rồi đi ra khỏi phòng liền và khép cửa lại

-nó sao ấy nhỉ? – tôi quay đầu lại nhìn

-người ta lịch sự vậy thui chứ ... – Trâm quay qua khoanh tay không nhìn tôi, tôi đứng vậy ôm eo trăm từ phía sau rồi hôn nhẹ lên má của Trâm

-em nhớ caca hả? – tôi nói với giọng rất nhẹ nhàng

-em đến xem caca đã ăn gì chưa thui...

-hì hì... caca chưa ăn gì cả? còn một đồng công việc chưa xong nữa kìa.

-thui nghỉ tay đi lát rồi làm tiếp. – Trâm quay sang nhìn tôi nói như muốn tôi ngưng việc để nghỉ ngơi có sức để làm tiếp

-thấy em là caca đây chẳng biết đối nữa..

-xạo quá!

-hì hì... – tôi hôn nhẹ lên môi của Trâm

-giờ có đi ăn hay không hả? – Trâm gặng giọng

-hì hì... tuân lệnh . – Tôi đưa tay lên trán đứng nghiêm người

Cả hai chúng tôi cùng xuống căn tin ở dưới công ty thì bao nhiêu ánh mắt đều dồn phía về chúng tôi ... nhất là Trâm

-wow – chị lady lên tiếng – nghe nói có người bận việc không đi ăn mà nhỉ? sao giờ xuống đây ta? – chị lady như đang nói xéo tôi trước mặt key và fun

- người ta có tình yêu mà chị ... – Fun cũng hòa theo

- uhm... tình yêu thì cũng mừng ... không có chắc caca sẽ chết trong cái đồng công việc luôn nhỉ????

-chị ah – tôi nói

- thui thui ... chị với fun đừng chọc caca nữa... để cho cậu ta an phận đi – Key đá lông nheo với tôi

- người yêu của em thật xinh đẹp và dễ thương đó! – chị lady khen

-chị khen dư thừa quá.. đó là sự thật hiển nhiên rồi – key nói với giọng như đó là cái hiển nhiên

-mọi người ngồi đây nha... em với Trâm lại đằng kia lấy đồ ăn ...

-ok.... – cả ba cùng đồng thanh nói

Đi được vài bước Trâm mới nói chuyện với tôi

-họ là đồng nghiệp của caca hả?

-uhm ... – tôi quay sang nhìn trâm cười

-họ có vẻ rất thân thiết với caca...

-thì mình đối xử người ta sao thì mình được đối xử lại ah mà . họ rất vui vẻ thân thiện và rất tốt ...

-hình như họ biết em thì phải?

-ờ ờ ... – tôi gãi đầu – thui lấy cơm rùi lại ăn chung cho vui ... trong khi chúng tôi đi lấy thức ăn thì lady, key, fun đang nói chuyện về hai chúng tôi

-không ngờ nha? – fun lên tiếng

-gì vậy anh? – key vừa ăn vừa hỏi

-trâm lại là người yêu của caca ...

-anh biết chị Trâm hả? – key ngạc nhiên

-haiz.... có gì mà không biết đâu em ... thì công ty làm ăn với nhau... chuyện lớn chuyện nhỏ gì mà chả biết

-ủa là sao? – key ngưng ăn để muốn biết chuyện gì

-em khờ quá! – chị lady lên tiếng – nghe nói Jack là tổng giám đốc đem lòng yêu Trâm đó ...

-ah ... cái đó em biết ùi ... =,= ... – key cứ tưởng sẽ nghe chuyện gì mới ... thế là cuối đầu ăn tiếp

-cái thên này – chị lady đánh vào vai nó một cái

-nhưng mà em thấy caca và trâm hợp với nhau hơn ... – fun nhìn chúng tôi từ xa và phán xét

-uhm... mong sao hai đứa nó càng lúc càng yêu nhau nhiều hơn ...

-mọi người đang nói xấu gì em đó – lúc đó tôi bước lại bàn đặt đồ ăn xuống rồi nhìn mọi người với gương mặt đầy nghi ngờ

-mọi người muốn biết chừng nào em lấy vợ? – chị lady nói giọng rất tỉnh queo , nhưng ánh mắt hướng về Trâm, câu hỏi của chị lady cũng khiến Trâm cảm thấy giật mình và hơi đỏ mặt

-em cũng chưa biết nữa? – tôi trả lời mà mắt nhìn về trâm,và mỉm cười lúc này Trâm đang ngồi ăn

-Trâm nè! – Fun nói

-ạ! – trâm ngẩng mặt lên

-nhóm đồ họa tụi anh ah... khi hoàn thành xong dự án .. sẽ tổ chức đi chơi Hawaii đó .. em có muốn đi chơi không?

-vậy sao? chừng nào nhóm anh mới xong lận?

-ah khoảng một tuần nữa ...

-dạ ... em cũng thích lắm ..

-ok vậy nghen. – lúc này Fun đá lông nheo với tôi

Thế là hôm nay Trâm đến công ty cùng dự bữa trưa với tôi và cùng với nhóm đồ họa . tôi rất vui rất hạnh phúc khi có trâm bên cạnh mình.... bây giờ tôi đã biết tôi đang dành tình cảm cho ai ... là em, Là trâm người mà tôi sẽ cưới làm vợ sau này .. tôi chỉ hy vọng mọi thứ thật êm xui để tôi và em hạnh phúc bên nhau. Buổi trưa trâm cũng rất thân thiện cùng với mọi người ... hì hì... đó là cái tính cách của em từ nhỏ đến giờ.

Khi dùng xong buổi trưa thì cô thư kí của giám đốc đến gặp tôi

-oh! caca đây rồi! làm nãy giờ em đi kiếm!

-có chuyện gì vậy em? – tôi không biết chuyện gì mà cô thư kí của giám đốc kiếm tôi

-giám đốc nói là muốn gặp caca.

-uhm... chừng nào gặp em?

-dạ ngay bây giờ.

-có chuyện gì thế nhỉ? – chị fun chóng cảm suy nghĩ

-có khi nào kiu đi làm cái gì đó không? – Fun nói tiếp

-chắc không có gì đâu? __ key với thái độ bình thường

-uhm... mọi người dùng cơm xong thì làm việc tiếp nhé... còn em thì... – tôi nhìn Trâm

- hì hì... caca cứ đi đi .. em đi về công ty của mình được mà!

-uhm...

Dứt lời là tôi đi ngay sang phòng giám đốc ..

-dạ! giám đốc cho gọi em ah! – tôi đến ngồi xuống ghế

-uhm... gần đây nhóm đồ họa làm việc ổn chứ?

-dạ. rất tốt thưa giám đốc.

-uhm.. như thế tôi yên tâm rồi. lát nữa cậu qua bên khách sạn bên kia, chúng ta nhận thiết kế event bên đó. (khách sạn đó là nơi Thy, Quân , Như và Minh đang ở đó mấy bạn)

-dạ! mấy giờ mình gặp người bên đó ah.

- 14:00

-dạ.

-xong việc rồi. cậu có thể ra ngoài.

-dạ em chào giám đốc.

Và đúng 14:00 tôi đã có mặt ở khách sạn đó. tôi đi đến quầy tiếp tân

-quý khách cần gì ah?

-ah tôi có một cuộc hẹn với ông giám đốc của khách sạn này

-ah... xin ngài ngồi ở ghế đằng kia ah .. giám đốc chúng tôi đang họp ...

-uhm... cảm ơn cô.

-ngài có muốn uống gì không ah?

-ah cho tôi một ly nước lọc được rồi.

Thế là tôi đi đến chiếc ghế sofa sang trọng đằng kia ngồi chờ, trong khi chờ đợi như thế tôi mới thấy được khách sạn này hoạt động không bao giờ ngừng nghỉ, tất cả các nhân viên từ trên xuống dưới rất vì công việc và luôn dành cho khách hàng những gì tốt nhất. Nhưng nhìn ngắm mọi thứ xung quanh, thì tôi nghe có tiếng vọng bên tay của hai người

-ê tối qua, Minh nó làm phiền Thy nữa đó! – tiếng của Như

-vậy hả? sao tên đó lì quá vậy trời???? – Quân nổi điên

-nhưng chúng ta chỉ ở lại ngày hôm nay nữa... mai đi rồi ... – như nói

-tối nay đập thằng Minh đi .. – quân nổi nóng

-đây không phải là đất của chúng ta ...

-Minh! chết tiệt, nó còn nói dám bỏ vợ để theo Thy ... thằng đó hết thuốc chữa rồi... – khi nghe đến khúc này người tôi giật mình và bắt đầu nóng rang cả người lên ... lúc ấy ông giám đốc cũng vừa mới xuống

-chào cậu! đợi lâu không? hôm nay cuộc họp kéo dài hơn bình thường.

-ạ! không sao? công việc như vậy hay là bình thường mà.

-rồi chúng ta vào chủ đề nhé...

Thế là tôi và ông giám đốc khách sạn cùng bàn nhau về việc tổ chức event cho khách sạn.... vì khoảng 1 tuần nữa là 20 năm thành lập khách sạn, nên ông ta muốn phải có gì đó thật ấn tượng và để lại trong mắt người du lịch và kể cả người dân ở đây. Khi xong cũng khoảng 2 tiếng. Trong đầu tôi lại hiện ra thắc mắc về chuyện của Thuyên và Minh, nếu đúng sự thật là vậy... có lẽ tôi sẽ giết Minh chết ngay tại chỗ... nhưng vì lo lắng cho Thuyên nên tôi đã đi đến khu vực gọi điện thoại quốc tế gọi điện thoại trực tiếp cho Thuyên

-alo – tiếng của Nhi bắt máy

-Nhi hả? – tôi đoán

-ủa ai mà biết Nhi vậy? – Nhi bên đầu máy bên kia không biết tôi đang gọi từ Úc về

-hì hì... mới đi không đến mấy tháng mà quên caca rồi sao? – tôi chọc Nhi

-ủa ? caca – Nhi vui lên vì mừng và ra dấu cho Thuyên biết là tôi gọi về

-dạo này khỏe chứ? – tôi hỏi thăm

-uhm.. vẫn ăn ngủ đều đều hihi....

-uhm... thế thì tốt rồi? Nhi qua ở chung với Thuyên ah?

-ah... qua ở thời gian thui.. để cho chồng nó đi công tác đó mà...

-uhm... nhi đưa điện thoại cho Thuyên cầm caca nha.

-uhm ... – Nhi cầm điện thoại đưa cho Thuyên

-alo! – tiếng của Thuyên – sao hôm nay gọi về vậy? có chuyện gì ha??

-hì hì... phải có chuyện mới gọi được sao? – đứng bên đầu dây bên kia tôi mỉm cười

-hihi....

-minh và thuyên cuộc sống tốt không? – hỏi đến lòng tôi cứ nhớ đến câu chuyện của Quân và Như

-rất tốt! minh luôn gọi điện hỏi thăm Thuyên hết ah!

-uhm.... vậy cũng tốt.. còn đứa bé???

-càng ngày nó càng lớn...

-uhm... nhớ ăn uống đầy đủ nhé ... – khi nói chuyện với Thuyên... thuyên bật loa lớn để cho Nhi và Thuyên cùng nghe -ah mà nè... nói nhỏ?- tôi không biết Thuyên đang bật loa và Nhi cũng có thể nghe

-đừng cho Nhi dành ăn với baby nhé!!

-Caca – tiếng của Nhi hét lên – nhi không có dành ăn với cháu iu của mình

-hì hì... ủa? sao nghe được hay vậy? haha... – tôi cười khắc khắc

-nói xấu tui là tui nghe hết đó – nhi nói lớn

-uhm.. thui được rồi...

-chùng nào caca về nước ... – Thuyên hỏi thăm tôi

-caca cũng chưa biết.

-sao hum đó đi mèo không cho Thuyên biết?

-ờ mèo ... – tôi lặng yên

-nhưng công việc thì công việc ... dành thời gian về thăm tụi này nữa.... – Thuyên nói

-uhm.. mèo biết rồi.. mèo sẽ sắp xếp công việc ...

Nói chuyện với nhau một chút thì tôi cúp máy ... lòng tôi yên lặng

Khi tôi đứng ở phòng gọi điện thoại đang đứng yên lặng, lo lắng cho Thuyên. Thì Thy xuất hiện.

-ủa? caca! – Thy lấy tay đung vai tôi – làm gì ở đây vậy?

-ah ... gọi điện thoại với lại có việc ở đây. Thy ở khách sạn này ah?

-uhm... sao nhìn có vẻ buồn vậy? – Thy đang hỏi thăm tôi

-đâu có bình thường! – tôi nhe răng cười

-uhm... nếu không có thì thui. Em lên lầu đây?

-ah thy .. – tôi rất muốn hỏi xem chuyện Minh muốn bỏ Thuyên là có thật hay không? Nhưng tôi chợt khựng lại.

-gì thế? Có gì muốn hỏi sao? – Thy nói

-ah ... chùng nào em về nước.

-ngày mai!

-uhm... đi đường tốt ha.

-hì hì.. hum nay caca nhà ta lạ thật đấy.

-sao lạ?

-cư xử có vẻ khác hơn hùi đó... chắc là có được tình yêu rồi phải không?

-hì hì... chắc vậy!

Nói chuyện được một hồi với nhau thì tôi quay về nhà, đầu cứ suy nghĩ mọi thứ nằm ở trong phòng ngủ người tay gác lên trán, buổi chiều về là tôi lên thẳng trên phòng chẳng ăn uống gì cả.

-caca! – tiếng Trâm gọi khi bước vào phòng trên tay có cầm mâm thức ăn

-uh Trâm!

-em thấy anh có vẻ mệt quá vậy? caca có bệnh không? – trâm đặt khay thức ăn qua một bên rồi đưa tay sờ trán tôi.

-hì hì.. bình thường mà. – tôi cười mỉm

-bình thường sao hôm nay không ăn cơm? Còn ở đây nằm suy nghĩ nữa?

-công việc thui mà em. – tôi ngồi dậy

-có phải công việc không? – trâm nghi ngờ- có chuyện gì caca có thể kể em nghe mà?

-caca ổn mà. – tôi nắm lấy tay của Trâm trấn an

-nhưng em thấy lo lắng.

-hì hì....- tôi cười

-nếu vậy thì caca ăn gì đi... em mang thức ăn lên nè.

Tôi phải ngồi ăn thui... nhưng lâu lâu tôi lại dừng ăn và suy nghĩ , cái nét mặt của tôi bị trâm thấy. Ăn xong là tôi đi tắm cho mát, để giải tỏa suy nghĩ đang ngự trị trong đầu của mình.

-Caca! – Trâm kêu tôi khi đang đứng ở bên ngoài

-gì vậy em? – tôi lên tiếng

-caca quên đem khăn tắm với đồ thay vào phòng tắm nè – lúc này trâm đang cầm trên tay khăn tắm và đồ của tôi

-chết rồi >”< ... sao hôm nay mình lẩn thế nhỉ? – tôi lấy tay đập vào trán của mình – em đem vào giùm caca được không?

-ạ!

-hì hì .. hôm nay sao tự nhiên bị đãng trí .. – tôi định hai tay lên thành bồn nước

-còn cười nữa ... em máng lên trên đó .. ngâm mình từ nãy giờ vẫn chưa xong nữa sao? – trâm đến gần tôi khụy gối xuống

-uhm... chưa .. . hãy em vào tắm chung với caca đi ... – tôi chồm lên hôn nhẹ vào môi của Trâm

-thui! Em ra ngoài đây! Không thích tắm chung! – Trâm đứng dậy, nhưng tay tôi đã bắt lấy tay của Trâm

-caca ... làm gì vậy hả? – Trâm nói mà mặt mắt đỏ

-làm cái gì mà người chồng tương lai của em sắp làm thui mà...

-nhưng chúng ta đang ở nhà... lẽ

-không có lẽ gì hết ah – tôi nắm lấy tay kéo trâm xuống rồi môi của tôi chạm vào môi của Trâm nhẹ nhẹ, lúc này trâm cũng đáp trả ... và bắt đầu bị tôi kéo vào bồn tắm

Nụ hôn vẫn còn đó... Trâm tự cởi đồ của mình không cần thiết để cho tôi phải cởi nữa Thân thể trâm và tôi trần truồng nằm ở trong bồn tắm ... tôi nằm ở phía trên của Trâm ... hôn lấy má, cắn mắt, sóng mũi rồi lại đôi môi đỏ hồng đó, hai chiếc lưỡi bắt đầu đụng vào nhau, đưa qua đưa lại, khám phá lẫn nhau, môi trên chạm môi dưới Tôi dùng tay của mình tấn công bộ ngực nảy lửa của Trâm, quả thật khi có nước tham gia vào làm cho con người ta càng háo hức thêmtôi đẩy trâm lên ngồi trên người của tôi, để cho bộ ngực đó thoát khỏi sự cản trở của nước. tôi dùng miệng mút và mút hai núm vú đỏ hồng đó, càng nút càng thấy thú vị ... chưa bao giờ tôi có cảm giác háo hức “làm tình” như thế này ... dùng lưỡi vuốt nhẹ đường giữ ở hai cặp vú, bàn tay thì tấn công hai cặp mông săn chắc của Trâm . Trâm quả thật là hấp dẫn, sự thêm khác của tôi đang đi đến tận độ. Tôi từ trong bồn nước đứng dậy hẳn lên , và Trâm đang được tôi bế trên tay... bước ra khỏi phòng tắm.... cho trâm dựa vào vách tường.... và cứ thế ... chiếc lưỡi của tôi đang dần tìm mò cái nơi quý giá của Trâm mà tôi từng một lần khám phá.

13. – Chương 13

-Ou... Oh ... Ah.... – tiếng rên của Trâm, kèm theo tiếng thở dốc và dài , dứt khoảng liên tục ... – Ohhhhhh-hhhhhhhhh..... caca Vào nửa đi đi caca.... Em chết mất... chết vì quá tê tái ...

Tôi vẫn đang làm cho trâm sướng đó thôi.... Chiếc lưỡi tiếng sâu ... ấn nhẹ nhẹquanh đảo nhiều vòng rồi chạy vào chạy ra ...

-Ye.... Ohhhhhhhhhhh.....oh o.... hức hức..... – caca ấn vào đi Đừng làm em phải khao khát mà....

Câu nói đó làm cho tôi dùng hết lực lưỡi của mình ấn mạnh vào trong hơn ... bàn tay vẫn bóp cái mông nữ nang kia lúc đó tôi dừng lại Đứng dậy hôn em liên tục ... em cũng hôn lại tôi Có lẽ chưa bao giờ tôi và em cảm thấy thỏa mãn với nhau nhiều như vậy Khi làm xong tôi đứng nhìn em... mà kê mũi lại gần đụng vào mũi em

-caca! Kì quá! Sao lại làm tình với em ở nhà

-trước sau gì cũng làm mà.... – tôi lấy tay bóp nhẹ mông của Trâm

-caca dê quá ah....

-hè hè... em có thấy thích không?

-hỏi kì quá! – Trâm ngượng đỏ mặt

-từ giờ trở đi còn nhiều thứ hay lắm . – tôi cười gian + dê

-hả? tính làm gì em đây – trâm lấy tay đánh nhẹ vào người tôi

-chừng nào làm vợ chính thức em sẽ biết mà...tối nay ngủ với caca nha...

-thui! Caca dê xồm!

-èò Có vợ mà không làm gì thì có làm gì????

-nè! Muốn làm tình với em hay yêu em đó hả? – Trâm nói mặt rất la baby càng làm tôi yêu Trâm nhiều hơn

-cả hai! Như thế mới mặn nồng – tôi nói xong là hôn nhẹ lên môi của Trâm ...

-thui! Cho em thay đồ đi! Đứng mà không có mảnh vải che thân gì cả!

-em tính đi ra qua phòng mình lấy đồ mà không có miếng vải hả? – tôi chọc Trâm

-vậy caca đi lấy cho em đi.

-ok!

Tôi nhanh chóng thay đồ rồi đi qua phòng lấy đồ cho Trâm.

Tôi bước vào phòng tắm thì thấy em đang lấy khăn quần người lại.

-hì hì.. đồ của em nè! – tôi đến đưa đồ cho Trâm vào không quên cho Trâm nụ hôn trên môi

-caca hư quá nha! Tự nhiên nổi hứng ah!

-em không mặc đồ vào là – tôi dùng cặp mắt gian manh nhìn Trâm

-hứ! – Trâm lấy chân đá tôi ra khỏi phòng tắm, đóng cửa lại – em ghét caca!

-hì hì.... – tôi cười rồi đi đến bàn làm việc của mình. Tôi đi đến bàn làm việc của mình còn phải làm cho xong mọi việc, hy vọng tôi có thể nhanh chóng kết thúc nó sớm hơn dự định mà tôi đặt ra.

-anh làm việc nữa hả? – tối rồi không đi ngủ đi. – Trâm bước ra với bộ đồ mới trên người

-mới có 6h mà em. Ngủ gì mà ngủ. – tôi quay sang cười rồi chú tâm vào việc tiếp

-anh không ăn tối luôn hả? không có sức làm việc đâu.

-uhm... hì hì vậy thui xuống dưới ăn vậy.

Và vẫn như mọi ngày bình thường buổi tối dẫn diễn ra một cách xuôi sẽ..

Ở khách sạn.

-eo ui! Mai mình về nước rồi hả? – Như than thở khi phải xếp hết tất cả các thứ vào vali

-uh... ước gì được ở chơi thêm tý nữa.... – Quân ngồi trên giường ôm cái gối mặt phật xuống

-bà bà>”< – Như gọi Quân

-gì ah? – Quân ngơ ngác không biết chuyện gì

-đi xuống đây phụ coi ... thấy tui làm không biết lại phụ hả??? >”<

-ờ ờ ... xuống liền xuống liền – Quân nhanh chóng xuống dọn cho xong với Như, một 1h sau cũng đâu vào đó lúc đó Thy với ló mặt qua.

-Ê Xong hết chưa? – Thy cười khẩy

-dọn xong mới qua ah... khôn vậy? – Như nhú mày

-nè coi lại giấy tờ đi nha... không có là ở lại đây luôn đó ...

-rùi rùi... không cần nhắc ... cho xem này ...đầy đủ .. nằm ở đây ... – Như cho Thy xem để cho Thy an tâm

-hì hì... không ngờ tui bạn mình nó lớn hết rùi ... – Thy hàm ý

-ê nói vậy là soa? –Quân chóng nạnh biểu môi

- tui bay chuyên gia cái gì cũng quẩn tùm lum ... hum nay biết gọn gàng là lớn rồi chứ gì...

-èò ... – Như nói – mạng sống của mình mà không lo thì lo cho ai được trời ...

-cốc ...cốc ... – tiếng gõ cửa

-ai vậy nhĩ? Để tao đi mở cửa cho! – tiếng của Thy

-tui em xong hết chưa? – Minh qua hỏi thăm tình hình

-xong rồi! – Thy đápm lạnh lùng

-em vẫn còn giữ thái độ đó với anh sao? – Minh nói nhìn Thy nhưng Thy chẳng mản tới

-Oh! Minh ah! – Quân đến như cái nét mặt khinh thường

-chào em! – Minh tươi cười

-ở đây xong hết rồi! không có việc của anh đâu. Cũng không cần anh quan tâm!!! – Như bước ra tiếp, cả ban gần như chóng lại Minh.

-uhm... vậy thôi! chúc các em ngủ ngon! Mai nhớ dậy sớm đúng giờ không là trễ chuyến bay đó! – Minh vẫn cố gắng cười , rồi đi về phòng.

-Hứ! làm như quan tâm lắm vậy đó! – Cả ba bước vào, Như nằm trên giường nói chổng không

-thui kệ đi! Đừng quan tâm ! – Thy vẫn còn nhớ chuyện cũ

-bà còn thích hần hả? – Quân hỏi với vẻ mặt chẳng mấy gì vui. – con trai trên đời này nhieu lắm ...

-uhm biết rùi.... – Thy cười và nói – hum nay ba đưa mình ngủ chung đi!

-wow ... ý kiến hay nè!

Thế là cả ba người bạn Thy, Như và Quân cùng ngủ chung với nhau, tâm sự mọi thứ... đến mức cả ba chìm vào giấc ngủ lúc nào cũng chẳng hay!!!

Ở sân bay vào sáng hôm sau....

Xin quý khách chuẩn bị hành lý, chuyến bay từ Úc về Việt Nam sắp khởi hành.....

-về nhà vui vẻ nha mấy em- giọng của Jack ân cần

-wow .. anh đẹp trai quá ah – Quân thấy Jack thì liền ríu rít với cái vẻ đẹp của Jack

-hì hì.. cảm ơn em ... – Jack gần như đổ mồ hôi hột với Quân

-anh ở lại mạnh giỏi nha – Thy nhìn Jack cười

-hì hì.. em qua đó rồi thì alo anh nhé! – Jack cười vui vẻ

-hì hì.. anh Jack – giọng của Như – có dịp anh về Việt Nam đi! Vui lắm đó! Tụi em sẽ dẫn anh đi chơi!

-nhớ nhé! – Jack nheo một mắt – nhưng để chắc ăn chúng ta móc ghéo nhau đi! – Jack và Như móc ghéo với nhau cứ như đôi bạn thân thiết.

-Hy vọng một ngày nào đó chúng ta được gặp lại nhau! – Minh đưa tay ra bắt cùng Jack

-uhm... chắc chắn rồi.. hai công ty đang phối hợp ăn ý mà.... Thy nè – Jack gọi

-gì vậy anh?

-anh có cái này cho em! – Jack đưa cho Thy một món quà

-quà gì vậy anh? – Thy nhận lấy

-nhưng lên máy bay em hãy mở – Jack lại cười, nụ cười này làm cho Thy thấy ấm lòng

-dạ!

-thôi mọi người đi đi trể rồi đó .

-bye bye

Rồi chuyến bay cũng cất cánh... để lại trong lòng Thy và Jack cái gì đó ... Jack bây giờ tự nhiên cảm thấy nhớ Thy... nhớ một cách lạ lùng ...

Ở trên máy bay thy vẫn đang cầm món quà của Jack ... không biết nó là gì

-ê mở đi ! – Như thúc dục

-hihi.. món quà nhìn dễ thương quá.. mở uống!

-mở đi ... mở đi .. – Quân từ đằng sau chồm lên

-rùi từ từ ... – Thy cũng hồi hộp

-wow – tiếng của Quân hét lên làm cho cả hành khách trong máy bay phải nhìn về phía Quân ... Quân quay lại cười và cuối đầu sorry liên tục tất cả các hành khách ...

-oh oh ... Bông hồng thật và có con gấu bông trên đó sao? Lãng mạn vậy? – Như nhìn món quà của Jack

-uhm.. dễ thương thật! anh Jack coi thể mà ... hihi... – Thy tự cười một mình

-rùi .. – Quân thở dài – con người ta chuyển đổi tượng rùi

-cũng tốt thôi chứ sao? – Như nói như muốn đâm chọc Minh , Minh nghe và thấy tất cả nãy giờ ... nhưng chỉ biết đắng cay im lặng

Chuyến bay về Việt Nam tốt đẹp.

Ở sân bay Việt Nam

-cô ta ra chưa? – đám nhà báo thực thò

-chưa ra ... đáng lẽ giờ này phải có mặt ở đây rồi chứ.... – tên nhà báo xem đồng hồ

-cô ta xuống sân bay rồi – cả đám nhà báo nhắm thẳng tới Thy và Minh ...

- hả? cái gì vậy? – Như hết hồn khi thấy nhà báo ập tới

- cô qua bên nước ngoài để kiếm người tình lúc trước của cô sao? – tên nhà báo chĩa mirco vào Thy với bao nhiêu máy ảnh Flash đèn chĩa liên tục

-người đàn ông đi kế bên cô là người tình mới ah?

-hai người đã làm gì khi đi qua nước ngoài?

-có phải người kia đã phản bội cô Cô đi kiếm người đàn ông khác không?

Thy gần như choáng váng với những câu hỏi đó... có chuyện đang xảy ra thế nàythế là ngày hôm đó về cũng là ngày kia báo đăng lên những tin choáng ngợp ... làm cho Minh và Thy không kịp ngờ rằng ... những gì mình làm ở bên Úc ... nó đều đưa lên trên báo cho toàn quốc biết Tựa đề báo thu hút cho các độc giả trên báo là : CON GÁI RƯỢU ÔNG CHỦ TỊCH NGỒ... BỊ NGƯỜI TÌNH CŨ BỎ RỜI ... VÀ ĐÃ TÌM ĐƯỢC CHO MÌNH MỘT NGƯỜI BẠN TRAI NHƯNG BẠN TRAI ĐÓ ĐÃ CÓ VỢ

Báo luôn được gửi đến nhà của Thuyên.... Nhi vợ tay lấy cuốn báo đang cầm ly nước uống ... khi thấy tựa báo và hình của Minh và Thy đang vui đùa ở bên úc thì Nhi phung hết cả nước ra sàn nhà

-trời ơi! Uống nước gì kì vậy? – Thuyên thấy và đến nói với Nhi – phun hết ra nhà! Biết tao mới lau hôm qua không???

-ờ ờ .. – Nhi không biết cái tin này sẽ ra sao nếu như Thuyên biết, và Minh vẫn chưa về nhà ...

-hôm nay không có báo mới hả mậy? – Thuyên hỏi trong khi đang lấy nước trong tủ lạnh uống

- Ờ có ... – Nhi hơi ấp úng

-uhm vậy đọc tao nghe đi – Thuyên đến gần, Nhi lật lật cầm tờ báo lên ... tốt nhất không để cho Thuyên thấy trang nhất

-hum nay có xe đụng ... xe tải cán chết 5 người ... – Nhi tự bịa ra luôn =,= chứ thật sự làm gì có tin đó ...

-ghê vậy? dạo này xe chạy ghê quá ... chắc một tao hết dám ra đường ... còn gì nữa không? – Thuyên quay qua hỏi Nhi mà thấy thái độ của nhi hơi khác ngày thường

-ở để tao kiểm ... – Nhi lật liên tục mấy tờ báo

-mày soa vậy? thui đưa đây để tao đọc – Thuyên giật ngay tờ báo Nhi chưa kịp chụp thì

Thuyên gần như sững sờ với những thông tin trên báo... hình ảnh... tay trong tay của Minh và Thy Thuyên không biết nói gì chỉ biết mở to hai mắt nhìn và đọc ... còn Nhi thì rối tung cả lên Nếu Minh về thì sẽ như thế nào.... Và mọi chuyện sẽ ra sao??? Thuyên đang mang thai đứa con của Minh....ngay lúc đó Minh về đến nhà ...

-Anh về rồi nè Thuyên. – Minh xem như không có chuyện gì Nhưng thấy Thuyên đang cầm tờ báo và có cả Nhi nữa Nhi quay qua nhìn Minh như muốn ăn tươi nuốt sống ... còn Thuyên khi thấy tờ báo như thể liền chạy lên lầu ôm mặt khóc ...

Minh nhận ra rằng vợ mình đang mang thai vì mặc đồ bầu mà.... Minh rưng rưng cả tay chân, mọi thứ mình không ngờ như vậy.... Nhi bước đến và nói với Minh

-Nhi không ngờ ... Minh là người tệ bạc như vậy? đã có vợ còn đi cưa cẩm con chủ tịch ... còn nói dối là chưa hề có vợ Tháo nhẫn đeo trên tay ra mà cắt mà

-Nhi.... Nghe mình nói đã...- Minh muốn giải thích [trong trường hợp này ở đó mà giải thích X(]

- Chẳng có gì để giải thích cả.... bao nhiêu nó nằm hết trên tờ báo này rồi Còn muốn li dị ah... mình có biết là Thuyên rất yêu Minh không????? Chọn Minh làm chồng ... trao hết đời con gái cho Minh Đồ đê tiện ... – nói xong Nhi bước lên lầu, Thuyên chỉ biết ôm Nhi và khóc cho thật to ... trong đầu Thuyên nghĩ lý do gì phải khiến mình chịu cái cảnh như vậy chứ Khóc đến mức không còn nước mắt để chảy ... Minh chạy lên lầu muốn giải thích tất cả ... nhưng cánh cửa bị khóa trái .. Minh áp tai vào cánh cửa chỉ nghe tiếng khóc của Thuyên Minh bước ra khỏi nhà ... tìm chỗ nào đó để nhậu nhẹt say xỉn

-Thui! Mày cứ khóc đi – Nhi nói và đang ôm Thuyên vào lòng

-tao đã làm gì sai chứ??? Tại sao anh ấy đối xử với tao như vậy?

-đàn ông là vậy đó! Thấy gái ... thấy tiền là nhào vô

-nhưng tao không nghĩ lại rơi vào chính là Minh ... hix hix... hức hức ... – Thuyền càng lúc càng khóc to hơn

-bực quá! Tao phải cho caca biết mới được!

-đừng mà! – Thuyền cản Nhi lại

-sao vậy? caca về cho thằng Minh một trận chứ sao???

-đừng nói! Tao biết caca có tình cảm với tao, khi biết được sẽ không để yên cho Minh

-để yên mới ghê ah!

-mày quên rồi sao? Caca là một con người cực kì nóng tính!

-uhm.... Nhưng mà....

-nếu mày xem tao là bạn thì đừng cho caca biết, tao xin mày đó – Thuyền năn nỉ Nhi trong nước mắt, Nhi thấy Thuyền như thế cũng không nỡ đi nói cho tôi biết

-uhm... thôi được rồi... tao hứa mà – lúc này cả thuyền và nhi cùng ôm nhau khóc.

Minh thì đang ở quán bar nơi mà Nhi và Quân hay túc trực ở đó

Tiếng quá bar sập sình vẫn như mọi ngày ... cùng với những dân ăn chơi, càng cô gái chàng trai làng chơi thứ dữ đều tụ họp ở đây ...

-ê! Hum nay chúng ta có người quen kìa! – Như nói

-đâu? – Quân đưa mắt ra thăm dò và kiểm người mà Như nói

-Minh đang ở đằng kia uống rượu và hình như với một con gái nào đó ... nhìn nóng bỏng lắm – Như nhìn qua những ánh đèn của ba chớp tắt

-cái tên dê tiện này! Đi qua cho nó một trận! – Quân điên lên chỉ muốn qua xé sát Minh

-khoang đã – Như can Quân

-sao vậy? – Quân thắc mắc

-để cho nó chơi một chút với cô em đi Lát mình xử sau ...

-uhm.....

Một lát sau

-thế nào ... nãy giờ sờ mó đã chưa? – tiếng của Quân, đi đến đối diện như hàm ý mỉa mai

-ai vậy? – Minh say xỉn đến mức không biết trước mặt mình là ai.

-chơi gái nãy giờ “sướng” chứ? – câu nói của Như Làm xé toạt hai mang tai của Minh

-mấy người là ai? – cái giọng say xỉn vẫn cứ tiếp tục của Minh

-tụi bay đâu – Như ra lệnh cho đàn em của mình – lôi nó lên trên sàn nhảy đi

-tuân lệnh

-tụi khốn ... tính làm gì tao ? – mình không biết ai đang làm gì và sẽ làm gì – buồn tao ra – Minh vùng vằng thoát khỏi những bàn tay đang thâm tóm lấy mình

-Bốp – cú đánh của Minh đã đánh vào mặt đàn em của Như, thế là có một trận đấu diễn ra giữa Minh và mấy tên đàn em của Như Nhưng Minh làm sao có thể chống đỡ nổi khi đàn em của Như đều tinh táo và có sức mạnh, vật lộn nhau vài lần đập phá tứ tung ở một góc ... cuối cùng cũng nắm cổ kéo Minh lên được

sàn nhảy Tất cả mọi người đều ngừng nhảy vì có một cuộc vật lộn ẩu đả ... họ không biết sao lại có một chàng trai bị đánh bầm dập và đang bị đưa lên sàn nhảy ... họ bắt đầu xì xầm và thắc mắc

-Xin mọi người im lặng – tiếng của Như cầm micro đứng trước sàn nhảy và nói – hôm nay chúng ta sẽ biết được một con người tệ nhất thế giới này

-ai vậy? tên kia ah?? Tên đang bị định đánh bầm dập sao? – những tiếng bàn tán xôn xao

-người đàn ông này – Như đang chỉ tay của Minh – là người đàn ông tệ nhất thế giới đó có bạn? các bạn biết sao không? Hắn đã có vợ vậy mà còn đi ve vãng con gái của chủ tịch, nói là chưa vợ độc thân, hôm nay vào quán bar kiếm gái để “chơi” nữa đó

-đồ dâm tặc bí ổi ... -bao nhiêu lời phỉ bán đều dành cho Minh , tất cả đều đưa ngón tay cái chỉ xuống đất Với Minh bây giờ chỉ thấy gì đó mờ mờ ảo ảo ... tiếng chê bê phỉ bán cứ vòng vòng xung quanh Minh Minh đang bị giữ bởi hai tên Nhưng khuôn mặt của Minh cuối xuống ...

-ngẩng mặt lên đi – Quân đến lấy tay đỡ mặt của Minh lên cho mọi người xem

-mặt đẹp trai vậy mà đạo đức không có – mọi người nhận xét đánh giá – bởi vậy đừng có mê trai đẹp, coi vậy mà tụi nó khôn nạn lắm

Minh nghe hết tất cả, càng lúc càng nóng trong người và có rượu cổ gồng vùng vẫy , la hét Cuối cùng Như nói đàn em cho Minh một trận ra hồn, để từ nay hết dám làm cái chuyện như vậy nữa

.....
Một tuần trôi qua Thuyền không hề nhìn lấy mặt của Minh dù chỉ một lần Thuyền đau và buồn rất nhiều Chẳng hề bắt chuyện với mình câu nào dù Minh cố gắng tìm cách tiếp xúc Thuyền đi vào phòng của mình gom hết quần áo của mình cho vào vali

-em đang làm gì vậy? – Minh thấy Thuyền đang soạn quần áo cho vào vali

-tôi không thể sống cùng với anh nữa ...hức hức – Thuyền nói trong tiếng nấc

-em bị điên ah .. còn con của chúng ta – Minh nắm hai bờ vai nhỏ bé của Thuyền lại

-nó cũng cảm thấy xấu hổ khi có một người cha như vậy – Thuyền nhìn thẳng vào Minh và nói

-anh xin em đó ... đừng đi mà... anh làm sao ăn nói với ba má anh chứ

-anh có vẻ lo cho bản thân mình quá nhỉ? – Thuyền căm thù – sao anh không nghĩ là tôi phải ăn nói với ba mẹ ruột mình như thế nào ... về người chồng của mình đi ăn phở bên ngoài chứ...

-em cho anh cơ hội được không? – Minh năn nỉ

-cơ hội để anh tiếp tục quan hệ với cô ta sao? – Thuyền nước mắt rơi nhiều hơn ...

-không! Sẽ không có như vậy nữa ...

-làm sao để tôi có thể tin anh chứ ... khi chính miệng anh nói sẽ li dị vợ để tiến tới với cô ta

-anh

-không trả lời được sao??? – Thuyền nhìn Minh đau khổ

Lúc đó Minh liền trao nụ hôn cho Thuyền một cách nhanh gay gắt, Thuyền chống cự và cuối cùng cho Minh ăn một cái tát vào mặt

-tôi không ngờ trái tim mình đã đặt sai chỗ.

-anh xin em mà... hay tha thứ cho anh ...

-đừng bám víu lấy tôi nữa Cũng đừng để tôi nhìn thấy anh một lần nữa – nói dứt câu là Thuyền kéo chiếc vali đi ra khỏi căn nhà đó , nơi mà thuyền đặt tin yêu niềm tin hết cho Minh, trao cái quý giá nhất của người con gái cho Minh, và một sinh linh xuất hiện đang ở trong bụng của thuyền.... Còn Minh thì cũng

gục ở trong căn phòng Thuyền quất taxi đi đến nhà Nhi ... gặp Nhi ... thuyền chỉ biết ôm Nhi khóc tức tưởi..... Nhi nhìn cũng hiểu được mọi chuyện đang diễn ra... vậy những ngày sắp tới sẽ như thế nào

Ở nhà của ông chủ tịch Ngô và bà Mỹ

-haiz.... Con ơi là con! – Ông Ngô mệt mỗi khi nhìn thấy tờ báo trên bàn

-ba cái tờ lá cải này ba quan tâm làm gì? – thy bực mình

-con có biết là bây giờ cả cái nước Việt Nam này biết tin này rồi không hả?

-ba tưởng con không mệt mỗi sao?

-thui hai cha con Cho tôi xin đi! – Bà mỹ lên tiếng

-ba sẽ già chồng cho con ... để ngưng hết mấy tai tiếng này – ông Ngô nói với giọng bực tức

-ba! Sao ba có thể đem hạnh phúc của con ra ... để đánh đổi với những tờ báo nhảm nhí như thế chú? – Thy tức đến nổi vừa khóc vừa nói

-Ông! – bà Mỹ đến để cố gắng kiềm bót cơn giận của chồng Minh

-con đã gây bao nhiêu chuyện rồi hả? Hết đi đứng đường để chơi với bạn bè, rồi ngủ chung với caca... bây giờ lại còn trời ơi..... – Ông đập mạnh tay xuống bàn

Lúc đó bầu không khí trong nhà trở nên thật nặng nề, Thy chỉ biết khóc và khóc mà thôi... tại sao cuộc đời cô không được như ý muốn chứ vì quá nóng giận ông Ngô đã nói lên một điều ...

-Mày đi ra khỏi nhà tao đi! Tao không có đứa con như mày! – Ông nói mà nước mắt ông rơi, tim ông đau nhói

-Ông bị điên hả? Ông đã đuổi nó hết một lần rồi, ông muốn đuổi thêm lần thứ hai sao? – Bà Mỹ không đồng ý liền phản đối

-nếu ba nói vậy? con cũng không muốn ở trong cái nhà này đâu! – Thy khóc đứng dậy bước ra khỏi cửa

-Thy! Đừng đi mà con! – Bà mỹ ôm lấy đứa con gái của mình – Ông nói gì đi chứ?? – Bà quay sang cầu xin chồng mình

-cứ để cho nó đi đi ... để nó tự nhận thức được nó đã và đang làm gì – câu nói của ông làm cho Thy càng muốn bước chân ra khỏi căn nhà nàykhi bước ra khỏi nhà thì trời sấm chớp đùng đùng ... Mưa lớn ...Thy chỉ biết chạy và chạy chạy đến khi nào bàn chân khụy xuống, nước mắt tuông trào hòa cùng với cơn mưa lớn bao nhiêu người đi đường qua lại ... họ gần như không để ý trên đường đang có một cô gái khóc giữa trời mưa.... Ngồi bẹp dưới đấtvà ngất đi

Lúc đó :

-ê trời mưa quá sao về? – tiếng của Quân

-phải về thui Không về không được ... tính ở đây luôn sao? – Như và Quân đang đứng trong một cửa hàng mua thức ăn

-ê ... đợi tao chút .. – Quân nói

-gì vậy bà, bà sần nẩy giờ nha bà.... – như chóng mặt với Quân

-tự nhiên hôm nay thấy đói đột xuất ... để chạy vào mua thêm tý đồ ăn

-uhm đi nhanh đi! ... – Như lắc đầu bó tay Quân

-Xong rồi! – Quân nhanh chóng bước ra

- làm gì mà người ta bu đông thế nhỉ? __ như thấy đám đông đang bu thật đông

-ờ nhỉ? Mưa lớn quá! Thui về đi đừng để ý ...

-đâu lại xem đi Biết đâu người ta cần mình giúp đỡ ...

-hahah... – quân cười lớn

-cười cái gì? – như nhăn mặt ...

-bà thương người hồi nào vậy?

-mệt! có đi hay không!

Quân và Như bước đến đám đông đó, nơi mà Thy xỉu nằm ở giữa trời mưa. Quân và Như gần như hoảng hồn khi nhận ra đó là Thy. Không biết có chuyện gì xảy ra mà dẫn đến tình trạng tồi tệ như thế này.... Thế là Quân, Như đưa Thy về nhà của mình

Trong khi đó ở nhà của Nhi

-hum nay làm gì trời mưa thế ta?-Nhi đứng nhìn ra cửa sổ

-uhm...mưa lớn thật. – thuyền ngồi đó và cũng nhìn ra cửa sổ

-Á – Nhi la lên

-gì vậy? – Thuyền không hiểu

-quên lấy đồ vô Eo ui ... – Nhi chạy một mạch ra sau – huhu... ướt nhem hết ối ... mai lấy cái gì mặc đây??????

-lấy đồ tao mặt nè... khổ ghê! – Thuyền nói

-hì hì... ờ ... mà tính ở đây với tao luôn soa? – Nhi nói

-chứ tao còn chỗ nào mà đi ...- Thuyền lấy tay sờ bụng của mình

-nếu như caca về nước thì sao?

-lúc đó hog biết phải làm sao? – thuyền thở dài mắt vẫn nhìn ra trời mưa

-mày nhớ chuyện cũ hả? – Nhi hỏi khi thấy thuyền cứ nhìn ra ngoài mưa ...

-uhm.....

Ngày ... thángnăm ...

-ò trời mưa =,= – Nhi đưa tay ra hứng giọt mưa nhưng lòng chẳng vui lắm...

-mặt thì nhăn ... ở đó mà hứng nước mưa – Thuyền nói như chăm chọc

-chừng nào hết mưa nhỉ? – tôi ngược đầu nhìn mưa, lúc đó cả ba chúng tôi đang đứng ở trường

-mèo có đem theo dù không? _ thuyền hỏi tôi

-hình như là có – tôi chợt mỉm cười

-wow.... Yeye – nhi la lên -được dì nhà rồi

-vậy thôi ba chúng ta dì – tôi lên tiếng

-đi bộ gió kiểu này lạnh quá – Thuyền nói

-hì hì ... lạnh thì để mèo ôm cho ấm ... – tôi cười

-ê ... _ nhi nghe tôi nói vậy liền quay qua lườm tôi

-hả? – tôi xanh mặt

-nhi cũng lạnh mà

-đến nhà rồi kìa ... – tôi chỉ vào nhà Nhi

-vậy thui bye nhé ... ta vào chiếc giường yêu vầu của ta đây – Nhi nhanh chóng biến ngay vào nhà, chỉ còn tôi và Thuyền đi về nhà dưới cơn mưa

-lạnh quá mèo ơi! – Thuyền xe xe hai bàn tay của mình

-vậy để mèo ôm cho ấm.... – Tôi choàng ta quay ôm vai của Thuyền Xít gần mình hơn Lúc đó trái tim tôi đập nhịp nhanh

-ấm thật đấy! – thuyền cười

-mèo quần gia này luôn chăm sóc cho tiểu thư mà! – Tôi mỉm cười – ah khoang đã- tôi dừng lại mở balo của mình ra một chiếc áo khoác – Thuyền khoác vào đi cho ấm

-cảm ơn mèo nhá!

-hì hì... có gì đâu mà cảm ơn. – đi được một đoạn đường thì đến nhà tôi

-đến nhà caca rồi – Thuyền nói

-hì hì... caca đưa thuyền về nhà rồi caca vòng lại cũng được mà... – tôi mỉm cười

-ngày mai caca muốn ăn gì không? – Thuyền hỏi

-hờ ... là sao? – tôi ngơ ngác

-ờ .. muốn ăn kim bác hog? Thuyền làm cho caca ăn....

-ah... ok chứ! như thế còn gì bằng – nói được vài câu thì cả hai im lặng, có lòng tôi là thổn thức vì Thuyền, quả thật đây là cơ hội tốt nhất để tôi có thể nói hết lòng của mình cho Thuyền nghe, nhưng sức mạnh lòng can đảm ở đâu để tôi có thể nói hết ra chứkhi gần đến nhà của Thuyền Tôi sợ mình mất đi cơ hội đó

-đi bộ dưới mưa cũng thú vị quá ha – Thuyền nói và cười với tôi

-ờ .. – tôi chỉ biết nói rồi nhìn Thuyền – Thuyền nè! – tôi tự trấn an lấy mình

-gì vậy mèo?

-mèo có chuyện muốn nói với Thuyền! – giọng tôi hơi run

-nói nhanh đi Mèo còn về nhà nữa đó ... Mưa đó ... không biết chừng nào mới tạnh

-Mèo Mèo –tôi ấp úng

-mèo sao? – thuyền chờ tôi nói

-Mèo thích Thuyền! – tôi lấy hết lòng ra nói nhìn Thuyền....

-Thuyền cũng thích mèo! – thuyền nhìn tôi trả lời rồi cười

-hả? – tôi không nghe lắm chứ, tôi đang muốn nghe thêm lần nữa....

-hì hì ... mèo thích thuyền là bình thường mà.... Chúng ta chơi thân với nhau, tốt với nhau thì thích nhau là bình thường mà.... _ thuyền nghiêng đầu cười

-uhn.... Hì hì... – thuyền đâu biết rằng cái tôi nói là một ý khác... chứ có phải ý của bạn bè đâu ...

-mèo về đi! Mưa lớn rồi đó. Thuyền vào trong đây! – Thuyền chạy vào trong sau đó quay ra va bye bye tôi ... tôi cũng ráng mỉm cười. Tôi bây giờ dưới mưa chỉ có một mình, càng đau hơn khi Thuyền lại hiểu theo một ý nghĩa khác... tôi tự cười đau buốt... rồi lại nghĩ... “thôi nghĩ vậy cũng tốt, để mèo được lo lắng cho Thuyền, quan tâm , yêu thương”

QUAY VỀ VỚI THỰC TẠI, Ở BÊN ÚC.... TRỜI LÚC ĐÓ CŨNG ĐANG MƯA RẤT TO.... TÔI TỪ TRÊN LẦU NHÌN RA PHÍA VÀ NHỚ LẠI CHUYỆN XƯAcâu chuyện mà Thuyền cũng đang nhớ về nó....

14. – Chương 14

-sao em thấy caca có vẻ buồn vậy? – Trâm đứng ở phía sau lưng và lên tiếng

-hì hì ... có gì đâu Nhìn mưa thì lúc nào cũng buồn mà em... – tôi đang che giấu cảm xúc của mình, nếu Trâm biết được tôi đang nghĩ về Thuyên chắc Trâm buồn lắm

-em được biết là Nếu tâm trạng mình vui thì cảnh vật sẽ vui, nếu buồn thì cảnh vật sẽ buồn, và cảnh vật hay hiện tượng nào đó được lặp lại sẽ nhớ về những kỉ niệm xưa – câu nói của Trâm làm tôi không trốn tránh được cảm xúc của mình.

-hì hì... em đọc ở đâu vậy hả? – tôi quay lại nói chuyện và cười với Trâm

-hihi... cuộc sống dạy cho em biết điều đó ... – trâm mỉm cười – nếu caca có tâm trạng có thể chia sẻ cùng em được mà.... Dù đó là....

-là gì? – tôi nhìn Trâm

-là chuyện của Thuyên và caca năm xưa... – Trâm thật sự đang muốn chia sẻ cùng tôi

-hì hì... sao em có thể chia sẻ được những chuyện như vậy chứ? Với người khác họ không bao giờ chấp nhận đâu

-em khác họ khác! – lúc này Trâm bước đến ôm lấy tôi

-hì hì... cảm ơn em... đã lắng nghe và thấu hiểu caca....

-em yêu caca mà! – Trâm hôn nhẹ lên má của tôi

-uhm... – tôi nhìn trâm mỉm cười

-công việc của caca trên công ty như thế nào rồi? – trâm hỏi

-ngày mai nữa caca hoàn thành xong công việc Nộp báo cáo và nhận tiền Em có muốn đi chơi hawaii không? – tôi hỏi

-hì hì.. đương nhiên là muốn ...

-vậy nếu giữa hawaii và Việt Nam em chọn cái nào?

-caca về Việt Nam sao? – Trâm hỏi tôi như đang biết tôi đang nghĩ gì

-ờ cũng không hẳn.... nếu em về Việt Nam chung với caca em về không? – tôi đang chờ câu trả lời của Trâm ...

-caca muốn về thăm thuyên sao? – Trâm nhìn tôi có vẻ buồn

-ờ không hẳn Về thăm bạn bè nữa chứ không phải một mình Thuyên ... – tôi nhìn trâm cười

-uhm.. nếu vậy em sẽ về cùng caca ... – Trâm lúc này không còn nụ cười trên mặt nữa, tôi thấy hình như mình đã đi sai đường rồi

-ah mà thui.. không về nữa ... – tôi nắm lấy tay của Trâm

-sao vậy? hồi nãy nói là sẽ về mà – trâm không hiểu sao tôi lại thay đổi ý định

-uh... lúc nãy muốn nhưng giờ thì không muốn nữa...

-caca về em sẽ đi cùng mà...

-hì hì.. thôi! thấy em không vui nên thôi!

-em vui mà... – Trâm cười với tôi

-hì hì... thui... quyết định rồi... không về nữa.... – lúc này tôi chợt nhận ra trâm có vẻ vui vui gì đó trong lòng... và tôi sẽ tự nhắc bản thân mình là cố gắng hạn chế nhắc thuyên trước mặt trâm càng ít càng tốt ...

.....

Tại nhà của Quân và Như

-ê! Sao nó ra nông nổi như thế này? – Quân hỏi

-haiz.... Chắc là do báo chí đó ... – Như thở dài nhìn Thy ngủ trên giường

-cái lũ nhà báo khốn kiếp ... – Quân tức – mai kiu đàn em đập chết hết tụi nó

-haiz... thui từ từ đã ...dư luận rồi một thời gian sẽ im thôi ... – Như nhìn Thy mà cảm thấy thương bạn của mình

- chẳng hiểu nổi có gia đình để làm gì? Rồi ngay cả chỗ tựa vưng chắc nhất cũng không có ...

-chính vì vậy ... tui với bà càng phải ở bên Thy nhiều hơn – lúc này cả hai ngồi trên thành giường lấy chăn đắp cho Thy

-uhm biết rồi Thôi tối nay tui với bà xuống đất ngủ ... cho nó ngủ chỗ êm đi ...- Quân nói rồi trải mền và gối xuống đất

Trong giấc mơ của Thy

-buông tôi ra – một người đàn ông giấu mặt đang tính hăm hiếp Thy

-haha..... – giọng cười của hắn

-xin hãy tha cho tôi – lúc đó bên người của Thy toát mồ hôi... mắt nhắm quay qua quay lại

-tao sẽ làm cho mày thê thảm ... haha.....

-thả cô ấy ra – tiếng nói Thy đã từng nghe

-mày là ai? – bóng đen hỏi

-là Jack – thế là Jack cho hắn một trận ngực gã ngay tại chỗ ... và Jack đến gần bên Thy- em không sao chứ....

Vừa dứt câu nói thì Thy chợt tỉnh giấc Ngồi dậy nhìn xung quanh... ngạc nhiên rằng sao mình lại ở trong phòng của hai người bạn mình...

-Ngủ dữ hen! – tiếng của Quân

-giờ này mới dậy? biết mấy giờ rồi không? – Như đến ngồi kế Thy

-nhưng sao tao lại ở đây?

-haiz... tụi tao thấy mày xỉu ở ngoài đường đó – Quân lắc đầu

-uhm.. – Thy cuối đầu buồn bã

-tụi tao nghĩ tụi tao biết mày đang bị và phải trải qua như thế nào? Thui ở đây đi Có tụi tao nè.. – như đến ôm lấy thy, thy chẳng biết nói gì hơn ngoài những dòng nước mắt Đang rơi xuống từ gò má

-bà cứ lấy đồ của tui với Như mặc ... không cần phải đi mua đồ gì đâu – Quân nói

-uhm.. hy vọng những ngày tới sẽ tốt hơn

-uhm... thui bà Như ở nhà chăm sóc cho bà Thy... tui đến quán bar của tui mình xem coi có cái gì mới không???

-uhm... đi đi ! – Như nói

Một ngày trôi qua.... Tất cả các nhân vật của chúng ta cũng phải trải qua một ngày như bình thường....

Mình thì nhậu nhẹt be bét, khi ông chủ tịch Ngô biết chuyện đã đuổi việc Minh.... Bây giờ ở nhà chỉ còn một mình Minh duy nhất, vì rảnh rỗi nên đã gọi gái về nhà “chơi” cho đỡ tham dục tình....

Thuyền cảm thấy buồn bã Và luôn nhớ về tôi.... Nhi thấy Thuyền như vậy cũng chẳng vui vẻ gì ...

Còn tôi ở nhà thì lo lắng cho thuyền, không biết chuyện Minh sẽ li dị có thật hay không? Một nửa tôi rất muốn bay về VN ngay lập tức, nhưng cứ nghĩ đến Trâm là bước chân của tôi gần như chùng lại ...

Jack gần như mọi việc có vẻ đỡ hơn những ngày khác.... Jack đang có một dự định sẽ bay về VN một chuyến để thăm cô bạn nhỏ tên Thy của chúng ta ... Jack thì không hề biết gì về dự nhà báo đã dập tơi tả danh dự của Thy....

Ở nhà Jack:

-dạo này mẹ thấy con trai có vẻ tỉnh táo hơn rồi đó!

-hì hì ... dạ! mẹ ơi! Có thể tuần sau con đi Việt Nam một chuyến!

-ủa? Mẹ nhớ con đâu có quen ai bên đó đâu? – người mẹ thắc mắc, vì cũng khá lâu đưa con trai của mình lại muốn đi xa như vậy

-hì hì... con muốn thay đổi không khí một chút! Con cũng chưa biết đất nước bên đó như thế nào? Nhiều khi đi như thế cũng mang cái gì đó về cho công ty của mình thì sao mẹ?

-hì hì... mẹ nghĩ con đã đi như vậy thì cứ đi chơi, đừng đem công việc vào chuyến đi của mình như vậy, không vui đâu con..

-dạ .. con biết mà mẹ – jack đến ôm mẹ của mình

-uhm... sẵn qua đó kiểm cô nàng Việt Nam về làm dâu cho mẹ đi!

-trời! sao mẹ để ý tưởng táo bạo vậy? – jack bất ngờ với câu nói của mẹ mình

-hì hì... mẹ là mẹ của con mà... mẹ không hiểu con thì ai hiểu con nữa. – mẹ Jack nghĩ jack đã để ý cô gái nào đó bên Việt Nam

-hì hì... qua đó con sẽ mua quà về cho mẹ.

-cứ đi chơi đi ... – mẹ jack cười

.....

Buổi họp ở công ty của tôi:

-hôm nay chúng ta có một buổi họp để báo cáo về việc hoàn thành xong dự án. – nhân viên nói

-đây là toàn bộ dự án, tư liệu mà chúng tôi đã hoàn thành xong – chị lady đưa ra cho cả hội đồng cùng xem.

-uhm.... Chúng tôi sẽ xem qua! – mọi người cùng đồng loạt mở ra xem, tất cả mọi người đều hài lòng về những gì chúng tôi đã làm.

-Mọi thứ rất tốt! – người đối tác nói – chúng tôi đã không chọn sai các bạn!

-Xin cảm ơn! – chị lady nói

-để cảm ơn công ty và đặc biệt là nhóm đồ họa của công ty ... – công ty chúng tôi có một chuyến du lịch hawaii miễn phí dành riêng cho nhóm đồ họa.

-wow ... – sb Key la lên

-hì hì... nó xứng đáng để trả công cho các bạn đã bỏ công ra làm bộ dự án này cho công ty chúng tôi- đối tác nói

-vậy thay mặt nhóm! Tôi xin cảm ơn ông! – chị lady nói

-chuyến du lịch hawaii sẽ bắt đầu vào 3 ngày nữa Nếu ông chủ tịch rảnh xin mời ông đi! – đối tác nói

-hì hì.. tôi già rồi, để cho tuổi trẻ nó đi! – chủ tịch cười thân thiện

-Yes! – cả nhóm đồ họa của chúng tôi cảm thất rất phấn khích... 3 ngày nữa chúng tôi sẽ được đi chơi....

Tôi đi về nhà với tâm trạng rất vui vì sắp có một chuyến đi đầy thú vị đang chờ phía trước.... lúc về đến nhà tôi chẳng thấy ai cả.... không biết cả nhà đã đi đâu hết rồi. Tôi suy nghĩ không biết có Trâm ở bên phòng không... nên đã đi qua mở cửa xem thử....

Khi thấy ở trong phòng tôi mỉm cười... hình như em đang ngủ thì phải... thấy em đang nằm nghiêng, tôi bước đến nhẹ nhàng để chiếc vali của mình xuống đất ... sau đó ngồi ở trên giường... tôi đến hôn nhẹ lên tai của Trâm, sau đó là trán, trâm tựa mình mắt vẫn nhắm

-caca hả? caca đang làm gì vậy?

-caca chỉ muốn hôn em thôi! – tôi xoay người trâm lại vẫn tiếp tục những nụ hôn nhẹ trên khuôn mặt của Trâm... khi hôn đến môi, rồi chuyển qua đôi má kia...

-caca em không thích như vậy đâu mà! – caca dùng tay bịt miệng của mình lại để không cho tôi hôn nữa

-caca yêu em! Em yêu caca không? – câu nói của tôi luôn kèm theo những nụ hôn nhẹ

-thui mà! Nhột em! – lúc này tôi hôn xuống cổ của Trâm. Lúc này Trâm tựa quây mình

-hì hì... – bây giờ tôi mới ngưng và nhìn Trâm – hôm nay em về sớm vậy? – chiếc mũi của tôi đụng vào chiếc mũi của trâm, tôi lắc nhẹ đầu qua lại

-em về giờ bình thường mà có caca về trễ đó...

-ủa vậy hả? caca nghĩ mình về sớm chứ – tôi lại hôn nhẹ lên môi của Trâm

-hôm nay caca sao vậy? cứ hôn em hoài! – trâm mỉm cười

-không biết nữa... hum nay đi làm thấy nhớ em lắm... chỉ muốn kết thúc xong việc rồi về thôi!

-caca ăn gì chưa? Em xuống dưới bếp lấy cho caca ăn...

-hì hì .. từ từ ... – trâm ngồi dậy nhưng tôi lại không cho đi – tuần sau em đi hawaii với caca ha? – tôi nắm lấy tay của Trâm ... rồi hôn nhẹ lên bàn tay

-hihi... đi thì đi ... nhưng trước tiên caca đi tắm đi, em xuống dưới chuẩn bị đồ ăn cho caca...

-uhm...

Tôi đang sống trong hạnh phúc... nhưng còn Thuyền thì ngược lại ngày ngày bị văng vặc nỗi lòng và lo lắng cho đứa con trong bụng của mình..... Ở nhà của Nhi

-Kính cong! – tiếng chuông cửa

-giờ này ngủ trưa ai phá giấc ngủ của mình vậy? – nhi bực mình đi xuống dưới nhà

-Nhi cho Minh gấp thuyền đi ! – Minh năn nỉ

-không! Minh làm như vậy mà Minh coi được ah? Còn ở đó muốn gấp sao? Đi về đi! – Nhi xua đuổi

-Minh lạy nhi đó! Làm ơn cho Minh nói chuyện với Thuyền!

-muôn rồi anh! Không còn gì để nói đâu! – tiếng Thuyền từ trong nhà vọng ra

__thuyền nghe anh nói nè Thuyền.... Anh sẽ không như vậy nữa đâu .. về với anh đi Thuyền! – Minh cố gắng tìm cách xông vào nhưng Nhi cản, sau đó tìm cách đóng cửa lại, Minh ở bên ngoài đập cửa....

-hix hix... – Thuyền chỉ biết ôm mặt ngồi đó khóc

-mày đừng khóc nữa ... sẽ ảnh hưởng đến đứa con trong bụng đó – Nhi lo lắng

-Nhi nè? – Thuyền hỏi

-sao?

-liệu mèo còn yêu tao không? – câu hỏi này làm cho Nhi đứng hình bất động – mày trả lời tao đi Nhi! – thuyền hối thúc

-nhưng sao mày lại hỏi như vậy? không lẽ mày.....

-tao không biết nữa...trời ơi! Sao ông trời không cho tôi một hạnh phúc thật sự!

-nín đi! – Nhi ôm lấy Thuyên – tao nghĩ mèo còn tình cảm với mày đó!

-có thật không? – lúc này Thuyên len lỏi hy vọng

-nhưng mà.....

-Reng! Reng! – tiếng chuông điện thoại.

-Alo! – Nhi bắt máy

-hehe... xin chào! – giọng của tôi bật lên , Nhi hết hồn

-mèo hả?

-gì mà ngạc nhiên vậy? – tôi thấy kì kì

-ờ .. đâu có gì? – Nhi ra hiệu chỉ tay nói là tôi đang gọi điện thoại

-dạo này khỏe chứ? – tôi hỏi thăm

-uhm vẫn bình thường!

-uhm... mà từ khi Minh nó về nước có chuyện gì không? – tôi hỏi vì muốn biết tình hình của Thuyên như thế nào

-ah... ah... chuyện đó ... chuyện đó

-sao vậy? sao lại ấp úng? – tôi gọi điện thoại mà lòng sốt ruột

-không có gì đâu mèo! Mọi thứ đều bình thường hehe... – nhi đang cố gắng che giấu tôi

-có chuyện gì mà Nhi không nói được vậy? Mèo muốn biết! – tôi gặng giọng

-đâu có đâu ... Nhi chọc caca đó mà....

-có thật như vậy không? – tôi hỏi lại lần nữa

-thật thật mà ... – Nhi cười hề hề qua điện thoại...

-Thuyên! Anh xin em! Đừng như vậy mà? Anh biết lỗi của mình rồi..... anh sẽ không như vậy nữa? anh sẽ chăm sóc cho hai mẹ con ... anh sẽ làm tất cả... – tiếng của Minh đứng ở ngoài hét lên và trong điện thoại tôi đã nghe tất cả....

-Nhi! – tôi hét trong điện thoại, lúc đó Trâm tính bước vào phòng thì thấy tôi đang nói điện thoại rất giận dữ nên đã đứng ở ngoài và nghe tất cả.... – mọi chuyện như thế nào? Nói cho mèo biết mau lên!

-ờ ờ ... Nhi nhi – Nhi càng lúc càng rối – ah mèo ơi Alo alo... sao không nghe gì nữa vậy? – Nhi cố tình làm vậy để gác máy điện thoại của tôi...

-Alo! Nhi ah... Nhi!.....

Tâm trạng tôi bây giờ là một sự đấu tranh tư tưởng mọi thứ Minh nói tôi nghe qua điện thoại ... và tôi biết Thuyên đang phải chịu cảnh như thế nào

-caca! – trâm bước vào phòng mang cho tôi tách café

-ah... em hả? – tôi bắt đầu đóng kịch ... để điện thoại trên bàn sau đó cười vui vẻ với Trâm

-caca có chuyện gì hả? – Trâm lo lắng khi thấy tôi nói chuyện điện thoại rất lớn tiếng

-hì hì... không có gì đâu em.... Mấy thằng lính nó làm sai mấy cái chi tiết logo khách hàng người ta yêu cầu... caca gọi điện thoại mắng đó mà....

-thật không? – Trâm hỏi

-thiệt! em không tin caca hả? – vẻ mặt giả kịch của tôi làm cho Trâm cũng tin là thật

-dạ! em tin! – Trâm mỉm cười rồi ngồi trên giường – chính xác lúc nào mình đi Hawaii chơi vậy caca?

-uhm.... 3 ngày nữa em – tôi ráng cười, nhưng bây giờ tôi tâm trí nào còn nghĩ đến việc hawaii nữa chứ, tôi chỉ muốn bay về VN và xem tình hình như thế nào

-từ đây đến đó ... chuẩn bị từ từ sẽ kịp..

-uhm.. ..

-caca mỗi vai không ... lên giường nằm đi em xoa bóp cho....

-wow – tôi hơi ngạc nhiên – được xoa bóp luôn ta – thế là tôi nghe lời Trâm, leo lên giường nằm xấp.... đúng là bàn tay của Trâm có sức mạnh thần kì... xoa bóp đến đâu là cả người tôi run rẩy theo đó, cứ như là cái máy maxa hiện đại nhất thời nay vậy. Nhưng trong đầu tôi vẫn nghĩ đến không biết chuyện gì đã xảy ra với Thuyền....

-caca ơi! Caca! Caca! – trâm gọi tôi

-hả? gì vậy em? – tôi giật mình

-đi hawaii như vậy mấy người tất cả?

-ah.... Hết nguyên nhóm đồ họa

-vậy mai một em làm đơn xin nghỉ để đi chơi!...

-uhm...

Một bên thì rất vui... đó là Trâm cứ nghĩ rằng sẽ được đi chơi với tôi sẽ rất thú vị... còn tôi chẳng còn hứng thú gì với Hawii cả? tôi nên đi hay không đi? Nếu không đi không lẽ tôi phải để cho Trâm đi một mình sao? Trong khi đó ai cũng có đôi có cặp ... có Trâm cô đơn Tôi phải làm sao đây.... Muốn có vé máy bay thì cũng ít nhất 3 ngàynếu ngày tôi qua VN thì nó cũng sẽ là ngày đi chơi Hawaii..... Hay để Jack đi cùng với Trâm ... ờ , sao mình lại đi kêu đối thủ của mình đi chơi chung với Trâm chứ >"< ... đúng là khùng thật mà! Khi suy nghĩ nhiều và mệt như thế, cùng với tài xoa bóp của Trâm tôi đã ngủ lúc nào cũng không biết.

-hì hì... caca ngủ rồi hả? – Trâm nhìn tôi và cười, sau đó hôn nhẹ lên má và môi của tôi- chúc caca ngủ ngon!

Buổi sáng tôi thức dậy, ghé sang phòng của Trâm thử xem như thế nào thì thấy Trâm không có trong phòng, nên tôi nghĩ Trâm đã đi làm trước.

-Hai! -Tiếng đứa em gái tôi gọi

-gì vậy em? – tôi hỏi

-hì hì... ba ngày nữa đi chơi Hawaii phải không Hai? – Em tôi cười tươi

-uhm... – tôi gật đầu, lúc này tôi ngồi vào bàn và bắt đầu dùng bữa sáng

-thế là được đi chơi rồi.... – nó cười tít mắt

-ờ ... gì mà

-lát nữa Key sẽ chở em đi làm ...

-haiz..uh,, biết rồi! – tôi nhìn nó =.= – mà sao hôm nay chị Trâm đi làm sớm vậy em? – tôi hỏi

-em chẳng biết Hình như hôm nay công việc nhiều nên chị Trâm đi sớm.... sáng chị Trâm nói với em là như vậy

-uhm... thôi hai dùng xong rồi. Hai đi đây , ah còn khoảng 1h nữa Key nó mới qua đón em mà phải không?

– Tôi nhìn đồng hồ và nói

-đúng ùi! – nó vừa ăn vừa gật đầu

-vậy ăn xong, lát đem chén xuống rửa luôn đi nha. Bye em! – nói xong là tôi đi một mạch, còn nó thì trợn mắt nhìn tôi như không phải là nhiệm vụ của nó.

Tôi lái xe đi đến công ty..... và cứ suy nghĩ về những gì hôm qua tôi nghe được trong điện thoại và sự giấu diếm của Nhi... không muốn cho tôi biết.....những dòng suy nghĩ cứ loanh quanh trong đầu của tôi. Tôi quyết định thắng xe lại, quay đầu xe chạy thẳng ra sân bay.

Còn ở công ty của Jack

-em đến công ty từ lúc nào vậy? – Jack ngạc nhiên khi hôm nay Trâm đến sớm hơn mình

-ạ! em cũng mới đến thôi anh! – Trâm mỉm cười

-uhm.... Anh tính tuần sau về Việt Nam, nhưng đổi lại chắc 3 ngày nữa anh sẽ đi Việt Nam, công việc những ngày tới chắc em sẽ bận nhiều đó! – Hai từ Việt Nam làm cho Trâm nghĩ đến tôi

-ba ngày nữa, em cũng tính sinh phép anh nghĩ.

-uhm... em nghĩ để đi chơi hả? – jack nói

-sao anh biết? – trâm ngạc nhiên

-hì hì... tại anh cũng được nhận một vé đi chơi chuyến hawaii và được biết bên công ty của caca đi nguyên một nhóm đồ họa, anh nghĩ em cũng có đi!

-ạ! – Trâm cười

-uhm.... Công việc cứ dao xuống cho bên dưới làm ... em cứ đi chơi vui vẻ đi, dù gì em cũng làm cho công ty một thời gian mà chưa có được ngày nghỉ nào rồi!

-em cảm ơn jack!

-uhm... có gì đâu em, anh cũng đi mà ...

-em và caca dạo này như thế nào rồi? – Jack hỏi thăm

-ạ tốt!

-caca đối xử với em tốt không? – Jack muốn biết

-hihi... đương nhiên là tốt rồi!

-uhm.. anh mong em tìm được hạnh phúc thật sự! – Jack mỉm cười, như chấp nhận cho người mình yêu thương ra đi, tìm một hạnh phúc mới

Tại công ty tôi làm việc

-Oh! Anh rể hum nay đi làm trễ nha! – tiếng của Key

-ủa? đang nói ai vậy? – lúc này Fun thắc mắc không biết Key đang nói ai

-hì hì .. em nói caca đó mà!

-oh! Bộ của được em của caca hay sao mà kêu bằng anh rể ngọt sớt vậy? – Chị lady từ bên ngoài bước vào văn phòng trên tay đang cầm một cái gì đó.

-hì hì... – tôi chỉ biết cười, tính đi đến chỗ làm việc của mình thì tôi bị Fun đi ra đụng té xuống đất.

-có sao không? Anh xin lỗi! – Fun đỡ tôi, lúc đó vé máy bay về Việt Nam của tôi rơi trúng ngay chân của chị Lady

-cái gì đây nhĩ? – chị lady cúi xuống nhặt vé máy bay của tôi lên, lúc tôi lục đục kiểm ở dưới đất vé máy bay về Việt Nam.

-em kiểm cái gì hả caca? – Fun hỏi tôi

-ạ... không có gì đâu anh – tôi vẫn tiếp tục tìm kiếm

-em kiểm cái này ah? – chị lady cầm vé máy bay đưa lên, tôi hơi giật mình – em mua vé máy bay về Việt Nam ah....

-dạ không! Em mua dùm cho bạn của em thui ah! – tôi đến và lấy lại vé máy bay

-hình như thời gian đi về Việt Nam cũng là ngày mình đi chơi Hawaii...

-hì hì.. dạ đúng rồi! hồi nãy em mua thì em có thấy, tại bạn em cần vé máy bay sớm nhất, thì nó lại rơi vào đúng ngày mình đi chơi! – tôi đóng kịch khá đạt, nên ai cũng tin

-đây là thẻ VIP dành cho chúng ta.... – chị lady xòe ra những thẻ vàng cho chuyến du lịch sắp tới

-wow ho.....ho..... – tất cả mọi người cùng reo lên, tôi cũng phải reo lên Đôi lúc nghĩ tôi nên đi làm diễn viên thì hay hơn....

Thế là lại một ngày làm việc trôi qua, gần như mọi người ai cũng nôn nóng đến ngày đi chơi Riêng tôi là trái ngược, hôm nay cũng lạ mọi người đều hăng hái làm việc cho đến 9h đêm. Có tôi là chỉ muốn làm việc để bớt đi những suy nghĩ về Thuyền và Trâm....

-Mọi người không định về hả? – Fun lên tiếng

-hì hì... hôm nay ai cũng hăng say làm việc – tôi lên tiếng cười

-để còn đi chơi cho nó thoải mái đó mà – chị lady cười lớn

-hay hôm nay chúng ta đi nhậu đi! – ý kiến của Key

-em lúc nào cũng nhậu nhẹt, bị một lần chưa tổn ah? – tôi nhìn Key lắc đầu

-hì hì... nhưng lần này em biết kiềm chế, chúng ta chỉ đi uống vài li mừng thành công của mình thôi.

-ý kiến hay đó! – chị lady và Fun đều tán thành

-ring...ring... ring.... – tiếng chuông điện thoại của tôi – xin lỗi em có điện thoại – khi thấy để Em Iu đang gọi tới.... tôi hơi giật mình – Alo! Caca nghe nè em!

-caca vẫn còn đang ở công ty sao? – Trâm hỏi tôi

-uhm... nhưng caca sắp đi uống vài ly với mấy người trong văn phòng...

-uống ít thôi đó...

-uhm..caca biết mà. Em đang ở nhà hả? – tôi cười nói qua điện thoại

-em đang ở công ty? Hihi... – trâm cười qua điện thoại

-trời? sao hôm nay em về trễ vậy? – tôi ngạc nhiên – em ở đó đi , caca sẽ qua đón em....

-thôi! caca đi nhậu đi, em về taxi cũng được mà....

-không được! em chờ đó đi! Caca sẽ qua chở em về! – giọng tôi cứng làm cho Trâm phải nghe theo

-dạ! em sẽ đợi.

-hì hì... qua đón nàng ah? – Fun chọc tôi

-vậy chở nàng đến nhà hàng luôn nhé nhóc – chị lady nháy mắt với tôi

-ok. Có gì mọi người đến trước em đến sau.... – nói xong là tôi liền đi xuống dưới tầng hầm phóng xe đến công ty của Trâm....

Ở công ty của Trâm.... Trâm vẫn đang nhìn chiếc điện thoại của mình, với số điện thoại của tôi Trâm lưu là Honey! Lúc này Trâm mới thu dọn đồ đạc, tắt đèn đi ra khỏi phòng, đến thang máy bấm nút, rồi bước vào thang máy, thang máy được thiết kế có thể nhìn thấy ra ngoài vì nó được làm bằng kính trong suốt, tâm trạng của Trâm lúc này khó tả, Trâm nhìn thành phố Úc một cách bao quát, càng lúc càng xuống thấp, ánh đèn của thành phố sự náo nhiệt của thành phố là cái gì đó nó đang đối lập với chính tâm trạng của Trâm.

Sau đó Trâm lại mỉm cười, nụ cười đó như chấp nhận tất cả và chịu hy sinh. Lúc ở trong thang máy Trâm cầu nguyện

“ xin ngài hãy cho con tìm thấy tình yêu thật sự của mình, khi con mở mắt ra ngài hãy cho con nhìn thấy người mà con sẽ yêu mãi mãi không bao giờ rời xa, dù tình yêu đó con không được người đó đáp lại”

Khi thang máy mở cửa ra thì người Trâm thấy là chính tôi, tôi đang chạy vào để tìm Trâm, lúc đấy Trâm mỉm cười hạnh phúc cùng với những giọt nước mắt của mình, lúc đó tôi đã tìm thấy Trâm đang đứng ở trong thang máy và tôi mỉm cười. Trâm bước ra.....

-em hôm nay làm việc khuya đó? Biết anh lo cho em lắm không? – tôi nắm bàn tay nhỏ bé của Trâm, nhưng Trâm chỉ nhìn tôi cười và những giọt nước mắt – em sao vậy? sao lại khóc? Đừng như thế anh lo lắm! – tôi lấy tay lau đi giọt nước mắt trên má của Trâm.

-hôm nay anh cũng về muộn mà. – trâm đang kiểm có bắt bẻ tôi

-hì hì.... Em có muốn đi ăn chút gì không? – tôi mỉm cười

-dạ!

Thế là tôi chở Trâm đến nhà hàng mà mọi người đã hẹn sẵn.

-Oh cả hai đến rồi kìa! – tiếng của lady

-em chào mọi người! – vẫn theo phép lịch sự thông thường của Trâm

-caca! – tiếng của Fun -em có được cô bạn gái thật đáng yêu và xinh đẹp đó. Phải quan tâm chăm sóc và giữ nhìn nghe chưa?

-dạ! – tôi mỉm cười rồi đưa mắt sang nhìn Trâm, nhưng thâm tâm tôi đang đấu đá không biết phải làm sao? Khi Thuý đang gặp rắc rối bên kia.... Câu nói của Fun cũng làm cho Trâm hơi ngượng.

-anh Fun cứ nói dư là sao??? Chị dâu em là phải như vậy thì caca đây mới ưng chứ!! – Key lên tiếng đùa giỡn

-ủa? hai người làm đám cưới rồi hả?- chị lady ngạc nhiên, khi nghe Fun gọi Trâm là chị dâu

-dạ tụi em chưa! – Trâm đáp nhẹ nhàng

-caca cái này là không được nghe chưa? – tiếng của Fun – con zai gì mà

-đúng đó! Tình cảm như thế rồi mà không đám cưới là sao? – chị lady nói, làm cho tôi rơi vào thế bí ...

-dạ! dạ! Tại em chưa chuẩn bị gì cả... nên

-hihi.. anh chị đừng ép caca... cứ để cho caca quyết định, dù gì tình cảm của tụi em trước sau gì cũng vậy mà! – câu nói đó của Trâm làm cho trái tim tôi ngừng đập trong vòng 3s, nhưng 3s đó nó cứ như là 1p, tôi không ngờ rằng em chấp nhận tất cả hy sinh chờ đợi tôi.

-chuyến đi chơi hawaii lần này ai mà không đi là chị sẽ xử người đó! – tiếng của chị lady

-hì hì ... gì mà xử ghê vậy chị? – câu nói của chị làm tôi xanh mặt

-vì Chuyến đi chơi nàylà đi cặp cặp ... một người ở nhà khác nào để cho người còn lại cô đơn sao???

-chắc không có ai ở nhà đâu chị! – tôi cười trừ

-chuyến đi sẽ gồm như thế này – Fun nói cho mọi người biết – đầu tiên chúng ta sẽ đi máy bay, sau đó sẽ đi thuyền riêng dành cho chúng ta đến đảo hawaii, mọi thứ được chuẩn bị hết rồi.... nói chung chúng ta đi lần này là free từ a-z Không ai lo gì cả

-rùi ok .. quyết định vậy đi – mọi người đồng thanh

Khi tôi và Trâm về đến nhà.

-hai người đi đâu mà giờ này mới về thế? – đưa em gái của tôi hỏi

-đi ăn thui... không được ah? – tôi chen một mắt nhìn nó

-hì hì... dạo này hạnh phúc nhỉ?

-chứ sao? – lúc này tôi nắm lấy tay của Trâm đưa lên cho nó xem.

-thui... em đi chơi đây!

-gì? Giờ này mà đi đâu – tôi trừng mắt

-em đi với Key mà!

-bộ hết giờ đi rồi ah ...

-em đi mua đồ vest với key mà ... >”<

-mai đi không được sao? 11h đêm rồi... ai mà bán ... – tôi nhìn đồng hồ

-Hai không biết rồi! thôi em đi đây... key chờ ở ngoài đó!!! – nó nói xong là phăng đi mất

-dạo này cô út nhà ta rất yêu chàng sb key đó!

-uhm hy vọng chúng nó hạnh phúc!!!

-caca chưa có một bộ vest nào phải không? – Trâm hỏi tôi

-ờ ... – tôi gãi đầu – thì đó giờ áo thun quần kaki thui.

-ngày mai em và caca đi mua đồ vest nha!

-hờ ... cho ai? – tự nhiên tôi bị ngu đột xuất

-đương nhiên là cho caca rồi!

-uhm Vậy thì mai đi! – chúng tôi vừa đi vừa nói chuyện với nhau cho đến phòng của Trâm

-chúc caca ngủ ngon! – trâm mỉm cười vẫy tay chào, lúc đó tôi mỉm cười vì hành động của Trâm ... nhưng lại nhìn Trâm thật triệu mến!

-chúc em ngủ ngon! – lúc tay của tôi để đằng sau ót của trâm, hôn nhẹ ở trán

Lúc này tôi về phòng mình tinh lấy đồ để thay thì chiếc vé máy bay của tôi lại rớt ra dưới đất, tôi nhặt lên nhìn nó rồi ngồi xuống giường nhìn nó mà thở dài, sau đó lắc đầu rồi để nó ở trong học tủ. Tại sao lúc này tôi đang có tình cảm của Trâm, tôi cũng yêu Trâm nhưng sao cảm giác cô đơn thế này? Lúc trước yêu thầm mình đau khổ một mình, chịu hết tất cả.... nhưng bây giờ Mình đã có một tình yêu thật sự, nếu quay về với Thuý ở Việt Nam.... Mình đi với một tư cách người bạn thân hay với tư cách một người mình còn tình cảm xưa kia???? Và thế là Tôi đau đầu rồi tự đập đầu của mình trên giường mấy cái rồi chìm vào giấc ngủ

-Caca! – tiếng gọi của Trâm

-gì vậy em? – tôi nhìn Trâm

-caca có yêu em không? – lúc này Trâm ôm lấy tôi ...

-hì hì Đương nhiên là có chứ ... sao em hỏi kì vậy? – tôi cũng choàng tay ôm lấy Trâm lại mà lòng ầm ập ...

-mèo ơi! – tiếng ai quen thuộc

-là thuyên sao??? – tôi đưa mắt nhìn, sao thuyên lại ở đây.

-mèo yêu thuyên mà phải không???? – Thuyên hỏi như chờ đợi sự mong mỏi

-mèo.... – tôi ấp úng.. lúc này trâm đã không còn ôm tôi nữa.... mà bước ra khỏi vòng tay của tôi

-caca yêu em mà! – Trâm nói

-mèo yêu thuyên mà.... Đã bao nhiêu năm nay rồi mà _ thuyên nói

-caca.... >"< – tôi gần như bị choáng khi phải đối mặt với cả hai.... Dần dần hai người đều biến dần biến dần – hai người dừng đi....

-AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA – tôi bật dậy tỉnh giấc với mồ hôi lấm tấm trên khuôn mặt, rồi tôi thở mệt mỏi....

-caca sao vậy? – Trâm đến ở kế bên tôi

-caca thấy ác mộng.... – tôi sợ sệt đến mặt xanh ngắt, sau đó tôi không còn biết gì nữa cả.... vì tôi đã ngất đi....

-caca! – trâm sợ và hét toáng lên

-có chuyện gì vậy con? – ba mẹ tôi lo lắng chạy vào phòng

-caca bị ngất rồi ba mẹ ơi!!!

-trời! sao vậy nè? – mẹ tôi đến xem tôi như thế nào... – anh gọi cho bác sĩ đi!!!

-uhm... anh gọi ngay!!!!

15. – Chương 15

Một lát sau bác sĩ đến

-con tôi sao rồi bác sĩ?? – bà mẹ lo lắng

-do làm việc quá sức ... và bị stress về tâm lý nặng... không giải tỏa được... dẫn đến thấy ác mộng và nói sảng

-trời! con tôi...- mẹ tôi khóc

-cả nhà ráng chăm sóc điều độ ... và cố gắng cho bệnh nhân thư giãn.. tránh suy nghĩ nhiều quá

-dạ chúng tôi sẽ làm theo lời bác sĩ ah....

-uhm... mà con của ông bà có bệnh gì khác ngoài những cái tôi đưa ra không?? – bác sĩ hỏi

-dạ có.... Nhưng mà cũng khá lâu không còn thấy nữa.... đó là con tôi nó cứ hay nói bị tức ngực khi hoạt động mạnh thôi, có lúc bị đau khi có cảm xúc gì đó kích động thôi.

-..... – Bác sĩ im lặng – uhm!!! Có lẽ chúng tôi sẽ tổng khám...

-chừng nào vậy bác sĩ????

-ngày mai! Nhưng trong một tuần lễ không được đi đâu cả! ở nhà dưỡng bệnh ... và không được đi máy bay ... để chúng tôi kiểm tra sức khỏe hết rồi sẽ nói sau....

-dạ cảm ơn bác sĩ...

Tôi vẫn còn nằm mê man trên giường Và tôi đã ngủ mất 12h đồng hồ....lúc tôi tỉnh dậy thì thấy đầu mình nhức vô cùng cứ như búa tạ nện từ trên đỉnh đầu nện xuống liên tục, mở mắt ra thì thấy chỗ mình nằm hơi lạ.... có gì đó không giống ở nhà lắm... cái mùi này tôi rất là khó chịu khi phải nghe đó... lúc hoàn hồn thì tôi nhận ra mình đang ở bệnh viện, với tay đang được truyền nước biển ... và trong phòng chỉ có một mình tôi thôi

-sao mình lại ở đây nhỉ? Mình nhức đầu quá! – tôi lấy tay đánh đánh vào đầu của mình, tôi nhìn lên tường thì thấy kim đồng hồ chỉ là 6h sáng! Rồi tôi nhìn qua cửa sổ đúng là trời sáng thật. nhưng bây giờ tôi muốn bước vào WC để rửa mặt và vệ sinh cá nhân làm sao đây???? Thật may là cái bình nước biển nó gần rồi nên tôi có thể cầm nó đi theo vào WC.... Nhưng chẳng hiểu sao tự nhiên sức khỏe của mình nó tuột một cách

choáng ngợp như vậy... khi chuyển tư thế nằm thành ngồi sao với tôi nó nặng khó khăn thế này..... Phải mất 5p tôi mới có thể ngồi được ...

Lúc trước mỗi bước chân tôi đi đều cứng rắng ... chứ nó không có yếu như bây giờ ... bây giờ bước một bước là cứ lo sợ là mình sẽ bị té... nhưng bước đến bước thứ 5 thì đúng là mình đã té thật ...

-trời ơi! Sao ngài lại đi ra giường một mình như thế này? – cô y tá này không biết từ đâu xuất hiện mà vào đỡ tôi ngay lúc khi tôi té

-tôi muốn đi vào WC

-được rồi để tôi dìu ngài đi....

-cảm ơn cô... – một lúc sau

-ngài tỉnh dậy từ lúc nào vậy? – cô y tá hỏi tôi

-ah... hình như là 6h sáng thì phải?

-uhm.... Vợ của ngài ra ngoài mua đồ ăn sáng cho ngài rồi....

-hả? vợ??? – trong đầu tôi thắc mắc ... mình có vợ rồi hả??? – lúc này cô y tá dìu tôi đến giường nằm

-ba ơi ba!!! – tiếng của một đứa con trai chạy đến ôm tôi! Làm tôi xúng sờ hết cả gai ốc ...

-hả? con mới kiu ta là ba hả?

-ba là ba của con mà.... – chẳng hiểu sao nhìn nó có nét giống tôi thế nhỉ? Tôi nhìn nó một cách ngạc nhiên

-ba ơi ba khỏe chưa? – thằng nhóc nó trèo lên giường rồi hỏi tôi

-ờ ... ba khỏe... – tôi cũng không biết sao... nhưng phải xưng như vậy vì nó là con nít – mà con tên gì nhỉ? Con mấy tuổi rồi...

-ba nằm viện mới có mấy ngày ba quên con rồi... ba hay gọi con là bin đó.. con được 7 tuổi!!

-uhm.. bé Bin! – tôi nhìn nó mỉm cười – mẹ con đâu? – tôi hỏi nó thật sự muốn biết người nào là vợ của tôi ...

-mẹ vào kìa ba..... – nó liền nhảy xuống giường chạy đến người phụ nữ đó – mẹ ơi! Ba tỉnh rồi mẹ ơi!!!

-uhm.. mẹ thấy nãy giờ rồi... con với ba nói chuyện với nhau mà ...- lúc này tôi như bất ngờ Người phụ nữ này có nét gì đó giống Trâm Nhưng trâm lúc trước và trâm bây giờ hình như có sự thay đổi rất lớn .. nhìn Trâm bây giờ là một người phụ nữ của gia đình và của cả xã hội này, toát lên vẻ quý phái sang trọng Hình như cách ăn mặc cũng vậy thay vì hồi đó là màu sáng bây giờ là những màu hơi tối, trâm cho thấy được sự cứng rắng, sự trải nghiệm với đời

-anh thấy khỏe hơn chưa? Em có mua đồ ăn sáng cho anh!

-dạ! chị Trâm ơi! – tiếng gọi của cô y tá làm tôi đã xác định được người phụ nữ đó chính là trâm ...- đây là thuốc uống cho chồng chị em có ghi đây hết rồi nè!

-em cho anh xem cái toa thuốc được không? – tôi muốn xem xem tôi bệnh gì mà phải uống thuốc, nhưng tôi hoãn hờn khi thấy ngày tháng ghi trên toa thuốc đó hum nay là ngày 15/01/2020, tôi nhớ rõ ràng là mới ngày hum qua là 2012 mà >”< ... sao bây giờ là 2020

-anh sao vậy caca? – Trâm nhìn tôi

-hum nay là 15/01/2020 sao????

-dạ đúng rồi! – cô y tá trả lời – chưa gì ngài đây đã nhầm lẫn ngày tháng rồi!

-dạ cho hỏi khi nào chồng tôi mới có thể xuất viện được ...

-ah... có thể ngay ngày hum nay .. mọi thứ bác sĩ có thể đến nhà chăm sóc cho chồng của cô! – cô y tá mỉm cười

-vậy được rồi Cô làm giấy tờ xuất viện cho chồng tôi luôn! Cảm ơn cô!

-ok!

Thế là tôi được xuất viện với sự ngỡ ngàng không biết mình đang ở đâu Tại sao thời gian bị thay đổi một cách nhanh chóng kì quặc như vậy? không lẽ ông trời muốn cho tôi đối diện với tương lai sao?

-ủa? xe ai đây? – tôi chóng mặt khi thấy một chiếc xe hơi 4 bánh quá tân tiến kiểu này tôi chưa thấy bao giờ...

-anh hỏi kì quá! Cửa nhà mình mà.... – Trâm nói và cười

-ủa tài xế này??? – tôi bờ ngỡ

-chú tài xế thân thiện đó ba– bé Bin nói và nhìn tôi

-vào xe đi anh! – Trâm hối thúc tôi vào xe, đứa bé nhảy vào lòng tôi ngồi

-chào chủ tịch! Chủ tịch khỏe hẳn rồi hả chủ tịch! – tài xế nói chuyện với tôi rất thân thiện, nhưng tôi hơi ngợp khi nghe hai từ “chủ tịch”

-ờ ... cảm ơn anh!

-hì hì ngài luôn như vậy không hề thay đổi!

-ba ơi ba ... – bé Bin nói và ngoáy cổ nhìn tôi

-gì vậy con? – tôi nhìn nó mỉm cười, nó trông thật đáng yêu ... tôi không hiểu gì cả Khi nhìn nó đều có nét giống tôi và Trâm

-ba mau khỏe nha ba Ba dẫn con và mẹ đi chơi nữa ... mẹ nói là ba bận việc ở công ty nên không có thời gian dẫn con và mẹ đi chơi ..

-ủa? ba có như vậy hả? – tôi hỏi

-thôi con... qua đây với mẹ nè! – Trâm ẵm bé Bin ngồi lên lòng của Trâm

-con nói vậy đúng không em? – tôi nhìn Trâm

-chủ tịch làm việc nhiều quánên phải vào bệnh viện đó chủ tịch ...? – tài xế nói cho tôi biết

-dạ đúng! Chủ tịch nên nghỉ ngơi và dành thời gian cho gia đình nhỏ của mình!

-uhm...

Đoạn đường cũng khá xa chiếc xe chạy đến một căn nhà, nó là biệt thự ư? Tôi không biết gọi nó là gì Nhưng nói chung nó quá là sang trọng ... tôi tự suy nghĩ không lẽ một tay mình gầy dựng được như vậy sao??? Bằng cách nào ... ban đầu tôi chỉ là nhân viên thôi mà ... sao bây giờ thành chủ tịch???? Thời gian bị đảo lộn

-ủa? anh có dừng lộn nhà không vậy? – tôi hỏi

-hì hì ... chủ tịch đùa hoài... không phải nhà của chủ tịch chứ của ai

-đẹp và lồng lẩy vậy sao?? – tôi tự hỏi chính bản thân mình ...

-ba ơi vào nhà nhanh lên Ông bà và cô chú đang chờ mình đó ba ... – bé Bin nó cứ nắm tay kéo tôi vào nhà ...

-Hai của em đã về! – Thanh nó lớn và trưởng thành quá Còn người đứng kế bên nó là Sb Key ... nhìn Key cũng lạ quá ... sao với tôi cái gì cũng lạ, Thanh nó đến ôm lấy tôi

-con này... hai con mới về nhà ...- ba tôi la, tôi nhìn ba của tôi đúng là nhìn ba khác quá cả mẹ nữa, cả hai đều tóc bạc trắng ... nhưng sức khỏe vẫn tốt

-ông nội bà nội! con về rồi nè! – bé Bin nó cứ chạy nhảy tung tăng trong nhà

Tôi không biết những ngày sắp tới tôi sẽ như thế nào? Quả thật một cái choáng ngợp là tôi đang ở tương lai 2020. Trâm là vợ của tôi, tôi có một đứa con trai chẳng hiểu sao nó giống tôi và Trâm.... Tôi tự suy nghĩ vậy còn Thuỳên, Minh, Nhi, Như, Quân, Thy, Jack những con người đó hiện giờ đang làm gì???

Tôi bây giờ không biết mình đang mơ hay đang tỉnh??? Như mọi thứ tôi đều có cảm giác như thậtcăn nhà của tôi sao bây giờ nó giống như toàn lầu đài vậy và tôi đang là chủ của tòa lầu đài đó. Tôi chẳng biết sao lại bước theo quán tính hay gì đó ...

-caca! Suốt ngày anh chỉ có công việc thui sao? – Trâm nói với tôi

-hả? là sao? – Tôi không hiểu sao Trâm nói với tôi như vậy

-anh lại bước về phòng làm việc của mình

-hả? hướng này đi về phòng làm việc ư? – tôi nghĩ trong đầu – hi hi .. anh chỉ muốn ghé nó một chút thôi! – thế là tôi và Trâm cùng đi vào phòng làm việc của tôi – sao nó rộng quá vậy? – tôi nghĩ trong bụng-oh oh ... có một cái bàn làm việc lớn nữa ah Ế oh Sao mà

-mấy hôm anh nằm viện Em đã lau dọn sạch hết rồi đó! – tôi đi đến nhìn xung quanh – @@ và choáng váng với hai tủ sách bụi tổ chẳng ... tất cả sách đều liên quan đến ngành thiết kế , trong phòng có treo những bức tranh rất ấn tượng

-sao anh hôm nay lạ quá vậy? – trâm hỏi tôi

-ờ

-nó là do một tay anh thiết kế mà ... – trâm mỉm cười với tôi, tôi đến ngồi vào bàn làm việc của mình ... thì thấy hình cưới của tôi và trâm, hình của bé bin tôi đang ẵm nó trên tay, cả hai đều cười rất vui, thật lạ khi nhìn tấm hình này chính tôi cũng phải mỉm cười, ngó lên nhìn xung quanh thêm lần nữa ... là tấm hình chụp tôi, trâm và bé bin, rồi một tấm hình lớn cùng với cả gia đình ...

-chúng ta kết hôn vào ngày mấy vậy em? – tôi hỏi trâm và nhìn tấm hình cưới của hai đứa trên bàn

-hihi... ngày 24/12/2013

-ngay ngày noel ah ... – tôi suy nghĩ ...

-chúng ta đã có một khoảng thời gian 1 năm không gặp nhau? – trâm mỉm cười

-ủa tại sao? – tôi càng lúc càng không hiểu

-vì lúc đó ... em không ở bên cạnh anh Em và anh cần thời gian suy nghĩ về tình cảm dành cho nhau nhiều hơn.

-có như vậy ah? ủa? mà tại sao phải như vậy? – tôi hỏi

-hihi.. anh xuất viện xong .. chẳng nhớ gì cả – trâm cười

-hi hi ... ờ .. – tôi gãi đầu ...

-anh phải chú ý sức khỏe của mình chứ ... – lúc này Trâm đến nắm lấy bàn tay tôi – lúc anh sủ ở công ty lúc đang họp ... mọi người rất rất lo cho anh đó ... lúc đó em như tá hỏa khi nghe như vậy

-uhm ... anh biết mà .. – và cái ôm của tôi đã làm cho Trâm cảm giác yên tâm hơn, nhưng đều tôi thắc mắc tại sao tôi và trâm phải có một năm không gặp nhau

-lát nữa Jack sẽ đến gặp caca đấy?

-Jack ah – tôi nói – gặp chi vậy?

-hi hi ... đến thăm caca chứ gì nữa ... với lại lúc trước Jack có nhờ bên công ty mình làm một số việc caca đã nhận lời rồi ...

-Jack đến đây một mình ah ...

-hì hì .. làm sao có thể đi một mình được chứ? Đi với vợ của Jack chứ – tôi nghe Trâm nói thế lại thắc mắc vợ Jack là ai ... mà thôi có gì lát gặp cũng biết thôi

-cốc cốc – tiếng gõ cửa – thưa chủ tịch có ngài Jack và vợ của Jack đến thăm chủ tịch ah ... – tiếng nói của người làm công

-ah rồi.. tôi sẽ xuống ngay!- tôi xoay qua nhìn Trâm – không biết mọi chuyện thế nào đây?

-có gì đâu ... anh và Jack là bạn thân với nhau mà ...

-hả? – câu này làm tôi choáng ngợp .. sao từ tình địch có thể trở thành bạn thân với nhau được ...

-hì hì Thôi Chúng ta xuống dưới thôi... đừng để hai vợ chồng Jack chờ chúng ta

-uhm...

Tôi bước xuống lầu với Trâm đi đi kể bên, chẳng hiểu sao trong người tôi chẳng còn tí sức sống ... nó cứ ì ì thật là bực mình

-chào chủ tịch caca! – mới xuất viện ổn chứ?? – Jack đến bắt tay rồi ngồi xuống cùng tôi

-caca chắc cũng bớt đi nhiều rồi ha.. lúc ở bệnh viện ai cũng lo lắng! – gương mặt giọng nói này chính là THY.

-Thy là vợ của Jack sao? – tôi nhìn Thy sau đó nhìn Jack

-caca hỏi kì vậy... caca và Trâm đám cưới xong khoảng 1 năm là hai đứa này kết hôn mà...

-ờ ... – tôi cười

-hì hì ...caca nãy giờ sao đó Trâm không biết nữa? cái gì cũng hỏi hết Cứ như người mất trí nhớ vậy ah? – Trâm nhìn tôi và nói

-thấy chủ tịch khỏe như thế là ok rồi! Jack đây cũng mừng! việc Jack nhờ caca cái đó từ từ làm cũng được ... khi nào caca khỏe thì tính dùm Jack ...

-việc gì vậy nhỉ? – tôi bây giờ trong đầu trống lóc

-Jack sợ caca luôn đó Jack nhờ caca là Cần một nhóm đồ họa chuyên nghiệp Thiết kế bộ nhận dạng thương hiệu, sau đó tổ chức một cái event hoành tráng ... quảng cáo..... Và mọi thứ ..

-uhm.... Khi nào caca khỏe rồi chúng ta đi Việt Nam một chuyến?

-ủa? Về Việt Nam làm gì?

-Thăm ba vợ của Jack thôi.... với lại muốn cho caca đổi không khí nên mời caca đi!

-uhm... – tôi thầm nghĩ đây sẽ là cơ hội để cho tôi gặp Thuý, Minh và Nhi , không biết họ đang làm gì vào khoảng thời gian này

-thấy caca khỏe như thế là đây vui rồi – Jack nói – ủa? Bin đâu? – jack hỏi đứa con trai của tôi

-uhm... hình như nó đang chơi ở ngoài vườn thì phải?

-Con nè! – bé Bin lên tiếng

-ah... cháu iu của ta đây rồi – nhìn Jack đùa với Bin tôi nghĩ Bin rất quý Jack

-sao lâu rồi chú Jack mới qua chơi với con ... – bé bin hỏi

-ah... chú phải giải quyết xong công việc nên hôm nay qua thăm con nè! – lúc này bin nó đã ngồi trên đùi của Jack ...

-chú nhớ qua chơi thường xuyên với con nha ... ba caca bận hoài ah ... – nó có vẻ không vui

-qua đây nào con trai – tôi nhìn nó mỉm cười rồi đưa tay ra như muốn nó đến gần tôi

-baba thấy con không vui? – tôi nhìn nó cười

-mẹ nó ba bận lắm, không dẫn con đi chơi được ..

-nếu ba nói với con mai ba dẫn mẹ và con đi chơi thì sao?

-thiệt hả ba?- nó có vẻ rất vui

-uhm.. ba có bao giờ nói dối con đâu nè!

-dạ! – thế là nó hôn ngay má của tôi một cái cười rất rất vui ...

Và buổi tối tại căn phòng ngủ, tôi ngồi dựa lưng ở trên giường, mở cuốn album hình gia đình xem Quả thật là cuốn album hình, cho tôi cảm giác thân thuộc, vì có chính tôi ở trong bức hình đó, có những bức hình tôi đi chơi với trâm hồi lúc nhỏ, có tấm hình lúc bé Bin vừa mới sạch trong bệnh viện, có một tấm hình tôi nhìn bé bin như đang hát cho nghe...Tôi suy nghĩ một hồi không biết mơ hay thật... hay là gì đó

Lúc đó Trâm đang ở bên bàn trang điểm sức kem

-caca! Thoa dùm em sau ót đi... – trâm đến ngồi trên giường đưa kem cho tôi

-uhm... – thế là tôi bắt đầu hai bàn tay của mình thoa kem, chạm nhẹ vào cổ, sau ót thoa đều kem xung quanh, chẳng hiểu sao bàn tay của tôi lúc này nó có vẻ thành thạo quá nhỉ, cứ như chuyện này tôi đã làm hàng ngày và rất rành rọt ...- xong rồi em!

-cảm ơn caca nha!

-hì hì ... không biết giờ này con mình ngủ chưa nhỉ? – tôi chẳng biết sao lại hỏi như vậy – sao giờ anh muốn qua xem con như thế nào quá. – tôi có một đề nghị

-nếu vậy em và caca qua phòng của con vậy! – Trâm mỉm cười

Cả hai chúng tôi đi qua căn phòng nhỏ bé của đứa con trai chúng tôi, nó đang ngủ ... tôi và Trâm bước vào phòng rất nhẹ nhàng, sau đó ngồi xuống giường Sửa lại cho bé Bin nằm ngay ngắn, tôi lấy mền đắp cho nó Tôi sờ nhẹ hai chiếc má của nó ... tôi vẫn không hiểu vì sao... Bin lại có nét giống tôi và Trâm Chắc hẳn phải có cái gì đó ở năm 2013 về phần nghiên cứu khoa học Nên mới có một cuộc đột phá như thế này Tôi rất muốn hỏi trâm lý do gì sao bé Bin được sinh ra lại giống tôi và Trâm như vậy ... nhưng tôi im lặng ... tôi cũng không muốn hỏi

-Bin ngủ rất là dễ thương! Nhất là sóng mũi nó rất giống anh đó caca!

-uhm... rất giống! – tôi nhìn đứa con của mình mỉm cười – hàng lông mi và cả lông mày nó giống em đó Trâm ...

-nó được thừa hưởng những gì tốt đẹp nhất từ ba và mẹ nó ... – Trâm mỉm cười

-uhm... có điều anh hơi lo! – tôi bắt đầu bằng khoảng

-sao vậy anh? – Trâm hơi ngạc nhiên khi giọng tôi có vẻ nghiêm trọng

-nếu như sau này nó lớn lên Đi học ba mẹ của bạn bè nó Đều có một nam một nữ ... còn chúng ta đều là phái nữ Nếu nó hỏi tại sao ... anh không biết phải giải thích với nó như thế nào? – tôi nhìn đứa con như muốn xin lỗi vì không cho nó được một “người cha thật sự”

-thật sự em không biết phải giải quyết vấn đề này như thế nào? – câu hỏi của tôi làm cho Trâm bắt đầu suy nghĩ khi bé Bin lớn lên nó sẽ đối mặt với một cái khác nữa là “ba mẹ của nó đều là nữ” không giống như những đứa bạn khác của nó.

-thôi chúng ta cho nó cứ vui vẻ với những gì xung quanh nó.... Nó vẫn đang hồn nhiên hạnh phúc... khi nó lớn anh mong nó sẽ hiểu cho chúng ta... – đôi mắt tôi chợt buồn, lúc này Trâm như một quán tính vô hình đã ôm liền lấy tôi....

-đừng nghĩ nữa caca!

-hì hì ... chúng ta ra thôi để cho con nó ngủ.... – tôi mỉm cười sau đó bước ra phòng nhẹ nhàng để không đánh mất đi giấc ngủ ngon của con trai mình

Ở phòng ngủ của chúng tôi ...

-caca ngủ chưa? – lúc này Trâm đang nằm ở trong vòng tay của tôi, ôm lấy tôi và hỏi

-chưa em? Em em chưa ngủ sao? – tôi hỏi lại

-câu nói của anh làm cho em suy nghĩ rất nhiều.... Không biết đứa con của mình khi lớn lên nó sẽ có suy nghĩ như thế nào nữa? có khi nào nó sẽ bỏ rơi chúng ta không? – giọng Trâm buồn hẳn đi

-uh... anh hy vọng là nó không làm chuyện đại dột đó ... – tôi dùng cả hai tay ôm lấy Trâm chặt hơn.

-tuần sau về Việt Nam rồi ... có nên dắt theo bé Bin không anh? – Trâm hỏi tôi

-uhm... cho con nó đi theo luôn đi em ... cho nó đỡ không khí ...

-em sẽ nghe lời anh

-cảm ơn em! – tôi nói

-sao vậy? – trâm hỏi

-cảm ơn em vì tất cả.... thật sự anh không nhớ là lúc em nói 1 năm chúng ta không gặp nhau là vì sao? Nhưng anh nghĩ để có được ngày hôm nay cũng là có công của em, em còn sinh ra một thiên thần nhỏ bé là bé Bin cho anh nữa.... tạo niềm vui ấm áp cho gia đình này..

-caca nói kì vậy? em là vợ thì em phải như vậy mà! – Trâm mỉm cười ôm lấy tôi hạnh phúc

-uhm.... – lúc này tôi nhìn Trâm mỉm cười ... sau đó hôn lên trán thật nhẹ, sau đó là môi.... Cả hai cùng hòa nguyện với những nụ hôn ngọt ngào, nhẹ nhàng ...

-caca em nhột quá ah! Hihi...– trâm nói khi tôi dời nụ hôn của tôi qua tai và xuống cổ của Trâm [thế là cả hai cùng “vui” với nhau]

Một tuần sau tại Việt Nam....

-Việt Nam thay đổi nhiều quá anh nhỉ? – Thy nói khi đưa mắt nhìn xung quanh... mọi thứ có vẻ hiện đại hơn... văn hóa hơn Tinh tế hơn

-uhm... nó không xô bồ như lúc trước – jack nói, lúc này tất cả mọi người đều ở trên xe hướng về khách sạn cao cấp ở Việt Nam

-đúng là có sự thay đổi bất ngờ! – tôi cũng ngạc nhiên không kém

-lát nữa Jack và Thy về khách sạn trước đi nha... caca và Trâm sẽ đến nhà một người bạn của caca...

-ai vậy nhỉ? – tôi tự hỏi, có khi nào là Thuyên

-uhm.. ok..

Rồi sau đó Jack và Thy đưa về khách sạn, lúc đó Jack và Thy cùng về nhà của Thy để thăm chủ tịch ngô và bà Mỹ ... còn tôi và vợ con tôi theo tôi đoán là đi đến nhà của Thuyên.

Chiếc xe dừng lại một căn nhà cũng khá lớn... nhìn vào cũng rất là đồ sộ Có lẽ người bạn này của tôi cũng “rất thành đạt” ...

-ạ xin hỏi mấy người muốn tìm ai ah? – một người giúp việc chạy ra hỏi

-ah! Cho tôi hỏi có bà chủ Thuyên ở nhà không? – tôi giật mình khi nghe hai tiếng”bà chủ”

-ạ có ah! Mời vào ah!

-cám ơn!

-mình đến nhà ai vậy ba? – Bé bin hỏi tôi khi tôi đang bế nó trên tay

-ah... đây là nhà của bạn ba hồi đó!

-ạ!

-chúng ta vào thôi! – tiếng của Trâm...

Có lẽ đây là một tương lai tốt đẹp cho cuộc đời của tôi sao???? Vì từ hồi biết thời gian tôi đang ở là 2020 thì mọi thứ như đảo lộn ... tất cả đều tốt đẹp ...

Chúng tôi bước vào phòng khách thì thấy một bé gái rất dễ thương hình như nó có vẻ lớn hơn bé Bin 2 tuổi ... nhưng bé gái rất xinh... đúng là nhìn nó giống Thuyên, giống Minh.... Tôi chợt nghĩ về Minh , cái tên” phản vợ” bây giờ nó đang làm gì ở đâu? Có khi nào ở trong căn nhà này không????

-ủa? cô chú là ai? – đứa bé không nhận ra tôi là nữ nên gọi tôi là chú

-cô chú là bạn của mẹ cháu đây! – Trâm nói rất thân thiện

-ah con nhớ cô rồi.... có một lần cô ghé qua nhà con phải không? – bé gái lên tiếng làm tôi không biết Trâm ghé qua làm gì???

-uhm... mẹ con đâu!

-ạ! mẹ con đang ở dưới đằng sau với cô nhi đó cô! Để con xuống đằng sau kêu mẹ!

-uhm... cô và chú sẽ chờ ...

Thì ra Nhi và Thuyên ở cùng nhau ... điều đó có thể Minh đang làm cái gì đó... hoặc đang vất vưởng ở đâu đó ... sau mọi việc tệ như thế thì ai còn dám nhận anh ta vào làm ...

-mèo! đến mà không nói gì ah? – Thuyên từ đằng sau nhà bước lên, quả thật đã có nét của một phụ nữ từng trải nghiệm, cùng sống gió với đời ...

-uhm. Mèo cũng đi đột xuất! – tôi mỉm cười

-Trâm... dạo này khỏe chứ? – Trâm và Thuyên sao có vẻ thân với nhau vậy nhỉ???? Tôi thật có nhiều câu hỏi rất muốn hỏi -, nhưng nếu hỏi như thế họ sẽ cho tôi là mất trí mất ...thôi đành khai thác nghe được gì thì nghe thôi...

-Trâm vẫn khỏe! hi hi .. có dẫn cả Bin qua nữa đó! ủa Bin đâu rồi? – trâm quay qua không thấy bé Bin ở đâu ... nhìn xung quanh thì thấy nó đang chơi với con của Thuyên ...

-đúng là con nít nhỉ?? Thấy nhau là sáp lại liền! – tôi nhìn hai đứa bé mỉm cười

-oh! Chúng ta có đại gia đến đây! – Nhi từ phía sau bước ra

-oh! Nhi! – tôi cũng thấy ngỡ ngàng khi cô nàng tung tăng nhí nhố ngày nào nay đã có nét trưởng thành thật sự ...

-dạo này Minh có hay ghé qua thăm con của Thuyên không? – Trâm hỏi, lúc này tôi rất muốn biết mình như thế nào ...

-làm sao cho vào được – Nhi tức giận, chuyện cũ đó không thể nào quên được ... càng không cho nhìn mặt con ...

-uhm...- Thuyên chỉ biết gật đầu và rất buồn, sau đó nhìn đứa con gái của mình

-nhưng dù gì cũng đã gần 8 năm rồi... không lẽ cứ như thế hoài sao? Trâm nghĩ Thuyên nên cho Minh cơ hội sửa chữa Trâm được biết là Minh bây giờ như bị hất hủi vậy, ở ngoài đường, xã hội không ai chấp nhận cả.... nhưng Minh đã cố gắng làm mọi việc tốt có thể chuộc lại lỗi của mình... Trâm nghĩ 8 năm cũng là đã nhiều rồi!!!

-Oh! Oh! – tôi nghe mà không biết cái gì ... cái gì mà cứ ap úng mở mở là sao??? Tôi thật sự muốn biết chuyện gì đã xảy ra ... trời ơi ... thiệt là bức xúc chứ!!!

-Nhi không đồng ý đâu! – có lẽ Nhi nhất quyết không chịu....

-ai cũng có lần mắc lỗi mà ... – Trâm nhìn Thuyên như mong thuyên hãy mở lòng từ bi của mình, để cho Minh còn một con đường để quay về ...

-uhm.. Thuyền sẽ suy nghĩ về điều này! – câu nói đó là cho Trâm lóe lên tia hy vọng, sao tôi ở đó mà cứ như người ở trên mây mới rơi xuống vậy ... chẳng biết cái gì hết

Buổi nói chuyện gặp mặt và đi ăn cùng nhau, mọi người cảm thấy rất vui vẻ với nhau Hai đứa trẻ có vẻ cung thân thiết dễ gần như nhau Nó làm tôi nhớ đến hồi đó tôi và Thuyền cũng thân thiết như vậy??? Khi chúng tôi sắp leo lên chiếc xe để về nhà thì Xảy ra một cuộc rượt đuổi cướp

Tên cướp đang ôm trong tay mình một sợi dây chuyền bằng vàng, hắn cầm đầu cầm cổ chạy, đằng trước có vật cản gì hắn đều dùng tay làm đổ để chặn tất cả mọi người ở phía sau.... vì thấy an ninh không tốt nên tôi kêu mọi người vào trong xe, tránh những cái gì đó không hay xảy ra. Tôi nói với tài xế là gọi ngay cho cảnh sát vì ở đây an ninh không được ổn định, đang xảy ra một vụ cướp

-Rầm! – lúc này một người con trai chạy bá vào tôi

-trời ơi! Có sao không anh? – Trâm liền nhảy xuống xe xem tôi như thế nào

-xin lỗi xin lỗi! vì tôi dí tên cướp nên mới đụng trúng anh! – giọng nói quen thuộc mà tôi từng nghe, lúc này tôi mới ngược lên nhìn thì đó là Minh – tôi xin lỗi nhưng tôi phải bắt tên cướp

Khi mình chạy đến để bắt tên cướp thì cảnh sát cũng tóm cổ được hắn và đưa hắn về đồn.

-Xin lỗi! ngài không sao chứ? – Minh đến lại gần tôi và xin lỗi , lúc này Minh nhìn tôi và nhận ra được tôi là ai- caca! Phải không?

-uhm! – tôi gật đầu – sao lại ra như thế này! – lúc tôi hỏi thì Thuyền cũng chợt nhận ra Minh, cảm giác của Thuyền như đứng hình nhìn Minh từ trên xuống dưới, đau khổ đau xót cho người chồng của mình! Minh chưa kịp trả lời câu hỏi của tôi thì Minh thấy Thuyền đi chung với tôi, một người con gái sang trọng quý phái, có thể nói xứng đáng được là vợ của một ông hoàng.

-Thuyền! – Minh nhìn Thuyền

-mẹ ơi mẹ sao vậy? – đứa con gái của thuyền đi ra lay lay cái tay của Thuyền, ánh mắt của Minh lúc này như không thể tin vào mắt mình được, thuyền có một đứa con gái ...

-cô này là mẹ của con sao? – Minh hỏi đứa bé gái

-ạ phải!

-con tên gì? –Minh

-ạ con tên là- đứa bé chưa kịp trả lời

-chúng ta về thôi con – khuôn mặt thuyền bắt đầu đỏ lên và bắt đầu có những giọt nước mắt trên máthuyền nhanh chóng đưa con mình vào xe, sau đó ôm đứa con vào lòng và khóc, mọi người hiểu, riêng tôi là không hiểu.

-Thuyền! Hãy cho anh biết nó có phải là con của anh không? – Minh đưa mắt nhìn vào trong xe, lấy tay đập cửa kính... – trả lời cho anh biết đi Thuyền. Lúc này tôi chỉ biết đứng quan sát mọi thứ xảy ra ... cái quái gì vậy? không hiểu gì hết

-chúng ta lên xe thôi caca! – Trâm nói với tôi cái giọng buồn bã

-caca! Xin caca đó! – Minh quỳ xuống năn nỉ tôi

-Minh! Mày làm cái gì vậy? – tôi sock khi thấy Minh quỳ xuống cầu xin tôi

-tao biết tao có lỗi, tao biết tao là người đàn ông tệ bạc ... bỏ vợ bỏ con để đi theo những cái không phải của mình, tao xin mày hãy nói với Thuyền tha thứ cho tao, bao nhiêu năm nay, tao rất cần rút lương tâm của mình, cố gắng làm những việc tốt, không cần sự cảm ơn, ai nhờ gì làm gì tao cũng cố gắng hết mình, để giúp đỡ Tao lạy mày! Caca! ... hãy nói với Thuyền... – đứa con gái của Thuyền không biết người đàn ông kia là ai sao cứ lạy lục van xin tôi mãi, đứa bé đó không hiểu tại sao ông ta lại khóc chứ? Ông ta có chuyện gì buồn sao?

-đứng lên đi! – tôi cố gắng dìu Minh đứng lên nhưng không được.

-không! Khi nào mày đồng ý giúp tao thì tao sẽ đứng lên! Nếu không tao sẽ quỳ ở đây mãi – tôi rất bằng khoăn tôi không thể nhận lời giúp được ... vì chuyện này là chuyện của Thuyên

-mẹ ơi! Sao chú đó lạy ba hoài vậy? – bé bin thắc mắc khi nhìn ra từ kính xe

-thôi! con đừng nhìn nữa! – Trâm cũng thật khó xử khi có tụi nhỏ ở đây!

-mẹ ơi! – đứa con gái của Thuyên – chú đó hồi nãy nói con là con của chú đó là sao vậy mẹ?

-mẹ! mẹ sẽ nói cho con nghe sau! – Thuyên ôm lấy đứa con và nước mắt chảy, hai đứa trẻ nhìn nhau và không hiểu chuyện gì hết... tại sao người lớn có những chuyện phức tạp và khó hiểu như vậy!!!

-em và Thuyên đưa hai đứa trẻ về nhà trước đi! Có gì anh về sau!- tôi nói với Trâm, sau đó chiếc xe lan bánh đi!!!

-Thuyên! – Minh đứng dậy chạy theo chiếc xe

-có lẽ chúng ta nên nói chuyện với nhau. – Tôi nói với Minh sau đó quất taxi đi đến một quán cà phê gần nhất.

16. – Chương 16

Khi chiếc xe hơi chở Thuyên, Trâm và hai đứa nhỏ về nhà.

-hai đứa lên phòng chơi đi nha con! – giọng của Trâm

-ạ! – hai đứa nhỏ đồng thanh, lúc này bé bin và con của Thuyên đi lên phòng, hai đứa cũng ngoáy cổ lại nhìn xem mẹ của chúng như thế nào.

-bây giờ Thuyên không biết phải làm sao? – thuyên ngồi ôm mặt khóc

-rồi mọi chuyện sẽ ổn thôi.... đã có caca nói chuyện với Minh rồi! – Trâm ôm lấy Thuyên an ủi

-Minh khổ quá Trâm ơi! Bây giờ mình phải giải thích với đứa con mình như thế nào đây? Không lẽ nói cho nó biết ba nó là con người như vậy sao???

-con người ai cũng có lúc sai phạm... chỉ cần Thuyên thấy có thể tha thứ, và bắt đầu lại... nhìn Minh hôm nay rất tùy tiện.... già đi hấp... còn quỳ xuống xin caca cầu cứu... Trâm nghĩ Minh đã thật sự biết lỗi và muốn sửa lỗi của mình....Thuyên còn tình cảm với Minh không? – Trâm nhìn Thuyên hỏi – câu hỏi này càng làm cho Thuyên khóc nhiều hơn nữa, điều đó cũng đủ biết là Thuyên vẫn còn tình cảm với Minh rất nhiều.... Nhưng sự đau khổ năm xưa... đã làm cho Thuyên từ bỏ Minh...

Lúc đó ở trên lầu phòng của hai đứa nhỏ....

-sao người lớn lại khóc nhỉ? – bé bin hỏi con của Thuyên

-mình không biết nữa? – đứa con của thuyên cũng không biết phải trả lời như thế nào

-mà cậu tên gì thế tớ không biết tên của cậu? – bé bin hỏi con của Thuyên

-hihi.. mình tên là bé Ty. – bé ty cười tít mắt

-ah... mình là Bin!

-Bin nè cho Ty hỏi Bin tí được không? – Bé ty có điều gì đó thắc mắc

-hỏi gì vậy?

-sao hồi nãy ah Người đàn ông kia nói là ba của Ty. Ty nghe mẹ nói Ba đi đâu đó xa lắm không bao giờ về?

-Bin không biết! – bé bin chỉ biết lắc đầu

-Ty tưởng Bin biết chứ!

-Bin đâu biết đâu... Bin mới về Việt Nam lần đầu tiên mà...

-uhm.. nhỉ? Vậy Ty phải đi hỏi ai bây giờ?

-Bin cũng không biết! – bé bin tiếp tục lắc đầu

-sao Ty hỏi Bin cái gì Bin cũng không biết hết vậy? – bé Ty có vẻ bực mình

-Bin không biết thiệt mà!!! – vẫn câu trả lời lúc nãy

-chán bin quá! Không chơi với Bin nữa! – bé thy đi đến tủ đồ chơi của mình

-thui! Chơi với Bin đi! – bé Bin đi đến gần bé Ty năn nỉ ...

-nếu vậy! Bin làm con gái nha! – oh! Một đề nghị táo bạo từ bé Ty

-sao kì vậy? Bin là con trai mà! – bé bin có vẻ không chịu cái đề nghị kì cục như vậy

-nếu bin không làm thì ty sẽ không chơi với Bin! – coi bộ vẻ dứt khoát của trẻ con khiến bé Bin phải chịu làm cái trò con gái mà bé bin không hề thích

Nhưng chơi chung với nhau không được 15p thì hai đứa bé cãi nhau ...

-Bin không chơi nữa! – Bin rất bực mình

-sao vậy? đang vui mà! – bé Ty đang cầm lược đủ thứ linh tinh dành cho con gái, bắt bin phải kẹp tóc đủ thứ ...

-không có gì vui hết! – Bin tháo tất cả những thứ linh tinh trên người mình ra

-bin đi đâu vậy? – Ty thấy Bin bỏ ra ngoài

-bin không chơi với ty nữa. Bin xuống dưới lầu chơi với mẹ.

-bin không được đi! – Ty có lẽ không muốn chơi một mình

-tại sao không được đi? – Bin nhìn Ty

-ty muốn bin chơi trò con gái với ty!

-ple ple ... – bin le lưỡi – không chơi! – thế là bin chạy xuống dưới nhà một mạch

-Bin không được đi! – Ty chạy theo đuổi lấy Bin

-hai đứa sao chạy giỡn cầu thang như vậy? nguy hiểm lắm đó! – tiếng của Trâm la lên khi Bin chạy xuống vào lòng của Trâm .

-mẹ ơi! Bin không chịu chơi với con? – bé Ty đến xà vào lòng của Thuyền

-sao vậy Bin? – Trâm hỏi bé bin

-Ty bắt con làm con gái. Con không chịu đâu? – bé bin mặt mếu nhìn mẹ

-sao con bắt Bin làm con gái? – thuyên hỏi bé Ty

-con thích Bin làm con gái cơ! – bé ty nhìn Bin như trách móc

-nhưng tớ là con trai mà... sao bắt tớ làm con gái ... – bé bin chống cự – mẹ con không thích như vậy đâu?

-bé bin cầu cứu mẹ

Ở quán café gần nhất khi tôi và Minh ngồi nói chuyện với nhau.

-caca! Xin mày đó! – Minh năn nỉ tôi

-bây giờ mày có năn nỉ tao thì cũng vậy thôi! cái chính vẫn là Thuyền!

-mày có thể đưa tao đến nhà của Thuyền được không? – Minh năn nỉ trong nước mắt, thật sự làm tôi phải im lặng mà nhìn – hãy đưa tao đến nhà Thuyền!!!

-tao chỉ sợ mày đến Thuyền sẽ không cho mày gặp!

-tao chỉ muốn gặp con tao thôi! Tao không hề biết là Thuyền giữ đứa con lại!

-hả là sao??? – tôi như trên mây , haiz.... Thật là chán khi những gì trước xảy ra họ đều biết đều rõ, bây giờ cái tôi biết thì quá mập mờ, cái tôi biết là sự yên bình của cuộc sống.

-uhm! Mày không nhớ gì sao? Chính mày đã cho tao một trận không còn gì... mày tức điên lên, cầm dao tính đâm tao Vì Thuyền lạy lục van xin muốn ngắt xỉu mày mỗi buổi con dao xuống Haiz.... – Minh thở dài khi nhớ về quá khứ!!!!

Thật sự những cái tôi biết bây giờ, là sự bình yên của cuộc sống, những ai lầm lỗi của quá khứ bây giờ sửa sai... có cuộc sống tốt hơn!!! Nhưng điều đó cũng làm cho tôi lo ... nếu như tôi quay về thực tại, tôi sẽ làm gì đây Không lẽ cho nó mặc nhiên xảy ra sao????

Tại nhà của Thuyền.

-sao giờ này caca chưa về nữa nhỉ? Trời đã tối rồi! – Trâm lo lắng và cứ nhìn vào đồng hồ

-Trâm gọi thử cho caca xem! – Thuyền nói

-uhm.. – Trâm lấy điện thoại liền gọi cho tôi.

-Alo! – tôi bắt máy

-Tối rồi, em vẫn thấy anh chưa về nhà.

-uhm! Anh đang đứng ngoài cổng nè!

-ạ! để em ra mở cửa!

-thôi! có người mở rồi! – rồi sau đó tôi cúp máy

-sao rồi anh? – trâm hỏi thăm tình hình

-uhm... mọi việc sẽ ổn thôi em! – lúc này tôi nhìn Thuyền – nhưng anh có chuyện muốn nói với Thuyền – tôi nhìn Trâm, và trâm có vẻ hiểu ý tôi nên đã đi lên phòng của bé ty và bé bin.

-về chuyện của Minh.... –khi tôi mở miệng ra nói vài câu thì Thuyền lập tức phản ứng

-nếu là chuyện của Minh thì mèo không cần phải nói. Và thuyền cũng không muốn nghe – Thuyền phản ứng dữ dội, lúc đó Thuyền phản ứng và muốn bỏ đi lên lầu

-đứng lại đã – giọng tôi hơi gắt, tay tôi nắm lấy tay Thuyền. Sau đó tôi đứng lên mắt nhìn thẳng Thuyền... – hãy cho Minh một cơ hội! Minh đã sửa sai, và đang cố gắng để trở thành một người cha tốt và một người chồng tốt.

-nếu chỉ để nói điều đó thì mèo không cần phải nói. – thuyền có vẻ còn rất giận

-nhưng dù gì mọi thứ vẫn có thể giải quyết, con người mắc lỗi mà không biết sửa sai còn cố chống đối tự cho mình là đúng thì loại người đó không đáng trân trọng, đáng giữ lại. Nhưng còn người mắc lỗi biết sửa đổi làm mọi thứ để có thể được chấp nhận lời xin lỗi của mình, người đó mới đáng trân trọng, bao nhiêu mùi vị Minh đã nếm trải mấy năm nay, mèo nghĩ cũng đến lúc Thuyền nên tha thứ. Và bé Ty nó cũng cần một người cha. – lúc này tôi nhìn Thuyền cứ như đang van xin cho Minh, thật lòng tôi không muốn thấy nhìn Thuyền đau khổ, không muốn thấy bé Ty chỉ có mẹ.

-Thuyền là bạn của mèo, không phải là bạn không, mèo xem thuyền như người thân trong gia đình – tôi tiếp tục nói – mèo không muốn thấy Thuyền phải như thế này nữa. – lúc này Thuyền rơi nước mắt, và lúc này tôi đã ôm thuyền để an ủi, an ủi như một người bạn. chẳng hiểu sao? Tôi lúc này không có cảm giác gì gọi là “yêu” thuyền cả, cảm giác của hai đứa bạn thân, hiểu nhau chia sẻ cho nhau.

Khi nói chuyện với Thuyền xong, tôi cảm nhận được điều gì đó là sẽ có một cái gì đó tốt đẹp. Lúc này tôi đi lên phòng của bé Ty và bé Bin.

-hai đứa ngủ hết rồi hả em? – tôi hỏi Trâm, khi thấy Trâm đang chăm chúng nó ngủ

-ngủ rồi anh! – Trâm nhìn tôi cười

-ây cha! Con trai của anh nó ngủ ngon quá! – tôi ngồi đến gần Trâm. – lúc này trâm giúp tôi đặt bé Bin lên lưng tôi cõng nó, tránh cho nó thức giấc!

-hai người về luôn ah ... không ngủ đây sao? – Thuyên hỏi

-uhm... thôi trâm và caca về khách sạn đây! Chắc không ghé qua nữa! – Trâm nói

-sao vậy? – Thuyên thắc mắc

-uh... caca phải đi gặp đối tác! Để thành lập một công ty ở Việt Nam! Sợ không có thời gian ghé qua thăm Thuyên nữa!

-uhm.... Để thuyên đưa hai người lên xe!

Thế là tôi cõng bé bin trên lưng của mình, nó ngủ rất say! Tôi cố gắng ngoáy đầu nhìn nó.. nhưng không được. Thuyên cũng vui khi tôi có một gia đình hạnh phúc như vậy. nhưng lúc đi ra khỏi nhà thì Minh đang đứng trước cửa chờ Thuyên. Tôi nhìn Minh gật đầu, cho Trâm lên xe trước để cho bé Bin nằm trong lòng của Trâm ngủ ngon.

-Thuyên! – Minh đứng như chờ sự tha thứ

-anh về đi! – Thuyên lòng bối rối, không biết có nên tha thứ hay không.

-anh xin em! – Minh nắm lấy tay của Thuyên, thuyên giật tay lại, với những giọt nước mắt trên khuôn mặt của mình – lúc này Minh quỳ gối xuống trước mặt Thuyên – nếu em không tha thứ cho anh , anh sẽ quỳ gối ở đây ngày này qua ngày khác...riêng tôi chỉ đứng nhìn Thuyên và Minh, tôi không muốn nói vào một lời nào cả

Lúc này như lực vô hình khiến Thuyên nhìn vào trong xe hơi, khi thấy bé Bin ngủ ngon và cảnh Trâm đang vỗ về, và câu nói của tôi lặp lại trong đầu của Thuyên “ bé ty cần một người cha”, sau đó Thuyên nhìn tôi, Tôi chỉ gật đầu! còn mình chỉ biết chờ sự chấp nhận của Thuyên. Sau 30p im lặng thì có lẽ Thuyên đã suy nghĩ sáng suốt và quyết định mình nên làm gì, tình cảm Thuyên còn dành cho Minh rất nhiều. Tuy chuyện trong quá khứ là nỗi đau khiến thuyên phải chịu nhiều sự tổn thương, nhưng tình yêu là cái gì đó rất khó nói, dù bạn bị người khác làm tổn thương, bạn vẫn cứ yêu họ, bạn chẳng hiểu lí do gì, bạn luôn sẵn sàng tha thứ cho họ, có điều bạn cảm thấy mặc cảm và tự ái.

Minh và Thuyên! Làm lành lại với nhau! Và tôi mừng vì bé Ty không phải vô duyên vô cớ mất đi một người cha như thế. Hì hì ... suy nghĩ trong tôi bây giờ là lúc tôi đang ngồi trên taxi đi về hướng khách sạn.

-Bé Bin nhà ta! Giống caca qua! – lúc này một tay tôi đang ôm lấy trâm, đang dùng tay rờ má của nó!

-hihi.. nó là con của chúng ta mà! – Trâm nhìn bé bin cười

-sau này không biết nó có giống caca không nhỉ? – tôi đặt câu hỏi

-đương nhiên là giống rồi! – Trâm nói- đẹp trai! Tài hoa! Giỏi giang!

-đẹp trai sẽ đi kèm với đa tình đó! – tôi giỡn

-yêu gì đến một lúc ba cô gái! – trâm hàm ý

-hì hì ... tuổi trẻ mà em. Nhưng cuối cùng người anh chọn là em! – lúc này tôi hôn nhẹ lên má của Trâm – cảm ơn em. Caca yêu em! – Trâm ngả đầu nhẹ vào vai của tôi, vòng tay tôi đang ôm trọn đứa con và người vợ của mình.

Đến khách sạn.

-hum nay bé Bin ngủ chung với chúng ta! – tôi nói khi đặt nhẹ bé bin trên giường

-hì hì ... em đi tắm trước đây! – Trâm vào phòng tắm chừng 30p mới bước ra ngoài

-em tắm lâu quá! – tôi lắc đầu, lúc này tôi đến ôm eo của Trâm và hôn nhẹ trên môi

-thui! Anh đi tắm đi! Cả ngày hôm nay dơ hết rùi đó! – trâm đánh nhẹ vào người tôi

-ok! –một lát sau tôi bước ra. Thì thấy Trâm đang hát ru cho bé bin ngủ

-em hát hay như thế! Hen chi con nó ngủ ngon quá!

-hihi.. – trâm mỉm cười, tôi đứng dậy kéo trâm đứng lên ôm vào lòng – anh sao vậy?- Trâm cũng ôm lại tôi...

-hì hì ... anh chỉ muốn ôm em, anh sẽ không bao giờ buông tay.... Em là thiên thần của anh, là người mang lại cho anh mọi thứ... – lúc này cả hai cùng trao cho nhau nụ hôn ngọt ngàovà đứa con của chúng tôi nằm giữa với sự che chở của tôi và Trâm.... Và tôi chìm vào giấc ngủ thật thật sâu

Bên tay của tôi bỗng dừng nghe những lời nói kì lạ

-mẹ ơi! Caca chưa tỉnh nữa! – trâm lo lắng, nhưng tôi thì thắc mắc ủa? chưa tỉnh, đang ngủ mà...

-con đừng lo mà! Caca hôn mê mới 2 ngày nay thôi! – mẹ tôi nói vậy thôi chứ sao mà không lo lắng

-mẹ ơi! Caca tỉnh rồi! – lúc này tôi chợt mở mắt, tôi giật mình ngồi bật dậy

-trời ơi! Sao con cử động mạnh vậy? – mẹ tôi nói

-ủa? sao con ở đây. – lúc này đầu tôi thấy nhức vô cùng – con đang ở khách sạn mà. – tôi khẳng định

-con đang nói sản cái gì vậy?- mẹ tôi ngạc nhiên khi nghe tôi nói chuyện thật kì cục – con làm việc quá sức và xỉu, hôn mê mấy ngày nay rồi!

-cho con biết hum nay là ngày mấy đi!

-hôm nay là ngày 22/04/2012...

-hả? – tôi ngỡ ngàng....

Khi bác sĩ bước vào thấy tôi bồn loạn và gọi người đến kiểm tra tổng quát cho tôi, chẳng hiểu sao họ cứ lấy cái gì đó chụp lên đầu tôi, bác sĩ thì nhìn vào mấy cái đồ thị, thật sự tôi nhìn vào chẳng hiểu gì cả... cái quái gì vậy???

-oh! một chuyến đi về tương lai không có thật như thế nào vậy caca? – bác sĩ mỉm cười nhìn tôi

-hả? sao bác sĩ biết! – tôi chỉ biết trố hai mắt và nhìn

-hì hì ... gần đây có một số bệnh nhân cũng như caca đây thôi! Đây là căn bệnh “mộng tưởng”, lý do ngày thường cuộc sống của họ không được như mong muốn, có rất nhiều vấn đề không thể giải quyết, có những mong ước mà trên thực tế này không bao giờ có được. cộng thêm với áp lực công việc họ trải qua từng ngày, đến một lúc nào đó, nó hoạt động quá tải sẽ đưa con người ta bị hôn mê, nhẹ thì vài ngày, còn hơn là tuần có thể tính theo năm.... Những con người đó mà mê theo năm là họ sợ cuộc sống thực tại và không bao giờ muốn tỉnh giấc. Có thể caca thấy rằng tương lai phía trước của mình là một người thành đạt không ai sánh bằng, gia đình con cái rất tốt đẹp, bạn bè thân hữu thân thiết không hề có một chuyện rắc rối như vậy!

-uhm! Đúng như bác sĩ nói! Tôi mơ thấy tôi và Trâm lấy nhau và có một đứa bé trai, nó rất giống tôi và trâm! – lúc nói tôi nhìn trâm

-uhm! Tôi hiểu! – bác sĩ gật đầu – ai cũng mong con mình thì phải giống mình chứ, sao có thể giống một ông hàng xóm hay bà hàng xóm được!

-và tôi mơ thấy vấn đề nan giải giữa bạn bè tôi được giải quyết! – tôi kể hết những gì cho bác sĩ nghe

-uhm! Bây giờ caca cứ nghỉ ngơi! Đi chơi vài ngày! – bác sĩ cười – mọi thứ chỉ là ảo tưởng thôi! Nhưng về phần khoa học nghiên cứu có thể người phụ nữ sanh con mà không cần đàn ông! – bác sĩ cười

-ủa? được sao? – tôi hỏi

-uhm! Hiện tại khoa học đang nghiên cứu! ai biết được trong giấc mơ của caca có cái nó thành sự thật có cái không! Vì đó là mơ mà! – nói xong bác sĩ đi ra

-caca! – trâm nhìn tôi lo lắng – bình thường em tưởng anh làm việc bình thường không áp lực, ai ngờ anh lại như vậy. em lo lắm

-hì hì ... anh vẫn còn ở đây mà! Em biết không anh mơ thấy chúng ta có một đứa con trai nó tên là Bin, rất kháu khỉnh nó giống chúng ta lắm. lúc đó em cũng là một người phụ nữ tuyệt vời!

-hihi... em cũng mong điều đó thành sự thật! – lúc đó trâm ngã đầu vào vòng tay của tôi

-anh hôn mê mấy ngày rồi? chắc đã làm lỡ chuyến đi hawaii của em.

-ba ngày rồi! nhưng mọi người chưa ai đi cả anh ah! – Trâm nhìn tôi mỉm cười

-ủa? sao thế? Vé đặt hết rồi, không đi là mất vé đó!

-anh như vậy, mọi người sao bỏ anh đi chơi được.

-hi!!! Anh rể iu của em! – tiếng của Key từ bên ngoài chạy vào, trên tay cầm một bó hoa, một giỏ trái cây, và Thanh thì khoác tay đi kể bên.

-oh! – tôi cười

-mọi người đến thăm anh kia! – Trâm nói

-Hi! Em trai! – tiếng của Fun và chị lady

-oh! Em xin lỗi , tại em mà mọi người mất đi chuyến đi chơi! – tôi cười

-nói vậy là giận đó nha nhóc! – chị Lady lên tiếng – đi chơi là đi chơi hết, với lại vé được sang qua người khác rồi... bên kia nói khi nào em khỏe hẳn rồi chúng ta cùng đi

-em cảm ơn mọi người! – tôi cười

Và tôi phải nghỉ dưỡng ở bệnh viện cũng phải cả tuần mới được xuất viện, người mà chăm sóc cho tôi nhiều nhất là Trâm, từng ly từng tý mọi thứ, làm tôi cứ nghĩ đến việc trong giấc mơ, tại sao lại có một khoảng thời gian tôi không được gặp trâm chút, bây giờ trái tim tôi chỉ có trâm, chưa bao giờ tôi yêu trâm nhiều đến thế, nhiều hơn cả lúc này.... Có lẽ trái tim tôi đã hoàn toàn thuộc về trâm, người con gái đang chăm sóc tôi, ở bệnh viện em dìu tôi đi từng bước có khi bước hơi nhanh tôi sắp té và em đã đỡ lấy tôi, tôi chỉ biết nhìn em cười hạnh phúc. Nhiều khi ở bệnh viện em phải ngồi ngủ tôi bảo em lên giường nằm chung nhưng em không chịu thế là. Tôi phải kêu người đổi cho tôi một chiếc giường rộng hơn.

-ủa? sao giường hôm nay rộng quá vậy! – Trâm ngạc nhiên khi thấy chiếc giường rộng hơn bình thường

-hì hì ... anh mới kêu người đổi đó! Em ngủ ngồi như vậy anh không chịu đâu! – tôi lấy tay đập đập lên giường ý nói là lên giường nằm cùng tôi

-nhưng giường bệnh giành cho người bệnh mà, em có bệnh đâu! – Trâm cười

-thì lên đây đi! Nằm một mình buồn lắm! – tôi mếu mặt

-hì hì... vậy thì em lên! – trâm vừa lên là tôi đã nằm đè lên Trâm.

-caca anh xấu quá! – trâm lắc đầu đánh nhẹ vào người tôi mấy cái

-hè hè ... – tôi cười gian- ai biểu em đã lấy đi trái tim của caca làm gì hả? bây giờ phải chịu như vậy đó! – tôi cười gian

-em lấy hùi nào đâu! Anh kiểm đi! – Trâm chọc tôi

-nó đang nằm cạnh trái tim em đó! Kiểm chi! Cảm ơn em đã chăm sóc cho anh thời gian qua, mọi thứ, anh thật có lỗi khi để cho em phải chờ đợi.... – lúc đó trâm im lặng nhìn tôi như muốn rơi nước mắt, tôi cũng nhìn Trâm cười.... lúc đó cả hai khuôn mặt sát và gần nhau, tôi cuối xuống nhẹ từ từ ... và ...

-ê bắt quả tang..... – tiếng của key la lên!

-è >”< – tôi nghĩ trong bụng “phá đám thiệt chứ”, lúc đó trâm ngại ngồi dậy

-đi đâu vậy? – tôi nhăn mặt nói

-hì hì Em và thanh ghé xem caca có cần giúp gì không?

-đâu ai cần đâu. – tôi chống cằm

-em đem quần áo cho chị dâu của em nè – Thanh nói cười tùm tùm – Hai! – nó nhìn tôi – em nói nhỏ tí nhé
-gì vậy? – tôi đưa tai cho nó nói

-ba mẹ nói với em là sẽ làm đám cưới cho Hai và chị Trâm đó... kaka... – nó cười mồm nguyền

-thật hả? – chẳng hiểu sao tôi vui đến thế nhỉ? Muốn nói cho Trâm nghe nhưng mà cả hai ra dấu im lặng không nói cho Trâm biết, nhưng tôi quay qua nói với nó – nhưng Hai chưa có cầu hôn với chị Trâm!

-Hai đúng là đại ngốc! – nó mắng tôi đó, các bạn xem được không?- chuyển đi Hawaii sắp tới

-ah ha – cả hai chị em cùng nhau hiểu ra vấn đề.

-em về nha! Chị Trâm chăm sóc chu đáo cho hai của em nhé! – Thanh và sb key đánh nhanh rút gọn

-anh và bé út nói gì mà vui quá vậy – Trâm tò mò

-hì hì ... không có gì đâu em. Thui lên giường đi

-hì hì... – Trâm lên giường như xoay mặt chỗ khác

-ủa? sao không quay qua đây. – tôi thắc mắc

-không! Em thích như vậy! – Trâm cười khúc khích, tôi thì biết sao rồi, thế là tôi chồm tay ôm eo của Trâm kéo Trâm vào lòng và hôn má của Trâm, cả hai chìm vào giấc ngủ ngon.

Buổi sáng thức dậy thì tôi không thấy Trâm đâu cả, hình như đang làm thủ tục xuất viện thì phải. cũng nhanh gọn lẹ cuối cùng tôi cũng được về ngôi nhà thân yêu của mình, thật thoải mái! Trâm đúng là người con gái biết chăm sóc cho gia đình, bao nhiêu đồ của tôi Trâm xếp gọn vào tủ hết!

-cảm ơn em! Em cực quá! – tôi đến nắm lấy tay của Trâm

-hì hì Đó là nhiệm vụ của em mà!

-uhm! – tôi ôm lấy Trâm

-thui! Em xuống làm đồ ăn cho anh ăn! Anh bệnh nên phải làm mấy món bổ dưỡng để anh ăn! – nói xong là Trâm đi xuống bếp, tôi chỉ biết lắc đầu nhìn Trâm cười.

Lúc này tôi tháo chiếc đầu hồ trong ta cất vào tủ thì thấy vé máy bay về Việt Nam. Nó cũng không còn xài được, vì chuyến bay cũng đã bị lỡ rồi! tôi lấy nó quần vào sọt rác!

Một lúc sau tôi đi xuống dưới nhà, để được ăn bữa ăn cho chính Trâm nấu cho tôi, mọi thứ với tôi thật yên bình, nhưng trong đầu tôi vẫn còn vương vấn về cái giấc mơ của tương lai đó, nó khiến cho tôi suy nghĩ rất nhiều, vậy hiện tại chuyện của Thuyên thì sao? Tôi có nên nói cho Trâm biết không? Nhưng nếu không nói thì Trâm sẽ hiểu lầm tôi mất. Khi dùng xong bữa tối tôi đi qua phòng của Trâm.

-hi! Em! – tôi mở cửa bước vào

-hì hì ... sao anh chưa ngủ nữa? – Trâm nhìn tôi cười

-uhm.. anh không ngủ được! em đang làm việc ah – tôi nhìn thấy tập hồ sơ nằm trên bàn của Trâm

-ạ! em chuẩn bị giải quyết một số chuyện! hy vọng sẽ xong sớm!

-ah.. em nói chuyện với anh một chút được không? – tôi hỏi Trâm và ngồi ở trên giường

-chuyện gì vậy anh?

-Hum bữa anh có gọi điện thoại về Việt Nam, để hỏi thăm Thuyên! – lúc này tôi nhìn Trâm, để xem Trâm có phản ứng gì không?

-anh nói tiếp đi, em nghe mà! – Trâm mỉm cười với tôi

-uhm... tình hình là anh biết rằng là Thuyên đang ở nhà của Nhi, người bạn của anh!

-ủa? anh nói Thuyền đã có gia đình rồi mà, sao không ở với chồng! chồng thuyền hình như là Minh bạn rất thân với anh phải không? – Trâm bắt đầu thắc mắc và quan tâm đến chuyện của Thuyền

-uhm... – tôi gật đầu, rồi nói tiếp với Trâm – anh cũng không biết có chuyện gì nữa...anh muốn....

-anh muốn về Việt Nam! – trâm hiểu ý tôi,và nói lên, lúc này tôi đến ngồi khuy xuống nắm lấy hai bàn tay của Trâm rồi với ánh mắt nhìn Trâm.

-anh về Việt Nam chỉ muốn xem người bạn của mình như thế nào thôi! Vì dù sao Thuyền cũng là bạn thân của anh! – tôi đang cố gắng giải thích vì sợ Trâm buồn

-hì hì – trâm mỉm cười với vẻ mặt hạnh phúc làm tôi không hiểu- anh về thì anh cứ về đi, có gì mà phải giải thích với em nhiều vậy!

-Anh sợ – tôi mở miệng

-em buồn hả? – trâm nói, tôi gật đầu – hì hì ... em chỉ cần cái gì anh có thể nói với em là được ...

-cảm ơn em! – tôi hôn nhẹ lên bàn tay của Trâm – hì hì .. vậy anh không chọn làm người rồi, anh cứ sợ em sẽ ghen như những cô gái khác, rồi suy nghĩ đủ thứ

-Em có muốn về Việt Nam với anh không? – tôi có lời đề nghị

-có tiện không? – Trâm hơi ngại

-hì hì .. em là vợ sắp cưới của caca mà! Về cho bạn bè nó hay tin! Cho chúng nó ganh tỵ! – tôi nheo một mắt đùa với Trâm

-nhưng anh chưa cầu hôn em mà... đâu ra vợ sắp cưới vậy hả? – Trâm đỏ mặt quay người lại

-ah... cô vợ tương lai của tôi bắt đầu biết không nheo từ lúc nào vậy ta? – tôi ôm eo của Trâm từ phía sau, và hôn nhẹ lên má ...sau đó bế trâm lên tay đi đến chiếc giường..

-anh làm gì vậy? – trâm cười khúc khích đánh vào người tôi

-tối nay cho anh ngủ ở đây nhé! – tôi mỉm cười hôn nhẹ lên môi của Trâm

-không được! em không cho ! – Trâm xoay mặt qua chỗ khác

-đi mà! Anh sợ ma lắm! ngủ với em bớt sợ ma hơn!

-anh xạo quá!!! – Trâm quay sang nhìn tôi mỉm cười – ah ngày mai, chúng ta ra cửa hàng đồ vest nhé!

-ủa? ra đó làm gì? – tôi thắc mắc

-hì hì ... đương nhiên là lựa vest cho anh đi làm rồi chứ gì nữa.

-anh nghĩ không cần đâu!

-nếu như có hợp quan trọng, hay sự kiện gì lớn ... anh tính mặc áo thun hoài hả?

-ờ nhỉ.....nhưng mà bây giờ tính cái chuyện này trước cái đã ... – tôi cười gian nhìn Trâm

-hihi... buồn em ra, anh làm em nhột quá.... – lúc này cả hai đang vui vẻ với nhau.

Vào buổi sáng cũng như những ngày bình thường đi làm xong thì tôi ghé qua công ty đón Trâm đi ăn trưa rồi đi vào cửa hàng bán vest. Khi bước vào cửa hàng tôi chóng mặt

-haiz... anh nghĩ không có vest nào vừa với anh đâu! – tôi nhìn bộ vest == với những kích thước rộng thùng thình ...

-hihi... nếu không vừa thì mình đặt cửa hàng may cho mình!

-oh oh Mắc lắm đấy! – tôi hơi ngáng

-không lẽ chồng của em suốt ngày cứ làm công hoài sao? Phải có một hướng mới là thành lập công ty, là người sở hữu chứ! – câu nói của trâm làm tôi nhớ đến giấc mơ. Tôi là chủ tịch của một công ty truyền thông đa phương tiện nổi tiếng ở Úc.

-ờ ...- thế là tôi và Trâm đi một vòng quan sát những bộ vest, nào là vest tinh tế, sang trọng dành cho những cái chuyên gia, hay doanh nhân gì đó

-em thấy bộ này được nè! – Trâm chỉ vào bộ vest mà hay dùng cho để đi ăn tiệc, party sang trọng, nó có cái nơ đen ở cổ, vest đen , áo sơ mi trắng, kèm theo một chiếc áo ghi lê đen.

-uhm... cũng ok đó chứ! – tôi mỉm cười và cũng cảm thấy thích, không biết nó vừa không nhỉ? – tôi rờ cảm suy nghĩ

-quý khách muốn lấy bộ vest này ah!

-uhm! Chị xem dùm em có bộ nào vừa với anh ấy không? – Trâm nói với người phục vụ

-ạ có! ở đây rất nhiều loại vest có size như ngài đó! – người phục vụ chu đáo

-hihi... khỏi may rồi! mua thui là được! – Trâm nhìn tôi mỉm cười

-uhm... thế đỡ tốn một khoảng tiền. – tôi gật gật đầu.- em không mua gì cho mình sao? Anh thấy em mặc hoài vài bộ vest đi làm, đổi đi!

-hihi.. thui em mặc vậy được rồi!

-ạ ở đây mới có hàng mới về, rất đẹp, rất nữ tính quý phái, rất hợp với quý cô ah

-ok! Cô dắt vợ tôi vào thử đi, phần tôi 3 bộ vest là đủ rồi!

-ạ thưa ngài! Mà ngài không thử sao?

-uhm nhỉ quên mất!

Thế tôi và Trâm cùng nhau thử những đồ vest, quả thật Trâm dù mặc vest hay đầm gì đó, cũng đều dễ thương nét lên nữ tính. Vest nhìn Trâm có vẻ mạnh mẽ nghị lực hơn. Tôi mặc vest vào phải tự nhận xét là cũng rất bánh bầy chứ, nó bắt đầu làm tôi thích thú với bộ vest mới rùi đó.

-hì hì.. anh mặc vest cũng đẹp đó chứ!

-em cũng thế thui! Hay hum nay chúng ta mặc đồ mới luôn đi! – tôi đề nghị

-thui! Đồ này dành cho anh đi làm mà!

-uhm... em nói cũng có lý! Ý còn ra vát thì sao? – tôi gãi đầu

-em sẽ lựa cho anh! – tôi nhìn Trâm cách lựa đồ cho tôi, sao Trâm có thể tuyệt vời đến thế cơ chứ. Mọi thứ Trâm lựa cho tôi đều ưng hết.. quả thật mắt thẩm mỹ của Trâm rất tuyệt vời.

-wow... lâu lắm rồi em mới thấy được một cặp như hai người đây? – cô phục vụ nói

-sao thế? – tôi hỏi

-ạ. vì hồi đó cũng có một cặp như hai người đây! Cũng rất tinh tế cho việc chọn đồ!

-xong rồi nè! – trên tay Trâm đang cầm 5 chiếc ra vat.

-tính tiền hết cho tui đi! – tôi nói

-ạ, quý khách chờ chút ah. Dạ đây là bill

-ok! – tôi đưa thẻ thanh toán hết toàn bộ.

Lúc trên đường về nhà...

-chừng nào anh về Việt Nam? – Trâm hỏi tôi

-uh... anh có thể vài ngày nữa, lát nữa anh đặt vé luôn! Em về với anh không? – khi tôi hỏi nắm lấy tay của Trâm như nói với Trâm hãy tin tưởng tôi

-ạ! em sẽ đi với anh! – Trâm cười-

-uhm! – tôi cũng mỉm cười lại

Không biết cuộc hành trình qua Việt Nam, có điều gì đang chờ đón chúng tôi hay không? Nhưng nó cho tôi một linh cảm xấu là có điều gì đó xảy ra với Thuý, cú điện thoại đó làm tôi suy nghĩ, không biết khi tôi về bạn bè sẽ nghĩ sao khi tôi có vợ nhỉ? Chắc tụi nó ngạc nhiên lắm, vì tụi nó đâu nghĩ rằng tôi sẽ lấy vợ đâu chứ! Ui VN tư tưởng không được thoáng như nước ngoài.... Mà cũng may mắn là tôi được sống ở Úc từ nhỏ, nên việc này gia đình bình thường. nhưng thui dù gì thế nào tụi nó cũng sẽ ganh tỵ khi biết tôi có được một cô vợ xinh đẹp, đáng yêu, dễ thương, quan tâm chăm sóc cho tôi từ a-z

Ở bên Úc ...

-ủa? ba mẹ hai caca đâu ời, còn chị dâu tương lai của con nữa? – Thanh nó hỏi

-ah..hai của con và trâm về Việt Nam rồi!

-hả? về đó làm chi? – nó thắc mắc

-nó nói bạn nó có việc gì đó .. cần sự giúp đỡ – mẹ tôi trả lời

-ah mẹ! cho con về VN luôn nha mẹ!

-hả? con có quen ai đâu.

-con đi du lịch! – Thanh ranh mép

-với ai? – ba tôi hỏi

-với key đó ba! – Thanh mỉm cười nũng nịu mong sự chấp nhận của ba tôi

-uhm... nhưng đi lúc nào về?

-dạ chơi chán rồi về! – Thanh cười

-haiz.... lớn rồi muốn làm gì làm... ba không quản nữa

-dạ! con cảm ơn ba mẹ!

Thế là chuyến bay về Việt Nam của Jack, Thanh, Key đi chung một hạng máy bay ...

-ủa? Jack! – Key nhìn qua khi thấy Jack đang ngồi phía bên kia

-tôi có quen cậu ah! – Jack thắc mắc khi thấy Key gọi mình

-hì hì ... Jack nhớ caca chứ!

-uhm.. caca thì tôi biết nhưng cậu là

-em rể tương lai ... ủa? Thanh! đây là người yêu em ah ! – Jack biết thanh vì có qua nhà tôi vài lần ..

-ủa? Anh Jack anh đi về Việt Nam luôn hả?

-uhm.. anh đi chơi, còn hai đứa em ...

-ah ... cũng đi chơi! – Thanh đáp nhanh gọn ...

Buổi sáng tôi thức dậy việc đầu tiên tôi phải trải qua là nhức đầu kinh khủng, tôi nằm trên giường dùng tay đập đầu mình mấy cái .. cho đỡ nhức xoay qua thì thấy Trâm đang tựa đầu trên vai của tôi, tay thì đang để lên ngực của tôi... tôi nắm lấy tay trâm tính đặt xuống nhưng thấy chiếc nhẫn đã đeo vào tay của Trâm , điều đó làm tôi hiểu có lẽ tối quá tôi đã cầu hôn Trâm rồi! hì hì vậy việc còn lại là chỉ tổ chức đám cưới thôi... nhưng màn cầu hôn của tôi như thế thì chẳng có gì gọi là lãng mạn hết, ai lại cầu hôn bạn gái mình cái kiểu như thế chứ ... tôi kéo bàn tay trắng hồng của Trâm lại gần môi mình, và hôn nhẹ lên nó

-caca dậy rồi hả? để em xuống làm bữa sáng! – Trâm tỉnh giấc

-thui ở đây Việt Nam mà em, chúng ta ăn sáng ở ngoài luôn, không cần nấu đâu, ăn sáng xong caca chở em qua nhà Nhi gặp Thuý ha... – tôi hơi sợ khi nói ra điều này

-dạ! chúng ta sẽ qua! em hy vọng là thuyên sẽ ổn!

-uhm! cảm ơn em! – tôi hôn nhẹ lên má của Trâm

Không bao lâu thì tôi và Trâm đứng trước cửa nhà của Nhi.

-Kính cong – tiếng chuông cửa – ai thế nhỉ? sáng sớm!! __ nhi thắc mắc và bước ra mở cửa

-khỏe không? – tôi mỉm cười

-ủa? caca! về hồi nào vậy? – Nhi trở mắt nhìn tôi, sau đó nhìn sang thấy Trâm... Nhi không biết là ai, nhưng tôi đang nắm tay Trâm rất thân mật ... – cô gái này là ...

-hì hì vợ sắp cưới của caca! – tôi giới thiệu Trâm cho Nhi biết, Trâm mỉm cười chào.

-vợ ... vợ ... sắp ... sắp ... cưới sao? – Nhi bị cà lăm khi nghe tôi nói như vậy?

-Nhi? ai vậy? sao ở ngoài đó lâu vậy? – tiếng của Thuyên vọng ra và Thuyên bước ra lúc đó Thuyên vừa thấy tôi thì ... – Mèo! – thuyên rất mừng và bay đến ôm lấy tôi ngay lập tức.

Lúc này tôi không kịp phản ứng thì Thuyên đã chạy đến ôm lấy tôi cứng ngắt, và trâm nhìn tôi và Thuyên. Lúc này Thuyên ôm tôi khóc nức nở ... không nói được gì cả, theo quán tính của một người bạn thân khi xưa.... tôi đã vô tình buông bàn tay của Trâm ra khỏi bàn tay của mình, một tay ôm thuyên một tay vỗ đầu của Thuyên ... Trâm và Nhi nhìn tôi và Thuyên. Nhi có vẻ không vui, còn trâm ánh mắt có chút gì đó hơi buồn

-đừng khóc! mọi thứ sẽ trở về bình thường thôi! – cảm giác của tôi như trở lại, nhưng tôi chợt nhớ ra Trâm đang đi bên cạnh tôi, tôi ngay lập tức đẩy Thuyên ra

-vào nhà nói chuyện đi, tính đứng ở ngoài này ah! – Nhi nói với giọng không vui

-uhm... mèo nghĩ chúng ta nên vào nhà

-uhm. vậy đi vào nhà! – Thuyên khoác lấy tay tôi, nhưng thái độ của tôi không cho mà nắm lấy tay của Trâm , vào phòng khách và ngồi xuống

-ua? cô gái này là ai vậy mèo? – Thuyên hỏi tôi

-ah... đây là Trâm là người... – tôi nói thì bị chen ngang

-là người bạn bình thường thôi! – Trâm mỉm cười

-Trâm! – tôi nhìn Trâm và không hiểu gì cả ...

-ah... bạn bình thường hả? ... hì hì ... vào nhà luôn đi! – Thuyên cười

-ủa? mèo mới nói là vợ sắp cưới mà! – Nhi dựa lưng vào tường nói

-ủa? là sao vậy caca? – Thuyên nhìn tôi

-thì sự thật là ... – tôi nói và bị Trâm chen ngang

-caca chỉ đùa thôi! không phải vợ đâu! – Trâm đang làm gì vậy? suy nghĩ trong tôi

-vậy là bạn gái! – Nhi nói câu nào cũng đúng!

-caca có bạn gái rồi hả? – Thuyên nói có vẻ gì đó hơi buồn

-hì hì .. caca vẫn vậy? không có bạn gái đâu? – Trâm nói, tôi không hiểu gì cả, Trâm đâu cần làm như vậy ...

-nêu không phải bạn gái tại sao đeo chiếc nhẫn bạch kim có hoa văn sắc nét như vậy? – Nhi nhìn vào tay của Trâm và nói

-ủa? đẹp nhẫn đâu nhất thiết phải có người yêu mới được đeo! – Thuyên phản kháng

-nhưng đó là chiếc nhẫn của caca đặt mua! – Nhi thở dài ...

- Mèo đã có bạn gái, và sắp lấy cô ta làm vợ hả? chúc mừng nha! – Thuyên cười nhạt

-uhm...thuyên tính ở đây luôn sao? – tôi hỏi thăm Thuyên như một người bạn thân cần được sự quan tâm

-mèo về đi , đừng hỏi gì hết! – Thuyền chỉ tay ra cửa ...

-mày khùng ah! – Nhi quát – caca nó từ Úc về để thăm mày, nó lo cho mày vì nó xem mày là bạn ... giờ mày làm cái trò gì hả?

-tao không cần sự thương hại, khi tình cảm của mình không được trân trọng , bị chà đạp như thế, mày nghĩ tao cần sự quan tâm của một người bạn ah!

-Thuyền ah! không phải như caca nói đâu! mình chỉ là bạn bình thường thôi! – Trâm đứng dậy nói

-Trâm em làm cái gì vậy hả? – tôi nóng giận

-nếu là bạn bình thường sao cô lại đeo chiếc nhẫn do caca đặt chứ. – Thuyền ngồi khóc

-ah.. mình mượn đó mà! để mình tháo ra! – Trâm cố gắng tháo chiếc nhẫn ra nhưng không được, vì khi tôi đặt chiếc nhẫn này ... tôi đã cầu nguyện , khi tôi đeo vào tay của ai đó, nếu đó là tình yêu thật sự nó sẽ dính mãi vào tay của người ấy, không bao giờ được tháo ra.

-Hai người về đi! – Nhi đuổi hai chúng tôi , có lẽ không còn cách cứu giãn... càng lúc mọi thứ càng phức tạp hơn ...tôi đã chở Trâm về nhà

17. – Chương 17 (end)

Tại căn phòng ngủ của tôi ...

-Em đang làm cái trò gì vậy hả? – tôi quát – tại sao em làm như vậy? em sẽ là vợ và mãi mãi là vợ của caca này, sao em có thể nói trước mặt Thuyền như vậy? – tôi nóng giận đến đỉnh đầu – em đâu cần phải nói dối, em nghĩ cái em đang làm là đúng sao? em nghĩ em làm như vậy thì sẽ tốt cho Thuyền và caca sao? em nghĩ em làm vậy sẽ mang hạnh phúc cho caca sao?

Lúc đó tôi vô cùng tức giận và đã hét thật lớn ... Trâm chỉ im lặng nước mắt rơi không nói gì cuối đầu... lúc này tôi không hét um sùm nữa ...

-caca xin lỗi! – tôi giọng nhẹ lại – vì đã hét lên như vậy!

-em nghĩ thuyền đang cần caca! – Trâm nhìn tôi

-nhưng caca yêu em! caca chỉ xem thuyền là bạn thôi! caca không còn tình cảm gì với thuyền nữa! – lúc này tôi ôm lấy Trâm vào lòng của mình, lúc này nước mắt của tôi cũng rơi, vì tôi rất sợ Trâm sẽ rời xa và bỏ tôi đi

-em nghĩ em nên quay về lại úc....

-không! em phải ở đây với caca! – tôi ôm chặt Trâm hơn...., caca không cho phép em rời xa caca nửa bước ...

-đáng lẽ em không nên đi theo!

-em không tin anh sao? – tôi bắt đầu buồn trâm ra, vịn hai bờ vai của Trâm!

-em

-em có yêu caca không? – tôi hỏi như đang chờ đợi câu trả lời

-em....

-cho caca biết đi! Trâm! em có yêu caca không? sao em lại như vậy vào ngày hôm nay chứ! em có biết những câu nói lúc này làm caca đau lắm không?

-em nghĩ nó tốt cho cả hai! em nghĩ em nên về Úc- trâm vừa nói vừa rơi nước mắt

-em đang đeo chiếc nhẫn trên tay đó! caca khi đặt làm chiếc nhẫn này ... đã cầu nguyện rằng .. khi tìm thấy dc tình yêu thật sự nó sẽ bám chặt trên tay của người đó!!!

-em nghĩ em không xứng đáng!

Khi Trâm nói câu đó, tôi như tan rãtôi đau tại sao người tôi yêu tôi không được cái kết thúc như mọi người, tại sao lúc tình cảm tôi êm đẹp nhất lại có người thứ ba chen chân vào chuyện của tôi. Tôi nhanh chóng tay ôm lấy eo của Trâm và trao nụ hôn gấp gáp, Trâm chống cự, cố gắng dùng tay đẩy tôi ra, nhưng tôi mạnh hơn đã cố gắng giữ Trâm thật chặt ... và rồi... Trâm không còn chống cự nữa, ngược lại hôn đáp trả lại cho tôi....nụ hôn mạnh lúc này đã làm cho Trâm thấy đau, nhưng bây giờ tôi và Trâm môi chạm môi, nhẹ nhàng, như hai kẻ yêu nhau nồng cháyrồi tôi và Trâm cùng nằm trên giường, lúc cả hai té xuống giường, tôi nằm lên trên đưa ánh mắt nhìn Trâm... lúc này Trâm nhìn tôi và ngốc đầu lên để hôn lên môi tôi một cái, hai cái

- em đừng đi! hãy cho caca thời gian!!! được không? – tôi nhìn Trâm van xin

-em ... – tính tong tít tong – tiếng chuông điện thoại của tôi? – tôi ngồi dậy và nghe điện thoại

-có chuyện gì vậy nhi?

-caca ơi >"< Thuyền đang ở trong phòng cấp cứu! Mau tới đây đi! – Nhi nói như đang khóc trong điện thoại

-sao? được rồi caca tới liền!

-Thuyền đang ở trong bệnh viện? – tôi nói với Trâm

-sao? – Trâm hết hồn

-em sẽ đi với anh đến bệnh viện chứ??

-em sẽ đi!

Tôi và Trâm cùng đến ngay bệnh viện

-sao rồi Nhi? – tôi lo lắng

-nó buồn, nó bảo muốn đi ra ngoài một chút, ban đầu Nhi không cho nó đi nó cứ bảo đi một chút rồi về được khoảng 15p >"< ... thì nghe người ta gọi điện thoại lúc nó đi bộ có một tay nhậu xỉn ban vào nó

-rồi đưa bé trong bụng thì sao? – Tôi hỏi

-không biết phải hỏi bác sĩ đang chờ kết quả!

Trâm thấy tôi trong tình cảnh như thế này... thật sự cũng thông cảm cho tôi.... tôi hy vọng Trâm có thể hiểu cho tôi tôi lo sốt văng cả lên... ngồi ở ghế chờ ... lúc này tôi cảm nhận được có sự ấm áp từ một bàn tay ...

-Thuyền và đứa bé sẽ không sao đâu? – giọng của Trâm, tôi chỉ biết nhìn Trâm gật đầu

-ai là người nhà của bệnh nhân mới đưa vào!

-là chúng tôi! – Nhi nhanh chóng phản ứng ...

-rất may chỉ bị đụng nhẹ đứa bé không sao?

-thật không bác sĩ ? – Nhi vui mừng muốn nhảy bắn lên, cả tôi và Trâm cùng nắm lấy tay nhau mỉm cười. lúc này cả tôi trâm và nhi đi vào phòng xem Thuyền như thế nào?

Bước vào phòng tôi thấy Thuyền có điều gì đó rất buồn, đột nhiên Nhi chặn lại ...

-caca hãy vào đi! – Nhi hơi buồn

-sao Nhi không vào? – tôi hỏi

-Nhi nghĩ lúc này người Thuyền cần là caca không phải là Nhi. – Nhi nói khi ánh mắt nhìn vào nơi khác , lúc này tôi nhìn qua Trâm, như là sự xin phép, Trâm nhìn tôi gật đầu. Tôi bước vào chậm rãi nhìn Thuyền,

thật sự tôi cũng thấy đau khi Thuyên như thế này, tôi muốn đập chết Minh....lúc này Trâm và Nhi đang nhìn vào trong xem tôi và Thuyên nói chuyện ...

-mèo! – Thuyên gọi tôi

-uhm! thấy khỏe hơn chưa?

-thấy đau! cũng may là đứa bé không sao? – Thuyên sờ bụng của mình

-uhm... tôi mỉm cười!

-Trâm đâu? – Thuyên hỏi tôi

-uhm... cô ấy ở ngoài.

-Trâm là người con gái mèo yêu hả? – lúc này không biết sao Thuyên nhìn tôi mỉm cười , tôi gật đầu ... – cô ấy đã thay thế Thuyên trong lòng mèo rồi phải không? – tôi lại tiếp tục gật đầu – hì hì ... chúc mừng mèo đã tìm cho mình được tình yêu. Thuyên nghĩ cô ta phải rất “đặc biệt” nên đã có thể chiếm lấy trái tim của mèo! – tôi im lặng

- Mày đến đây làm gì? – Nhi tức giận khi thấy Minh xuất hiện trong bệnh viện, lúc này ở trong tôi đã nghe thấy

-Thuyên có sao không? đứa bé nữa? – Minh lo lắng

-mày cũng biết quan tâm đến vợ đến con sao? sao không đi theo tiếng gọi ái tình, nhả sắc tiền bạc đi! – Nhi dùng những lời lẽ nặng nề

-cho MINH vào gặp Thuyên đi! – Minh năn nỉ Nhi, lúc này tôi mở cửa bước ra ngoài với tâm trạng cực phần nộ nhưng đang nghiêm lại

-caca thuyên có sao không? đứa bé có sao không?

-BÓP- MỘT CÚ ĐÁM NGAY MẶT MẠNH ĐẾN MỨC LÀM CHO MINH TẾ LĂN XUỐNG ĐẤT, mình lồm cồm ngồi dậy -

Mày đến để làm gì hả? – tôi bước đến cho Minh ăn thêm một cú ngay mặt – mày nghĩ xem mày có xứng đáng để được tình yêu của Thuyên không? mày có xứng đáng làm chồng không? làm cha không? – Lúc này sự nóng giận của tôi đang cân bằng cả Nhi và Trâm không dám can thiệp, hai tay tôi nắm lấy cổ áo của Minh, đập lưng nó vào tường – tao cứ nghĩ mày sẽ là người mang lại hạnh phúc cho Thuyên – một tay tôi định cổ áo ... một cú đấm ngay mặt bây giờ mặt mũi của Minh đã bầm và bị chảy máu miệng, máu mũi – tao lắm khi nhận mày là bạn. – lúc này tôi buông xuôi Minh

Lúc này Minh bước đi vào phòng thuyên đang nghỉ ngơi và không quên cho tôi một câu ” Thuyên là vợ tao và tao sẽ có cách giải quyết, tốt nhất đừng xen vào chuyện gia đình của tao”

-mày vừa nói cái gì hả? – tôi nóng giận tính bay lại đập cho Minh thêm vài đấm thì Trâm ngăn lại

-thôi caca! đừng đánh nữa!

-không được vào! – Nhi đang hay tay can lại

-cô là gì mà cô cấm tôi! – Minh bắt đầu lộ cái tính thô lỗ của mình ra – dan ra!

-minh quơ một phát làm cho Nhi té xuống đất! – tôi và Trâm đến đỡ Nhi ngồi dậy ... lúc này tôi ở phía sau ôm thẳng mình lại không cho nó bước vào ...

- Trâm em đi gọi bảo vệ đi! – lúc này tôi bị thằng Minh thực cho một cái vào bụng đau điếng ... thế là tôi và nó có một cuộc vật lộn, tôi bị nó đánh vài cái vào bụng, và mặt sau đó bảo vệ chạy đến kiểm nó lại, sua đó không cho nó tiếp tục ở lại đây, tổng nó ra khỏi bệnh viện.

1)Tôi được đưa vào phòng của y tá ... Trâm lo lắng với những vết thương trên mặt của tôi, nó bị bầm và bị chảy máu, đây là lần đầu tiên mà tôi “bị đòn”

-nhẹ nhẹ thui em! caca đau qua! – tôi nhắm mắt khi Trâm lấy bông gòn có thuốc chấm vào mặt của tôi

-em xin lỗi! caca đau lắm hả? – Trâm thật sự lo lắng

-uhm... nhưng lúc nào có em luôn bên cạnh thì caca sẽ không đau nữa! – lúc này tôi nắm lấy tay của Trâm và mỉm cười, nhưng lúc này chuyển sắc, tôi thấy bụng của mình đau quá ...

-caca có sao không? – Trâm lo lắng

-caca đau ở vùng bụng quá! ...- tôi ôm bụng nhăn nhó

-để em xem! – Trâm dỡ áo của tôi lên xem vùng bụng ... – trời ơi! bầm tím hết rồi!!! để xem kêu y tá.. – Trâm chạy ra ngoài kiếm y tá cho tôi, vài phút sau y tá đến ...

-để tôi xem! – cô y tá của xanh mặt khi thấy những vết bầm ở vùng bụng của tôi – tôi sẽ lấy thuốc giảm đau! – tôi được đưa thuốc để uống, uống vào khoảng 5p sau thì có vẻ đỡ hơn ... tính ra tôi đã nằm viện hai lần rồi!

-caca khỏe chưa? – Trâm vẫn còn lo lắng, chăm sóc tôi rất nhiều, điều đó chứng tỏ cô ấy yêu tôi rất nhiều.- sao caca không nói gì mà nhìn em cười! – Trâm nhìn tôi

-hì hì ... cười là vì biết em còn yêu caca này rất nhiều!

-để em lấy thuốc xoa bụng cho caca! – Trâm lấy dầu thuốc ở trong bệnh viện có sẵn, thoa lên vùng bụng của tôi, quả thật ban đầu có vẻ hơi nhức nhưng càng lúc tôi thấy đỡ đi rất nhiều, Trâm dời tay đi chuyển qua lại rất từ từ .. nhẹ nhàng, có lẽ tôi hết đau vì có Trâm bên cạnh, được sự quan tâm chăm sóc.

-em đừng đi đâu được không? – tôi nắm lấy tay của Trâm

-em nghĩ lúc này caca ở bên Thuyền đi, cô ấy đang rất cô đơn đó! – Trâm nhìn tôi

-ý em là sao? – tôi có vẻ không vui

-Trâm ơi! – Nhi từ bên ngoài bước vào

-ủa? gì vậy Nhi? – tôi hỏi

-uhm... Thuyền muốn gặp Trâm. – lúc này Trâm đưa ánh mắt sang nhìn tôi

-uh... để caca và Trâm qua bên đó!

-không! Chỉ một mình Trâm thôi! – Nhi nhìn Trâm, lúc này tôi hơi lo lắng, và Trâm đi qua phòng bệnh của Thuyền.

-Trâm đến rồi hả? - thuyền mỉm cười khi thấy Trâm

-uhm.. mình đến rồi! – Trâm cũng mỉm cười đáp lại – Thuyền thấy đỡ hơn chưa?

-uhm... vẫn còn thấy đau!

-sao lại bất cần như vậy? – Trâm lắc đầu

-tại vì suy nghĩ lung tung thôi!

-lần sau đừng như vậy nữa? còn xảy ra thì caca sẽ buồn lắm đó! – Trâm nhắc đến tôi nhưng Trâm cũng không có chút niềm vui nào

-Trâm yêu caca bao lâu rồi? – Thuyền mỉm cười hỏi Trâm câu hỏi bất ngờ đó ...

-sao Thuyền lại hỏi Trâm như vậy?

-Trâm nói đi! – Thuyền mỉm cười như muốn biết thiệt

-uhm... Trâm cũng không biết ... có lẽ đã từ nhỏ

-hì hì Vậy caca có biết không? – Thuyền bắt đầu hỏi thăm tâm sự như một người chị vậy.

-có lẽ không?

-tại sao?

-vì hồi nhỏ có lẽ caca xem Trâm là em gái!

-Nhưng bây giờ thì không phải vậy? – Thuyên mỉm cười – Trâm có thể kể cho Thuyên nghe về tuổi thơ của hai người không?

-Thuyên muốn biết sao? – Trâm hỏi lại

-uhm – nụ cười của Thuyên có điều gì đó làm cho Trâm tự thúc dục mình nói ra mọi thứ về chuyện quá khứ

-lúc còn nhỏ khi ở bên úc, caca và trâm cùng học chung trường tiểu học và trung học, khi còn tiểu học caca và Trâm chỉ là bạn của nhau, đôi bạn rất thân. Khi lên trung học trâm cảm giác tình bạn mình dành cho caca đã hơn mức bạn thân, trâm không dám nói và cũng không dám thổ lộ

-caca không có tình cảm với Trâm sao? – Thuyên hỏi

-uhm... có lẽ caca lúc đó chỉ xem Trâm là bạn thôi!

-Trâm kể tiếp đi. – Thuyên nói

-Rồi đến một ngày kia, caca nói với Trâm là caca muốn qua Việt Nam học.

-lúc đó Trâm có thổ lộ tình cảm của mình không? – Thuyên hỏi

-không có, Trâm vẫn im lặng. caca đi một thời gian lúc đó caca cũng rất ít liên lạc qua Úc, lúc đó Trâm rất nhớ caca có gửi mail nhưng cũng chỉ nói nhớ như tình bạn thôi, caca thì không biết. Nhưng sau một thời gian Trâm nghe tin caca sẽ về nước, nó cũng bất ngờ khi Trâm nghe caca đi qua Việt Nam vậy. Lúc đó Trâm linh cảm điều gì đó không tốt, nên caca mới về lại nước, quả đúng là caca về nước là chỉ muốn quên thuyên.... – lúc này Trâm không nhìn Thuyên nữa ...

-hì hì quá khứ là quá khứ! Nhưng bây giờ Trâm và caca đang hạnh phúc đó sao? Hãy thay Thuyên chăm sóc cho caca... – Thuyên nắm lấy bàn tay của Trâm, hơi ấm đó như là lời van xin thật lòng –lúc trước thật sự Thuyên chỉ xem caca là bạn là một người bạn rất thân, khi sau này biết caca có tình cảm với Thuyên, Thuyên vẫn không rời bỏ caca, ngược lại càng rất muốn là bạn của caca nữa. Nhưng sao Thuyên có thể hiểu được, khi một người mình yêu thương lúc nào cũng nhắc đến người thứ ba, Thuyên vô tâm lắm, cứ nghĩ làm như vậy là tốt cho caca, ai ngờ đến mức caca phải ra đi. Trâm nè, đừng vì mình mà bạn rời xa caca... caca yêu bạn nhiều lắm đấy.

-Nhưng caca đã từng yêu Thuyên mà! – Trâm nói

-đó là quá khứ! một tình yêu chỉ đầy sự đau khổ nước mắt, thì tình yêu đó rồi một ngày nào đó sẽ bị quên chiếm vào quá khứ! Hãy ở bên caca Trâm nhé! Mình xin Trâm đó! Đừng vì thấy mình và caca , Trâm lại rời xa caca! Trâm cũng yêu caca mà, caca cũng yêu trâm, tại sao phải tự làm khổ nhau khi cả hai cùng có tình cảm?? – những gì thuyên nói là cho Trâm phải im lặng, suy nghĩ, khoảng 30p, trâm lúc đó chỉ có rơi nước mắt, ôm lấy Thuyên cảm ơn, vì giúp Trâm nhận ra mọi thứ!

-hì hì... tôi rồi! hai người về đi, có Nhi chăm sóc cho Thuyên rồi!

-uhm... có gì mình sẽ ghé thăm thuyên vào ngày mai! – Trâm tạm biệt và đi qua phòng tôi đang nằm đau râm rỉ vì bị những cú đâm của Minh.

-sao em đi lâu quá vậy? – tôi cố gắng ngồi dậy, lúc này Trâm đến đỡ lấy tôi

-em chỉ nói chuyện với Thuyên thôi! – Trâm mỉm cười

-ủa? em khóc hả? – tôi lấy tay lau nước mắt cho Trâm

-hihi.. một chút thôi ah. – Trâm cười

-là sao? – trong đầu tôi chẳng hiểu gì cả, ngay lúc đó tôi nhận được cái ôm từ Trâm – em sao vậy? sao lại ôm anh thế này! – lúc này tôi cũng ôm Trâm lại nhưng cười vì không hiểu cái ôm này là như thế nào??

Tôi và Trâm khi về đến nhà thì thấy một chiếc taxi đang đậu trước nhà.

-ủa? sao có chiếc taxi đậu trước nhà mình nhỉ? – tôi tự hỏi

-trời ơi! Hai đâu ời? sao nhà tối hù vậy nè? – giọng nói quá quen làm tôi nhận định ra rằng đó là em gái của tôi

-cái gì đó hả? – tôi nói

-ủa? Hai đi đâu vậy? ủa? sao mặt lại bị bầm tím thế này – nó đến hỏi thăm tôi và thấy những vết thương trên mặt của tôi

-thôi chúng ta vào nhà đi rồi chúng ta sẽ nói chuyện sau.

Vào đến nhà Trâm kể hết mọi việc cho em tôi nghe, thái độ của nó là một cái gì đó rất bức mình. sau đó nó nói với tôi là”

- ah, lúc ở trên máy bay ah , em có gặp Jack

-ah .. Jack qua Việt Nam rồi ah

-em cũng biết Jack qua VN sao? – Tôi hỏi

-dạ , Jack có nói với em là sẽ qua đây, du lịch gì đó.

-uhm... em có số điện thoại của Jack mà, có gì kêu Jack đến đây chơi ...

-dạ!

-hai đứa sao tự nhiên qua đây chơi vậy? – tôi nhíu mày

-em nghe nói ở đây có nhiều cảnh đẹp, em đi du lịch không được hả? – nó công kích với tôi

-uhm.... biết rồi.

-hì hì .. caca ở đây bao lâu lận? – Key hỏi tôi

-uhm.... chắc cỡ 1 tuần thôi.còn về bên đó làm đám cưới nữa – lúc này tôi nhìn qua Trâm cười

-ý ... vậy tổ chức đám cưới chung đi ! – đề nghị của Key

-được nha... em thích ah! – em gái tôi nó vui ra mặt

-sắp có chồng rồi bớt con nít lại đi cô gái! – tôi lắc đầu nhìn nó. rồi tối đó ai cũng có một cuộc trò chuyện, còn việc ngủ thì tôi và Trâm một phòng, em gái tôi và key một phòng.

Ở bệnh viện, lúc này Thuyên đã ngủ say ... chỉ còn Nhi ở đó chăm sóc cho Thuyên.... khoảng lặng đó, Nhi suy nghĩ bao nhiêu việc, về mọi thứ, Nhi thầm nghĩ sẽ hy vọng được thay thế tôi chăm sóc cho Thuyên. Nhi chăm sóc cho Thuyên rất chu đáo, tận tình... đến mức Nhi đã gục xuống ngồi ngủ kế bên Thuyên lúc nào cũng không biết.

Ta quay lại với Jack ... khi Jack cầm tờ địa chỉ đích thân tới nhà của Thy ...

-xin chào ở đây có phải là nhà của Thy không ah?

-dạ phải, nhưng cô thy không còn ở đây nữa? – người giúp việc nói

-vậy cô ta đi đâu? – Jack hỏi

-cô ấy bị ông chủ đuổi ra khỏi nhà ,, , bây giờ cô ấy đang sống với bạn của cô ấy...

-vậy bà có biết địa chỉ không? bà cho tôi được không?

-dạ biết, cậu chờ một chút. – một lúc sau Jack đã có địa chỉ tại nhà của Như, Quân , Jack đi đến đó

-ai vậy? – bà Mỹ ra hỏi người giúp việc

-dạ có người kiếm cô Thy.

-con trai hay con gái?

-dạ là con trai, một người nước ngoài...

-ai vậy nhỉ? – bà Mỹ suy nghĩ

Khi Jack đến nhà của Quân và Như kính cong, kính cong ...

-nghe rồi ra liền – tiếng của Thy – ai mà giờ này bấm chuông thế nhỉ?

-xin chào! – Jack mỉm cười

-ủa? Anh Jack anh về hồi nào vậy? – Thy vui mừng khi gặp lấy Jack, vô tình Thy đã ôm lấy Jack mừng rỡ, Jack như vị cứu tinh vậy

-hì hì ... mới tức thì đây thôi.

-vào nhà đi anh! – Thy mời ngay Jack vào nhà

-uhm.... – Thy lay hoay đi lấy nước cho Jack uống

-anh về có mệt không?

-uhm.. thời tiết ở đây nóng quá! – Jack lấy tay quạt quạt

-ah đợi tý... để em mở máy lạnh ... – Thy lảng xảng làm mọi việc

-anh hỏi tý được không?

-dạ, anh muốn hỏi gì? – Thy mỉm cười

-uhm.... hồi nãy anh có ghé qua nhà em.

-anh ghé qua nhà em rồi ah! – Thy có vẻ không còn cái vui tươi lúc nãy

-sao em lại bỏ đi? – Jack hỏi nhưng cái Jack nhận được là sự im lặng của Thy – ah! nếu em không nói cũng không sao cả?

-vì ... dư luận, ba mẹ em không chịu được dư luận.

-uhm.... em có muốn dẹp bỏ nó không? – Jack nhìn Thy cười

-sao có thể dẹp được anh ??? – Thy thắc mắc

-hì hì ... việc làm như thế nào là chuyện của anh thôi, nhưng quan trọng là em có muốn hay không thôi? – Jack nói như sự chắc chắn

-điều đó là em rất rất muốn, em cũng muốn được trở về cuộc sống bình thường, đi đâu cũng bị nhà báo dòm tới. EM thấy mình như cái gì đó

-hì hì ...uhm ...

-em yên tâm đi nhé... 2 ngày nữa cuộc sống của em sẽ trở về bình thường.

-sao anh lại giúp em? – Thy thắc mắc

-hì hì .. anh không muốn nhìn thấy một cô gái đáng yêu lại bị mấy tờ báo lá cải làm mất đi những gì tốt đẹp nhất!

-em ...

-thy nè! em làm bạn gái anh nhá! – wow ... một cuộc bày tỏ tình cảm thật ngoạn mục, lúc này Jack nắm lấy tay của Thy và hôn nhẹ lên nó

-em em

-uhm.. anh không cần em trả lời liền đâu ... từ từ em thấy được thì trả lời

-anh cho em thời gian 3 ngày được không?

-uhm anh sẽ chờ.

Caca nghĩ câu truyện đến đây cho kết thúc được rồi ... ai cũng tìm cho mình một tình yêu đích thực, còn những người xấu xa hay gì đó chúng ta đừng nhớ đến chúng, vì chúng chỉ làm cho chúng ta nhức đầu mà thôi.nhưng caca sẽ viết thêm một đoạn dài nữa cho các bạn một cái kết thúc thật happy nhé

Khi tôi và Trâm ở Việt Nam chăm sóc cho Thuyên về mặt tinh thần lẫn tình cảm, lúc này Trâm và Thuyên đã nhận nhau làm chị em kết nghĩa, tôi cũng cảm thấy rất vui khi mọi việc đã cho tôi sự thoải mái nhất, Nhi và Thuyên sẽ ở cùng nhau, nuôi dưỡng đứa bé hi hi ... Thuyên yêu cầu tôi và Trâm làm ba mẹ đỡ đầu cho bé... có lẽ thuyên nghĩ tôi xứng đáng để được gọi như thế.

Sau hai ngày, bằng thể lực của Jack mọi dự luận đã được dẹp tan không còn gì cả, bọn nhà báo tung tin lá cải hiện tại chúng đang ngồi sau cái lồng sắt vì mọi móc đời tự ảnh hưởng đến con người... chúng đáng phải như vậy, Minh và Thuyên chính thức ly dị với nhau, họ không còn mối quan hệ vợ chồng nữa, nhà nước phát hiện ra rằng MINH đã trốn thời gian dài không đi nghĩa vụ quân sự ... hi hi ... thế là phải bắt đi thôi chừng 10 năm chứ mấy tăng mức hình phạt lên thôi.

Jack đã rước mẹ mình qua Việt Nam chơi, là để nhìn thấy được mặt người bạn gái tương lai của Jack. có thể sau này Jack và Thy sẽ tiến xa nhiều hơn nữa. hi hi

3 năm sau

Và bây giờ các bạn có biết tôi đang ở đâu không? hi hi ... đang ở Hawaii đây, bộ dạng của tôi lúc này đang mặc một chiếc vest trắng thật nơ, mọi người cũng hiểu rồi nhé và mọi người đều có mặt ở đây caca sẽ cho các bạn biết nhé..... Jack và Thy, Thuyên và Nhi, những người bạn thân của caca..... tại sao đến 3 năm sau tôi mới có thể đám cưới, đó là do Trâm đấy... Trâm muốn tôi ít nhất phải có một công ty trong tay, vì không thể suốt ngày làm công cho người khác hoài được... 3 năm Trâm cùng tôi xây dựng và bây giờ có lẽ công ty tôi cũng đã có chỗ đứng ở bên Úc, và có hai công ty con ở Việt Nam. Ba năm đó khiến tôi thấy hạnh phúc rất nhiều đó có lẽ nó sẽ như giấc mơ của tôi... nhưng có điều về việc Thuyên tha thứ cho MINH thì không hề có rồi.

-cô dâu đâu rồi caca? – chị lady hỏi tôi

-hi hi... cô ấy đang ở trong phòng trang điểm

-chúc mừng em nhé! – chị lady nâng ly mừng tôi

-hi hi

-sắp đến giờ rồi....

-wow ... buổi lễ cưới của tôi và Trâm.... ... không biết Trâm sẽ như thế nào nữa.... tôi hồi hộp quá. Lễ cưới của chúng tôi được làm ở gần biển, gió thổi thật mát

-nào chúng ta chuẩn bị vào lễ cưới nào...

Đám cưới của tôi cũng đơn giản thôi chỉ có bạn bè người thân thiết. Gia đình. Người dắt Trâm vào bước đến cùng tôi là cha của tôi cha tôi và Trâm cùng bước đến phía tôi và cha, cùng với tiếng vỗ tay của mọi người, tiếng đàn vilolon, piano, kèn làm buổi lễ càng lúc càng trân trọng hơn

-caca! vợ con đây.... từ giờ trâm là thành viên chính thức trong gia đình ra đó- ba tôi mỉm cười

-ạ! con sẽ chăm sóc cho Trâm. – tôi mỉm cười

-uhm

-sao con run vậy? – cha ở trên hỏi Trâm

-ạ. hi hi .. – Trâm chỉ biết cười

-đừng run, có caca mà. – tôi nắm lấy tay của trâm – đừng nhìn xung quanh,nhìn caca nè! – Trâm gạt đầu

-rồi, chúng ta bắt đầu nào. Caca con có nguyện sẽ yêu thương chăm sóc, sẽ tha thứ tất cả lỗi lầm do người con gái này gây ra, sẽ cưới người con gái này về làm vợ không?

-ạ, con đồng ý! – tôi nhìn Trâm cười

- Trâm con có nguyện sẽ yêu thương chăm sóc, sẽ tha thứ tất cả lỗi lầm do người con gái này gây ra, sẽ cưới người con gái này về làm chồng không?

-dạ, con đồng ý! – trâm nhìn tôi như muốn phát khóc ...

-hai con có thể đeo nhẫn cho nhau- cha tuyên bố , cùng với tiếng nhạc cùng với tiếng vỗ tay, chúng tôi trao nhẫn cho nhau. ... hạnh phúc quá đi.

-hai con chính thức là vợ chồng.... hai con có thể hôn nhau rồi đấy.

Thế là cả tôi và Trâm hạnh phúc với những gì mình đang có, trao nhau nụ hôn nhẹ nhàng ngọt ngào, trước mặt bao nhiêu mọi người, vì sự vui sướng tôi đã bế Trâm quay vòng vì hạnh phúc.

-hix hix .. – tiếng khóc ở đâu thế nhỉ?

-cái gì vậy bà? – Thy nhìn Như – đám cưới người ta tự nhiên khóc là sao?

-caca lấy vợ ời.... hết cơ hội ời.. – Như khúc khích

-trời.... – quân và Thy bó tay

-mọi người ơi – Trâm la lên – đến lúc tung hoa cưới rồi.... ai cũng tập trung xung quanh để có thể nhận hoa cưới – 12.....3 bỏ hoa cưới được tung lên người nhận được nó là một cô gái có phong cách tomboy khá đẹp trai

-trời ơi ... bị lấy hoa cưới rồi... – Như ko vui

-mình tặng bạn nè – cô nàng đưa hoa cho Như mỉm cười

-bạn tặng mình hả? – Như thấy không hề chớp mắt

-uhm.. làm quen nhé!!!!

P/s: Hì hì một kết thúc mở mọi người có thể tha hồ nghĩ về nó nhé

==== The End =====

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/yeu-tham>